	PAGES
Thursday, 28th March 1963.	
I Questions and Answers	67-74
II Discussion on the Educational Pattern	74-116
III Papers laid on the table of the House	116-118
Friday, 29th March 1963.	
I Questions and Answers	119-126
II Announcements—	
(1) Messages from the Governor	126
(2) Messages from the Assembly	126
III Calling attention to the failure of the authorities in South Arcot district to fill vacant posts of First Grade Tamil Pandits ..	126-127
IV Government Bills—	
(1) The Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 8 of 1963)	127, 161-162
(2) The Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 9 of 1963)	127-128, 163-165
V Government Motion—Discussion on the Educational Pattern ..	128-160
VI Papers laid on the table of the House	160
Saturday, 30th March 1963.	
I Questions and Answers	167-180
II Announcements—	
(1) Nomination of Members to—	
(i) Business Advisory Committee and (ii) Committee on Government Assurances	180-181
(2) Message from the Assembly	181
III Calling attention to enforcement of Gold Control Rules in the case of Gold Lace used in silk sarees	181-182
IV Government Motions—	
(1) Motion under rule 23 (1) of the Madras Legislative Council Rules	182
(2) Association of three Members with the Committee on Subordinate Legislation of the Legislative Assembly ..	182-183
V Discussion on the Educational Pattern—*cont.*	183-193
VI Government Bill—The Industrial Disputes (Madras Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 7 of 1963)	193-194, 196
VII Papers laid on the table of the House	195
Index	197-215

62829

I. PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS.

Governor of Madras

SHRI BISNURAM MEDHI.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

1 THE HON. SRI K. KAMARAJ, *Chief Minister in-charge of Public; Planning; General Administration including Board of Revenue and District Revenue Establishment; Community Development; Panchayats; Home; Transport.*

2 THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM, *Minister in-charge of Finance; Education; Labour; Courts and Prisons; Legislature; Elections; Khadi and Village Industries; Religious Endowments; Official Language.*

3 THE HON. SRI R. VENKATARAMAN, *Minister in-charge of Industries; Commercial Taxes; Nationalized Transport; Technical Education; Electricity; Housing; Handloom; Yarn; Textiles; Mines and Minerals; Iron and Steel Control; Prices and Supply of Goods Act; Companies; Newsprint Control; Ex-servicemen; Legislation on Chits; Law.*

4 THE HON. SRI P. KAKKAN, *Minister in-charge of Food and Agriculture; Minor Irrigation; Animal Husbandry; Harijan Welfare; Prohibition.*

5 THE HON. SRI V. RAMAIAH, *Minister in-charge of Public Works; Revenue; Legislation on Money-lending (Rural Indebtedness); Legislation on Weights and Measures; (Weights and Measures).*

6 THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM, *Minister in-charge of Public Health and Medicine; Women's and Chidren's Welfare; Orphanages; Accommodation Control.*

7 THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR, *Minister in-charge of Co-operation; Fisheries; Forests and Cinchona.*

8 THE HON. SRI G. BOOVARAGHAN, *Minister in-charge of Information and Publicity; Registration; Stationery and Printing; Government Press.*

9 THE HON. SRI S. M. A. MAJID, *Minister in-charge of Municipal Administration.*

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

TWENTY-FIRST SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

25th and 27th to 30th March 1963.

Volume LI (Nos. 1 to 5).

TABLE OF CONTENTS.

Monday, 25th March 1963.

	PAGES
Personnel of the Government of Madras	i
Principal Officers of the Madras Legislative Council	ii
List of Members of the Madras Legislative Council with their constituencies	iii–v
Expression of sorrow at the demise of Sri M. Patanjali Sastri, former Member of the Madras Legislative Council	1
Questions and Answers	1–10, 26–28
I Announcements—	
(1) Message from the Governor	10
(2) Message from the Assembly	10
(3) Decision of the Business Advisory Committee	11
IV Calling attention to failure of managements of high schools to give weightage in fixing the pay of Grade I Tamil Pandits ..	11–12
V Government Resolution—Approval of the Muthuchippi Parkal Fishing Rules, 1963 ..	12–14
VI Presentation of the Final Supplementary Statement of Expenditure of 1962–63	15–16
VII Government Bill—The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 5 of 1963)	17–22
VIII Papers laid on the table of the House	23–25
Wednesday, 27th March 1963.	
I Questions and Answers	29–38, 61–65
II Discussion on the Final Supplementary Statement of Expenditure for 1962–63	38–59
III Papers laid on the table of the House	59–60

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

II. PRINCIPAL OFFICERS.

Chairman

THE HON. DR. P. V. CHERIAN.

Deputy Chairman

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER.

Panel of Vice-Chairmen

1. DR. A. CHIDAMBARANATHAN.
2. SRI K. KAMALAKANNAN.
3. SRI S. R. P. PONNUSWAMY CHETTIAR.
4. SRIMATHI T. L. THIRUPURASUNDARI.

Secretary to the Council

SRI C. D. NATARAJAN, M.A., B.L.

III. LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
1 Abdul Wahab, K. S.	State Legislative Assembly.
2 Adityan, S. T., B.A., B.L. ..	Tirunelveli Local Authorities.
3 Anbazhagan, K.	Madras-Chingleput Teachers.
4 Arunachalam, T. S.	State Legislative Assembly.
5 Balasubramanya Ayyar, K., B.A., B.L.	Madras East Central Graduates.
6 Cherian, Dr. P. V., M.B.B.S., F.R.F.P.S. (Glas.), D.L.O., F.R.C.S. (Edin.) (*Chairman*).	Madras District Graduates.
7 Chidambara Mudaliar, A. ..	Madurai Local Authorities.
8 Chidambaram Pillai, I. A., M.A.	Kanyakumari Local Authorities.
9 Chidambaranathan, Dr. A., M.A., PH.D.	North Arcot-South Arcot Teachers.
10 Clubwala Jadhav, Mary C. ..	NOMINATED.
11 Damodaran, G. R. B.Sc. (Electrical), B.Sc. (Mech.), (Durham) M.I.E.E., (Lond.) M.I.E.	Salem-Coimbatore-Nilgiris Teachers.
12 Devaraja Mudaliar, T. V. ..	North Arcot Local Authorities.
13 Durairaj, T.	Tiruchirappalli Local Authorities.
14 Gajapathy Nayagar, A., B.A., B.L.	State Legislative Assembly.
15 Joghee Gowder, T.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
16 Janakirama Mudaliar, E. ..	State Legislative Assembly.
17 Jayarama Reddiar, S. ..	Ramanathapuram Local Authorities.
18 Kamalakannan, K.	South Arcot Local Authorities.
19 Karayalar, L. S., B.A., B.L. ..	State Legislative Assembly.
20 Krishnamoorthy, G.	Thanjavur-Tiruchirappalli Teachers.
21 Krishnaswamy Vandayar, A.	State Legislative Assembly.
22 Lakshmanan Chettiar, SP. K. A.	Ramanathapuram Local Authorities.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
23 Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A., B.A., M.D., LL.D., D.SC., D.C.L., F.R.C.O.G., F.A.C.S.	Madras District Graduates.
24 Maharaja Pillai, M. S.	Tirunelveli Local Authorities.
25 Manjubhashini, S.	NOMINATED.
26 Muthiah, C.	Thanjavur Local Authorities.
27 Muthukannappan, Vidwan T., B.A.	State Legislative Assembly.
28 Nallaswami, B. K.	Do.
29 Palaniswamy Gounder, V. K. (*Deputy Chairman*).	Do.
30 Ponnuswamy Chettiar, S. R. P.	Coimbatore-*cum*-Nilgiris Local Authorities.
31 Ponnuswamy Villavarayar, J.	State Legislative Assembly.
32 Rajah Iyer, M.	Madurai-Ramanathapuram Teachers.
33 Rajagopal Pillai, M.	State Legislative Assembly.
34 Rajamannar, Dr. P. V. ..	NOMINATED.
35 Rajaram Naidu, K.	State Legislative Assembly.
36 Ramachandran, M. G. ..	Do.
37 Ramadoss, K.	Do.
38 Ramakrishna Achari, K. ..	Do.
39 Ramalingam Pillai, V. ..	NOMINATED.
40 Ramasamy, K. R.	State Legislative Assembly.
41 Ramaswamy, K. V.	Do.
42 Ramaswamy Reddiar, O. P. ..	NOMINATED.
43 Rengaswamy, V., B.A. ..	Do.
44 Sambandhan, S. K., B.A. ..	Madras North Graduates.
45 Sambasiva Reddiar, A. ..	Salem Local Authorities.
46 Saraswathy Pandurangam ..	NOMINATED.
47 Seshachariar, M.	Chingleput Local Authorities.
48 Sivanandam, Dr. T. V., M.B.B.S.	Madras West Central Graduates.
49 Sivasankara Mehta, R. ..	Madras Local Authorities.
50 Somasundara Reddiar, A. ..	State Legislative Assembly.
51 Sreenivasan, Dr. A., M.R.C.P. (Lond.).	Madras South Graduates.
52 Srinivasavaradan, T. P., B.A., L.T.	Tirunelveli-Kanyakumari Teachers.
53 Subbiah Chettiar, M.	Tiruchirappalli Local Authorities.
54 Subramanyam, A.	State Legislative Assembly.
55 Sundarambal, K. B.	NOMINATED.
56 Surendra Ram, V. M. ..	State Legislative Assembly.
57 Thangavel Mudaliar, A. K. ..	South Arcot Local Authorities.
58 Thiagaraja Reddiar, P. B. K.	Madurai Local Authorities.
59 Thirupurasundari, T. L. ..	NOMINATED.
60 Venkatachalam, R.	Salem Local Authorities.
61 Venkatachala Thevar, P. ..	Thanjavur Local Authorities.
62 Venkataraman, R., M.A., B.L. (*Minister—Leader of the House*).	State Legislative Assembly.
63 Vijayarangam, G.	North Arcot Local Authorities.

TWENTY-FIRST SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Monday, the 25th March 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—EXPRESSION OF SORROW AT THE DEMISE OF SRI M. PATANJALI SASTRI, FORMER MEMBER OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

MR. CHAIRMAN : It is with deep regret that I have to convey to the House the sad news of the sudden death of Sri M. Patanjali Sastri, a nominated Member of this House from July 1958 to April 1962 at New Delhi on the 16th March 1963.

Sri M. Patanjali Sastri was an eminent Member of the Madras Bar and he specialised in the Income-Tax Law. He was appointed a Judge of the Madras High Court in March 1939 and later in December 1947 a Judge of the Federal Court and the Supreme Court. He became Chief Justice of India in 1951 and held this high office till 1953. He was Pro-Chancellor of the Delhi University during 1953–56. He visited Barcelona in Spain as the leader of the Indian Delegation to the First International Congress of Comparative Law held under the auspices of the International Association of Legal Science of the UNESCO. He was a Member of the Executive Council, Benares Hindu University, and Chairman of the Central Sanskrit Board. He was a great scholar and a gentleman with an amiable disposition. He endeared himself to one and all by his simplicity, sweet manners and courtesy. As a Member of this House, as Members are aware, he took very keen interest in its deliberations and made very valuable contributions on important legal problems. On behalf of this House, I shall convey our deep sense of sorrow to the members of the bereaved family.

I request the hon. Members to stand in silence for a minute as a mark of respect to the late Sri M. Patanjali Sastri.

Accordingly, all Members stood in silence for a minute.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

All-India Handloom Board

*60 *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether the Government was consulted in the matter of constitution and re-constitution of All-India Handloom Board;

(b) if so, whether the Government has made any recommendation in regard to the number of persons to be represented in the All-India Handloom Board; and

(c) whether it is a fact that there has been reduction in the number of representatives of this State in the All-India Handloom Board?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The State Government was not consulted by the Government of India when the Board was re-constituted in January 1963.

(b) No.

(c) Yes.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, is it not a fact that in the previous year, the Government of India consulted this Government when constituting this All-India Handloom Board?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, they did on the past occasions.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Have this Government sought the reasons from the Government of India for not consulting this Government this year?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, we did not do that, because we thought that it was within the competence of the Government of India.

SRI S. K. SAMBANDHAN : What steps have this Government taken, since the representation of non-official members on this Board has been reduced for our State considerably?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I wish to inform the hon. Member that the Estimates Committee of Parliament had remarked that the All-India Handloom Board was a very unwieldy body having more than 60 members and recommended that the membership be reduced. Therefore they reduced the membership proportionately to all the States.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is the Hon. Minister aware that in the re-constituted Board, there is no exporter or manufaturer representative from the Madras State even though more than 50 per cent of the production of handloom cloth is from this State, taking into consideration the production of the whole of India, and also 90 per cent of the total exports are from Madras State only?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is a question which the hon. Member must put in Parliament and not in this House.

Madras Public Service Commission.

*61 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any educationist in the Public Service Commission to-day?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : No.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, even though there is no educationist in the Public Service Commission, whether any recruitment to the Education Department is made, is there any departmental officer to give guidance?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is the rule. Whenever it considers necessary that any University professor or any other professor with expert knowledge of the particular subject should be present, those professors or others are co-opted as members. They have no right to award marks, but they will be members sitting and interviewing candidates.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know whether the Director or Deputy Director of Public Instruction is present when teachers are recruited to Government service?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is left to the discretion of the Public Service Commission. We do not prescribe who should be invited. The Public Service Commission decides who is the proper or competent officer that should be invited to attend the selection.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : What is the basis on which the members of the Public Service Commission are appointed?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Under the Constitution, nearly half should be people who have had 10 years' experience in administration and the others can be non-officials . It is on this basis, the selections are made.

Government Servants

*62 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal to raise the age of retirement of Government servants from 55 to 58?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : The Government have decided not to raise the present age of retirement of employees under the rule-making control of this Government.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, is it the policy decision of the Government or has it been arrived at on representations made to Government? If so, was sufficient time given to Government servants to make their representations? The All-India policy seems to be to raise the age of retirement.

[25th March 1963

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Policy decisions of Governments are made after receiving representations. Some representations have already been received in this behalf. The Government decided not to raise the age of retirement as a general rule.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, may I point out that sufficient time was not given for representations to be made? We should not come to a hasty decision. May I request the Government to defer decision in any specific form on this issue?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The decision has already been taken. But, if further representations are made, they would also be looked into.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, is there a proposal to treat teachers in Government service on a par with those employed in other places in regard to the raising of the age of retirement?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We have made an exception in the case of technical personnel, and included teachers under 'technical personnel'.

Bus Fares

* 63 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the attention of the Government has been drawn to the fact that the bus fares in private sector have been increased by private owners; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) & (b) Yes, Sir, but the increase was found to be within the prescribed limits except on a few routes where prompt action was taken to bring the fares within the permissible limits.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Is it a fact, Sir, that the Government are considering the question of raising the fares in the Government transport buses?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We have no such proposal under consideration. But the new levies made by the Government of India in respect of motor vehicles, chassis, spare parts, petrol, etc., will increase the cost of operation very much. That will have to be considered.

Elementary School Teachers

* 64 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any instances of unemployment of permanent teachers of elementary schools of the Madurai District Board due to wrong postings have been brought to the notice of the Government; and

25th March 1963]

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No.

(b) Does not arise.

Basic Schools

* 65 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of basic schools in this State as on 1st August 1962;

(b) the number of teachers employed in these institutions; and

(a) the number of basic schools in this State as on 1st August 1962?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 4,360.

(b) 24,147 (as on 31st March 1962).

(c) 7,37,985 (as on 31st March 1962).

Details as on 1st August 1962 are not available.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, are facilities for retraining non-basic teachers continued so that they may serve in basic schools, as there are a number of teachers who are not basic trained and technically disqualified to handle classes in basic schools? May I know whether the facilities for retraining them are there so that they may be eligible for employment in basic schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The facilities are there. But the facilities are to be availed of, when there is need for them.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, ஆதாரப் பள்ளிகள் இப்போது நடத்தப்பட்டு வருகிற முறைப்படி மேலும் நடத்தப்படுவதாக இருக்கிறதா? அல்லது அதைப்பற்றித் தீர்மானிக்க வேண்டிய நிலைமையில் அரசாங்கம் இருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதைப்பற்றி நன்றாக ஆராய்ந்து தீர்மானிக்கவேண்டியதாய் இருக்கிறது.

State Transport Buses

* 66 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any time-limit has been prescribed for running of City Transport buses from terminus to terminus; and

(b) if so, whether the need to stop sufficiently at stoppage is taken into account in fixing such time-limit?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) Yes, Sir.

[25th March 1963

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, are the Government aware that passengers find it very difficult just to take their seats, as the conductors blow their whistles even before they sit?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, what we call the 'running time' is fixed by an actual survey in which test routes are taken by the vehicles and the time taken for running from one place to another together with the requisite stops at the stopping places, is also taken into account. It is not unlikely that on some occasions some conductors may be a little hasty in blowing their whistles. But as a general rule, the Government have taken all these into consideration in fixing the running time.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, are periodical instructions issued to conductors that they should not give this trouble to passengers? Is there any Welfare Officer to look into complaints?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes. There is the Public Relations Officer who looks into all these complaints. If hon. Members would write to the Public Relations Officer, their complaints will be enquired into. But may I make one point on this occasion? We receive a number of complaints from passengers. Without their names and addresses, it is very difficult to verify the complaints. Therefore, if people want to make any complaints against the Government Transport, they can write to the Public Relations Officer, giving their names and addresses.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, is any action taken against the conductors who just take the vehicles to the stand before the appointed time?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If it is proved, they will not only be punished, but they will also lose their jobs.

3-10 p.m. * 67 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether a box for 'used tickets' is provided in each City Transport bus; and

(b) whether this box for 'used tickets' is used by passengers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Boxes for 'used tickets' are provided in some of the State Transport buses.

(b) These boxes are not generally used by the passengers.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are these boxes kept there to see that tickets are not thrown in the buses, or are they kept for any other particular purpose?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : These boxes are provided for passengers and the general public to throw their used tickets into them. But, as I said, they like to throw them outside rather than into the boxes.

25th March 1963]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is there any proposal to take away these boxes?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We shall provide the facility and leave it to the public to use it properly.

Polytechnic School

* 68 Q.—SRI L. S. KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal for opening a polytechnic school at Shencottah and if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No.

SRI L. S. KARAYALAR : May I ask, in view of the fact that more than Rs. 35 lakhs has been allotted for this particular area of the transferred territory and there was a proposal in the Second Five-Year Plan to have a polytechnic there, why it has been dropped and why the answer is in the negative?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The answer is in the negative because Government have decided to establish three new additional polytechnics in the Third Five-Year Plan in other places. So far as this district is concerned, Tirunelveli has two polytechnics and, therefore, it is considered not necessary to have one there.

SRI L. S. KARAYALAR : In view of the fact that nothing has been done for this particular area of the transferred territory, will the Government consider, if not a polytechnic, at least something else like an industrial school for Shencottah?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Member may write a letter to the Ministry.

Agricultural Pumpsets

* 69 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the minimum guarantee charge for consumption of electricity in the case of agricultural pumpsets in Darapuram and Palladam taluks of Coimbatore district has been reduced, and if so, the reasons therefor; and

(b) whether there is any proposal to reduce the minimum guarantee charge for consumption of electricity in the case of agricultural pumpsets in Paramathi and Chinnadarapuram areas in Karur taluk?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes. With effect from 1st April 1960 the special minimum guarantee for agricultural pumpsets in these taluks was reduced from Rs. 50 to Rs. 35 per h.p. per annum, in view of their economic backwardness with particular reference to the growth of electric power in the area.

[25th March 1963

(b) With effect from 1st April 1962 the special minimum guarantee has been reduced to Rs. 35 per h.p. per annum in all the areas in the State including Karur taluk.

Teacher-Pensioners' Association, Madras

* 70 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representation has been received recently from the Teacher-Pensioners' Association, Madras, on the matter of temporary increase in pensions to teachers; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) The request was examined by Government and the Association was informed of the Government's inability to accept it.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the Government aware that the majority of teachers who have retired from elementary schools are getting Rs. 10 and below as pension whereas any adult in Tamil Nad gets Rs. 20 under the Old Age Pension Scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It is not merely teachers who have retired, but other Government servants have retired. They also get a paltry pension. If it is a question of getting old age pension, that depends on satisfying the rules prescribed for it, and if any teacher satisfies the rules prescribed, he would also be entitled to get Rs. 20 besides the pension that he receives.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the Government aware that this temporary increase has been denied only to teachers whereas it has been paid to Government servants all along all these years?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not think that is the correct position. Government do feel that it would be a commitment that they will not be able to fulfil and that they cannot agree to grant it.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Government give an assurance that if it is the case that the teachers alone have been denied this, they will consider the proposal?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is no question of giving any assurance on this matter.

Jalakanteeswarar Temple at Vellore

* 71 Q.— DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to take up with the Archaeological Department of the Government of India, the revival of worship in the Jalakanteeswarar Temple at Vellore; and

25th March 1963]

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No.

(b) Does not arise.

Secondary Education Act

* 72 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to bring in a Secondary Education Act in the State; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No.

(b) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Government remember that there was a proposal to bring in this Act and may I know why it has been given up?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Some time back there was a proposal, but that has been given up.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: May I know the reasons why the Government have dropped it?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Government are not satisfied that that would be the best arrangement.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Government give statutory safeguard to the teacher as Government had promised on the floor of this House that such a provision would be included in this Act?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Government have reconsidered the whole position and they are of the view that no statutory provision should be made regarding secondary education.

Consumers' Co-operative Stores for Government Servants

* 73 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to start Consumers' Co-operative Stores for Government Servants; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR: (a) & (b) There are already thirty-four (34) Consumers' Co-operative Stores in this State formed exclusively for the benefit of Government employees.

(அ) & (ஆ) சர்க்கார் ஊழியர்களுக்காக மட்டும் இந்த ராஜ்யத்தில் ஏற்கனவே முப்பத்தி நான்கு (34) கூட்டுறவு பண்டகசாலைகள் இருக்கின்றன.

Jeeps and lorries

* 74 Q.—Sri J. PONNUSAMY VILLAVARAYAR : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) the number of (i) jeeps and (ii) lorries allotted for the use of the Fisheries Department;

(b) the officers to whom they are allotted; and

(c) the expenditure incurred on their maintenance annually for the years 1960-61 and 1961-63?

The Hon. Sri N. S. S. MANRADIAR : (a) Ten jeeps and twenty-one vans.

(b) Director of Fisheries—10 vehicles.

Assistant Director of Fisheries, Thanjavur—9.
Assistant Director of Fisheries, Mettur Dam—3.
Assistant Director of Fisheries, Madurai—2.
Assistant Director of Fisheries, Tuticorin—2.
Assistant Director of Fisheries, Madras, Cuddalore, Bhavanisagar, Sivaganga and Nagercoil—5 in all.

(c) The expenditure incurred on the maintenance of the above vehicles exclusive of expenditure on staff during 1960-61 was Rs. 60,948 and Rs. 67,083 in 1961-62.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : அவைகளை வேறுவகை உபயோகிக்கிறார்களே, இதைத் தெரிவித்தால் அவற்றைத் தவிர்க்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்ருடியார் : அப்படி எந்தவிதமான புகார்களும் என்னிடத்தில் வரவில்லை. குறிப்பிட்டவர்கள் வந்து தெரிவித்தால், அது கவனிக்கப்படும்.

Mr. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—ANNOUNCEMENTS.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

Mr. CHAIRMAN : I have received a message from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1963.

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

Mr. CHAIRMAN : I have also received a message from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 5 of 1963), as passed by the Assembly on the 19th March 1963 for the recommendation of the Council and certifying that the Bill is a Money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

(3) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

Mr. CHAIRMAN : At a meeting of the Business Advisory Committee held at 2-30 p.m. to-day, the following programme of business has been decided :—

27th March 1963—Discussion on the Final Supplementary Statement of Expenditure for 1962-63.

28th March 1963—Discussion on the Educational Pattern.

29th March 1963—Consideration of Appropriation Bills.

30th March 1963—Reply to the Debate on the Educational Pattern.

The Council will meet at 3 p.m. on all days. The Council will adjourn *sine die* on the 30th March 1963.

IV. CALLING ATTENTION TO FAILURE OF MANAGEMENTS OF HIGH SCHOOLS TO GIVE WEIGHTAGE IN FIXING THE PAY OF GRADE I TAMIL PANDITS

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் : தலைவர் அவர்களே, 60-4-120 அல்லது 65-5-130 என்ற சம்பளப் படி நிலையில் உள்ள முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய ஊழியத் தகவு மதிப்பீட்டுப் படிகள் பற்றிக் கல்வித் துறையில் 1962 மார்ச்சு 6-ம் தேதி பிறந்த 463-ம் எண் அரசாங்க ஆணையின் மூன்ருவது பாராவிற்கு 12—9—62 தேதியிட்ட 2305-ம் எண் அரசாங்க ஆணையில் விளக்கம் அளித்திருந்தும், பல பள்ளி நிர்வாகத்தினர் இந்த ஆணையைச் செயற்படுத்தவில்லை என்பதையும் செயற்படுத்துவதில் இடையீடு விட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 3-20 p.m.

எடுத்துக்காட்டாக, தஞ்சாவூரிலுள்ள கலியாணசுந்தரம் உயர்நிலைப் பள்ளித் தமிழாசிரியர்கள், திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள நேஷனல் உயர்நிலைப்பள்ளி, செயிண்ட் ஜோசப் உயர்நிலைப் பள்ளித் தமிழாசிரியர்கள் ஆகியோர் தங்கள் முதல் நிலை ஊழிய காலத்திற்குரிய தகவு மதிப்பீட்டுப் படிகள் புதுச்சம்பளத் திட்டத்தில் 1—6—1960 முதல் கிடைக்கப்பெருமல் இருக்கிருர்கள் என்பதையும் நிதியாண்டு முடிவிற்குள் (31—3—63-க்குள்) உடனடியாக அதுகுறித்துக் கவனிக்கப்படவேண்டுமென்பதையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

* The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I would like to make the following statement regarding the matter.

Prior to the revision of pay scales from 1st June 1960 certain unqualified Tamil Pandits who were working as Grade I Pandits were drawing pay in the scales of Rs. 80-5-130 or Rs. 60-4-120. From 1st June 1960 these Pandits were given the scale of pay Rs. 140-5-180-10-250 as applicable to the qualified Tamil Pandits, Grade I. In September 1962 the Government ordered that for purposes of fixation of pay in the revised scale of Rs. 140-250 the

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [25th March 1963

And, whereas certain areas of these high seas provide fisheries which contribute to the food and means of livelihood of large sections of the population and, consequently India has a special interest in maintaining the productivity of the living resources of all such areas,

Now, therefore, I, Rajendra Prasad, President of India do hereby proclaim and declare in the Seventh Year of the Republic as follows :

The Government of India may from time to time :

Establish in accordance with the laws enacted for the purpose, conservation zones in areas of high seas adjacent to the territorial waters of India within a distance of one hundred nautical miles from the outer limits of these waters.

ஆகவே இந்த விதிகளின்படி புரோக்லமேஷன் டெரிடோரியல் வாட்டர் என்று சொல்லப்பட்டவைக்கு அப்பால் 100 மைல் வரையிலும் மீன் வளம் செய்வதற்கும் மீன் வளத்தைப் பாதுகாப்பதற்கும் கன்ஸர்வேஷன் செய்வதற்கும் விதிகள் ஏற்படுத்தலாம் என்று இருக்கிறது. அந்த மாதிரி விதி ஏற்படுத்தியதின் காரணமாக இந்தச் சட்டம் செல்லுபடியாகுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப் போகும் பட்சத்தில் ஜப்பானியர்கள் வந்து 'இறா' என்ற மீனைப் பிடிக்கும் போதெல்லாம் அந்த நியாயத்தைத் தவிர [illegible] மீன் வளம் பாதிக்கப்படுவதை போராடுவதற்கு இடைக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அவர் அந்த விதிகளை நல்ல முறையில் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, the point is this. We can pass legislation in respect of our people and they are bound by the legislation passed provided it is within the competence of the Legislature. I pointed out that it is within our competence because the President has issued a proclamation. So far as the other people fishing in waters which are outside the territorial waters are concerned, we have no authority to control it. Actually there are a large number of international disputes now between England and Iceland and between Japan and other countries in respect of fishing rights in high seas. That is a matter which cannot be protected by our legislation.

MR. CHAIRMAN : The question is—

' That in pursuance of the proviso to sub-section (1) of section 6 of the Indian Fisheries Act, 1897 (Central Act IV of 1897), the House do resolve that the Muthuchippi Parkal Fishing Rules, 1963 be approved '.

The resolution was put and carried.

25th March 1963] [Sri M. Bhaktavatsalam]

VI.—PRESENTATION OF THE FINAL SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1962-63

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I rise to present the Final Supplementary Estimates for the year 1962-63. A detailed statement explaining the demands for Grants is placed on the table of the House. The total Supplementary Demand is for a sum of about Rs. 21·62 crores, of which about Rs. 8·82 crores will be on Revenue Account and about Rs. 5·82 crores on Capital Account, the balance of about Rs. 6·98 crores being on account of repayment of Public Debt. The First Supplementary Estimates which I presented to the House towards the end of January sought to provide mostly for the New Service Schemes sanctioned in the course of the year. There are a few " New Service " Schemes sanctioned since then for which we are now seeking appropriation. But the bulk of the Supplementary Demand now asked for is for covering the increase in expenditure under different heads over the original Budget provision. The increase under many heads is already reflected in the Revised Estimates for 1962-63 presented to the Legislature along with other Budget papers. We have also taken this opportunity to make an up-to-date review of the progress of expenditure in different departments and have provided for the increased expenditure now anticipated. 3-30 p.m.

2. The large appropriation asked for under repayment of Public Debt can easily be explained. As the House is aware, the realisation of revenues from different State Taxes is not evently spread throughout the year with the result that the gap between Revenue receipts and Expenditure has to be covered from time to time by temporary Ways and Means advances from Reserve Bank of India. These advances are repaid as soon as the revenues are realised and the cash balance position of the Government improves. We have provided in the Supplementary Budget Rs. 6·98 crores representing the sum total of such advances taken from time to time and repaid by the Government.

3. Turning now to the increased provision for expenditure on Capital Account, the largest single item here is an additional appropriation of Rs. 4·67 crores under Capital Outlay on schemes of Government Trading. This provision is intended to cover payments on account of the larger quantity of fertilizers now allotted to the State by the Government of India. I had occasion to refer in my Budget Speech to the appreciable improvement in supplies of fertilizers in the current year and this increased volume of transactions in fertilizers is fully reflected in the additional appropriation now sought. The increased Outlay on this account will be matched by increased receipts on the revenue side when these stocks of fertilizers are released to Co-operative Wholesale Societies, for sale to the ryots.

4. Among other significant items of increase in Capital expenditure, special mention should be made of be increased provision

[Sri M. Bhakatavatsalam] [25th March 1963

service rendered by these unqualified Grade I Tamil Pandits before **1st June 1960** should be taken into account irrespective of the scales in which these Pandits drew pay before 1st June 1960.

The Government Orders are clear on the point that the service put in by the Tamil Pandits prior to 1st June 1960 should be counted for purposes of weightage in the revised scale of pay and the Director of Public Instruction has communicated those Orders to all the managements already. Individual cases where the Government Orders have not been implemented can be referred to the authorities of the Education Department, if need be, for redress. The closure of the financial year is no bar for payment of increment arrears.

As regards the non-implementation of the orders by the managements of the Kalyanasundaram High School, Thanjavur, National High School, Tiruchirappalli and St. Joseph's College High School, Tiruchirappalli, the Director of Public Instruction has received representations only from St. Joseph's College High School, Tiruchirappalli and he has issued suitable instructions to the correspondent of the school. No representation has been received by him from the other two schools.

V.—GOVERNMENT RESOLUTION

APPROVAL OF THE MUTHUCHIPPI PARKAL FISHING RULES, 1963.

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR: Mr. Chairman, Sir, I move—

'That in pursuance of the proviso to sub-section (4) of section 6 of the Indian Fisheries Act, 1897 (Central Act IV of 1897), the House do resolve that the Muthuchippi Parkal Fishing Rules, 1963, be approved'.

MR. CHAIRMAN: Resolution moved—

'That in pursuance of the proviso to sub-section (4) of section 6 of the Indian Fisheries Act, 1897 (Central Act IV of 1897), the House do resolve that the Muthuchippi Parkal Fishing Rules, 1963, be approved'.

திரு. ஜெ. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்: தலைவர் அவர்களே, இந்த முத்துச் சிப்பி சட்டத்தைப் பற்றி ஆதரித்துப் பேசாவிட்டாலும் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முத்துச் சிப்பியானது 19 பார்களில் இருப்பதாக அவர்கள் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் நான் அறிந்த மட்டில் 19-க்கு மேல் 40-45 பார்களில் இந்த முத்துச்சிப்பி இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் சென்றமாதம் ஆண்டிலிருந்து முன்பு இயற்றியிருந்தார்கள். ஆனால் அந்தச் சட்டத்தில் சிலர் பிடிபட்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் அவர்களைக் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுபோன

25th March 1963] [திரு. ஜெ. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்]

இடத்தில் அந்தச் சட்டம் செல்லாது, ஏனென்றால் இன்டர்நேஷனல் வாட்டர் அதாவது பொதுத் தண்ணீரில் அது இருக்கிறது, 12 மைலுக்கு அப்பால் 35 மைல் வரை இந்த முத்துச் சிப்பிப் பார்கள் இருக்கின்றன, ஆகையால் இதில் மீன் பிடிப்பது பொது உரிமை ஒரு காரியம் என்றார்கள். இந்தியர்கள் மட்டும் மீன் பிடிக்கவில்லை. ஜப்பானியர்கள், இன்னும் இலங்கையர்கள் எல்லோரும் மீன் பிடிக்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் மீன் பிடித்து வரும்போது இந்தியர்கள் மட்டும் ஏன் மீன் பிடிக்கக்கூடாது. பொதுத் தண்ணீரில் என்று ஒரு கேள்வி எழுந்ததாகவும், ஆகையால் இதை அவர்கள் வெளியிட்டதாகவும் நான் நினைக்கிறேன். அப்படி இருக்கும் பட்சத்தில் நமது மீன் இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் சட்ட இலாகாவைக் கலந்து அதன் மேல் நல்ல ஒரு முடிவு எடுத்து ஏழை மீனவர்கள் பிடிக்கிற இடத்தில் ஒரு போயா என்று சொல்லப்படும் இலக்கு இடப்படவில்லை. எங்கு பிடித்தாலும் எந்த இடத்தில் பிடித்ததாகவும் யார் வேண்டுமானாலும் அவர் மேல் கேஸ் போடலாம், அல்லது தடுக்கலாம். ஆகையால் மீன் இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் சட்ட இலாகாவை நன்றாக ஆராய்ந்து இதற்கு வேண்டியவற்றைச் செய்யும்படி கேட்டுக் கொண்டு நானும் அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் என்னுடைய வேண்டுகோள்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கனம் சேர்மென் அவர்களே, கனம் பொன்னுசாமி வில்லவராயர் அவர்கள் இரண்டு பிரச்னைகளை எழுப்பினார்கள். ஒன்று, இந்த விதிகள் 12 மைல் கடற்கரைக்கு அப்பால் இருக்கிற இடங்களுக்கும் பொதுக் கடல் என்ற இடங்களுக்குச் செல்லுபடியாகுமா, ஆகாதா, அந்த மாதிரி செல்லுபடியான திருத்தத்தை எப்படிக் கொண்டுவரலாமென்பது. இரண்டாவது. இதற்கு முன்பு இதே விதி கொண்டுவரப்பட்டு கோர்ட்டில் நிராகரிக்கப்பட்டது. இதில் இரண்டாவதுக்கு பதில் சொல்லுகிற முறையில் முதல் முதலில் விதிகள் தள்ளுபடி செய்வதற்குக் காரணம் அவை சரியான முறையில் பிரசுரிக்கப்படவில்லை. 1797-ம் வருஷத்திய சட்டத்தில் இந்த விதிகளை இந்தக் கவுன்சிலில் கொண்டுவருவதற்கு முன்னால் பிரசுரம் செய்யவேண்டும், பிரசுரம் செய்து அதற்குப் பிறகு கவுன்சிலில் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றவேண்டுமென்று இருந்தது. அதை அனுசரிப்பதில் தவறு இருந்ததால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. அதை நிவர்த்திக்கும் முறையில் பிரசுரம் செய்து சட்ட மன்றத்தில் அதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். 12 மைலுக்கு அப்பால் இருக்கிற பகுதிகளுக்கு இந்தச் சட்டம் செல்லுபடியாகுமா என்பதைப்பற்றி நம்முடைய இந்தியக் குடியரசு ஒரு பிரோக்ளமேஷன் செய்திருக்கிறது. 1956-ம் வருஷத்திய பிரோக்ளமேஷன் நெ. 3 என்ன சொல்கிறது என்றால்:

Whereas the coastal communities of India have from time immemorial been engaged in fishing activities in the high seas adjacent to the territorial waters,

the present tribunal to sit in Madurai for two weeks, and we are happy to say that the experiment was welcomed by the mercantile community. It has proved a success. It is, therefore, proposed to increase the number of members of the Sales Tax Appellate Tribunal from three to five. The two additional members can sit as a Bench. The qualifications for the two additional members are these. One should be a member of the subordinate Judiciary and the other should be an officer of the department not below the rank of a Deputy Commissioner.

8-40 p.m. Then, Sir, representations have been received by the Government from a number of dealers in oil that by the levy of a single-point tax of 3 per cent, there is considerable diversion of trade from Madras to other States. Since the inter-State sales tax to those who hold C Form certificate is only one per cent, manufacturers of Vanaspathi in Madras as well as even hotel-keepers in Madras found it cheaper to buy oil from other States like Andhra and Mysore paying only one per cent Central Sales Tax and using it in the manufacture. In order to prevent the diversion of trade, we have thought it necessary to make this tax a single-point tax on oil at 3 per cent to a multi-point tax at 2 per cent so that the manufacturers within the State would be persuaded to buy the raw material from our own State and use it in the manufacture.

There is also another reason why we had to convert it from single-point to 2 per cent multi-point. There are a large number of small dealers in oil who are compelled to pay 3 per cent without any exemption of Rs. 10,000 trade. The smaller dealers have represented to the Government that if we convert it into a multi-point tax, people who have transactions of less than Rs. 10,000 will be exempted from payment of tax, and therefore, this should be changed from the single-point to multi-point. Government have accepted their representations and have come forward to change that clause.

Then, representations were also made that due to the levy of a high rate of sales tax under item 51, that is, on perfumes and scented sticks, etc., the manufacture of scented sticks and perfumes within the State suffers. If a manufacturer of scented stick or perfume within Madras were to buy the raw materials in Madras, he will have to pay 6 per cent on the perfumes and then when he markets the commodity, he will have to pay another 6 per cent for marketing. On the other hand, if he purchased these scented sticks from Mysore or any other neighbouring State, he will pay only one per cent Central Sales Tax and then market it within this State paying the local sales tax. Government have thought it, therefore, necessary to delete completely some of the items which come under item 51. The amended clause would read like this: "Scented sticks and toilet requisites will be under multi-point levy." Then, in order to give effect to this, a notification was issued under sub-section (1) of section 59 of the Act by omitting the words "scented sticks" and "toilet requisites" from that item. The amendment

was given effect to from 28th November 1962. Under sub-section (2) of section 59 of the Act, a Bill has to be introduced during the next session of the Legislature following the date of the issue of the notification to give effect to the amendment of the item. Sub-clause (b) of clause 7 of this Bill makes necessary statutory provision in this regard.

After the deletion of the "toilet requisites" from item 51 from the 28th November 1962, it has been represented that there is still difficulty in deciding whether a particular item is a toilet requisite or a cosmetic as the term "cosmetics" is retained in item 51. The term "cosmetics" generally refers to preparations designed to beautify the hair, skin or complexion. While examining the representations regarding the articles that would come under the term "toilet requisites" and "cosmetics" with reference to the dictionary meaning, it was found that there was a large overlapping region between "cosmetics" and "toilet requisites". All "cosmetics" come under "toilet requisites". But the converse is not true. The line of distinction between "cosmetics" and "toilet requisites" is in the nature of things not very clear. It is not also possible to prepare an exhaustive list of all items coming under either of these two categories, namely, "toilet requisites" and "cosmetics". In order to avoid issue of further clarifications in the matter and in order to save the difficulties in interpretation, Government have decided to drop the word "cosmetics" from item 51 of the First Schedule. The result would be that item 51 will read like this. "Scents, perfmes powers snows and scented hair oils" will pay 6 per cent and all the other cosmetics will pay only 2 per cent multi-point. I am quite sure it would please the hon. Lady Member of this House. Sir, I move the motion.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

"That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 5 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, நமது மந்திரி அவர்கள் பிரேரேபித்த முதலாவது பிரேரபணையில் பஞ்சு சம்பந்தமான விஷயத்தில் மாத்திரம் நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் திருத்தம் ஏற்படுவதற்கு அவசியத்தை அவர்களுடைய கவனத்துக்கு மதுரை, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்ட பஞ்சு வர்த்தக சங்கங்கள் மூலமாகவும், நான் அதில் ஒரு அங்கத்தினர் என்ற முறையில் நேரிடையாக விளக்கினதின் காரணமாகவும், எங்களுக்கு இருந்த கஷ்டங்களை சமர்ப்பித்ததின் காரணமாகவும் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மார்ச் 31-ம் தேதி சாதாரணமாக தமிழ்நாட்டிலே பருத்தி அமோகமாக விளைந்து அனேகமாக வியாபாரிகளிடம் stock இருக்கிற Peak Period நாம் வருஷாந்திர கணக்கு

of Rs. 40 lakhs now sought for Minor Irrigation Schemes. The Government of India have allocated for the current year an additional sum of Rs. 60 lakhs outside the Plan ceiling for Minor Irrigation Schemes in this State and we have taken full advantage of this assistance offered by the Government of India. With the additional provision now made for Minor Irrigation Scheme, we shall be able to absorb fully the Central Assistance. We are also seeking an additional allotment of Rs. 28·5 lakhs towards contribution to the share capital of Madras State Co-operative Bank, Central Co-operative Banks and Agricultural Bank. This outlay will be fully covered by loan assistance from the Long Term Operations Fund of the Reserve Bank. As the House is aware, the Reserve Bank is granting such loans to the State Governments as part of its programme for the development of Co-operatives in the country.

5. I should now explain in brief the additional expenditure on Revenue Account. There has been an appreciable increase in expenditure on maintenance of irrigation works including grants to Panchayat Unions for maintenance of sources entrusted to them and in particular in carrying out repairs to the irrigation works damaged by the unprecedented floods in July 1961. The additional appropriation sought for under this head is of the order of Rs. 1·47 crores.

6. Under Industries also, we are asking for an additional appropriation of Rs. 1·30 crores, the bulk of the increase being on purchase of raw materials for the various industrial units started during the Plan period. To give two instances, an additional allotment of Rs. 24·53 lakhs for the Galvanising Plant at Mettur and Rs. 41·70 lakhs for the Servicing Corporation at Guindy has become necessary. The increased provision now made for the raw materials is an index of the rising level of production in these units and will be covered by larger receipts for sale of finished products. The other large increases are mostly on development departments like Education (Rs. 1,17·05 lakhs), Medical (Rs. 89·71 lakhs) and Harijan Delfare (Rs. 41;63 lakhs). The increase in expenditure on General Administration (Rs. 99 lakhs) may appear substantial, but in fact, even with this additional appropriation, the expenditure anticipated in the current year will be only about Rs. 20 lakhs over the actual expenditure in 1961–62.

7. The increased appropriation asked for under other heads reflects the normal increase over the Budget Estimates and does not call for any special comments. Most of this increase has already been anticipated in the Revised Estimates for 1962–63 presented to the Legislature along with the Budget Estimates for the next year.

With these words, Sir, I commend the Final Supplementary Estimate for the acceptance of this House.

VII.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 5 OF 1963).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

"That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, [a] 1963 (L.A. Bill No. 5 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The following are the salient features of the Bill. Hon. Members are aware that certain commodities are liable to sales tax at single point on the last purchase in the State. For instance, item 2 in the Second Schedule to the General Sales Tax Act, namely, all kinds of cotton (indigenous or imported) in its unmanufactured state, whether ginned or unginned, baled, pressed or otherwise, but excluding cotton waste, shall be subject to levy at the point of last purchase in the State. In order to assess the dealers in cotton, those who had stocks on the 31st day of each year were assessed as the last purchasers of the stock in that year. Subsequently, if they sold that cotton in the next year to other dealers, then the new purchasers under the existing interpretation became liable for another sales tax, they being the last purchasers. It is not the intention of the legislature to tax at two points the same commodity. Therefore, the section is amended in order to ensure that goods liable to tax at the point of the last purchase in the State do not suffer tax at more than one point. It is, therefore, proposed to make provision for the refund of the tax paid by a dealer in a year if he proves that he has in the subsequent year sold it to some other person and that the subsequent dealer has become the purchaser in the course of the next year or subsequent year. Sub-section (2) of section 4-A proposed to be inserted by clause 3 of the Bill gives effect to this intention.

Sir, under the existing rule, provisional assessment can be made on the basis of the tax paid by the dealer in the past year. But, unfortunately, in the Act, similar provisions do not exist even though there are rules [particularly rule 15 (7) of the General Sales Tax Rules] which give effect to the intention to make provisional assessment. In order to give effect to the provision by which provisional assessment can be made on the basis of the tax paid in the previous year, clauses 4 and 5 have been incorporated in the Bill.

Then, Sir, it was found that there was a large amount of arrears in the disposal of sales tax appeals. A three-member tribunal, which has been constituted under the Act, has not been able to cope with the enormous work. During the stage of discussion in the Select Committee as well as in the Legislature, suggestions were made that the Sales Tax Appellate Tribunal should sit not only in Madras but also in the mofussil centres like Madurai and Coimbatore. We have actually tried that experiment by asking

---

a Printed as Appendix on pages 26–28.

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [25th March 1963

வந்திருக்கின்ற நடைமுறை விதிகள் [illegible] களைத் திருத்தும், வியாபாரிகளுக்கும், [illegible] Provisional assessment எது என்பதைத் [illegible] ஏற்படுகின்ற தகராறுகளை எல்லாம் தவிர்க்க [illegible] தான் இந்த விதி ஓரளவு உபயோகமாக இருக்கும் [illegible] கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னையைப் பொறுத்தமட்டில் [illegible] குறைப்பது இயலாத காரியம். [illegible] சட்டம் திருத்தம் செய்வதற்குப் பின்னால்தான் [illegible] வரி 2 சத விகிதம் என்று [illegible] இருந்து வருகின்றபோது [illegible] cost of transport [illegible] விகிதம் மத்திய விற்பனை வரி விதித்திருந்[illegible] நாங்கள் மாறுதல் செய்தோம். அதை [illegible] வைக்க வேண்டு மென்று நினைக்கிறேன்.

Tribunal-ஐப் பொறுத்த அளவில் [illegible] Judicial body Court அந்தஸ்து [illegible] இருக்கின்றவர்கள், [illegible] Deputy Commissioner போன்றவர்கள் இருப்பது [illegible] கொடுப்பது அவ்வளவு [illegible] கொள்ள முடியவில்லை என்று [illegible] பயோகமாக வேண்டும் [illegible]

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 5 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration '.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 7 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 5 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.'

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 5 of 1963), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Wednesday, the 27th March 1963.

The House then adjourned.

VIII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

140. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3577, Food and Agriculture, dated 23rd November 1962 directing the South Arcot Market Committee to establish a market for the purchase and sale of paddy at Chidambaram in South Arcot District and also to provide facilities for the purchase and sale of paddy in other markets established under the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933.*

141. *Notification issued with G.O. Ms. No. 225, Public (General), dated 13th February 1963 regarding the use of Tamil as official language in respect of all official communications from certain Government offices with effect on and from 1st March 1963.*

142. *Notification issued with G.O. No. 46, Revenue, dated 2nd January 1963, amending the Revenue Department Notification S.R.O. No. 1. 1966 of 1959, dated the 28th March 1959, published at pages 488–490 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated 1st April, 1959, relating to the sales of consumer goods in addition to goods produced by Co-operative Societies.*

143. *Notification issued with G.O. Ms. No. 175, Rural Development and Local Administration, dated 22nd January 1963, regarding amendments to the rules of procedure in regard to transaction of business and conduct of meetings of District Development Councils.*

144. *Labour in Madras State, 1962–63.*

145. *Notification issued with G.O. Ms. No. 40, Rural Development and Local Administration, dated 4th January 1963, regarding removal of Sri M. Gopal from the office of the Chairman of the Salem Municipal Council.*

146. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2670, Local Administration, dated 10th December 1962, regarding inclusion of certain areas within the limits of the Bodinayakanur Municipality.*

147. *Notification issued with G.O. Ms. No. 744, Industries, Labour and Co-operation, dated 6th February 1963, regarding enforcement of the Madras Money-lenders Act, 1957 (Madras Act XXVI of 1957) in Panchayat Towns of Madras State.*

148. *Short review of the activities of Stationery and Printing Department for the first half of the year 1962–63.*

149. *Note on Demand XIII—Education (English and Tamil).*

150. *Note on the policy underlying the activities of the Animal Husbandry Department.*

151. *Speech of the Hon. Minister for Agriculture while moving the Demands for grants relating to welfare of the Scheduled Castes, Tribes and other Backward Classes.*

[25th March 1963

† 152. *Notification issued with G.O. Ms. No. 4598, Revenue, dated 15th December 1962, regarding effecting of ryotwari settlement of Kesavara Rao Mohite Thottam Inam Estate in Thanjavur district taken over by the Government under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act*, 1948.

† 153. *Notification issued with G.O. Ms. No. 10, Public (General-M), dated 3rd January 1963 regarding the use of Tamil in respect of all official communications from certain Government Offices of the Animal Husbandry Department with effect on and from the 14th January*, 1963.

† 154. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3999, Home, dated 23rd November 1962, regarding amendments to the Madras Cinemas (Regulation) Rules*, 1957.

155. *A Review on Industrial Development in Madras State*, 1962–63.

156. *Notification issued with G.O. Ms. No. 321, Local Administration, dated 12th February 1963, regarding dissolution of Sholavandan Panchayat, Madurai District for a period of one year.*

157. *Notification issued with Memorandum No. 114083-M/2, /62-1, dated 11th December 1962, exempting from liability to entertainment tax with effect from 24th October 1959, the film shows run for the benefit of the Service personnel and their families living within the prohibited areas of the Air Force stations at Tambaram and Avadi.*

158. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2, Legislative Assembly, dated 5th January 1963 regarding amendments to Rule* 14 *of the Madras Legislature Travelling Allowance Rules*, 1955.

159. *Notification issued with G.O. P. No. 4563, Revenue, dated 13th December 1962 amending the rules published with Revenue Department Notification S.R.O. No. A-805 of 1961 at pages 840–846 of Part V of the* Fort St. George Gazette, *dated 2nd August 1961 under Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Act*, 1959.

160. *Notification issued with Memorandum No. 11549/61-12, Revenue, dated 21st December 1962 amending the rules published with Revenue Department Notification S.R.O. No. 450 of 1961 at pages 517–518 of Part V of the* Fort St. George Gazette, *dated 3rd May 1961, relating to the grant of pension and gratuity to Executive Officer under the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act*, 1959.

161. *Annual Financial Statement for 1963–64 and Supplementary Financial Statement for 1962–63 of the Madras State Electricity Board.*

25th March 1963]

162. *Notification issued by the Food and Agriculture Department regarding amendment to Form I in the Appendix to the Madras Private Forests (Assumption of Management) Rules*, 1962.

163. *Note on the Development of Fisheries in Madras State.**

† 164. *Notification issued with G.O. Ms. No. 20, Home, dated 2nd January 1963, regarding collection of quarterly tax in respect of the luxury coach bearing registration No. MDU 8676 belonging to Aruppukottai Sri Jaya Vilas (Private), Limited at the rate of Rs. 10 per seat provided in the vehicle so long as the said vehicle is used for tourist purposes.*

165. *Notification issued with G.O. No. 1861, Public (Services-A) Department regarding inclusion of certain temporary posts of the Madras Industries Subordinate Service within the purview of the Madras Public Service Commission.*

---

* Laid on the table of the House on 9th March 1963.

† Sent by post to all M.L.Cs. on 18th March 1963.

‡ Kept in the library for perusal by Members.

APPENDIX.

[*Vide* item VII on page 17.]

L.A. Bill No. 5 of 1963.

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Madras General Sales Tax Act, 1959.

Be it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras General Sales Tax (Amendment) Act, 1963.

(2) Clause (*a*) of section 7 shall come into force on the 1st April 1963.

2. *Amendment of Section 4, Madras Act I of 1959.*—In section 4 of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959) (hereinafter referred to as the principal Act), the proviso shall be omitted.

3. *Insertion of new section 4-A in Madras Act 1 of 1959.*—After section 4 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

" 4-A. *Refund of tax paid in certain cases.*—(1) Where a tax has been levied and collected under section 4 in respect of the sale or purchase of declared goods and such goods are sold in the course of inter-State trade or commefce the tax so levied and collected shall be refunded to such person in such manner and subject to such conditions as may be prescribed.

(2) Where a tax at the point of last purchase in the State has been levied and collected under this Act in respect of goods liable to tax at such point and where the said purchase ceases to be the last purchase in the State by reason of a subsequent purchase of such goods by another dealer in the State, the tax so levied and collected shall be refunded to the dealer concerned in such manner and subjct to seuch conditions, as may be prescribed.

4. *Amendment of section 13, Madras Act 1 of 1959.*—In sub-section (1) of section 13 of the principal Act, for the words, "either an advance estimate of his turnover for the year, or such periodical returns of the actual turnover ", the words " such returns " shall be substituted.

5. *Insertion of new section 13-A in Madras Act 1 of 1959.*—After section 13 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

" 13-A. *Dealer to continue payment for the year of tax as assessed in the preceding year under section 13.*—(1) dealer

who has been provisionally assessed to tax during the preceding year under section 13 shall, unless he is not liable to pay tax for the year, continue to pay for the year the tax so assessed in the preceding year in the prescribed manner until he is again provisionally assessed to tax for the year under section 13. "

(2) Any tax paid in accordance with the provision of sub-section (1) shall be adjusted in the prescribed manner against the tax found due on the completion of provisional assessment for the year under section 13.

6. *Amendment of section 30, Madras Act 1 of 1959*—In section 30 of the principal Act,—

(1) in sub-section (1), after the words " consisting of " the words, figure, brackets and letter " subject to the provisions of sub-section (1-A) " shal be ilnserted;

(2) after sub-section (1), the following sub-section shall be inserted, namely :—

" (1-A) Notwithstanding anything contained in sub-section (1) the Government may appoint, for such period as may be specified in this behalf, two more persons as additional members of the Appellate Tribunal, of whom one shall be a Judicial Officer not below the rank of a Subordinate Judge and the other shall be an officer of the Commercial Taxes Department, not below the rank of a Deputy Commissioner. ";

(3) in sub-section (3),—

(i) for sub-clauses (i) to (iii) of clause (*a*), the following sub-clauses shall be substituted, namely :—

(i) by a Bench consisting of three members constituted by the Chairman, or

(ii) by a Bench consisting of two members constituted by the Chairman, or "

(ii) in clause (*b*), for the words " heard by all the three members of the Tribunal ", the words " heard by a Bench consisting of three members " shall be substituted; and

(iii) in clause (*c*), for the words " all the members ", the words " three members of whom one shall be the Chairman " shall be substituted;

(4) in sub-section (4), after the words " for regulating ", the words " the constitution and " shall be inserted.

7. *Amendment of the First Schedule to Madras Act 1 of 1959.*—In the First Schedule to the principal Act,—

(*a*) item 20 and the entries relating thereto shall be omitted;

[25th March 1963

(b) for item 51 and the entries relating thereto, the following item and entries shall be substituted, namely :—

" 51. Scents and perfumes, powders, Do. 6 '.".

snows and scented hair oils.

I certify that this is a Money Bill.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly

Fort St. George, Madras,
19th March 1963.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Wednesday, the 27th March 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Amenities and Perquisites

* 75 *Q.*—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the various amenities and perquisites allowed to the Ministers besides their pay and allowances;

(b) the capital cost of such perquisites for each Minister during 1961–62; and

(c) the annual maintenance charges for the same?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) *to* (c) : A statement *is laid on the table of the House.

Ban on Dravida Munnetra Kazhagam

* 76 *Q.*—SRI R. VENKATACHALAM (on behalf of SRI K. S. ABDUL WAHAB) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government has been consulted by the Government of India as regards any ban to be imposed on the Dravida Munnetra Kazhagam; and

(b) if so, the recommendations, if any, made by the Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) No.

(b) Does not arise.

Backward classes

* 77 *Q.*—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether any communication has recently been received from the Government of India in regard to reservation of promotion posts in favour of backward classes?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : No.

* Printed as Appendix I on pages 61-62.

[27th March 1963

State Transport

• 78 Q.—Sri G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any 'time table and guide' in respect of the City State Transport is published; and

(b) if so, the cost of it?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The cost of the bus guide (1960 edition) is thirty naye Paise per copy.

Sri G. KRISHNAMOORTHY : Am I to understand, Sir, that copies of these time-tables are available now?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : Yes, Sir, they are available now.

Sri G. KRISHNAMOORTHY : Are they, Sir, with reference to the timings of the buses running within the City, and is there any set of particulars for tourists that may come to the City?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : Sir, I saw a copy of it this morning, but I am sorry I have not brought one with me now. This gives the timings for the long distance buses throughout the State, and there are also some rules and regulations included in it regarding baggage free allowance and so on.

Sri G. KRISHNAMOORTHY : Will the Government think of the desirability of publishing such a time-table and guide in respect of the City buses as has been published by the Bangalore Transport?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : Sir, it is not possible to publish the timings of buses running within the city.

Sri G. KRISHNAMOORTHY : Did the Government at any time attempt to do it in the interest of the people coming into this City?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : In a City service it is difficult to give any timings with buses running at intervals of three to five minutes. And secondly there may be overlapping of routes in the same stand. For instance, in a stand like Mount Road as many as sixty buses pass by at the same time. I do not think it is possible.

Sri G. KRISHNAMOORTHY : Did the Government have any occasion to study the guide printed by the Bangalore Transport Service and how they keep their buses running according to the time-table?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : I do not know what happens in Bangalore. I have said it is not possible to do it at Madras.

27th March 1963]

• 79 Q.—Sri G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of stand conductors employed under the City State Transport system as on 1st September 1962; and

(b) the hours of the day during which their services are utilised?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : (a) Sixty-three (63)

(b) The stand conductors are posted to work in two spells viz., 7 a.m. to 11 a.m. and 4-30 p.m. to 8-30 p.m. each day.

Sri G. KRISHNAMOORTHY : May I know, Sir, what work is given to them during the other part of the day?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : I do not have the information, Sir. But they are detailed for work for eight hours. Out of this eight hours, four hours they do in the stands. Probably they will get other work to do during the other four hours.

Sri G. KRISHNAMOORTHY : Are there stand conductors permanently posted at busy places like the Central Station and the Parry's Corner?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : Yes, Sir. Stand conductors are posted in busy centres like Parry's Corner, Central Station and a number of other places. There are as many as 63 stand conductors.

• 80 Q.—Mr. CHAIRMAN : As the hon. Member is not in his seat, the question and the answer thereto will be printed in the official report of the proceedings.

Panchayats

Sri S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the rates at which the Panchayats are charged for electricity supplied; and

(b) whether there is any proposal to reduce that rate?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : (a) & (b) : A statement * is placed on the table of the House.

Pension

• 81 Q.—Sri G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of applications for pension received from retired teachers during the year 1961 in each District Educational Officer's Office in the State;

* Printed as Appendix II on pages 62-63.

[27th March 1963

(*b*) the number of such cases in which pension has been granted;

(*c*) the number of such cases pending action: and

(*d*) the reasons for the delay?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) to (*d*): A statement [a] is placed on the table of the House.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, the number of applications delayed are more in the case of managements? What steps have the Government taken to see that such delays do not recur?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, all possible steps are being taken to avoid delays and the causes of delays are given in the paper placed on the table of the House.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, the delay is said to be due to defects. Have the Government prescribed any printed forms of application to facilitate the submission of all particulars without leaving any cause for delay in dealing with them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to have notice, Sir.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பென்ஷன் அளிப்பதில் அளவு கடந்த தாமதம் இல்லாமலிருக்க இவ்வளவு காலத்திற்குள்ளாக அதன் முடிவுகள் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்க அலுவலகத்திற்கு அமைச்சர் அவர்கள் உத்திரவு இடுவார்களா?

கனம் திரு. பக்தவத்சலம்: இப்போது வேறு உத்தரவு இடுவதற்கில்லை. எவ்வளவு தாமதமாகிறது? தாமதத்திற்குக் காரணம் என்ன? எவ்வளவு தூரம் அதைத் தவிர்க்கக் கூடுமென்பதை ஆராய்ந்துதான் அப்படி உத்திரவு இடுவதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the Government aware that there are cases where pension papers are delayed for over two or three years?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, there may be stray cases like that and there might be adequate reasons for such delays.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, is it a fact that the Director of Public Instruction is consulted by certain District Educational Officers when these District Educational Officers themselves have got the powers to sanction he pension under the rule?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: : I have no information, Sir.

[a] Printed as Appendix III on pages 64-65.

27th March 1963]

Education Cess

* 82 *Q.*—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any communication has been received from the Union Ministry of Education suggesting levy of education cess?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: May I know, Sir, whether the Government of India want the levy of a cess for elementary education or for secondary education or education in general?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The reference in the communication is with regard to education in general. So far as this State is concerned, the cess is being levied for a very long time.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: May I know, Sir, whether the Government of India are aware that this State Government have been levying the education cess since 1921?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, that is exactly what I have stated and the Government of India also should be aware of it. This is only a general circular, and there are States which do not have any levy.

Single-teacher Schools

* 83 *Q.*—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) the number of Single-teacher schools in the State as on 1st August 1962;

(*b*) the number of untrained teachers in such schools;

(*c*) the number of teachers from such schools already absorbed in regular service; and

(*d*) whether their service prior to training has been taken into account for fixation of salary in the new scales?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) 4,911.

(*b*) 1,057.

(*c*) 651.

(*d*) No.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, is it not a fact that the Government wanted the services of only untrained teachers, and, if so, why were their services before training not taken into account?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, untrained teachers are taken only temporarily. Therefore, their services cannot count for this purpose.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Did the Government arrange for their training and did they depute them with stipend or salary?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice, Sir.

Veterinary College Students

*84 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any report about the misbehaviour of some Veterinary College students with some school girls on 26th August 1962 at Tirukalikundram:

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) No

(b) The question does not arise.

Basic Education

*85. Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the report of the Committee appointed to enquire into the system of basic education in the State has been received;

(b) if so, the findings of the Committee; and

(c) the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) & (c) The report is under examination of the Government.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact, Sir, that the Government find it difficult to convert all schools into basic schools within the target period of ten years fixed by them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice. The whole question is under examination.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is there any proposal to take the salient features of the basic education scheme and incorporate them into the present system of primary education?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is exactly the general idea not only with this Government but with the Central Government also.

Compensatory allowance

8-15 p.m. *86 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether Rameswaram town in the Rameswaram island is considered 'an expensive locality' for the purpose of sanction of local compensatory allowance to Government servants;

(b) whether the rates of such allowances have been raised since 1—6—1960; 8-10 p.m.

(c) whether such an enhanced allowance is paid to all Government and Local body servants at Rameswaram, including the teachers employed in the District Board High School at Rameswaram; and

(d) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) The expensive locality allowance is regulated with reference to the average pay of the post of the Government servant and for this puropse, the Government servants have been grouped into dearness allowance with pay, with effect from 1st June 1960, the grades have been regrouped taking into account the average pay with reference to the revised scales of pay.

(c) Yes.

(d) Does not arise.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, will this compensatory allowance be made applicable to elementary school teachers serving in panchayat union schools in Rameswaram? They suffer from non-receipt of the allowance.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have answered 'Yes' to clause (c) of the question.

SRI M. RAJAH IYER : Do the Panchayat Union elementary school teachers come within the category of local body servants?

THE HON. SRI M. BHAKATAVATSALAM : They come within the category of 'local body servants'.

State Seed Farms

*87 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of State Seed Farms opened during the Second Five-Year Plan period;

(b) the number closed down and the number in existence at the end of the Second Plan;

(c) the number, if any, which work at a loss and the reasons therefor; and

(d) whether any State Seed Farms are proposed to be opened during the Third Five-Year Plan period and if so, the number thereof?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) 225.

(b) No. of farms closed	91
No. of farms in existence at the end of Second Plan period	134

[27th March 1963

(c) As on 31st March 1962, 49 farms located in 16 centres had not yielded economic returns. 38 of these farms were located on Government waste lands which required reclamation and provision of irrigation and drainage facilities. In respect of the remaining 11 farms located on requisitioned lands, the uneconomic return was due to adverse seasonal conditions.

(d) Yes, 76 State Seed Farms are proposed to be opened in Third Plan period.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Sir, may I know how many closed seed farms have been re-opened?

THE HON. SRI P. KAKKAN: I have no information with me, Sir.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, lands were acquired and also taken on lease for seed farms. May I know the figures of the acreage for each ?

THE HON. SRI P. KAKKAN: Lands were acquired for 42 farms. 732.85 acres wet lands, 210.21 acres dry lands, and 110.75 acres garden lands were acquired for these 42 farms. 48 farms are on poramboke lands. The acreage of these farms is, 307.01 acres wet lands, 1,107.63 acres dry lands, and 59.18 acres garden lands. Lands for 41 farms were requisitioned. The acreage is, 624.22 wet lands, 341.82 acres dry lands, and 70.25 acres garden lands.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Are the Government satisfied that the lands taken on lease for seed farms are cultivated and working properly? Or is there any difficulty?

THE HON. SRI P. KAKKAN: Some of them are not worked properly. So, we have to leave them out.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: May I know whether the seed farms are closed because there is loss in one year or there have been losses successively for a number of years?

THE HON. SRI P. KAKKAN: After watching the results for one or two years, they are closed.

Loans to Harijans

88. Q.— DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the kinds of loans granted to Harijans for agricultural purposes; and

(b) the criteria on which loans are granted to Harijans?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) and (b) No loans are granted exclusively to Harijans for agricultural purposes. Loans are granted to agriculturists under the Land Improvement Loans Act and the Agricultural Loans Act, subject to the terms and conditions laid down for the purpose. These loans ar eknown as Takkavi loans and, like all other agriculturists, the Harijans are also eligible for

27th March 1963]

all kinds of Takkavi loans. However, in the case of loans to Harijans, certain concessions are allowed to them in the matter of rate of interest, number of instalments of repayment and security to be offered.

Apart from the loans granted under the Act, Harijans are also eligible for credit facilities afforded through the Land Mortgage Banks and other Co-operative institutions as any other members of such institutions.

(அ) & (ஆ): விவசாயத்துக்கு ஹரிஜனங்களுக்கென்று பிரத்தியேகமாக எந்தக் கடன்களும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. நில அபிவிருத்தி சட்டத்தின் கீழும், விவசாயக் கடன்கள் சட்டத்தின் கீழும் அவற்றிலுள்ள நிபந்தனைக்குட்பட்டு விவசாயிகளுக்கு கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இவை தக்காவி கடன்களாகும். மற்றெல்லா விவசாயிகளைப் போலவே, ஹரிஜனங்களும் எல்லா வகை தக்காவி கடன்களையும் பெறுவார்கள். என்றாலும், ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்கப்படும் கடன்களைப் பொறுத்தவரையில் வட்டி விகிதம், கடன்களைச் செலுத்தும் தவணைகள் ஈடுகாட்ட வேண்டிய சொத்து ஆகியவை சம்பந்தமாய் சில சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

இச்சட்டங்களின் கீழ் கொடுக்கப்படுகிற கடன்களைத் தவிர, நில அடமான பாங்குகள் மற்ற கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகக் கிடைக்கும் கடன் வசதிகளை அந்தச் சங்கங்களின் மற்ற அங்கத்தினர்களைப் போலவே ஹரிஜனங்களும் பெறலாம்.

Soil Conservation

89 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the soil conservation work has been carried on in South Arcot district;

(b) the procedure adopted for such work;

(c) whether these works are done with the consent of land owners concerned;

(d) whether any instance where the Department has done the work without the consent of the land owner has been brought to the notice of the Government; and

(e) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Yes.

(b) and (c) The works are executed after obtaining consent statements from the ryots.

(d) About fourteen cases were reported to Government.

(e) The Soil conservation staff have been instructed to avoid such occurrences of cases.

[27th March 1963

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, have the landlords claimed any damage or compensation?

THE HON. SRI P. KAKKAN : I have no information.

திரு. வி. எம். சோமசுந்தரம் : கன்சர்வேஷன் செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏக்கருக்கு எவ்வளவு பணம் கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள்.

கனம் திரு. பி. கக்கன் : எவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள் என்று சரியாகத் தெரியவில்லை. தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் கொடுக்கப்படும்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—DISCUSSION ON THE FINAL SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1962-63.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Mr. Chairman, I propose to refer to certain matters on Education and Medical. First of all, I should like to point out that a Note on Demand XIII—Education has been given to us. It was given to us only a few days back. It contains a lot of useful information. If such notes prepared for various Demands are given to us at the time of the discussion, they would be very useful to us. This note on Education contains valuable information. This was not given at the time of the discussion on the Budget. I would request you, Sir, to see that these notes for the various Demands . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Such a note is given at the time of the discussion of the Demands for Grants.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : We have no right to claim it. This is, after all, not a confidential note. The Government could have given it much earlier.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It was not ready.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : We wanted to make the note as up-to date as possible. So, it could not be supplied to hon. Members earlier.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : We have no power of voting on Demands.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, this Note contains a lot of information. In the Supplementary Estimates, there is a demand for Rs. 1,54,800 for additional buildings to the Sainik school in Amaravathinagar. Under the scheme for the opening of Sainik Schools, the State Government will have to meet the entire cost of maintenance of the school till the school earns its income. A sum of Rs. 1,54,800 has been sanctioned for the provision of additional buildings and making improvements to the existing buildings of the school at Amaravathinagar, in 1962–63. It was reported

27th March 1963] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

recently in the papers that out of 40,000 applicants to the Emergency Commission in the Army, they were able to select only 2,000 and of this 2,000 the majosity came from public school and Sainik schools. These sainik schools give proper training to the students. Therefore, my humble submission is that we should have more sainik schools in our State. They are costly no doubt, but we should have more sainik schools. The present students will become leaders later on. Even in England, Sir, I think the Hon. the Leader of the House knows it when the Labour Government came to power, the people thought that all the public schools would be abolished. But, on the other hand, if one goes through the Education Act, one will find that the very same members of the Labour Government wanted the public schools to continue, and they did not stint giving money to them. So my request is that at least three more Sainik schools may be started. At present, the Sainik schools are very costly. Therefore, I would appeal to the Government to see that scholarships are given to students of merit. Middle class people are not in a position to send their children to these schools. Of course, they come 3.30 p.m. from well-to-do families. But well-to-do families cannot afford to spend Rs. 300 or 400 per month for each boy. Therefore, boys, if they are poor, must be given scholarship on the basis of merit.

The next point is this. During the last three years many high schools, Board schools have been opend. Hereafter it has become the policy of the Government to open only district board schools, and not to encourage private parties to open institutions. At present, out of 1,769 high schools, I am reliably informed by the Government, there are nearly 900 Board schools. For the past two years, after the abolition of the district boards, the Collector has been put in charge of these schools. But, unfortunately the Collectors have not been able to discharge the function properly. They have not been able to supervise these schools properly. Only the Personal Assistants have been attending to the work. They have also been complaining that the sooner this is taken away from them the better. Now the proposal made in the budget is that the Government will appoint ten Special Educational Officers under the overall supervision of the Director of Public Instruction for administering these schools. To that extent, the Collectors have been relieved. But I should like to point out that these officers of the Education Department can do only routine work. There are many schools which require equipment and other things. I would humbly suggest to the Education Minister that there must be a small committee of educationists for each district, for each educational officer, to give him guidance and advice. Of course, it is an advisory body. I do not know whether the Standing Committee of the Development Councils can do this in all districts. The Government may have a small committee of three or five educationist. The members of that committee can go round and see what the requirements of these schools are. The Education Grants Committee made the recommendation. Though the other recommendations may not appeal to the Government, I would request

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [27th March 1963

the Minister for Education to look up to that recommendation and see that there is an advisory committee for the sake of the efficient working of the schools.

Then, the Government have extended the fee concession by raising the income limit from Rs. 1,200 to Rs. 1,500. It is a good thing. Many poor boys will be benefited by this. But I should like to point out one thing. In the budget it is stated that this is extended up to the X Standard. Now the boys of the present IX Standard will go next year to the X Standard which, I hope, will become XI Standard. When the X Standard is designated as the XI Standard, I do not know whether the present rule will apply to the XI Standard unless the Government issue necessary orders. Unless the Government issue on order in time to the effect that the concession will apply to students who are promoted to the X Standard which will be designated as XI Standard, the benefit will not go to the students. Therefore, I request the Government to take necessary steps in the matter.

Very often I find in the papers statements by Ministers that they propose to make education free up to the end of the secondary stage. Government can do it. But I would like to point out this. Fee compensation is paid to schools. Of course, the amount cannot be anticipated. This year some 147 district board schools are opened and more boys become eligible for fee concession. But my submission is that the rate of compensation should not be based on the fees levied in 1955-56. If it is calculated at the rate, no private institution can run effciently. The scales of pay of the teachers will be lowered and there would not be any equipment and there would be no incentive to work. Since 1955-56 dearness allowance has increased. 75 per cent of the dearness allowance has been merged in the pay. There has been the revision of pay scales. All these have multiplied the expenditure of the private institutions. So, the rate of compensation must be changed.

Then, the Government have been kind enough to sanction the additional dearness allowance to teachers along with N.G.Os. getting less than Rs. 400 per month. Now, this order has not yet been communicated by the Director of Public Instruction to the managements. The Minister can make a statement or the Governor may make a statement that the Government are going to do it. But unless the managements get from the Director of Public Instruction the proceedings, they cannot give effect to the order. I would request the Government to see that orders are issued early

Coming to medical aid, I have got only one or two points to make. I am not a medical man. But I have been closely associated with the Royapettah Hospital Advisory Committee for the past four or five years. The Kilpauk Medical College till 31st May of this year will be sending its students for clinical training and demonstration purposes to the Stanley Medical College. The Stanley Medical College said that it could take only 35 and that with great inconvenience they could take 50. So, additional staff

27th March 1963] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

was sanctioned up to the 31st May of this year. Later on these students will go to the Royapettah Hospital. Now that hospital is slowly growing. Day by day it it attracting more patients. The sanctioned bed-strength is 280 but the actual bed-strength is nearly 450. Last year the daily attendance of out-patients was 2,000. Since January this year it is 2,500. This is the only hopsipal in the South of Madras. More and more people go there. I would request the Government to see that more improvements are made to the hospital. Since they have made additional provision for clinical teaching of students of Kilpauk Medical College, more facilities must be given to this hospital. Hereafter I understand all the departments will be upgraded and the Kilpauk Medical College staff also will be here. But the doctors say that unless the bed-strength is increased, it is not possible to give effective clinical training to the students. The reason is this. 30 to 40 beds must always be kept vacant. There are patients suffering from certain diseases, who should not be there as in-patients but may be there for some time and these students can be taken to these patients for getting clinical training.

Then, the Government have decided to allow two advance increments to Assistant Surgeons of the Madras Medical Service who are in possession of post-graduate degree qualification. It is a right step for self-improvement. As a matter of fact, I have been urging even in the case of teachers that those who pass the M.A. examination should be given something extra. It is a question of self-improvement in the profession. He gets that post-gradoate degree only in that profession and not outside it. Therefore, it must be encouraged. I would even suggest that instead of granting two advance increments, they may be placed on a higher scale of pay. That is what is being done in England and other countries. Whenever a man gets a higher degree, always some encouragement is given. He becomes a specialist, a post-graduate specialist in particular diseases. Therefore, the Government may consider the grant of a higher scale of pay.

The last one is this. The Hon. the Minister for Health was presiding over one of the functions in connection with the Golden Jubilee Celebration of the Royapettah Hospital. She was kind enough to donate for a bed. The Golden Jubilee Committee of which our Chairman, Dr. P. V. Cherian was the President, did not waste money on tamasha, dinner and illumination. No doubt there were collections. The collection of funds has amounted to Rs. 95,000. I attended a meeting of that committee only two days back. They are prepared to hand over that amount to the Government. A matching grant of Rs. 1 lakh must be given by the Government. What was the purpose of the collection? It was to have a paediatrics (children's block). It is very essential. There are now twenty beds. More children are coming. The hospital is not able to meet the demand. Last month thirty or forty children had to be admitted. The hospital authorities wrote to the Director of Medical Services that temporarily admission must be suspended and that they must not be admitted. The Director

operation of the rule regarding the age of retirement. If it is extended to the teachers also, it would create a very good opinion in the public about these teachers. A man in the street and at times even highly qualified people who are not qualified teachers think that anybody can perform the work of the teachers and entrust the work of tuition to a clerk. That idea has to be taken away from the minds of the people by the Government. I am glad that the teachers have been included in the category of technical personnel. Teachers work on human minds whereas other technical personnel work on machines. They shape the human mind. It is not just like shaping a machine. They are working on something that cannot be seen by the human eyes. It is such highly technical work that the teachers are doing. While I welcome the idea of the Government classifying them as technical personnel, I would plead that preference should be given to them by keeping them in service at least up to the age of sixty if the Government do not want to go or advance beyond that.

Then, Sir, with regard to the item about mid-day meals, I want to make it quite clear to the Government again that we teachers are not against the scheme. Nobody in India can be against this scheme because it is ingrained in our people. 'Athithi Devo Bhava'. We worship people who want food as really God and we feed them. But we have been impressing as teachers that this question of feeding children should be separated from the function of teaching children. There have always been institutions and choultries in India run under the patronage of Maharajahs from the earliest days where these children have been fed. We want the Government to think deeply whether by entrusting the work to teachers and headmasters, their attention at least to the extent of 25 per cent is not taken away from the very necessary task of imparting education to the children. To that extent, will not the nation suffer? Even if they spend 25 per cent of their labour on this, to that extent education of the children will suffer. I am glad to note that some offices at the top have been created to look after these welfare schemes. But it would be more proper if the schemes is entirely separated from the educational scheme and the teachers and the headmasters are allowed to look after merely the education of the children as they were doing so far. The scheme should be run only by non-official agencies. In big places it may be under the Panchayat unions. In other places it might be run by non-official committees. They must look after collection of money, collection of foodgrains, cooking of food and serving of food and so on. The teachers should be given only the work of sending the children, children who are in need of midday meal, to the centre at a particular hour, of the school. If this is done, much more could be done to the actual education of the children. Therefore we welcome the scheme, we want the scheme to continue and we are not against the allotment of any money for that scheme.

Sir, item (ix) on page 24 of the Supplementary Estimates shows a grant in respect of a building. I saw in the Press and I also know fully well that hereafter at least during this period of emergency, school buildings would not be constructed. In rural parts it has become a habit just to imitate the urban parts, and buildings, which are quite unnecessary in the case of elementary schools which could be run on pials or under the shadow of a tree, just spring up. At least during the time of emergency let us not think of brick and mortar. Let us think of men and minds and also teachers who shape the minds of these pupils. 3-40 p.m.

Now, Sir, I come to pensions. On page 51, there is an allotment of Rs. 9,00,000 for old age pensions and an allotment of Rs. 2,08,000 for other pensions to teachers of aided schools and schools of local bodies. Here I want to make it clear that teachers are not against the grant of old age pensions to people by virtue of their being citizens of Tamilnad—I mean people who are having some disability or who are 70 years old and so on. But we would just request the Government to see whether, when they think that a minimum amount of Rs. 20 is required for a person to maintain himself to a certain extent at least in his old age, the person who has rendered national service should not be given that Rs. 20 at least as a minimum. Teachers of elementary schools who have been given pension so far have been getting Rs. 10 and below. There are thousands of teachers like this. In their case alone, the dearness allowance, which is technically termed 'temporary increase' has been denied as per rules. This addition of Rs. 10 subject to the minimum of Rs. 20 given as pension to a teacher will go a long way to satisfy the teacher public and also the other public. Nobody would be against it when the public have realised that the Government have come forward in a welfare state to just maintain the old-age people. They would equally welcome the payment of Rs. 20 as pension to old people who had been their teachers. So, subject to a minimum of Rs. 20 the teachers' pension must be increased with this dearness allowance or temporary increase of Rs. 10.

Sir, there are teachers who retired long before 1st April 1955 and who are fortunately alive to-day. Their number would not be more than 2,000. This number is dwindling day by day as Nature would do it. Certainly it behoves our Government to come forward to give pension to these old people, and also to remove the disparity which has been there in respect of L.T. pensioners, because they retired on a particular day—a day before the commencement of the Order relating to the payment of pension. If these things are done, naturally a little amount would be added to these Estimates or the next Budget Estimates. But it would go a long way to just encourage the teachers who have been doing their work and just instilling national consciousness, which is so necessary in days of war, peace, or emergency. Thank you, Mr. Chairman.

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [27th March 1963

of Medical Services approved of the proposal. There are more children and very few beds. I understand there is already a proposal before the Government for opening a 500 bedded block. One block or one floor may be set apart for the childrlen. The Golden Jubilee Committee over which our Chairman presided met recently and resolved to hand over the amount of Rs. 95,000 to the Government. Rs. 95,000 is not a small amount. The credit goes to Dr. Cherian and Mrs. Cherian. We were only members there nominally. But it is Dr. Cherian, Mrs. Cherian and two or three others who went round and collected the amount.

An hon. Member : Mrs. Cherian.

MR. CHAIRMAN : Thank you.

3-30 p.m. SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Let them exchange the compliments between them.

Sir, I have nothing more to add. I would only request the Government and the Hon. Minister in charge of Education to see that more Sainik Schools are started so that they can cater to the needs of the middle class people. They should take boys with merit and who are at the same time poor.

Thank you, Sir.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, I shall confine my remarks to a few demands on education.

On page 23 of the detailed estimates in the first paragraph of the explanatory note, we have got a statement that the Annamalai University has got to be encouraged with more grants, for treating the non-teaching staff on a par with the teaching staff and also the Non-gazetted Officers. This is with regard to the extra dearness allowance of Rs. 5 for those who are getting below Rs. 150 as salary. I would like the Government to consider this point. They have always been treating the non-teaching staff in high schools as well as colleges on a different footing from the teaching staff. In fact, the non-teaching staff form only two to three per cent of the total staff employed by an institution. The most pitiable feature is that these non-teaching staff who prepared the pension papers for the teaching staff are not given any pension. They have to prepare hundreds of pension papers in their service but their own pension paper they cannot see. They have to cook the food but they cannot taste that food. After all, as I said, they form two per cent of the total teaching staff. I would, therefore, humbly request the Government to see that they are treated on a par with the teaching staff in respect of pension also.

With regard to item 2 on the same page, the fee concessions have been extended to the end of the new XI Standard which is to come into force. Many headmasters and managements have expressed to me the great difficulty, the amount of clerical work and the time involved in preparing the statements and other things in regard to their eligibility for compensation and with regard to those

27th March 1963] [Sri G. Krishnamoorthy]

who are eligible for fee concessions, who are not eligible for fee concession and who are poor and so on. Practically the majority of the students in the high schools now enjoy this concession. And Government must also be aware of that fact. If it is the policy of the Government to extend this concession to all irrespective of the fact whether the student is rich or poor, irrespective of the income of the parents of the students, it would be the greatest convenience conferred on the managements. Now that the Government have come forward to take in the co-operation of the public through the pilot scheme, it is better we give education free to the end of the new XI standard to all the children in all the high schools and collect only a certain decent amount from well-to-do parents, through the pilot scheme. That would be saving a lot of trouble to the managements and a lot of the time of the Headmasters who can usefully divert that time for education work.

In the next paragraph of the detailed estimates we find that 147 new schools have been opened during the year 1962-63 under the managemnt of the Collectors. We are opening a number of high schools every year. It is a fact known to the Government that many of these schools, especially the District Board Schools are either understaffed or they are staffed with unqualified teachers. Government themselves admit the dearth of qualified teachers. When that is the case and when there was some statement made on the sacred floor of this House by the Hon. Minister in charge of Education that teachers who have to retire will be retained for a specified number of years to solve the problem of dearth of qualified teachers, it was a wonder to me to see that the age of retirement of the teachers was fixed as 58 and not sixty. Now it is agreed in psychology that experience is the best teacher. It is the case from childhood to the grave. From childhood experience is the best teacher, and teachers who have equipped themselves with experience for 30 years and more are now asked to get away from service in their 55th year. This is a huge national waste especially in times of emergency like the one we are facing when we want experienced teachers to handle the classes perfectly within the shortest time possible and recruit the maximum number of people for service in war. Therefore, I would like the Government to go into this question deeply and see whether they cannot extend the age of retirement to a limit beyond sixty. It is a wonder to me why they want to limit the age of retirement to 58 and that too in the case of teachers serving in non-government schools? How do these schools differ from Government schools? Teachers in all the schools have the same qualification and they have the same experience. I would, therefore, beseach the Government to go deep into this matter and see that the experience and talents of these teachers in Government schools are not wasted and thus avoid a national waste.

Sir, if anything special is applicable to technical personnel it is more applicable to teachers. I am glad the Government have come forward to exclude the technical personnel from the

* SRI M. RAJAH IYER : Mr. Chairman, Sir, being the third consecutive teachers-representative to speak, for a change I would like to begin on a different note by saying that it is very pleasing to note the expenditure incurred by the Hon. Speaker of the Assembly on public business. It has been a matter of great joy for us to see the Speaker of the Legislative Assembly touring our parts on important occasions. Formerly, the Speaker of the Assembly was living in an ivory tower not quite accessible to people in the mofussil. He lends great dignity to many an official function that he attends. May I be permitted to express the wish that we want to see the Hon. Chairman of the Legislative Council also tour the mofussil parts on important occasions like this, particularly for participating in functions in the educational institutions and hospitals? We know that particularly education and public health are causes dear to his heart.

Coming to Education, as inevitably I must, I should like to endorse whatever our learned friend Mr. T. P. Srinivasavaradan referred to. The growth in education has been mainly in local bodies. Out of the 213 schools that were opened last year, 147 were District Board high schools, 7 or 8 were schools under local bodies and only a few were under private managements. There was not much difficulty in starting new schools, for aught I know. When anybody put in an application and if it was found in order, it was almost accepted and recognition granted. Permission was accorded for the opening of schools. It is easier for a local body to start a school without resources and without any idea of finding, the necessary equipment—the very basic irreducible equipment of school building and furniture. I would like to plead that it should be made as difficult for a local body to get recognition for a school to be started as it is for a private agency to get permission to start a school. We know that in a number of villages, high schools have been started. They have just got to find Rs. 4,500 and to show 2 or 3 acres of waste land with a vague promise of a school building to come up, furniture to be provided from an individual and not necessarily from a recognised body without any chance of such promises being followed up, and a high school is then started. Round about my place, I know a number of villages which do not warrant the opening of a school. There is no building there; nor is there any possibility of a building coming up. I am afraid we cannot expand at this rate. We should like to consolidate rather than expand any further. Particularly, in District Boards, I hope the emphasis would be on increasing the efficiency and effectiveness of the schools that have already been opened rather than on starting very many schools that lack the basic equipment. We are spending Rs. 96 lakhs out of Rs. 177 lakhs—almost the major part of the supplementary demand on meeting the net expenditure to maintain these Board high schools. There is no thought of equiping these schools with buildings, furniture and above all laboratories and libraries. If our new pattern of education, which we will discuss later on, is to be a success, the schools must be very well equipped. I am afraid

these District Board high schools, were they under the private management, would not have got temporary recognition even for a day. This sort of treatment accorded to district board high schools should militate against the quality and we should lay down the same condition that are imposed on others. I would like greater emphasis to be placed on starting schools in the private sector.

Mr. Srinivasavaradan also referred to difficulties of managements in running schools. The grants to aided secondary schools are on an ununderstandable basis, I may say. They get compensation at a rate prior to the 1955-56 rates, however high those rates may be. I know a number of private schools are getting compensation at the rate of Rs. 10, Rs. 11 or Rs. 12 per instalment whereas the standard rate of instalment is Rs. 5.25 nP. If after 1955-56 a high school has been started and if the rate of fee is say just Rs. 6, that is not taken into account. While we do not get it, some rich private schools get compensation at the fabulous rates that were in force prior to 1956 due to various reasons. I am afraid the whole problem calls for a serious rethinking. The Grant-in-Aid Code has got to be revised. It came into force long ago when conditions were quite different, and when private schools were very few. The very few private schools that existed then had plenty of endowments and they did not very much depend upon Government to help them. The 2/3rd net dificit formula 3-50 p.m.
which worked then might be all right in those days. In the present circumstanees, unless we revise the Grant-in-Aid Code, the private enterprise that is forthcoming now might be discriminated against while the weightage will be in favour of big private schools that were luckily started very much earlier. I can't help expressing the wish that if the Government have to scrap the entire Grant-in-Aid Code and come forward to pay the staff, it would be much better and perhaps more economical to the Government than to pay grants according to the existing provisions of the Grant-in-Aid Code.

Just a word or two more about the Harijan Welfare Department and I close, Sir, I had occasion to bring to the Hon. Minister's notice the conditions under which teachers in Government schools under the Kallar Reclamation Scheme were serving. They are not getting the salary which their counterparts in Government service are getting. If there is any discrimination that should be shown, I think that these teachers of Kallar Reclamation schools who have got a touch set of boys to deal with should certainly be more favoured than teachers in other schools where they have got more docile students to deal with. Therefore, their conditions of service may be brought on a par with the conditions of service of teachers in Government service.

Then, as much as Rs. 24 lakhs of rupees is being spent over residential scholarship to teacher-training pupils and scholarships under the Government of India scheme. Wherever we go we have heard the complaint that Harijans and Scheduled Caste

[Sri M. Rajah Iyer] [27th March 1963

communities who have got converted to other religions have, unfortunately, been denied these scholarships and the stock excuse we have been able to give them is that it is none of our doing, that it is the Government of India scholarship, that conditions are rigid and inviolable, and that it is not open for us to give the scholarship to converts. But it looks rather unjustifiable that they should be discriminated against on grounds of religion. After all, economic backwardness is not a matter of religion. We know a number of backward, most backward and Scheduled Caste children belonging to the Christian community who are even much worse off economically than their counterparts belonging to the Hindu religion. Religion is, after all, a matter of faith. If it is impossible for us to convince the Government of India that on this score there should be no discrimination, we can make at least our State residential scholarships available to all pupils who originally belonged to the Harijan community even though they might have got converted to a different religion due to circumstances beyond their control.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, supplementary estimate is for Rs. 21 crores. At the outset, we may feel whether there should be such a large figure under supplementary estimates. But, having looked into all the various heads rather very cerefully, I should think that the amount that they have asked for is perfectly proper. Most of the itmes of new services are really very useful. Therefore, I do not make any complaint that the figure is Rs. 21 crores. Some of the expenditure is occasioned by the National Emergency.

A sum of Rs. 3,21,500 is provided for starting 730 pre-school centres. Even last year during the budget discussion I suggested that these schools, which are called ' nursery schools ' in England, were very important. Especially in the villages they are very important. They will aid the agriculturists in the matter of disciplining their children. They have got to go to the fields and do hard work. Therefore, it is a good thing if their children are taken care of in pre-school centres. Nursery schools will ensure that the primary schools admit children after the age of five. But I would suggest that most of these schools must be under the care of women. I think better than men, women have got the spirit of loving children and tending them very carefully.

About the Marmalong bridge, it is stated here in the note that it has to be broadened. So far as I understand, I think the bridge is a little dangerous. That is the opinion of some people. There is a lot of traffic. It is also very important as a national highway. The sooner the work is done the better I would urge upon the Government to apply to the Government of India for ascertain allotment as regards this work since it is a national highway. Even the Government of India Ministers and Deputy Ministers are travelling very often by the Marmalong bridge. Therefore, I would request the Government to apply to the Government of India for some allotment. (Sri K. Rajaram: To meet the entire

27th March 1963] [Sri K. Balasubramania Ayyar]

expense.) Since the Treasury Bench supports it, they may ask for a full grant to meet the entire expense. Anyhow, the work should be taken up much earlier than we contemplate. It is a very narrow bridge A good deal of traffic passes by that bridge. I am very happy that the Government have made a beginning but they must begin the work soon. It is a National Emergency measure. The bridge is a national highway. The airport is very near it. People have got to go to the airport by that bridge.

Next, a sum of Rs. 8 lakhs is asked for the purpose of water-supply for the Defence Industries Project at Avadi. The water will be taken from the Red Hills lake. I want to know whether on account of that, the water-supply here will be reduced or whether the Government are going to strengthen the Poondi Reservoir so that both may give adequate supply of water for our growing population here. Water-supply for the Defence Industries Projects is important. But if it will affect the water-supply to our growing population here, Government must think of strengthening the Poondi Reservoir and do thinks of that sort.

As regards the fee concessions, I request the Government to see that the compensation for loss of fee income is paid as soon as possible. Some times they may be given advance grants as they do in other cases. This will help the aided schools very much as also the oriental schools where no fee is levied at all.

For the purpose of opening firewood fair price shops the Government have set apart Rs. 1,08,000. The price of firewood is Rs. 1-75 nP. per kundu. It is equivalent to 25 kilos. Even outsiders sell it at that price. If it is a little lower, it will reduce the price. For firewood other than forest wood sometimes Rs. 2-12 is charged. It will be helpful if the price is reduced to Rs. 1-50 nP. The object of opening of firewood fair price shops is to reduce the price of firewood because the price of kerosene has risen on account of the action of the Government of India. The Madras Government should help us to get firewood at a cheaper rate.

As regards the purchase of raw materials for the galvanizing plant at Mettur, that is a very important step that has been taken. Are all these raw materials purchased from outside and are we using foreign exchange for that purpose? I am glad to hear that the industrial policy of our Government is so shaped as to have all these things obtained from inside the country. That is the best policy.

Then, Sir, coming to the other things mentioned in the memorandum, only Rs. 40,000 has been provided for the bamboo plantation. Last year there was a similar provision in the Budget 4-00 p.m. and in the memorandum Government stated that they were thinking of having teakwood plantations. If both these plantations are raised, then, I think, the problem of steel would be reduced to some extent. That is my feeling, and that is why I am in favour of these things. They have made only a provision of Rs. 40,000.

[Sri K. Balasubramania Ayyar] [27th March 1963

I hope this is only a beginning they are making and we may not ask for more money at the beginning of the schme. Anyhow this is a policy which is very good and I commend that policy.

About the servicing station, if it is to cater to the needs of the entire industrial estate, it is also a welcome thing.

So far as the seed farms are concerned, the farms run on leased lands, I think, are a failure. I do not think hereafter we should attempt to get lands on lease and work the seed farms. This was conceded in one of the Budget speeches and in one of its report the Committee on Estimates difinitely stated that taking lands on lease and working the seed farms would be of no help at all. In the administration reports also it has been stated like that. Now the sum of Rs. 11 lakhs is for the purpose of acquiring the lands and, therefore, I have no objection so far as that is concerned. But still the problem of working the seed farms satisfactorily is there as we find from experience that many seed farms are started and many are closed down. If the Government want to spend money on these seed farms, it is better they do it on a very strict controlled system by which they can ensure that when a seed farm is started, it does not end up in failure. Even though the starting of these seed farms is a useful idea, if it cannot be translated into action satisfactorily, the money spent on them will be a waste. This should be avoided especially at this juncture of national emergency. It is, therefore, better to go more slowly and more effectively. While I welcome the idea of starting these seed farms, the difficulty is the peasants are not enthusiastic and these have to be done in the public sector. There is no help forthcoming from them. And, therefore, there are many reasons why these end up in failure. Therefore, I would impress upon the Government that if they think that these seed farms would not work successfully, it would be better to leave the peasants to their own reasources and see whether they will improve. That would be better for the peasants and the Government.

Sir, I welcome the supplementary demands presented by the Government. There are very many good items. It is not necessary for me now to take up item by item and say they are all good. They are all on record and I support many of them. I think the demand of Rs. 21 crores made under different items is proper and most of the things for which the increase is asked are very proper and the expenditure should be incurred. That is my submission, Sir.

Thank you.

*டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாநிலத்தில் உள்ள தொழில் துறைக்குச் சில நேரங்களில் நம் மின் பூச்சு வேலைக்காக வேண்டி மைசூர் சமஸ்தானத்துக்குப் போக வேண்டிய நிலை இருந்தது. அதைத் தவிர்த்து இப்பொழுது நம்முடைய மின் பூச்சு நிலையத்தை (Government Galvanized Plant) மேட்டூரில் ரூ. 24 லட்சத்திலே அரசாங்கம் விஸ்தரிப்பதற்கு முன் வந்ததைக் குறித்து நான் வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன்.

27th March 1963] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

அடுத்தபடியாக, கல்வியைக் குறித்து சில செய்திகள் முன்னரே என்னுடைய நண்பர்களால் குறிப்பிடப்பட்டன. அவற்றில் ஒன்றிரெண்டோடு இணங்கி, ஒன்றிரெண்டோடு மாறுபட நினைக்கின்றேன் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். இந்தக் கல்வி ஆண்டிலே ஏறத்தாழ 147 பள்ளிக்கூடங்கள் மாவட்டக் கழக ஆதரவில் திறந்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன கலெக்டர்களால். அவையெல்லாம் திடீரெனத் திறந்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன, தனியார் பள்ளிக்கூடங்களாக இருந்தால், சலுகைகள் கிட்டி இருக்கமாட்டா என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. ராஜு அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் கூற விரும்புவது என்னவென்றால் கல்வி எங்கெங்கே தேவையோ, எங்கெங்கு இப்பொழுது கல்விப் பசி மக்களிடத்தில் இருக்கிறதோ அங்கங்கே மேலும் முன் வந்து பள்ளிக்கூடங்களை அரசாங்கம் திறந்து வைத்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது. அதனாலே மாவட்டக் கழகங்களின் ஆதரவில் கலெக்டர்கள் சிபார்சின் பேரில் நாம் பள்ளிக்கூடங்களைத் திறந்தால் அவர்கள் நாளடைவில் திறம்படச் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் செய்கிறதினால், அது வரவேற்கத் தக்கது என்று நான் எடுத்துக் காட்ட நினைக்கின்றேன். கல்வி நம்முடைய மாநிலத்தில் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும், விரிவாக்கப் பட வேண்டும். அதே நேரத்தில் வலுப்படுத்தப்படவேண்டும். வலுப்படுத்தப்படவேண்டும் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்தில் அது பரவலாகச் செய்யப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்கம் எதிர்பார்த்து அதற்கு வேண்டிய 5 லட்சத்து 60 ஆயிரம் ரூபாயை ஒதுக்கி இருப்பதை நான் வரவேற்க விரும்புகிறேன். இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால், திரு. டி. பி. சீனிவாஸவரதன் குறிப்பிட்டதுபோல், நம்முடைய மாநிலத்தில் மானியக் குழு Grants Committee ஒன்று நியமிக்கப்பட்டு இருந்தது. அந்த மான்யக் குழுவின் சிபார்சுகள் காரணமாக Secondary Education Bill ஒன்று உருவாகிக்கொண்டு இருந்தது. அந்த Secondary Education Bill உருவாகியதை நிறைவேற்றி வைக்காத காரணத்தால் தான் பல இடங்களிலே பல இடர்பாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஓர் இடர்ப்பாடு என்னவென்றால், எல்லா ஸ்தாபனங்களிலும் எல்லா நிர்வாகங்களிலும் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு ஒத்த வகையிலே இந்த வேலை நிபந்தனைகளே ஏற்படாமல் போய்விட்டன. அது செய்திருக்கிற முக்கிய சிபார்சு என்னவென்றால் Uniform condititons and terms of service என்பது. தனியார் நிலையிலே பணியாற்றினாலும் சரி, அரசாங்க நிலையிலே பணியாற்றினாலும் சரி, மாவட்டக் கல்விக் கழக சார்பிலே பணியாற்றினாலும் சரி, Kallar Reclamation Scheme -ல் பணியாற்றினாலும் சரி, ஆசிரியர்கள் அனைவரும் ஒரே சமுதாயத்தினர். எந்த ஆசிரியர் எங்குப் பணியாற்றினாலும் அவர்களுக்கு ஒரே நிகர் சமானமாக, ஒத்த வகையிலே ஊதியம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பது தான் அந்த Grants Committee -இன் சிபார்சு. அவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்த குழு ஒன்றில் நான் ஓர் உறுப்பினர். அதனால் அதுபற்றி நான் நிரம்பவும் வற்புறுத்தி அதைச் செயலுக்குக் கொண்டுவரக் கூடுமானால் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம்

லட்சம் ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாசனத்துறைக்கு மட்டும் ஏறத்தாழ ஒரு கோடி பத்து லட்சம் அளவுக்கு ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இவை அவசியமான கடமைகள் என்பதை மன மார ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அவசியமானவை என்று சொன்னாலும் இவைகளுக்கு எதிர்பாராத செலவுகளை நிதியிலிருந்து ஒதுக்க மேற்கொண்ட முறை இதுபோன்று வளருமானால், ஒவ்வொரு ஆண்டும் இதுபோன்ற மானியக்கோரிக்கைகள் ஏராளமாக வரு வதற்கு வரவு-செலவுத் திட்டம் இடமாகிவிடும், திட்டமிட்ட வரவு-செலவு வரம்புமீறிச் செல்லும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

மானியக்கோரிக்கையில் கல்வி, மருத்துவம், தொழில் துறை களுக்கு அதிக அளவு செலவு ஏற்பட்டிருப்பவை வரவேற்கத்தக்க வைதான். குறிப்புக்கள் சிலவற்றைப் பார்க்கும்போது சில செலவு களை வற்புறுத்தவேண்டியிருக்கிறது. பள்ளி மாணவர்களுக்கு விசேஷச் சம்பளச் சலுகைக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது என்ற குறிப்பு இங்கு காணப்படுகிறது. தனியார் பள்ளிநிர்வாகி களுக்கு இவைபற்றி தெளிவான ஆணைகள் வராத காரணத் தினால் அதை நிறைவேற்ற முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

மேலும் அதிகம் செலவாகிற தொகைக்குச் சரியான புள்ளி விவரங்கள், காரணங்கள் காட்டப்படவேண்டும். அதில் ஒன்று மாநில ஆட்சித்தலைவர்கள், அமைச்சர்கள், தலைமைப்பணியாளர் கள் இவர்களுக்கான செலவு என்ற தலைப்பில் 12-வது குறிப்பாக ரூ. 54,900 செலவு காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த செலவு ரூ. 54,900 பழைய மோட்டார் சைகிள் ஒன்றுக்குப் பதிலாக நேர் ஒரு புதிய மோட்டார் சைகிள் வாங்கியதற்காக என்று காட்டப்பட்டிருக் கிறது. இவ்வளவு பெரிய தொகை—ஒரு மோட்டார் சைகிள் வாங்க என்பது எப்படிப் பொருந்தும்? அதிலேயே மூன்றாவது குறிப்பாக விருந்தினர், பிரமுகர்கள் வருவதற்கான செலவென்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் செலவு விலைபொருள்களின் உயர்வை முன்னிட்டு என்று காரணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கிறபோது ஆங்கிலத்தில் இருப்பதற்கு நேர்மாறான கருத்து தமிழில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. விலைபொருள்களைப் பற்றி அந்த இலாகாவில் வருவதற்குக் காரணமில்லை. ஆங்கிலத் தில் காணப்படுவது "General increase in the cost of commodities" என்பது. கமாடிடீஸ் பொருள்கள் விலை ஏறுகிற காரணத்தால் நிதி ஒதுக்கம் அதிகப்படுத்தப்பட்டது என்று ஆங்கிலத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது. பொருள் விலை ஏறுகிறது என்று அரசாங் கக் குறிப்பே கூறுவதை அமைச்சர்கள் கவனிக்கவேண்டும். சிறு குறிப்புத் தருவதில் புது ஐயம் ஏற்பட வழியில்லாமல் நன்றாகக் கவனித்துத் தரப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பென்ஷன் பெறும் ஆசிரியர்கள் முறைப்படி விண்ணப் பித்தும் கூட ஓராண்டு, இரண்டாண்டு காலம் வரையில் பென்ஷன் முறையாகக் கிடைக்கப்பெறாமல் கஷ்டப்படு கிறார்கள். பென்ஷனால் கிடைக்கவேண்டிய நன்மை ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்குக் காலத்தில் கிடைக்கவில்லை. ஆசிரியர்களுக்கு

பென்ஷன் குறித்த காலத்தில் கிடைப்பதற்கு அரசாங்க இலாகா வில் உள்ளவர்கள் பெரிதும் தாமதப்படுத்துகிறார்கள் என்பதை மனதில் வைத்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். எனக்குக்கூட ஓரளவு அனுபவம் உண்டு. பிராவிடண்ட் பண்டு சம்பந்தமாகக் கல்லூரியிலிருந்து கல்வி இலாகாவுக்கு அனுப்பப்பட்ட கடிதத்திற்கு ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகுதான் அனுமதிக்கப்பட்டது என்ற பதில் வந்துள்ளது. சாதாரண ஒரு குறிப்புக்கு பதில்வர ஆறுமாதம் கல்வி இலாகாவில் தாமதமேற் படுமானால், எத்தனையோ ஆசிரியர்கள் வாழ்க்கையில் பென்ஷன் முடிவு தெரியாத நிலையில் இடர்பாடு ஏற்படுகிறது என்பதை உணர்ந்து அதை நீக்க வழிகாண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையை ஏற்று எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இது துணை மதிப்பீடு. இந்த துணை மதிப்பீட்டு மானியக் கோரிக் கையை இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பித்த போது நான் விளக்கிக் கூறி னேன். கடைசியாகப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள்தான் இந்தத் துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கை யைப் பற்றிப் பேசினார். அதில் எனக்கு ரொம்ப திருப்தி. அதிகச் செலவு, எதிர்பாராத செலவு, பட்ஜெட்டில் அனுமதிக்கப்பட்டதை விட அதிகசெலவு ஏற்பட்டிருப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். எதிர்பாராத செலவுதான் அதிகமாக ஆகிறது. அளவுக்கு மேல் வருகிற செலவு எதிர்பாராதது. எதிர்பார்த்த இனங்களும் இருக் கின்றன. இரண்டும் சேர்ந்துதான் வருகின்றன. இந்த ஆண்டில் விசேஷ நிலைமை இருப்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். அதே சாக்காக நான் சொல்லவில்லை. ஆண்டுதோறும் சப்ளி மெண்டரி வருவதுண்டு. இங்கு மட்டுமல்ல, பார்லிமெண்டிலும் உண்டு. டெல்லி பார்லிமெண்டில் மட்டுமல்ல, வேறு நாடுகளிலுள்ள பார்லிமெண்டுகளிலும்கூட எவ்வளவுதான் எதிர்பார்த்து பட் ஜெட் தயாரித்தபோதிலும், எதிர்பாராத செலவுகள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. ஆண்டுதோறும் சப்ளிமெண்டரி டிமாண்டு இங்கி லாந்தில்கூட கொண்டுவரப்படுவது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். இந்த ஆண்டு சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்காக 4-20 p.m. ஒதுக்கி வைத்தோம். தல்லவகையில் தாராளமாக அதிகமாகச் செலவு செய்தோம். நெருக்கடி ஏற்பட்ட பிறகு மத்திய அரசாங் கம் 'நாங்கள் திட்டத்தில் எவ்வளவு ஒதுக்கி வைத்தாலும், அதற்கு மேல் கொடுக்கிறோம். நீங்கள் அதற்கு மேல் எடுத்துக் கொண்டு அதிகமாகத் திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டு மென்று பணத்தை ஒதுக்கினார்கள். அதைப் பயன்படுத்த அதற்கு ஈடாக செலவுகளை அதிகமாக ஒதுக்கி வேறுபல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. திருஷ்டாந்தமாக இதைச் சொல்கிறேன். போலீஸ் வகையிலும் கூட இருக்கிறது. இப்போது. போலீசாரை எல்லைப்புறத்திற்கு அதிகமாக அனுப்பவேண்டியிருக்கிறது. அந்தச் செலவையெல்லாம் பின்னால் மத்திய அரசாங்கம் ஈடுசெய்துவிடுகிறது. இங்கே பயிற்சி கொடுப் பதற்குத்தான் மாநில ஆட்சியில் செலவாகிறது. முதலில் செலவு

முன் வரவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக, இந்தத் தனியார் பள்ளிக்கூடங்களிலே விடுப்பு விதிகள் (Leave Rules) வேறாக இருக்கின்றன. கவர்மெண்டில் வேறாக இருக்கின்றன. தனியார் பள்ளிக் கூடங்களில் விடுப்புக் கால விதிகள் வேறு என்று ஒரே வார்த்தையில் சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால் ஒவ்வொரு தனியார் பள்ளிக்கூடங்களிலும் தனித் தனியாக leave rules வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் வேலை செய்கிற ஆசிரியர்களுக்குப் பொதுவாக leave rules -ஐ அரசாங்கம் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் இந்த ஆண்டிலே 58 வயது வரையில் ஆசிரியர்கள் பணியாற்றலாம் என்று அரசாங்கம் முன் வந்து செயல்படுத்தி இருப்பது குறித்து நான் பாராட்டுகிறேன். ஆயினும் நான் தெரிவிக்க விரும்புவது என்னவென்றால் இந்த ஆண்டிலே நவம்பரிலே, செப்டம்பரிலே, அக்டோபரிலே மாவட்டக் கழகப் பள்ளிக்கூடங்களிலிருந்து விலக வேண்டிய நிலையில் 55 வயதானவர்களாக இருப்பவர்கள் தொடர்ந்து ஏபரல் அல்லது மே 1-ந் தேதி வரையில் இருக்கலாம் என்ற ஆணை மாவட்டக் கழகங்கள் பிறப்பித்து இருக்கின்றன. அந்த ஆசிரியர்களுக்கும் கட்டாயமாக 58 ஆண்டு வரையில் போவதற்கு வாய்ப்பு வகை செய்து தர வேண்டும் என்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். அவர்களை திரும்ப வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்டதாகச் சொல்லி விடக்கூடாது. அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து 58 வயது வரையில் பணி வயது (Age of Retirement) என்று கட்டாயமாக்கினால்தான் அவர்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பார்கள் என்பதை எடுத்துக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஓய்வு கால ஊதியம் பற்றி ஒரு வார்த்தை. ஆசிரியர்கள் ஓய்வு பெற்றுப் பென்ஷன் பெற்றுக் கொண்டிருப்பவர்கள் 10 ரூபாய், 9 ரூபாய் பென்ஷன் வாங்குவது கேவலம். வயது முதிர்ந்தவர்கள் 20 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் பென்ஷன் வாங்குவதற்கு, வழி வகை செய்து இருக்க பணியாற்றிப் பழுத்துப்போன ஆசிரியர்கள்—ஒரு வேளை 65 வயது எய்தி இருந்தால் அப்பொழுது அவர்கள் அந்த பென்ஷன் Scheme -க்கு வந்து விடுவார்கள். அது வரைக்கும் விட்டு வைக்காமல் குறைந்த அளவாவது 20 ரூபாய் பென்ஷன் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு இருக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

4–10 p.m. *திரு. க. அன்பழகன் : சட்டமன்றத் தலைவரவர்களே, இந்த இறுதித்துணை மான்ய கோரிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் இரண்டொன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது அளித்திருக்கின்ற இந்த இறுதி மான்யக் கோரிக்கையில் வருவாய் துறையிலே ஏறத்தாழ 8 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான் அதிக செலவு நேரடியாக ஏற்படுகிறது என்று சொன்னாலும்; சென்ற ஆண்டிலே அளிக்கப்பட்ட அந்த நிதி நிலை அறிக்கை மீது இந்த ஆண்டு இறுதியாகத் தரப்படுகின்ற இந்த துணை மான்யக் கோரிக்கை வரை செலவு இனம் கொஞ்சம் கொஞ்

சமாகப் பல்வேறு வகையாக, வளர்ந்து வந்து இருக்கிறது. பயனுள்ள காரியத்திற்காகவே வளர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னாலும் அளிக்கப்பட்ட திருத்தப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கை பெரிதும் மாறுபடுகிறது. ஏறத்தாழ 116 கோடி ரூபாய் செலவு. 106 கோடி 50 லட்சம் ரூபாய் வருவாய் என்ற அடிப்படையில் முதல் நிதி நிலை அறிக்கை ஜூன் திங்களிலே அளிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின்னால் வழங்கப்பட்ட முதல் துணை மான்ய கோரிக்கையில் 2 கோடி 72 லட்சம் இந்த வருவாய் துறையில் செலவு இனத்தில் ஒதுக்கப்பட்டது. பின்னர் இப்பொழுது மறுபடியும் அந்தத் துறையிலே சேர்க்கப்படவேண்டியது 8 கோடி 82 லட்சம். ஏறத்தாழ மொத்தக் கணக்கிலே சென்ற ஆண்டிலே 120 கோடி அளவு செலவும் 117 கோடி வருவாயும் இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. சென்ற ஆண்டில் காட்டப்பட்டு இருந்த அளவைவிட ஏறத்தாழ இப்பொழுது காட்டப்படுவது, சொல்லப்பட்டவகையில் சேர்த்துப் பார்க்கிற பொழுது இவைகளிலே செலவு இனம் மட்டும், ஏற்கனவே தரப்பட்ட அந்தத் தொகையிலே இருந்து ஏறத்தாழ 9.6 விழுக்காடு அளவுக்கு உயர்ந்து இருக்கிறது. செலவினம் 10 சதவிகித அளவில் உயர்ந்துள்ளது. நெருக்கடி நிலை காரணமாக இப்படிப் பல திட்டங்கள் அவ்வப்பொழுது ஏற்படக்கூடும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வாரானாலும் இந்தச் செலவு இனங்களும் அதைப் போலவே வருவாய் துறையும் ஓரளவு பெருகி வருகிறது என்ற காரணத்தால் இப்படி செய்ய முடிந்தாலுங்கூட தொகை மிச்சப்படுகிற நிலையில் பல திட்டங்கள் போடப்படுவதுடன் 100-க்கு 10 அளவு விழுக்காடு அந்த திட்டத்தொகைகள் மாற்றப்பட இடம் ஏற்படுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அந்த 100-க்கு 10 விழுக்காடு திட்டமிட்ட அளவு மாறுவதின் மூலம் நாம் திட்டம் போடுவது என்பது அதற்குரிய முறையிலிருந்து பல்வேறு காரணத்தால் விலகிச் செல்லுகிறது. திட்டம் இடப்படுவது குறித்து மதிப்பிட்டு இருக்கிறதே தவிர கூடுமான வரை சரியான அளவில் திட்டமிட்டு புள்ளி விவரத்தை முன்கூட்டித் தீர்மானிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் அரசாங்கத்திடமிருந்து விலகிச் செல்லுகிறது என்று நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். உண்மையாகவே அப்படி நான் சொல்லுவது அரசாங்கம் முன்னேற்றத்துக்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றப்படுவதைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தால் அல்ல. பயனுள்ள திட்டமானாலும் முன் கூட்டியே காலத்தில் தீர்மானிக்கவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை வற்புறுத்துவதற்காகத்தான். எதிர்பாராத செலவு இனங்களுக்கு ஒரு பெரும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அரசாங்கத்துக்கு ஏற்படக்கூடிய அவசர நிலைமைகளில் பயன்படுத்துவதற்காக அந்த எதிர்பாராத செலவு நிதியிலிருந்து முன் பணம் வழங்கப்பட்ட திட்டங்கள் என்று பல இங்கே குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. திட்டங்களைப் பார்த்தால் நடை முறையிலே முன்கூட்டித் தீர்மானிக்கக் கூடிய பல்வேறு திட்டங்களுக்கு இந்த எதிர் பாராத செலவு நிதியிலிருந்து பணத்தை ஒதுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஏறத்தாழ அரசாங்க விதைப்பண்ணைகளுக்கு மட்டும் [illegible]

[கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [27th March 1963

செய்தபின்னால் ஈடுசெய்வதாக இருந்தாலும், முதலில் செலவு செய்வதற்கு மன்றத்தின் அங்கீகாரம் பெறவேண்டியிருக்கிறது. அந்த வகையில் இந்த சப்ளிமெண்டரி வந்திருக்கிறது. அதே மாதிரி கல்வித் துறையில் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் சென்ற ஆண்டில் பட்ஜெட் தயாரித்து நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகுதான் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் அனுமதிக்கப்பட்டன. அப்போது அனுமதிக்கப்பட்ட வகையில் சென்ற ஆண்டு செலவு இல்லை. முதல் ஆண்டில் எப்போதும் செலவு இருக்காது. பின்னால்தான் வரும். அந்தச் செலவுக்கு இங்கே கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. மற்றும் ஆங்கிலத்தில் ஒன்றாகவும் தமிழில் ஒன்றாகவும் இருப்பதாகக் கூறினார்கள். அது மொழிபெயர்ப்பில் தவறாக வந்திருக்கலாம். சிறிய இனங்களாக இருந்தாலும், பெரிய இனங்களாக இருந்தாலும், எதிர்பாராத வகையில் அவசியமான செலவு ஏற்பட்டால்தான் செலவு செய்யப்படுகிறதே தவிர அதற்குத்தான் சப்ளிமெண்டரி டிமாண்டு அனுமதிக்கக் கோரப்படுகிறதே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

கனம் பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் பொதுவாக இந்தத் துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கையை வரவேற்றுப் பேசினார்கள். அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நர்சரி பள்ளிகளுக்கு பெண் ஆசிரியைகள் வைக்க வேண்டுமென்று ஒரு யோசனை சொன்னார்கள். அரசாங்கத்தின் கருத்தும் அதுதான். தொடக்கப்பள்ளிகள் எல்லாவற்றிலும் பெண்களை ஆசிரியர்களாக வைப்பது நல்லது என்பது இந்த அரசாங்கத்தின் கருத்து. சாத்தியமான அளவுக்குச் செய்வோம். தொடக்கப் பள்ளியாக இருந்தாலும் செகண்டரி கிரேடு பயிற்சி பெற்றிருக்க வேண்டுமென்பது மற்றொரு கருத்து.

மர்மலாங் பிரிட்ஜ்க்காக ரூ. 100 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது சிக்கலாக இருந்தது. யார் செய்வது, எம்மாதிரி மாற்றியமைப்பது, வேறு பாலம் போடுவதா என்பதையெல்லாம் பரிசீலனைசெய்துதான் முடிவு எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இப்போது அதில் ஆபத்து ஒன்றுமில்லை. பழமையாக இருந்தாலும் ஆபத்து இல்லை. அதுவும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

செட்ஹில்ஸ் தண்ணீர் எடுப்பது பற்றி கனம் பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் சொன்னார்கள். முக்கியமாக ஆவடியில் டாங்கி பாக்டரி கட்டியிருக்கிறார்கள். சென்னை நகருக்கு தண்ணீர் அதிகமாகத் தேவைப் படுகிறது. அதற்கும் வேண்டும். அதிலிருந்துதான் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்த உரிமை விவசாயிகளுக்கு இருக்கிறது. அந்த உரிமைக்காக அவர்களுக்கும் அளித்து மிச்சமாக உள்ள தண்ணீரை நாம் உபயோகப்படுத்தவேண்டும். சென்னை நகரத் தேவைக்கும் உபயோகப்படுத்தவேண்டும். அந்த முறையில்தான் அதுபற்றி கவனம் செலுத்தப்படும். அதற்குத்தான் இப்போது மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. விதைப் பண்ணை பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் திட்டம் திட்டக்குழுவோடு கலந்து ஆலோசித்து திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு

27th March 1963] [கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்போதே எதிர்பார்த்ததுதான். லீசுக்கு எடுத்தால் நஷ்டம்தான் வரும். அதை 'அக்குயர்' செய்வதற்கு முன் அந்த நிலம் தகுதியானதா என்றும் பார்க்கவேண்டும். குத்தகைக்குக் கூட திருநெல்வேலியில் 600 ஏக்கருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் லாபம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. எது வெற்றிகரமாக இல்லையோ, அதை எல்லாம் விட்டு விட்டு acquire செய்வதிலும் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து, எல்லா சோதனைகளையும் செய்து நல்ல முறையில் நிலத்தை வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று ஏற்பாடு. சுத்தமான விதைப் பண்ணை லாபகரமாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். நல்ல நிலமாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். கூடியவரையில் அநாவசியமான கஷ்டம் ஏற்படக்கூடாது. சுத்தமான விதை கிடைக்கவேண்டும் என்று இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. இப்போது acquire செய்யலாம் என்று ஏற்பட்ட பிறகு அதற்கு உபமான்யம் கோரப்படுகிறது.

மற்றப்படி aided பள்ளிகூடங்களுக்கு grant முன்னதாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது எல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகின்றது. மேலும் என்ன வகையில் பரிகாரம் அளிக்கமுடியுமோ அதை அளிக்கப் பார்க்கலாம். நஷ்டம் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும்—லாபமே முடிவான நோக்கம் அல்ல—நஷ்டம் இல்லாமல் இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்தோடு இந்தத் திட்டம் Pilot Scheme-ஆக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

முதலில் பேசிய அங்கத்தினர் ஸ்ரீனிவாச வரதன் பல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசினார்கள். இந்த உபமான்யத்திலே குறிப்பிடப்பட்ட பொதுக் கொள்கையை பற்றிப் பேசினார்கள். சைனிக் ஸ்கூல் பற்றிய வரையில் அது நல்ல பள்ளிக்கூடமாக இருக்கிறது. சேருகிறவர்களுக்குத் திறமை அதிகமாக இருக்கிறது. பாரத நாட்டில் 11 பள்ளிக்கூடங்கள் போல இருக்கின்றன. அதை நாம் இன்னும் மூன்று இரண்டு என்று வைத்துக்கொள்ள முடியாது. இப்போது அவர்கள் சொன்னார்கள் Public School என்று. நல்ல உயர்ந்த தரமான படிப்பு படிக்க வேண்டுமென்று எல்லா பெற்றோர்களுக்கும் நடுத்தர வகுப்பினர்களுக்கும்—ஏழைகளுக்கும் கூட—ஆவல் இருக்கிறது. நம் பள்ளிகளில் உயர்ந்த படிப்பு இருக்க வேண்டும், நல்ல தரமான படிப்பு பெறவேண்டும் என்று அக்கறை இருக்கிறது. நான் கூட யோசித்து வருகின்றேன். Public School மாதிரி ஆரம்பிக்க வேண்டும். அது நடுத்தர வகுப்பினருக்கும் உகந்ததாக செலவு இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். நாம் அப்படி ஏதாவது முயற்சியில் முற்படலாமே தவிர சைனிக் ஸ்கூல் மாதிரி ஏற்படுத்த முடியாது.

உயர்நிலைப்பள்ளிகள் மேற்பார்வை பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது Special D.O. போட்டு இருக்கிறோம். Collector-களால் போதிய கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. ஆனால் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியபடி Development Council, Standing Committee இருக்கிறது. இது Advisory Committee-ஆக இருக்கவேண்டும்

* 169. *Notification issued with G.O. No. 40, Revenue, dated 2nd January 1963, amending the Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1796 of 1959, dated 23rd March 1959 published at page 454 of Part I of the* Fort St. George Gazette, *dated the 25th March* 1959.

* 170. *Note on the Educational Pattern.*

* 171. *Notification issued with G.O. Ms. No. 4441, Home dated 29th December 1962, regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules,* 1940.

* 172. *Notification issued with G.O. Ms. No. 543, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 28th January 1963, regarding amendment to the Madras Plantations Labour Rules,* 1955.

* 173. *Policy notes on Demand I—Land Revenue (in Tamil).*

* 174. *Policy notes on Demand IX—District Administration and Miscellaneous.*

* 175. *Notification issued with G.O. No. 4794, Revenue, dated 31st December 1962, regarding amendment to the Revenue Department Notification II-1 No. 5660 of 1962, dated 19th November 1962, published at page 2398 of Part II—Section 1 of the* Fort St. George Gazette, *dated the 28th November 1962 under the Madras General Sales Tax Act,* 1959.

* Laid on the table of the House on 25th March 1963.

APPENDIX I.

(*Vide* answer to Starred Question No. 75 on page 29.)

(a) *Details of amenities and perquisites allowed to the Ministers*—

(i) Motor cars.

(ii) Furniture is supplied and maintained at State cost.

(iii) Frigidaire and electric heaters for bathrooms are provided in the residences.

(iv) Electricity consumption charges relating to the residences of Ministers are met from State Funds.

(v) Except Corporation supply, water for gardening, washing, etc., are supplied free.

(vi) Gardens in the residences, which are owned by Government are laid out and maintained at the cost of Government.

(b) *Capital cost of amenities and perquisites provided during* 1961-62.

Serial number and name of the Minister.	*Capital Cost.*				
	Motor Car.				*Furniture.*
	Car number.		RS.	NP.	RS.
(1)	(2)		(3)		(4)
1 Chief Minister (Sri K. Kamaraj) (Private Residence).	Car not supplied at Government cost.		..		3,922
2 Minister (Home) (Sri M. Bhaktavatsalam).	MSY 7575	..	12,454	56	2,156
3 Minister (Finance) (Sri C. Subramaniam).	MSY 7000	..	11,677	31	4,397
4 Minister (Revenue) (Sri M. A. Manickavelu).	MSX 4594	..	22,560	35	1,479
5 Minister (Electricity) (Sri V. Ramaiah).	MSY 3456	..	18,128	13	6,132
6 Minister (Works) (Sri P. Kakkan).	MSY 9009	..	12,718	09	6,468
7 Minister (Industries) (Sri R. Venkataraman).	MSZ 8086	..	19,164	88	6,121
8 Minister (Local Administration) (Srimathi Lourdammal Simon).	MSX 3333	..	22,572	33	8,466

[27th March 1963

(c) *Annual maintenance charges for 1961–62.*

Serial number and name of the Minister.	*Annual maintenance charges.*		
	Car.	*Buildings including repairs.*	*Furniture in the residence.*
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS. NP.	RS.	RS.
1 Chief Minister (Sri K. Kamaraj)	Nil.	Nil.	64
2 Minister (Home) (Sri M. Bhaktavatsalam)	2,743 97	Nil.	43
3 Minister (Finance) (Sri C. Subramaniam).	3,037 79	1,537	60
4 Minister (Revenue) (Sri M. A. Manickavelu).	1,613 79	Nil.	100
5 Minister (Electricity) (Sri V. Ramaiah).	[illegible] 33	Nil.	1,293
6 Minister (Works) (Sri P. Kakkan).	3,[illegible] 31	2,703	120
7 Minister (Industries) (Sri R. Venkataraman).	3,001 55	2,601	61
8 Minister (Local Administration) (Srimathi Lourdammal Simon).	3,162 43	[illegible]	162

APPENDIX II.

(*Vide* answer to starred question No. 80 on page 31.)

(*a*) and (*b*).—There is no separate tariff intended for supply of power to panchayats only. Tariff II under Part II (low tension supply) is applicable for supply of L. T. power to the panchayats for street-lighting purposes. The rate at which the panchayats are charged for electricity supplied to them are as detailed below. These rates are in force from 1st October 1959.

Public Lighting:—(i) Metered basis—

First 16,000 units per month—16 naye Paise per unit.

All in excess 13 naye Paise per unit

Installation of street light, fixtures, etc., and lamp renewals provided by the Board.

Minimum consumption of 1,000 units per month must be guaranteed.

(ii) All-in-rates including fixtures and lamp renewals—

Each lamp of 40 watts at Rs. 2·00 per month.

Each lamp of 60 watts at Rs. 3·00 per month.

Each lamp of 100 watts at Rs. 4·00 per month.

For lamps of higher wattages, proportionate charges based on the rate for 100 watts lamps shall be paid.

27th March 1963]

(iii) Mercury vapour lamps—

All-in-rates inclusive of installation of fixtures and renewals by the Board—

	Rates per month.	
	RS.	NP.
80 watts lamps	10	00
100 watts lamps	12	00
125 watts lamps	13	00
200 watts lamps	18	00
250 watts lamps	20	00
400 watts lamps	25	00

NOTE.—(1) For the tariff in items (ii) and (iii) the number of burning hours shall be decided from time to time with the local authority but shall not exceed 2,400 hours per annum. Any extra hours of burning shall be paid for in proportion.

(2) If the lamp is renewed more than three times in one calender year, it shall be at the cost of the local authority.

This rate will also apply for public lighting in parks, markets, cart-stands and private streets.

(iv) *Flourescent Tube Lights.*—All-in-rates inclusive of installation of fixtures and renewals by the Board for lamps burning 200 hours per month or 2,400 hours per annum.

	Rates per month.	
	RS.	NP.
Two Nos. 20 watts (twin-type) lamp .. .. (or one 40 watts).	4	00
Two Nos. 40 watts (twin-type) lamp .. .. (or one 80 watts).	7	00

For longer number of burning hours, the charges will be increased *Pro-Rata*. For lamps of higher wattage proportionate charges based on the rate for two 40 watts (twin-type) lamps shall be paid.

Power-loads :—For supply to low tension power consumers.

10 naye Paise per unit for the first 2,000 units per month.

9 naye Paise per unit for anything in excess.

Monthly minimum Rs. 2 per H.P. (or equivalent) connected load. Fraction of a H.P. (or equivalent) will be reckoned as one H.P. for the levy of monthly minimum charges.

NOTE.—*For supply to welding set, this rate will be increased by 20 per cent.*

There is no proposal to reduce the rates charged for the panchayats.

என்று போட்டிருக்கிறோம். இதற்கு மேல் expert குழு அமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். என்னுடைய கருத்து என்ன என்றால் 2, 3 மாவட்டங்களில் தொடர்ந்து நிறைவேற்றிப் பார்க்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் அந்த அந்த ஊரிலே இருக்கிறவர்கள் திறம் படைத்தவர்கள் 3, 4 பேர் ஆலோசனை குழுவில் போட்டு இந்தப் பள்ளி சிராக நடக்க வேண்டு மென்ற அக்கரை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டு மென்று நான் நினைத்துக்கொண்டு இருக்கிறேன். Quality தான் முக்கியம். Quantity கூடாது என்று சொல்கிறோம். அந்த அந்த ஊரிலே இருக்கின்ற மக்கள் எல்லாம் குறைந்த பட்ச படிப்பு உயர்ந்த படிப்பு இருக்கவேண்டுமென்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் புதிதாக பள்ளி வைத்து நடத்துவது முறையல்ல. ஆனால் அதில் கூடிய வரையில் equipment இருக்கவேண்டும், தகுதி பெற்ற ஆசிரியர்கள் விஞ்ஞானம் சொல்லிக்கொடுக்கிற ஆசிரியர்கள் இருக்கவேண்டும் என்பதில் நாங்கள் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சம்பளச் சலுகை பற்றி சொன்னார்கள். இப்போது 75, 80 பங்குக்கு மொத்தத்திலே, சராசரியிலே பார்த்தால் இருக்கிறது. இன்னும் ஒரு சிலர் தான் சம்பள சலுகை இல்லாதவர்கள். நிரந்தரமான மாத வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வேறு வகையில்லை. 1,500-க்கு மேல் வாங்குகிறவர்கள் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. எவ்வளவோ மந்திரி பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். எதுவுமே உத்தரவு போடுவது இல்லை என்று சொன்னார்கள். எல்லோருக்கும் சம்பளம் இல்லாமல் கொடுக்க முடியும் என்பதை யோசித்துச் செய்ய வேண்டும். அந்தக் கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறோம்.

இப்போது சம்பளச் சலுகைக்கு சரியான நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது இல்லை என்றார்கள். இப்போது 80 சதவிகிதம் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படுகிறது. இப்போது பதிதாக எல்லோருக்கும் சம்பளம் இல்லை என்று சொன்னால் அதிக நஷ்டம் ஆகும் என்று aided school management தெரிவித்தால், அப்போது யோசிக்க வேண்டும். அப்படியேதான் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கும். குழந்தைகளுக்கு சம்பளச் சலுகை இருக்கிறதா என்று யோசிக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையை வைத்து நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டும்.

கனம் அங்கத்தினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஆசிரியர்களுக்குப் பல வகையில் சிரமங்கள் இருப்பதைக் கூறினார்கள். Non-teaching staff -க்கு நீண்ட காலமாக இருக்கிற பிரச்சனை, மீண்டும் அந்த நிலையை விளக்குவது திருப்தி அளிக்காது. அதை எதிர்பார்க்கிறவர்களுக்கும் திருப்தி அளிக்காது. Retirement age-ஐப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஓய்வு பெறுகின்ற வயதை அதிகப் படுத்துவதை 58-க்கு மேலே போவதை 60 வரை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று யோசனை இருக்கிறது. Teachers Technical -ஆகக் கருத வேண்டுமென்ற கருத்தும் இருக்கிறது.

மதிய உணவுத் திட்டத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு தொடர்பு இருக்கக்கூடாது. சம்பந்தமே இருக்கக்கூடாதுஎன்று சொன்னார்கள். எவ்வளவு தான் பாடம் சொல்லிக்கொடுத்தாலும் ஆசிரியர்களுக்கு மதிய உணவில் அக்கரை இருக்கவேண்டும். இப்போது உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சாப்பாடு ஆசிரியர்களே சமைக்கவேண்டுமென்று இல்லை, சமையல்காரனை வைத்துக் கொள்ளலாம். அவனுக்கு இவ்வளவு கொடுக்கிறது என்று அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு பொறுப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தலைமை ஆசிரியர் காரியதரிசியாக இருந்து கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

கட்டிடத்தைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி சொன்னார்கள். ஏற்கனவே கட்டப்பட்டவை எதுவாக இருந்தாலும் நிறுத்துவது முறையல்ல. Pension -ஐப் பற்றிச் சொன்னார்கள். Pension போதாது என்று சொன்னார்கள். கேட்டுக்கொள்கிறேன். Old Age Pension- -ஐ அவர்களோடு ஒப்பிட வேண்டாம். Pension ஒரு அடிப்படையிலே கொடுக்கப்படுகிறது. அது வேறு விஷயம், முன்பு ஆசிரியர்களாக இருந்தவர்கள் அந்த நிலையில் இருந்தால், அந்த அடிப்படையிலே வாங்கிக் கொள்ளலாம். அது நல்ல நிவாரணத் திட்டம். அந்த லட்சியத்தோடு, கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்கும் இதற்கும் ஒப்பிட்டு அவர்களுக்குக் கொடுப்பது இங்கு கொடுப்பது இல்லை என்று சொல்வது முறையல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ராஜா அய்யர் அவர்கள் Grant-in-aid இன்னும் மற்றவைகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்போது இந்த விவாதத்திலே அவற்றைப்பற்றி எல்லாம் விவரமாக எடுத்துக் கூறுவதற்கு இடமில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு பொதுவாக இந்த உபமான்ய கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சொன்னவர்களுக்குப் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

III. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 166. *A review of the progress made in the development of Handloom Industry.*

*167. *Notification issued with G.O. No. 4586, Revenue, dated 14th December 1962, regarding amendments to the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Rules, 1961.*

* 168. *Notification issued with G.O. Ms. No. 719, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 5th February 1963, regarding amendment to the Madras Small-Scale and Cottage Industries, Loans and Subsidy Rules, 1956.*

Appendix III.

[*Vide* answer to Starred Question No. 81 on page 31.]

(*a*) to (*c*).—The number of applications for pension receive from the retired teachers during 1961; number of cases in whic pension has been granted and the number of such cases pendin action.

Name of the district.	*Number of applications received during 1961.*	*Number of cases disposed of.*	*Number of cases pending with* — *Accountant-General.*	*Management.*	*D.E.O.*	*Total.*
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
District Educational Officer—						
Madras, North	52	38	3	11	..	14
Madras, South	27	21	1	5	..	6
Chingleput, North ..	94	82	3	5	4	12
Chingleput, South ..	82	67	4	11	..	15
South Arcot	55	47	..	8	..	8
Villupuram	31	27	4	..	..	4
Thanjavur, East	71	54	3	9	5	17
Thanjavur, West ..	41	21	7	13	..	20
Dindigul	28	25	1	2	..	3
Madurai	45	45	..	..	..	..
Ramanathapuram ..	76	51	6	19	..	25
Virudhunagar	25	24	..	1	..	1
Devakottai	33	2	5	23	3	31
Tirunelveli, North ..	32	32	..	..	..	..
Tirunelveli, South ..	23	22	..	1	..	1
Tirunelveli, Central ..	68	56	4	8	..	12
Noth Arcot	71	59	..	12	..	12
Tiruvannamalai	53	39	3	10	1	14
Salem	37	33	3	1	..	4
Dharmapuri	17	9	3	5	..	8
Tiruchirappalli	58	56	1	1	..	2
Pudukkottai	73	67	..	5	1	6
Erode	69	38	13	17	1	31
Coimbatore	65	63	..	2	..	2
Pollachi	68	40	9	15	4	28
Nilgiris	24	15	2	7	..	9
Tiruppatur	6	..	3	1	2	6
Inspectress of Girls' Schools—						
Madras	9	4	2	1	2	5
Thanjavur	4	3	1	..	..	1
Madurai	14	14	..	..	..	..
Salem	5	4	..	..	..	1
Tirunelveli	4	1	2	1	..	3
Inspector of Anglo-Indian Schools—						
Madras	9	6	1	2	..	3
Total ..	1,369	1,065	85	196	23	304

(*d*).—Delays in sanction have generally been due to the following —

(1) Defects in the Pension papers, which had to be rectified by the School Managements;

(2) The need to verify the services of teachers with reference to previous records; and

(3) Delay in the transfer of records in certain cases from the District Boards (which were abolished on 2nd October 1961) to Panchayat Union Councils.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Thursday, the 28th March 1963.

The House met in the Counil Chamber, Fort St. George at three of the clock, the Deputy Chairman (SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

Bridge across Kudamuritti river

* 90 *Q.*—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) the amount, if any, contributed by the public towards the construction of a bridge across Kudamuritti river between Andanakoil and Hanuman temple in Kumbakonam taluk, Thanjavur district;

(*b*) whether the work has been taken up; and

(*c*) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (*on behalf of the Hon. the Chief Minister*) : (*a*) Rs. 1,050.

(*b*) No.

(*c*) The required quantum of public contribution is not forthcoming.

Metal road to Varahoor village

* 91 *Q.*—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 107 on 4th March 1961—

(*a*) whether the metal road to Varahoor village from the main road connecting Kandiyur with Tirukattupalli in Thanjavur taluk has since been laid; and

(*b*) if not, the reasons for the delay?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (*a*) No.

(*b*) The delay is due to the slackness of the contractor at every stage and lately due to local heavy rains.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : When is it expected to be completed, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The work is being carried on. It is expected to be finished as soon as possible.

[28th March 1963

Artsilk yarn

* 92 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the annual requirement of artsilk yarn for the handloom industry in the State; and

(b) the quantum of allotment of artsilk yarn received from the Centre for distribution to the State during each of the six quarters ending 30th June 1962?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The annual requirement of artsilk yarn for the handloom industry in Madras State is estimated at 97.61 lakhs kgs.

(b) A statement* is placed on the table of the House.

Building for Legislature

* 93 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct a building on the southern bank of the Cooum river to house the Legislative Assembly or the Council or both; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : சட்ட சபைக்கு அதைத் தவிர வேறு கட்டிடம் கட்ட ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா ?

கனம் திரு. வி. ராமையா : என்னிடத்தில் இப்போது தகவல் ஏதும் இல்லை.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What became of the proposal to construct a building within this compound?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not have the details with me. A separate question may be put.

திரு. க. அன்பழகன் : சட்டசபைக்குக் கட்டிடம் இல்லை என்று சொன்னாலும் சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கு தங்கும்விடுதி கட்டும் திட்டம் எந்த அளவில் இருக்கிறது ?

கனம் திரு. வி. ராமையா : அரசாங்கத்தினுடைய விருப்பமே ஒரு நல்ல ஹாஸ்டல் கட்டவேண்டுமென்பது. அதற்கு வேண்டிய பிளான் எஸ்டிமேட் எல்லாம் உருவாகிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் எமர்ஜன்சி வந்தது. அது முடியும் வரைக்கும் அந்தத் திட்டம் ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : சட்டசபைக் கட்டிடம் இருந்தாலும் மேல் சபைக்கு என்று கட்டிடம் கட்ட இருந்ததே, அது கைவிடப்பட்டுவிட்டதா ?

கனம் திரு. வி. ராமையா : இப்போது புதிதாக கட்டிடம் எதுவும் கட்டுவதாக இல்லை.

* Printed as Appendix I on page 117.

28th March 1963]

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Government consider the question of constructing a visitors' gallery just behind me?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : If we construct one like that, I do not think any visitor will be able to see the Members.

Telegrams

* 94 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have made any recommendations to the Government of India about the transmission of telegrams in Tamil within the State; and

(b) if so, the reply, if any, received in this regard?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Proposal was made to the Director General, Posts and Telegraphs Department.

(b) He stated that it was not feasible to accept the proposal for the introduction of Tamil or any other regional language telegraphy.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : When the Government have recommended it, it is understood that they have realised that it is a just cause. Will the Government pursue it again?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : We have just suggested to them the need for it. It is more a technical reason, and their difficulties will have to be considered. Now they have said that it is not possible to take up any regional language for this purpose.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் மொழியின் மூலமாகவும் தந்திகள் அடிக்க முடியும் என்பதற்கு ஆராய்ச்சி செய்து வெளியிட்டு அது ஏடுகளில் கூட வெளிவந்திருக்கிறது. தமிழ் மொழியில் தந்தி அடிக்கலாம் என்ற கருத்தை மாநில அரசாங்கம், மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்ததா ?

கனம் திரு. வி. ராமையா : தெரிவித்துத்தான் இந்த பதில் வந்திருக்கிறது.

Punnakayal-Athoor road

* 95 Q.—SRI J. PONNUSWAMY VILLAVARAYAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 166 on 31st July 1962—

(a) whether the work on the Punnakayal-Athoor road has since been completed; and

(b) if not, when it will be completed?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) & (b) :The flood damage works sanctioned in Athoor-Punnakayal road have been completed in all respects.

(Mr. Chairman in the Chair)

[28th March 1963

Roads

* 96 Q.—Sri S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of roads belonging to Panchayat Unions, recommended to the Government for being taken over during 1961–62;

(b) the number of such roads district war that have been taken over by the Government; and

(c) the reasons for not taking the remaining roads?

The Hon. Sri V. RAMAIAH : (a) *to* (c) The attention of the Member is invited * to the paper placed on the table of the House.

Sewage farm

* 97 Q.—Sri T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Madras Corporation has decided to locate sewage farm in Tiruvanmiyur and its environs including Kottivakkam village; and

(b) whether the Government have received any representation objecting to such a proposal?

The Hon. Srimathi JOTHI VENCATACHELLUM : (a) & (b) Yes.

வித்துவான் கி. முத்துக்கண்ணப்பன்: இந்தக் கழிவு நீரைத் திருவான்மியூர் பகுதியில் கொண்டுபோய் விடும் திட்டம் கைவிடப் படவேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு கோரிக்கை ஏதும் வந்திருக் கிறதா? அதன்மேல் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: திருவான்மியூர் திட் டத்தைக் கைவிட கோரிக்கை வந்து அதைக் கைவிட அரசாங்கம் தீர்மானம் செய்திருக்கிறது.

Vasectomy Operations

* 98 Q.—Dr. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have examined the legality of the manner in which vasectomy operations are directed?

The Hon. Srimathi JOTHI VENCATACHELLUM : Yes.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தை எதிர்த்து பிரசாரம் செய்யும் பத்திரிகைகள், தனி நபர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா? இல்லையென்றால் என்ன காரணம்?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: எதிர்த்துப் பிரசாரம் செய்யப்படுவது பத்திரிகை மூலமாகத்தான். அவை மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாத காரணத்தால் நட வடிக்கை எடுக்கமுடியவில்லை.

---

* Printed as Appendix II on page 118.

28th March 1963]

* 99 Q.—Dr. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any instructions have been issued to the doctors working in Government hospitals as to the number of vasectomies to be performed in a month; and

(b) if so, what it is and the reason therefor?

The Hon. Srimathi JOTHI VENCATACHELLUM (a) & (b) Instructions have been issued by the Director of Medical Services setting apart specified days in the week for doing vasectomy operations in each Family Planning Surgery in the districts and the District Medical Officers have been told that an attempt should be made to do a minimum of 8 operations per day for 3 days in a week in the District Headquarters Hospitals and a minimum of 8 operations per day for two days in a week in the Taluk Headquarters Hospitals. These instructions have been issued to regulate the flow of cases to surgeries and to avoid disappointment to persons seeking the operation. No such instructions have been issued in respect of full time vasectomy units in the City of Madras.

Sri L. S. KARAYALAR : Since the progress in Family Planning means reduction in the number of seats in Parliament for the State, may I know whether this Government will get an assurance from the Central Government that progress as regards Family Planning will not affect the number of seats for the State in Parliament?

The Hon. Srimathi JOTHI VENCATACHELLUM : Family Planning is for persons to plan their families according to the number of children. I do not think that family planning will have much effect on the number of seats in Parliament or in any other legislature.

Sri L. S. KARAYALAR : The number of seats in Parliament depends upon the population in the State. As a matter of fact, we have lost three seats and Bengal has gained more seats.

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : This question may be put to the Chief Minister and not to the Minister for Health.

Destruction of dogs

* 100 Q.—Sri G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of dogs destroyed in the lethal chamber during the month of March, 1962 in the City of Madras; and

(b) whether there is any proposal to stop such destructions?

The Hon. Srimathi JOTHI VENCATACHELLUM : (a) 3,592.

(b) No.

Sri G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that most of the dogs destroyed here are not rabid? Many of them are pregnant, some of them are middle-aged pups, and most of them are not at all rabid.

[28th March 1963

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Normally, dogs which are not rabid are not destroyed. As a whole, stray dogs are taken into the lethal chamber and destroyed.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Do the Government think it justifiable in this land of Ahimsa just to destroy dogs, because they are born as dogs, while the Government have got the S.P.C.A. and also an organisation for the preservation of wild life?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The hon. Member thinks that it is not proper to destroy the stray dogs. But, at the same time, mention has been made in this Honourable House many a time about the nuisance the stray dogs are creating not only in the hospitals but also on the roadside.

High Ways Research Institute, Madras

3-10 p.m. * 101 Q.—SRI L. S. KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of (i) men and (ii) women employees in the Highways Research Institute, Madras as on 1st January 1963; and

(b) the mode of appointment to (i) temporary and (ii) permanent vacancies in the Institute?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) (i) Men—115.

(ii) Woman—2.

(b) *General Procedure for Appointment.*—Candidates are recruited through Employment Exchange. They are interviewed by a Committee of Assistant Engineers in charge of the Sections and Administrative branches concerned after the requirements of qualifications, age, etc., are verified. The recommendation of the Committee are finally approved by the Director of the Research Station. The Research Station being a scientific Institution, every step is taken to procure the best talent available with suitable qualifications and aptitude for research. The persons recruited are first taken in the workcharged schemes and absorbed against the regular vacancies after they gain enough experience. Appointments are also made by transfer when qualified candidates become available. All the vacancies in the Highways Research Station are only temporary and the continuance of these posts is sanctioned every year by Government.

SRI L. S. KARAYALAR: Has any complaint been received that appointments are made in this Institute without any regard to procedure?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: There is no such complaint. If the hon. Member writes to me of any specific case, I shall look into it.

28th March 1963]

* 102 Q.—SRI L. S. KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any recruitment to the posts of Research Assistants have been made recently in the Highways Research Institute, Madras;

(b) if so, the mode of recruitment; and

(c) the qualifications prescribed for the post?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) & (b) No recruitment was made in the recent past. Candidates are recruited through the Employment Exchange. They are interviewed by a Committee of Assistant Engineers in charge of the sections and administrative branches concerned and the recommendations of the Committee are finally approved by the Director of the Research Station.

(c) B.Sc. (Physics, Chemistry or Mathematics).

Printing of Railway Tickets

* 103 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that the Railway Board has decided to print Third Class Railway tickets in Hindi and Regional languages; and

(b) if so, whether the Government have made any representations to the Government of India to print them in English also?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) Our information is that the Railway Board has issued instructions that the languages to be used on tickets and the statutory particulars to be shown on them of all classes should be as follows:—

(i) Class of carriage—To be indicated in international numeral suffixed by a letter in regional language, Hindi and English to show the nature of train.

(ii) Place from—In regional language, Hindi and English.

(iii) Place to—In regional language, Hindi and English.

(iv) Amount of fare—To be indicated in international numerals prefixed by the first letter of the word ' rupees ' in the regional language and Hindi and 'Rs.' in English.

(b) Does not arise.

Guest House at New Delhi

* 104 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN AND DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any guest house has been constructed at New Delhi by the State Government; and

(b) if so, the cost of it?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) Yes.

(b) Estimated cost Rs. 7,75,000.

[28th March 1963

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us when the estimate was originally sanctioned and what is the amount for which it was sanctioned?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The original estimate for Rs. 5 lakhs was sanctioned in 1960.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us why there has been this delay of two or three years in the construction of the Guest House which has increased the cost to Rs. 7 lakhs?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The increase is due not only to the delay but due to some improvements in construction itself. There has not been undue delay.

SRI S. K. SAMBANDHAN : For what all persons this Guest House is intended?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : For Ministers who go to Delhi on duty, for all Government officers, and also Members of the Legislature.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Has any circular been issued that Members visiting Delhi on official visits can command that facility? Can Members who visit Delhi on private business avail themselves of that facility?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : If I can provide accommodation for people who go on official visit, that itself is a big service. Over and above that, if there is room available, I do not think there will be any difficulty. I shall look into it.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : How many guests can it accommodate at a time?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Thirteen.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : What facilities do the Government provide and what is the rate prescribed?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : It is a comfortable place to stay. As far as the rate is concerned, I am not in a position to say now.

SRI M. RAJAH IYER : Has the hon. Member taken a ticket for Delhi? (Laughter).

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

(Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the member.)

II.—DISCUSSION ON THE EDUCATIONAL PATTERN

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Educational Pattern as enunciated in the note placed on the table of the House on the 25th March be taken into consideration".

28th March 1963] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Sir, about this educational pattern, I do not claim that the new pattern of education has been evolved either by me or at my instance. It is not a new pattern of education. We have had many changes in the educational system. Some of us may remember that ever since our student days we have seen so many changes in the educational system. It cannot be argued that there has been no change at all in the educational system. Nor could we state that the past educational system was wholly defective and that it had to be improved. We all know that in ancient times a very good system of education prevailed and our ancestors were quite learned and quite cultured. They had comprehensive knowledge. But still we cannot be satisfied with the knowledge which our ancestors possessed. Kambar and Valluvar were very versatile. They had been foremost among the poets of the world. But still we cannot be satisfied with Valluvar and Kambar. We have to see that our children are equipped in order to meet the present day requirements. We have to take note of rapid advances in the world, particularly in the scientific sphere. We have to train our children in order that they may compete successfully with those of the other parts of the world. Sometimes out of experience we have to introduce certain changes in the system of education. But the House will agree with me that there should not be too frequent changes in the system of education, and that we should try to avoid experimenting on education, because in the matter of experimenting in the educational sphere, we have to do the experiment on the poor children. If it is experiment about the nutritional system, it is not on children, not on human beings but on other beings like rabbits, monkeys and so on. But in the matter of education, experiments are being conducted only on the children. I am anxious and I have no doubt hon. Members of the House are equally anxious that children should not be made victims of our experiments on education.

Sir, in considering questions relating to the educational system, one has to distinguish the acquisition of knowledge from the study of language. Language is a vital thing, particularly the mother tongue. We have to learn things, speak and express only through the language. Language is like the tongue. Without tongue you cannot speak. In the same way language is a vital need. But it is one thing to emphasise the study of language and its literature, and it is another thing to enable our students to acquire knowledge, as much knowledge as possible to meet the requirements of the day.

Sir, so far as promoting our mother-tongue Tamil and taking 3-20 p.m.
efforts to improve the growth of the already rich Tamil Literature is concerned, I may submit that this Government and I are second to none in our enthusiasm and in our earnestness. But, Sir, we should also realise that we, the citizens of this part of the country, are also citizens of India. There is unity in diversity. In this country many languages are spoken by people as their mother tongue. But still we have a sense of oneness and this sense of oneness has been there from time immemorial; from ancient times

there has been this sense of oneness. Our great seers, Alwars, Nayanmars and Jeers have been moving from one end of India to the other, from the Cape to the Himalayas. We have among our Alwars, 12 Alwars who visited in all 108 Vaishnava temples and sang hymns about those temples and their beauty and their sacredness. As I said, they wandered from the Cape to the Himalayas not in search of finding these 108 temples. They could have found these and even more even within a taluk or a district. They toured throughout India to stress the sense of unity of our country.

Now, there is great emphasis on the realisation of a sense of national integration on the part of our people particularly on the part of our youngsters. We have to see how we could promote still further this sense of national integration and we have also to take particular care that we do not do anything that would hinder this realisation of the sense of national integration.

Sir, in this country many languages are spoken and in our Constitution as many as 14 languages are listed as national languages. Not only the State Government but also the Central Government are interested in aiding the promition of all these various national languages. But, Sri, the Constitution framers had to solve the problem of evolving an official language for the country and they decided that Hindi shall be the official language because it is spoken by a large number of people inhabiting our country. But, Sir, we have been pointing out to the Centre and the Language Commission and other organizations that we in this part of the country would be faced with a handicap if Hindi alone were to be made the national language. Our people have been studying Hindi even voluntarily and there are very many good scholars in Hindi in this part of the country. Students and even parents are taking to the study of Hindi with great enthusiasm and fervour. But still we in this part of the country would be at a disadvantage if we are to handle affairs with the Centre through Hindi. We also realised that it would not be reasonable to insist on the adoption of every one of these fourteen languages. Therefore, we have suggested that English should be an associate language for the purposes of Central administration and affairs for an indefinite period. That has been agreed to and a Bill to effect this change is on the anvil.

We have also to remember that when students are taking higher education, they have large aspirations, not only the students but their parents, and not only the students and parents in the urban areas but people in rural areas even in the remotest village want higher education to be imparted to their children. They certainly aspire that their children should complete their studies here in this State and then go to other Universities and go even to Universities outside India and have further higher education. Not only are they interested in higher education for their children. Now there is a new thinking among them. Parents are interested in equipping their children, just as the

Government are interested in equipping the children, so that they may play their worthy part in moulding the destinies of our country.

Of course, Sir, this is a country where unemployment prevails and people use to talk more of the so-called educated unemployment. Of course, most of these people are middle-class people. They do not have a rich heritage to depend upon and those who have a heritage would certainly like their children to secure big offices and big positions after completion of the higher education. Now so many of our educated men are employed outside Madras State. They are in Delhi, they are in Bombay, they are in Calcutta. I want the House to remember this. The parents generally prefer their children to get into Government service and the Central Services are more attractive than the State Services. Therefore, the first aspiration of the parents and also the students is that they should appear for the Central Services examinations like the I.A.S. and the I.P.S. Now our State has agreed to the inclusion of the Forest Service, the Engineering Service and also the Medical Service in the All-India Services. Now if they want to get qualified for the Central Services, they have to appear and pass in the examinations prescribed by the Central Government. At a recent conference of the Education Ministers held in New Delhi this pointed question was raised whether the Central Government would agree to hold Central Examinations in the various State languages, that is, in fourteen different languages. The Education Minister at once cleared the doubt. He said that that was specifically considered by the Government and the Central Service examinations would be held only in English and also in Hindi and not in any other language. Of course, we can see, and I can see what it would be if a Central Service examination is to be held in Tamil, Telugu, Malayalam, Kannada, Bengali and so on. Those who are proficient in study through a particular language can serve only in that State and then they will cease to be in a Central Service. There is no particular merit in Central Service if facility should be given to students to study and answer in the various national languages of India.

Sir, these are things which I would like the House to bear in mind while considering the pattern of education that has been presented to this House.

There is now particular emphasis on technical education and on the intense study of science subjects even at the high school stage. The idea behind this pattern is that there must be technical bias that should be available, that should be present through all the stages of education. Then it is with a view to encouraging students to have intense study of science that electives have been suggested. That is the one change that has been made according to the pattern now suggested. The idea is to encourage and facilitate students in the secondary stage of education to have intense study of sciences.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th March 1963

Sir, I am anxious that the uncertainty and indefiniteness that have been prevailing in the sphere of education should be removed without any further delay. Hon. Members will admit that there has been some uncertainty and there has been some indefiniteness, which are not in the interests of education. There has been the
3-30 p.m. question whether the higher secondary course will be introduced in the secondary schools or this course of education should be put in the University. In our own days, there was the two-year degree course in the University. There was also the three- year Honours course. There was the two-year Intermediate course. For a normal graduate, the course was only for 4 years. If it was an Honours graduate, the course was only for 5 years. Then we had this eleven years course, it was only for 5 years. Then we had this eleven years course when we were studying in secondary schools. But this Intermediate course was removed and in that place the Pre-University Course was introduced. It was thought then to be introduced as a temporary phase. So, it is to-day uncertain what is to be the future of the Pre-University Course and the colleges. The three year degree course has come to stay and I have not seen any one seriously suggesting that the 3 year degree course should be again meddled with and reduced to two years, and so on. Just a few minutes ago, a veteran educationist in the secondary education field was talking to me. He was not sure whether the Pre-University Course should remain in the College. But I asked him what was the alternative. I asked him to say whether higher secondary education should be introuded in our secondary schools as they are constituted to-day. We have got 1,800 secondary schools. What is the alternative? He admitted that there was no alternative. But still he was not happy. We have to take a decision. The Pre-University Course may be retained in the College. Of course, the University has been considering the changes in the syllabus for the Pre-University Course.

Then, Sir, if the Pre-University Course is to remain in the College, we have also to take a decision that the higher secondary course will not go to the secondary schools. It is not a practicable thing. It is agreed to by all teachers, although some teachers would certainly like to have the higher secondary classes in their schools. But, I do see the difficulty in having the higher secondary course in the secondary schools. In this year, there may be 10 higher secondary schools and in the next year 20 more schools. This means again experimenting. I am sure, hon. Members will agree with me that there should be no more experimenting unless we launch on new experiments in the educational sphere. Therefore, we came to the decision that the higher secondary education course should not be in the secondary schools. When these are hanging in the balance, viz., whether the higher secondary course should go to the high school or not, last year a sudden decision was taken that instead of the 11 year course, it should be only 10 years. The condensing happened not in the higher classes but in the middle school classes. Classes 7 and 8 in the middle school classes were condensed into one class. Sir, I do not want to refer to an uncharitable comment made some time back that the plea on the part of certain people in favour of the 11-year Course was with a view to preserving

28th March 1963] [Sri M. Bhaktavatsalam]

the interests of teachers who will be retrenched. This itself must be admitted as a serious problem in the reform of education. In any reform in education, we should not be obliged to send away teachers who have been there for long. But that is not the main point. That weighed with those who favoured a 11-year Course. Now people in the rural areas have, after all, come to realise that the minimum education that should be invariably imparted to their children, boys or girls, should be nothing less than secondary education. Two-thirds of the children that complete the secondary education course do not go in for higher education. They take to technical education and other courses. About one-third go in for higher education. Regarding this one-third who go in for higher education, we thought they should be specially equipped. It should not merely be by a mathematical calculation that we have to condense 7th and 8th standards into one. I had meetings with the Headmasters and teachers all over the State, almost in all the districts and they were of one view that this condensed course was not in the interest of the children, that the children were not able to grasp the lessons taught to them, etc. I have myself gone through the condensed text-books in Tamil. Even the Tamil text-books that were condensed were too much not only for the boys but also for the girls. One headmistress showed a condensed Tamil text-book and she said that the girls could hardly grasp the lessons in them. I said that it was too much for the girls. This is the foundation for secondary education from where they should go in for higher education. When they go in for higher education, the education that is given to them in the schools must be complete and the children must have a full grasp of the subjects taught to them. So, there was a unanimous view that in the interest of proper education of children, we must restore the 11-years course.

One education expert was talking to me a few minutes back. He asked me, "Why are you in hurry?" I said that this indefiniteness could not be indefinitely prolonged and that I was in a hurry because I did not want another academic year of indefiniteness. He pointed out that the secondary education committee was coming. Yes, it is coming on the 5th. The Central Secondary Education Committee is coming. We have got to refer to the Emotional Integration Committee. They have made recommendations. Our Government have examined them and have formulated some views about them. The Central Board of Education is also meeting. So many things are happening.. But should we be wainting for the recommendations of the Committees? After all, we have our own responsibilities. Should we be waiting for years till all these people sit together and discuss and evolve their own system? We know what our children want. Luckily, only last year this 11-year course was reduced to 10 years. Therefore, if we are clear in our minds that it should be 11 years and nothing less than 11 years, we can give effect to our decision without much of upset. This is the reason for our hurry. This is what I would like the Honourable House to consider. Therefore, I do hope that we will be able to settle all these questions that have not been settled so far and remove uncertainty and stop experimentation.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th March 1963

If we are going to experiment at all, we may have new experiments. But we should not go on experimenting as we have been doing all along. There is the University Course. There is the secondary education course and there is the primary course. So far as the primary and secondary education courses are concerned, it is now all an integrated course of 11 years. Formerly, there was this anomaly, which I was wondering how it could happen. One who gets through the elementary school was not automatically admitted in the middle school or high school. But it is now all one integrated course. The public examination for the VIII Standard has been removed. That has been done quite properly, I should say, because people will be satisfied with nothing less than complete secondary education. Therefore, we have taken away the public examination in the VIII Standard. But still, those who complete the VIII Standard can go to the junior technical schools or the industrial schools. We have now started polytechnics for girls also. Of course, for the regular polytechnics, getting a pass in the school final examination is the minimum qualification. But, in the junior technical schools, those who have got through the VIII Standard could join. But there will be no public examination in the VIII Standard.

3-40 p.m.

Then, I come to English teaching. About two or three years back the Southern States got together and evolved the three-language formula. Then, again, the representatives of the States of the Southern Zone at the Ministerial level as well as at the level of the Secretaries and officers met and took a decision that English should be taught from the Third Standard. Formerly it was so. Again there was change. English was taken away to a higher Standard. That was to a large extent responsible for the deterioration in the standard in English of our students. So, the decision was taken some time back by all the State that English should be taught from the Third Standard. But we introduced it from the Fifth Standard. Last year it was introduced in the Fourth Standard. From the coming year we propose to start teaching of English in the Third Standard. Hon. members are aware of the training in English teaching conducted successfully with the enthusiastic aid of the British Council.

About this three language formula. Part I is mother tongue or regional language. There is no change in it. The three-language formula for this State was subjected to a lot of discussion with the Official Language Commission. The Education Ministers' Conference appointed a committee to consider the implementation of the three-language formula in the various States. I am also a member of that committee and I shall be attending its meeting on the 15th and 16th April. So far as the three-language formula evolved by this State is concerned, hon. Members are quite well aware of it and I need not refer to it.

So far as Tamil teaching is concerned, hon. Members will have noticed that it is now an integrated course. It is not intensive teaching. It was so before. Now it is one integrated course and it is not proposed to touch that. It will remain as it is.

28th March 1963] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Then, regarding the third part, we have put it as English or any other non-Indian language. Most pupils will take English. One idea behind putting any other non-Indian language, is that there should not be a sense of compulsion. Secondly, a particular student may have a fancy for French. Suppose he wants to go to Pondicherry and improve his own prospects. He may choose French and we should not mind it.

Then, I come to second part. It is Hindi or any other Indian language. Again, we have seen that any sense of compulsion creates quite an adverse reaction. So, we do not want to put in the idea of compulsion. Sometimes compulsion is inevitable in the general interests. But so far as language is concerned, one gets easily emotional and loses one's balance. Language is such a vital thing for it makes one lose one's balance. Therefore, we are quite anxious that there should not be any idea of compulsion in the pupil. We have said ' Hindi or any other Indian language other than the language mentioned in Part I '. If the student chooses, he can take any other language. I have seen that out of more than 50,000 students, except some 2,000 students who took Sanskrit and 200 and odd students who took Telugu, the bulk have taken Hindi voluntarily under this formula. I visited the other day a school in Madras City. The medium of instruction there in the secondary stage is Hindi. They are at all Hindi Students. If we put only Hindi, what is to happen to them? I asked them, ' What is the provision to enable them to study Tamil? ' They said that they took it under part II. If it is only Hindi, how could Hindi students take another language? Therefore, it is good that it is ' Hindi or any other Indian language '. We have not disturbed it.

Then, there is the question of examination. There was examination under the language formula which has been evolved and which is still in force. Students studying Hindi passed class examinations in the previous years. When they came to the X Standard or the final standard, they had to sit for the Public Examination but their marks were not to be taken into account. That was the system that had been in vogue. When I was going round and discussing with the Headmasters and other teachers, some of them said that if there was to be an examination which served no purpose that caused demoralisation in the students. Students sometimes treat the examination with contempt. So, I thought if there was to be an examination which would serve no purpose, rather we might not have that examination because I do not want students to develop any sense of contempt for examination. Examination is one method that has been evolved by educational experts in the world as the best method to make students study and acquire some knowledge. Therefore, I was anxious that students should not develope any contempt for examination in Hindi. But I have been repeating that it is only for this year and that I am prepared to discuss with the educational experts and consider any scheme or any system that could be evolved which would serve some purpose. So, after discussion with the members of the Consultative Committee, we have evolved the scheme. There

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th March 1963

the medium of instruction even though you can teach them in English and the students can understand English. If you can satisfactorily teach in Tamil and make the students understand what they are taught, I would prefer only Tamil as the medium of instruction. But, Sir, in regard to higher education, in regard to medium of instruction in colleges, when we start the teaching of English from the III Standard, I have no doubt that the standard of English would improve. If the students complete this eleven year course and go to college, by then they would have picked up sufficient knowledge in English. But I do concede that they will understand the subjects if taught in Tamil at that stage. But the question is how to make them understand better, and what should be the medium to make them understand better. There are some subjects, I know, which could be taught adopting Tamil as the medium of instruction. It is not impossible or impracticable. I know we have also got teachers who can teach the most intricate subject in Tamil. But it is not merely a question of teaching even though we have got the teachers who can explain things in such a way in the mother tongue that the students understand the things clearly. Apart from teaching in Tamil, hon. Members are aware that in respect of higher education, the students should not be confined to a few text-books that are prescribed. They should be enabled to study more text-books and also read a number of other reference books. They are not available in the particular language in which they are to be taught. And then when they study a particular language in the College, they will be at a disadvantage if they want to apear for the Central Service Examination. They will be handicapped if they want to go to another university in the country or if they want to go to another country. That is the fear of the students. Of course we are strict about producing books in Tamil. I must, in this connection, express appreciation of the efforts of those who have been co-operating in this venture. But after and till the end of last year, we have published only 35 books. We have now produced about 17 or 18 books and 8 or 9 more will be available in the near future. On the whle, we will have about 60 or 62 books for all the subjects. This is thoroughly inadequate. It is easily urged on the Government that they should get these books written. It is not merely by ordering or indenting that you get these books. There is vast literature now available in English. Therefore, we found that the dictum that the colleges should switch over to Tamil as medium of instrution by 1962-63' was not a practical proposition, it is not one in the interest of national integeration, not in the interest of higher education and not in the interest of the students themselves. But we do want to encourage students to learn through Tamil. We give so many facilities to them. We will have additional sections besides English medium sections in the colleges. I have been repeating that if any management should come forward to provide instruction through the Tamil medium, I am prepared to give the management all help. I want more colleges which would encourage students to study M.A. Tamil. How many students are taking to M.A. in Tamil? I want all encouragement to be given and Government will give all the aid

28th March 1963] [Sri M. Bhaktavatsalam]

to such efforts. I want more and more students to study Tamil literature. This is more important than merely learning Chemistry or Physics through the Tamil medium. Of course, I am not against it. I do envisage a time when it should be possible to have in our country as in other countries plenty of literature on various subjects in the mother tongue and students in the University should mostly learn the subjects through the Tamil medium. But there is no use making a fetish of these things. There is no use of introducing politics in these things. We have to look to the interests of the students. We have to see what the students and the parents in the rural areas aspire for. They even do not mind charging us that we have a superiority complex, a caste complex and that we are not interested in respect of the children of the poor rural areas getting higher education. They even charge us that we stand against them. We should not lay ourselves open to such a charge. So, Sir, that is the background in which I hope the House will consider the scheme of education that has been presented and offer its support. Than you, Sir.

Mr. CHAIRMAN : Motion moved :—

"That the Educational Pattern as ennunciated in the note placed on the Table of the House on the 25th March be taken into consideration" Vidwan T. Muthukannappan has given notice of an amendment. He will please formally move it and have it seconded. The discussion will then proceed.

Vidwan T. MUTHUKANNAPPAN : Sir, I move—

"*Add* the following at the end :

' and on such consideration, this House approves the Educational Pattern enunciated in the note."

Sri K. RAMADASS : I second the amendment, Sir.

Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, I raise a point for your consideration. This is only a note prepared by the Government for the purpose of raising a discussion. There is no question of amendment. I am not speaking against the note at all. If there is a proposition that a certain thing is to be done, one can give notice of amendments. This is only a motion for taking into consideration the Educational Pattern. I am only on the technical point. I am not on the merits of the question. I want to make that very clear.

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, the Education Minister has actually moved a motion before the House that the Educational Pattern as enunciated in the note be taken into consideration and that motion has to be disposed of in some form or other. The suggestion that has been put forward in the shape of an amendment is that it should be approved. This is the familar pattern in the Lok Sabha whenever a motion relating to external affairs, policy on education, or some new statement of policy is made by the Government. Then it is approved by the House in the form of an amendment. There are precedents for this.

Mr. CHAIRMAN : The amendment is in order.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th March 1963

will be a public examination, but the marks obtained by students in Hindi or any other language under part II will not be taken into account for declaring eligibility for college admission. But if the boys sit for the examination and obtain some marks, these marks will be taken into account for the purpose of moderation. That will help students who have failed to secure minimum marks in other subjects on account of which they might have to fail. Then marks obtained in Hindi might be helpful. That is an inducement and that is a purpose.

Apart from that, I saw that the Government of India granted scholarships on the basis of marks obtained by the students in public examinations in Hindi. I saw that if there was to be no examination, the students would not avail themselves of this scholarship. Therefore, according to the pattern that has been presented to the House, there will be examination, but the marks will not be taken into account for the purpose of eligibility. But they will be taken into account if the students could study well and answer well. We do want boys to study Hindi. We are anxious that boys should not suffer from handicaps. But if they do not care, they may please themselves. That is the idea. There was no examination this year. What does it matter if the students have to sit for the examination besides attending the classes? If they do not care and if they are prepared to take the risk, there is no compulsion. So, practically there is no difference for those who do not want an examination. I attached importance to examinations. For those who do not want examinations it does not make any difference because the marks are not taken into account for the purpose of pass or eligibility.

2-50 p.m. Then, Sir, there is a comprehensive list of electives given for choice by the students. Perhaps they should do it in consultation with their headmasters. The subject of Social Studies has been split into history and geography. For the Social Studies there is the public examination. But under the scheme now presented, for history and geography there need be no examinations. I have been stressing the importance of the study of history and geography. Everybody realises the importance of the study of history and geography. Now some headmasters pointed out to me that it would be a retrograde step. They said: 'There was public examination in Social Studies. Now you have split it up into history and geography. There should be public examinations in them as there was in Social Studies'. If there is to be a regular public examination in these subjects and minimum marks are insisted on in these for a pass or eligibility, then it might be too much of a burden on the students, because including these selective subjects there will be examinations in about eight subjects. That will be too much of a burden on the students. Therefore, I am thinking of a formula although it is not put here as a recommendation. A formula has been adopted in the case of Hindi. For history and geography also there should be public examination but the marks obtained in them need not be taken into account for the purpose of eligibility. They may be taken into account for the purpose of moderation.

28th March 1963] [Sri M. Bhaktavatsalam]

That is my view and I am presenting it to the House. The same formula we have suggested for Hindi, we can have for history and geography also. I do not want the students to feel. "When there is an examinaton for Hindi there is no examnation for history and geograhpy. Therefore, it means that they are not such important subjects. It is with that idea I am making this suggestion and I hope the hon. Members will accept the suggestion.

Then, Sir, about basic education, as has been pointed out in the note, there has been rethinking not only at the State level but also at the Central level. I accept the basic ideas behind the basic education. We have been examining it. There is a technical bias all through. We will see how we can incorporate the basic ideas behind the basic education in the scheme that is to be finally evolved.

Sir, we have given only a rough outline. The details have to be worked out and hon. Members will, therefore, see that this is quite flexible. Our idea is not to make it rigid. But I am also anxious that for some years to come, for at least ten years, there should not be any serious upsetting of the system of education. I do hope that the aspirations of the students and their parents will be fairly and satisfactorily met if we work out the scheme and implement it. I would only plead with all earnestness that while we consider problems of education in the interests of the future, in the interests of our children and in the interests of our country, we should not use them for any kind of political exploitation. I do not refer to any hon. Members of this House in this connection. I say we should not use these problems for any kind of exploitation, particularly political exploitation. We are all interested in the education of our children in the best manner possible.

I am greatly indebted to the hon. Members of this House, particularly the hon. the Leader of the Opposition, the hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar, the hon. Member Dr. A. Chidambaranathan and the hon. Member Sri T. P. Sinivasavaradan. They were all of great assistance to me in discussing the various questions and evolving this scheme. They have been continually assisting me and guiding me. I am only a layman so far as this education portfolio is concerned. I do believe in consulting those who have ideas and experience and benefiting by such experience and such guidance. I do hope, Sir, that this scheme will be approved by the House.

Then Sir, I have to refer to the most important matter, namely, the medium of instruction in the University. As I have said earlier, we have to distinguish between language and knowledge. We must try to understand the problem of medium of instruction this way. We teach mathematics, sciences, sociology, history, economics and so on to our boys. The question is how the boys would understand best what is taught to them. So far as secondary education is concerned, they are expected to acquire only elementary knowledge about these subjects, and I would prefer only Tamil as

[28th March 1963

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, I will be failing in my duty, if I do not pay my tributes to the Government for having laid at rest so much of controversy that was prevalent about the 11 year course and the introduction of the higher secondary class in the high schools. I am glad that the Government have come forward now to state plainly that there will be no XI Standard equivalent to the Pre-University Class in the high school and that they will be content with old pattern of S.S.L.C. I am not at all against the introduction or addition of a year to cover the old X Standard, because we were having 11 years of education for a number of years in the hight school. Now Sir, this scheme of education just before the house has solved many difficulties. The parents were thinking that by this scheme of intraducing XI Standard in the high school and converting the high school into a higher secondary school, they would have to wait one more year for putting their children in any job. Teacters were anxious that many of them would have to get themselves qualified more in order to retain their places in the high school. The head-masters were anxious that they would have to get the Post-Graduate degree to retain their posts. The colleges were afraid that most of their buildings would become vacant and the laboratory useless by the taking away of the P.U.C. course from them. High schools were afraid that they could not provide themselves, however much with Government help, with the necessary buildings and equipment to tackle this XI Standard. Now this scheme has solved all these difficulties. We are to have a 11 year course— a breath course, a course that gives one year more to the pupil to just take his studies. Now, in spite of all these advantages, there are some defects which we have to look into. The Hon: the Minister for Education was just now stating that this scheme at least should be there without any change for another 10 years. Though the Hon. Minister admits that education is a changing process and that the education of the days of Valluvar and Kambar cannot exist now, education is a process that adjusts itself with the advance of knowledge of the times. He admitted that we should not experiment far too often, the experiment being on human beings and not on beasts. To that extent we welcome the idea of the Government and we want the Government to rectify the few defects that have crept into this scheme that has been placed on the table of the House. Now, itself if the defects are avoided, as the Hon. Minister envisages, there would be no need for touching the scheme for another decade at least. The most glaring defect is the omission of a prominent place for Humanities. Education, if we may say so, has got two eyes. One is the Science and the other Humanities. Now, this scheme, as placed before us, is, if I may so call it, an one-eyed scheme. It cannot produce good vision-proper vision to the pupils who undergo this scheme. The value of Humanities cannot be undermined. There is no country which does not stress on Humanities. It is a sad plight in our country that of late from Kashmir to Cape Comorin, the parents have a tendency to make their boys give more attention to science subjects, because the attention to science, taking of

28th March 1963] [Sri G. Krishnamoorthy]

sciene, qualification in science like mathematics and sciences give better prospects to their children. But when that is the case, we expect the Government just to see how things are moving with reference to parents who are ultimately responsible for the encouragement of these subjects in respect of their children who are to be future citizens of the country. To just place things in a better position, Humanities must be encouraged. Special encouragement is required for Humanities when we are facing an emergency in which we want all our children to have that national spirit that patriotic spirit and that deep national consciousness which will allow them and make them stake anything for the defence of the country. It is but proper that Humanities is given a better place than it had been given in the previous scheme. The contrary is the case with the present scheme. When once a subject is a non-examination subject, we know how much attention is possible in a school with regard to it from the stuents. Naturally, if interest is lacking in students; the teachers will have to go that way. Days are such. So, humanities deserve better consideration than the considertion that we have given to it all these years. Reducing a subject into a non-examination subject or even an announcement as the Hon. Minister just now proposed that History and Geography would not be examination subjects, the marks obtained therein would not be taken into account for purpose of eligibility to enter the college, but they would count for moderation, which is as good as not having an examination at all, is not a proper thing. We must see that history and geography or at least outlines of history and geography, which I described before, form a main part of the educational pattern. It should be a core subject. We have introduced two core subjects, according to the scheme—General Mathematics and General Science. History and geography should get their place as the third core subject. If outlines of history and geography at least are included as a third ore subject, then the question of electives comes Every student has to read and learn three languages and then three core subjects (according to me) and then two electives according to the proposal under the scheme, besides History and Geography. I repeat that even according to the present scheme placed on the table of the House, the student has to learn nine subjects. He has to learn two core subjects, three languages and two electives, besides history and geography. Now, according to the proposed Governments scheme at least 42 periods are required for these nine subjects because History and Geography are there. But, according to the plan suggested, by me is history and Georaphy are taken as Outlines of History and Geography and declared as one of the core subjects. naturally one of the electives can be taken away. Now, it is an open fact and admitted fact that most of the students are school-leavers, they do not enter the portals of the college. The Hon. Minister said that two-thirds did not enter the colleges. But my own calculation is that 80 per cent do not enter the colleges. When that is the case and when it has been all along our admitted aim that the secondary education course should be a course

4-10 p.m.

[Sri G. Krishnamoorthy] [28th March 1963

complete by itself to equip citizens with a broad knowledge of Elementary Mathematics, General Science and Hûmanities—History and Geography, is it not but proper that we include History and Gography as a core subject and take away one of the electives? The elective element has always been there. Even now in Composite Mathematics, there is the elective element. In the bifurcated course there is the electve clement. Bifurcated courses are going to be there and so it is enough we have one elective. There were days when we had one elective, namely, Optional, and there would not be duplication of efforts also. A stulent takng here General Mathematics and General Science which he has to take as core subjects takes again Mathematics and Physics as electives. Mathematics and Physics is bound to have overlapping and duplication. Though it may be an intensive study, yet will it not be better if such a student were to learn Humanities and also one of the electives? Every student in India must be acquainted with the history and geography of his locality. Of course, they are Humanities. They have been serving the cause of humanity. Knowledge of humanities is essential to rule the country. The scientist comes only next. There is another difficulty here. If we have two electves, a large gap will come between the rural parts and the urban parts. If there are two electives, schools will have more attendance for the science class. Even for general science there is not enough equipment in high school at present. It we want to have physics, chemistry and so on and if the rural schools are to be equipped, how many years will it take? Would it not be better even to confine ourselves to one elective and take history and geography as a core subject? In addition to all these things, that consideration, that history and geography should not be relegated to the background, which Government have done should weigh with the Government. These are days when we want pupils to know more about their country, more about their environment, more about other countries and be of service to the nation. National integration can be achieved only through a proper prespective with which we are to equip these children. These are citizens of to-morrow. Shall we produce in Tamil Nad alone or in India alone students who do not know their own country's history and geography? Prominence is given in other countries to these two subjects. They are commanding subjects and it is the statesmen who command war even. It is in their hands to declare a war or stop a war, to declare an emergency or to end an emergency. The scientist is there only to obey the statesmen there. So, however much the parents may have faith in science, physics and so on in order to make their sons earn more, Government should show them the right way, that a statesman is to lead them, and that a spirit of natioanl consciousness can alone serve the country not only now in emergency but also in times of peace. As such, my humble plea is that the core subjects should be three and that the third subject should be outlines of history andgeography. Now, there should be only one elective. Let the three languages stand. So, the student will have to study three core subjects, three languages and one elective.

28th March 1963] [Sri G. Krishnamoorthy]

Now, because history and geography are there as a core subject, that problem of periods is solved. The number of periods—35—which we have now would be quite enough. The attention of pupils would be there on the humanities and the cause of the nation would be served. If there are two electives, most of the students under the guidance of their parents would rush only to science. The rural parts would suffer without proper laboratory and without proper teaching of science. It has been our experience even now with regard to general science, and this procedure which I suggest and which is voiced forth by a number of educatonists whose mouthpiece I am to-day has really to be welomed by the Government in the interests of the children and also the nation.

With regard to Sanskrit, I am very thankful to the Government for having given a little prominence to Sanskrit by making it an elective. Now the position is this. It is there already as a language under Part II. At the Chief Ministers' Conference it was decided and it has been declared in this printed note that in respect of languages, instruction can commence at an earlier stage. According to the present scheme placed here, the teaching is to commence only in the IX Standard, and that too is left to the discretion of the management. The maximum number of years of learning that students can have under Sanskrit is three years, and with this learning of three years, can he proceed to the college and take Sanskrit there?. Though we do not want the college curriculum to dominate our school curriculum the fact is there that 20 per cent of the students go there. There they have got Humanities as a compulsory subject. But in the high school we do not want to give humanities its prominent place, and we want to relegate it to the background. In the college the students must be able to take Sanskrit. In the schools they will learn it for three years and that at a late stage, from the IX Standard. That will not be enough. Out culture is embedded in Sanskrit. All the States in India are encouraging Sanskrit. Our history, geography, mathematics, philosophy, astrology, ayurveda, medical science, everything is in Sanskrit. We are not able to draw it out for want of sufficient knowledge. Those students who learn a little of Sanskrit may not be able to draw out all these things. Let us at least see that there are some people in the future generatons who continue to have faith in them so that like Ramanujam in Mathematics, they may probe into the records of the Saraswathi Mahal Library and other records that may be left in the future, and find out how great we were, how much of learning there is and how much we are yet to learn. So, Sanskrit teaching must be commenced in a lower class. It must be commenced at least in the VI Standard, though not in the III Standard as we do in the case of English. In the case of English we do want to learn it only with utility as our aim, to study many books, as the Hon. Minister said, to learn how the world is progressing and so on. But all this progress is embdded, more progress is embdded in Sanskrit literature. It has been catering to the west. The west has been able to find out from our records what inventions can be made. We have lost faith in our ancestors who had much of learning, in spite

of the fact that fifteen years have gone by since the attainment of Swaraj. It is out culture which exists throughout the world. It is Sanskrit which has told the west the manufacture of bombs and aeroplanes. There were days when we were laughing when a teacher taught that Rama was taken to Bharata in an aeroplane within 24 hours. Then we atleast thought that Ramayana could be included in history. Aeroplane, the description of which you find in Valmiki Ramayana in original Sanskrit, could be produced. It is faith in these things that has made the west invent many things. It is want of faith that has brought us to this low position. Let us see that Sanskrit is restored to its original place, though not as a spoken language, at least as a treasure which must be preserved and which the student should learn at an early stage.

Finally, Sir, I will conclude with the plea that though details are to be worked out later, moral instruction should be provided at all the stages of this curriculum. Sir, I have always been making a plea in this House about the content of education. This scheme deals only with the number of hours, the number of periods and the number of subjects and so on. But I have always pleaded that it is the content of education that is more important than these. The history books which were written by the Britishers and which discredit us and which still describe us as slaves are there in spite of the fact that we have been an independent country for more than fifteen years. Even though fifteen years have passed since we attained Swaraj anti-national and anti-social ideas are still there in the arithmetic books and in the history books. Futile ideas are still there in the science books and geography books. All these should be looked into and when framing the detailed syllabus, those who are put in charge of such work by the Government should be given clear instructions that everything that they do should aim at only one thing, namely, to make the pupils think that they are Indians first and Indians last.

Thank you, Sir.

*திரு. க. அன்பழகன்: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்தின் சார்பில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிற கல்விமுறைத் திருத்தத்திற்கான குறிப்பின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை எடுத்துவைப்பதற்கான வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1957-ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களில் அதுவரையில் நாட்டில் நடைபெற்றுவந்த கல்விமுறை மாணவர்களை முன்னேற்றுவதற்குப் போதுமானதாக இல்லை என்ற எண்ணத்தை மேற்கொண்டு, அந்த முறையை மாற்றியமைக்கும் ஒரு புதிய திட்டத்தை மாநிலக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் வைத்தார்கள். அவர்கள் அதைக் கொண்டுவந்த காலத்தில் அதற்கான முழு பரிசீலனையும் தனிப்பட்டவகையில் நடைபெறாமலே, அந்தத் திருத்தத்தை நாட்டிலுள்ள எல்லா மாணவர்களும் எல்லாக் கல்வி நிலையங்களும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலையை உண்டாக்கிய காரணத்தால், இன்றைய

தினம் கல்வித் திட்டத்தை ஓரளவுக்கு மாற்றவேண்டிய, புதுப் பிக்கவேண்டிய அவசியத்தில் அரசாங்கமும் அதைப்போலவே கல்வித்துறையில் ஈடுபட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

உண்மையாகவே, இது ஒரு புதிய கல்வித் திட்டம் என்று கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. ஏனெனில், அவர்களுடைய எண்ணமாக இருக்கக்கூடியது, இதை ஒரு புதிய கல்வித் திட்டம் என்று கூறிடின் ஐந்தாண்டு காலத்தில் மாற்ற நேரிட்டால் என்னசெய்வது என்பதே! எனவேதான் கல்வித் திட்டத்தில் ஏற்படக்கூடிய மாற்றத்தைக்கூட சாதாரணமான மாற்றமென்று விளக்கியிருக்கிறார்கள். புதிய திட்டத்தை ஆராய்கிற நேரத்தில் சென்றமுறை அந்தத் திட்டம் வந்தபோது நான் தெரிவித்த கருத்தை இப்போது நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். "இத்திட்டமானது நிரந்தரமான நன்மை பயக்கும் என்ற முழு நம்பிக்கையைப் பெற முடியவில்லை. அந்த நிலையில் இதையே நிலைபெறும் சட்டமாகவும் செய்யவேண்டுமென்றால் திருத்தமுடியாத நிலைமையில் பல்வேறு சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு பெரும் தவறுகள் விளையுமாதலின், நல்லமுறையில் பரிசோதித்துப்பார்த்து மூன்று நான்கு ஆண்டுகள் பயிற்சிக்குப் பிறகு குற்றம் குறைகள் இல்லையென்று கருதினால், நிரந்தரமாக நிறைவேற்ற முன்வரலாம்" என்று எனது கருத்தை புதிய திட்டம் வந்த நேரத்தில் சட்டசபையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். இப்போது வரும் திட்டம்கூடப் பரிசீலனைக் குரியது. முழு அளவுக்குப் பயன்நோக்கிப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்றுதான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருத்தத்தில் எந்த அளவு ஏற்றுக்கொள்வது என்பதில் பின்னால் இடையூறுக்கு இடமில்லாமல் இருக்கும் திருத்தங்களையே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். பழமையில் காணும் திருத்தமாக இருந்தாலும் புதுமையில் காணும் மாற்றமானாலும் எந்த அளவுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கதாக இருக்குமோ அந்த அளவுக்குத்தான் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். பெரிய மாற்றங்களைத் தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கல்வி நிலையங்களிலும் நிறைவேற்ற முன்வருகிற நேரத்தில் செயல் முறையில் நடக்குமா என்றும் ஆராயவேண்டும். அரசாங்கத்தின் சார்பில் இதற்கு முன்னால் கொண்டுவரப்பட்ட திட்டம் நடை முறையில் நிறைவேற்ற முடியாத நிலையில் இருப்பதால்தான் இப்போது அந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட வேண்டிய நிர்பந்தத்தில் இருப்பதை கல்வியமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக் கொள்வார்கள். எனவே திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான வாய்ப்புகள், கருவிகள், நிதிவசதி இவைகளைத் தேடிக்கொள்வதற்கான முறையில் அமைச்சர் அவர்கள் முன்கூட்டியே திட்டமிட வேண்டுமென்றுவேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கையைப் பின்னர் கைவிட்டுக்கொண்டே போவது நல்லதல்ல. செயல்முறையில் முடியாததால் விட்டுவிட்டோம் என்று ஆட்சிப் பொறுப்பில் உள்ள அமைச்சர் எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் தெரிவிக்கும் நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. கல்வி அமைச்சர் பி. ஏ. வகுப்பில், கலையியல் பாடங்களைத் தமிழில் பயில்வதில் மாணவர்கட்குப் போதுமான ஆர்வம் ஏற்படாத காரணத்

[திரு. க. அன்பழகன்] [28th March 1963

ஆங்கிலம் மூலம் கற்றவர்களால் மக்களிடையே அறிவு பரவுவதைவிட, தமிழ் கற்றவர்களாலேயே நாட்டு மக்களிடையே அறிவு பரவுகின்றது. ஓரளவு கற்ற மக்களிடம் ஆங்கிலம்மூலம் கருத்துக்கள் பரவுவதும் இல்லை. விஞ்ஞான கருத்து, வேறு துறைகளில் தொடர்புடைய கருத்துக்கள் மக்களிடம் பரவ வேண்டும் என்கிற நிலையில் தாய்மொழி மூலமாகக் கல்வி அளிக்கப்படும் நிலைமை ஏற்பட வேண்டும்.

தனியார் முயற்சியில் அமைக்கப்படுகிற கல்லூரிகள் தமிழில் நடத்தப்படுவதை ஏற்போம் என்று சொல்வது இந்த பொறுப்பை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளாமல் விட்டுவிடும், மற்றவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளட்டும் என்று கைவிடுகிற முறையே ஆகும். அரசாங்கத்தைவிட பொறுப்பு மிக்கவர்கள் வெளியிலிருந்து முன் வருவார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பது தவறாகும். அப்படிக் கல்லூரி தொடங்கினால் வாழ்த்துச் சொல்கிற அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு என்ன? இனி கல்லூரிகளில் கலையியல் பாடங்கள் யாவும் தமிழில் நடத்தப்படும் என்ற முறையை இந்த ஆண்டே நிறைவேற்றாவிடினும்—விரைவில் கொண்டுவருவதற்கு ஏற்ப பி.ஏ. வகுப்பில் கலையியலில் புதிய பிரிவு ஏற்படுத்தினாலும் அதைத் தமிழ் மூலம் நடத்தச் செய்வதற்கும், எந்த அரசாங்கக் கல்லூரியிலே இப்பொழுது பி.ஏ. கலையியல் வகுப்புக்கள் நடத்தப்படுவதாயினும் அந்தக் கல்லூரியில் ஏதாவது ஒரு கலையியல் பாடம் தமிழில் நடத்துமாறு செய்ய உடனடியாக அரசினர் வழி செய்ய வேண்டும். உடனடியாக ஒரு கல்லூரி சரித்திரம் அல்லது வரலாற்றைத் தமிழில் நடத்தட்டும். இன்னொரு கல்லூரியில் பொருளியலோ, புவியியலோ, தத்துவமோ கல்லூரியில் தமிழிலே நடத்தட்டும். ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் ஒன்றிரண்டு பாடமாவது தமிழிலே நடத்தப்படும் முறையை இந்த ஆண்டே மேற்கொள்ளவேண்டும். இதை நிறைவேற்றுவதற்குத் தகுதியுடைய ஆசிரியர்கள் பலருள்ளனர். அவர்கள் ஆங்காங்கு நியமிக்கப்படவேண்டும். பொருளியலைத் தமிழில் படித்துவிட்டு ஒருவேளை வரலாற்றை ஆங்கிலத்தில் படிக்க நேரிட்டாலும், வேறுவகையாக அமையினும் அது இந்த நிலையில் வரவேற்கத்தக்கதே என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்வேன். பல்கலைக்கழக பட்டப்படிப்பு தேர்வு எழுதுகிற நிலையிலும் அவர் அவர்கள் பயின்ற முறைக்கேற்ப எந்தப் பாடத்தையும் தமிழிலே படித்து எழுதுவதற்கும், ஆங்கிலத்திலே எழுதுவதற்கும் வாய்ப்பு அளிக்கப்படுமானால் அந்த நிலையில், எல்லாப் பாடங்களையும் தமிழில் பயில்வதற்கான ஆர்வமும், நம்பிக்கையும் வளரவும், தமிழில் கொண்டுவருவதற்கான செயல்கள் சிறக்கவும் அதுவே துணையாகும். கல்லூரியில் படிக்கும் விஞ்ஞானப் பகுதிப் பாடங்களைத் தமிழிலே நடத்துவது எளிதாகும். அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்வதுபோல விஞ்ஞானப் பாடங்களில் கடன் வாங்குகிற சொற்கள் அதிகமாக இருக்குமே தவிர அந்தச் சொற்கள் இருந்தாலுங்கூடப் பாடங்களைத் தமிழில் நடத்த முடியும். அந்த வகையில் பல்கலைக் கழகக் கல்வி நாட்டுமக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய சிறந்த முறையில் அரசாங்கம் பணியாற்ற வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

28th March 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

அடுத்து, தெரிவிக்க விரும்புவது அரசாங்கத்தின் மும்மொழிக் கொள்கைபற்றியதாகும். இதில் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிற குழப்பம் எளிதாகத் தீர்வது இல்லை. மாநில அரசாங்கத்துக்கு சில சமயங்களில் தெளிவு வந்தாலும் மத்திய அரசாங்கம் குழப்பி விட்டு விடுகிறது. ஏறத்தாழ 20 ஆண்டுக் காலமாக, இந்தி புகுத்தப்படுவதை எதிர்க்கும் தமிழனுடைய வரலாறு இருக்கிறது. அந்த உணர்ச்சியை எண்ணிப் பார்த்ததாலும் சட்டமன்ற எதிர்க் கட்சியினர் எடுத்துச் சொன்னதாலும் ஓரளவுக்கு இணங்கி இந்தியை விருப்பப் பாடம் என்ற போல்—பேர் அளவுக்கே—ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். நான் பெயர் அளவுக்கு என்று சொல்கிற போது திரும்பத் திரும்ப அதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இந்தி மொழி விருப்பப் பாடமே என்று சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் கேட்கிறபோதுகூட விருப்பப் பாடமாக வைத்திருக்கிறோம். அதுவே இந்தியைப் பரப்ப ஏற்றது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது நடைமுறையில் அது ஒரு கட்டாய பாடமாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு ஒரு தமிழ் நாட்டு மாணவன் இயல்பாகத் தமிழைப் படிக்கிறவன் இரண்டாவது மொழியாக இந்தி படிக்க வேண்டி இருப்பது தவிர வேறு எது இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன்? அந்த மாணவர்கள் இந்திப் படிப்பிலே ஆர்வம் உள்ளவர்களா? விரும்பியவர்களா? விருப்பம் இல்லாதவர்கள் படிக்காமல் இருக்க இடமுண்டா? அதனால் தேர்வு எழுதாமல் இருக்கிறார்களா? என்னுடைய கருத்து விருப்பப் பாடம் என்று சொல்லிவிட்டு மறைமுகமாகத் திணிக்கப்படுகின்ற நிலைமை இந்தியைப் பொறுத்த வரையில் இருக்கிறது என்பதாகும். அதைத்தவிர வேறு மொழிப் பாடம் இல்லை என்று — பள்ளிகளில் சொல்கிறார்கள். பள்ளியில் சேரும் மாணவர்கள் முதல் மொழி தமிழ், தாய் மொழி, அதைத்தான் எடுத்துக்கொள்கிறேன்; மூன்றாவது மொழியான ஆங்கிலம் படிக்க வேண்டிய மொழியாக இருக்கிறது, இசைகிறேன்; இரண்டாவது மொழியாக உள்ள இந்தியில் எனக்கு விருப்பமில்லை, வேறு மொழிக்கு இடம் இருக்கிறதா என்று கேட்டால் என்ன பதில் கிடைக்கும்? பள்ளிக்கூடங்களில் தெலுங்குக்கு வாய்ப்பு இல்லை. மலையாளம் படிக்க வேண்டுமானால் அதற்கும் ஆசிரியர் இல்லை. வேறு மொழி கற்க வாய்ப்பு இல்லை. இதை நான் குறிப்பிடுகிற போது, மற்றொன்றையும் நினைவூட்டுகிறேன். ஏற்கனவே ஒரு திட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இருந்தது, நம்முடைய மாநிலத்திலே 52, 53-ம் ஆண்டிலே நடைமுறையிலிருந்த அந்தத் திட்டத்தின்படி, இந்தி மொழி படிக்க விரும்பாதவர்கள், தங்களுடைய தாய் மொழியிலே, தமிழ் மொழியிலே சிறப்பு அறிவு பெற வாய்ப்பு அளித்திருந்தனர். உண்மையாகவே இந்தி விருப்பப் பாடம் ஆகவேண்டுமானால் வேறு மொழிப் பாடம் பயில நியாயமான வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும்.

தமிழன் என்ற முறையில், ஒருவனுக்கு இந்தி படித்துப் பயன் இல்லை என்று தோன்றுமானால் அவன் ஆங்கிலம் மட்டுமே படித்துத் தமிழிலே சிறப்பான அறிவு பெற விரும்பினாலும் அந்த வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் இந்தி விருப்பப் பாடம் என்ற நிலை பிறக்கும். இந்திப் பரீட்சை தேர்வு கேலிக்

தால் அதையே குறையாகக் கொண்டு, போதுமான மாணவர்கள்
தமிழில் பயில வராத காரணத்தால் அதைப் பயனில்லாத காரிய
மென்று தெரிவித்துவிட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் புதிய
இலாகா பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் என்றைக்
காவது ஒருநாள் தமிழ் எல்லாத்துறைகளிலும் ஆட்சிமொழியாக
வும், எல்லா நிலைகளிலும் பயிற்சி மொழியாகவும் வரவேண்டு
மென்ற இலக்கினையும் ஒப்புக்கொள்ளும் நேரத்தில் அந்த ஆர்வம்
குறையும்படி அமைச்சர் அவர்கள் பேசியது தமிழ் எல்லா நிலை
களிலும் வரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இருந்தவர்களுக்கு மிகப்
பெரிய வருத்தத்தை அளித்திருக்கிறது.

பி. ஏ. வகுப்பில் மூன்று நான்கு கல்லூரிகளில் தமிழ் பயிற்சி
மொழியாக வைத்திருந்தங்கூட அதில் சலுகைகள் பல அளித்தும்
மாணவர்கள் முன்வரவில்லையென்று புள்ளிவிவரத்தோடு தெரிவித்
தார்கள். பொதுவில் கலையியல் பாடம் படிக்க வருகிற மாணவர்
களே குறைவு; விஞ்ஞானம் படிக்கிற மாணவர்கள் சிறுபான்மை
யினர்தான் வருவர் என்பதைக் கல்வித்துறையில் தொடர்புள்ள
வர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். தமிழில் கலையியல் படிக்க
வருவோர் எண்ணிக்கை குறைவாக இருப்பதில் ஆச்சரியப்பட
வேண்டியதில்லை. மாற்றங்கள் விளைகையில் டிரான்ஸிஷன்
காலத்தில், திருப்பம் ஏற்படும்போது இந்த முறையில் பயின்றால்
வெளியில் நமக்கு வேலைக்கான வாய்ப்பு இருக்குமென்ற உறுதி
பிறக்கும் வரையில் மாணவர்கள் குறைவாகத்தான் வருவார்கள்.
வேலைக்கு விண்ணப்பிக்கும்போது தமிழில் படித்தவர்களை ஒதுக்கி
விடுவார்களோ என்ற கவலையோடு ஆங்கிலம் படிக்கிறார்கள்.
அலுவலுக்கு ஆங்கிலத்தில் படித்திருக்க வேண்டுமென்று கேட்பார்
களோ என்ற பயமும், ஆங்கிலம் படித்தவர்களுக்கான வாய்ப்பு
நமக்கு இருக்காது என்ற ஐயமும் இருக்கிற காரணத்தால்தான்
தமிழில் பயில்வதற்கு தாமாகவே வராமல் இருக்கக்கூடும்.
இவற்றையும் எதிர்பார்த்துத்தான் அமைச்சர் அவர்கள் திட்ட
மிட்டிருக்கவேண்டும். அது ஒரு குற்றமாகாது. எதிர்காலத்தில்
எப்படியும் தமிழ் வளர்க்கப்படவேண்டுமென்ற காரணத்தால்
இதில் ஆர்வம் காட்டவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக்
கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அரசாங்கம் என்றைக்கிருந்தாலும்
தமிழிலே கல்லூரிக் கல்வி அளிக்கத்தான் முற்படும் என்ற
கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளும் நேரத்தில் அதைத் தளர்த்து
கின்ற வகையில் அரசாங்கம் குறிப்பிடுமானால் கல்வித்துறையில்
இருக்கிற பலர் தமிழ்மொழி மூலம் கல்வி அளிக்கும் நோக்கத்தை
விட்டு ஆங்கில மொழிதான் கல்விக்குச் சிறந்தது என்ற மாறு
பாடான கருத்தில் செல்லக்கூடும். பல ஆண்டுகட்கு முன் அண்ணா
மலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழில் கல்லூரி வகுப்புகளில் பாடங்கள்
பயிற்றுவிக்கலாமென்ற கருத்து மேற்கொள்ளப்பட்டபிறகு
அதைத் தடுத்துவிடவும் கைவிடச்செய்யவும் முயற்சிகள்
தோன்றின. இப்போது அதுபோன்ற ஒரு கருத்துப்
போராட்டத்தை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் இடம் தந்து
விட்டது குறித்து வருந்துகிறேன். பி. ஏ. வகுப்பு மாண
வர்கள் தமிழில் படிக்கவேண்டுமென்றால், கலையியல் பாடங்
களைத் தமிழில் படிக்கிற முறையில் தமிழ்நாடு முழுவதும் ஒரு

முறையாக இருக்கவேண்டும். பல்கலைக் கழகத்தில் முதல்நிலை
வகுப்பில் பி.யு.சி. புகுமுக வகுப்புக்களில் கலையியல் பாடங்களை
எல்லோரும் ஆங்கிலத்தில்தான் படிக்கிறார்கள். பி.ஏ. வகுப்புக்
களில் தமிழில் படிக்க ஆர்வம் உண்டாக்கவேண்டுமென்று
நினைக்கிற அரசாங்கம் அதில் உண்மையாக இருப்பின் முதல்நிலைப்
படிப்பை தமிழில் நடத்த ஏற்பாடு செய்திருக்கவேண்டும்.
உயர்தர நடுநிலைக் கல்வி வகுப்பான ஹையர் செகண்டரி கோர்ஸ்
ஏற்படுத்துவதாக இருந்த நேரத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்கள்
இருந்தும், அதற்கான வசதிகள் இல்லாததால், போதுமான நிதி
யில்லாததால், ஆராய்ச்சிக்கூடங்கள் அமைப்பதற்கு வசதியில்லை
என்ற காரணத்தால் உயர்தரப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள்
இல்லாத காரணத்தால், அதனையே பல்கலைக்கழக புகுமுக வகுப்
பாக ஏற்படுத்த நேரிட்டது.

ஹையர் செகண்டரி படிப்பு என்னும் திட்டம் நிறைவேற்றப் 4-30 p.m.
படவில்லை என்று சொன்னால் அதற்கான வசதி இல்லை, போதுமான
அளவு நிதி இல்லை, ஆராய்ச்சிக்கூடங்கள் அமைப்பதற்கு வசதி
யில்லை, பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் இல்லை என்று இப்படி எத்தனை
யோ காரணங்கள் இருந்தன. எனவே இந்த நிலையில் அது
பல்கலைக்கழகத்தின் புகுமுக வகுப்பாக இருக்கட்டும் என்று
ஏற்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. உயர்நிலைப்பள்ளியின் இறுதி
கட்ட வகுப்பாக அது ஏற்பட்டு இருக்குமானால் உயர்நிலை
பள்ளியில் நேற்றைய 10-வது வகுப்பு வரையிலோ, நாளைய 11-வது
வகுப்பு வரையிலோ, அல்லது S.S.L.C. வரையிலோ தமிழில்
படிக்கிற மாணவர்கள் பி.யு.சி. புகுமுகவகுப்புக்கு ஈடான அந்த
வகுப்பை தமிழ்மொழி மூலமே படிக்க நேரிட்டு இருக்கும்.
மாறாகத் தமிழிலே படிக்கின்ற வாய்ப்பு தடுமாறிப்போய் அதை
இழந்து பல்கலைக்கழக வகுப்பாக இணைக்கப்பட்ட காரணத்தால்
ஆங்கிலத்திலே படிக்க வேண்டிய முறை இருக்கிறது. அந்த
வகுப்பில் ஆங்கிலத்தில் பயின்று தேர்வு எழுதியபின் மறுபடியும்
தமிழிலே பி.ஏ. வகுப்பில் படிக்க வேண்டும் என்று திட்டமிடுவது
ஏறத்தாழ, வண்டிக்கு முன்னால் மாட்டை பூட்டுவதற்கு பதில்
மாட்டுக்கு முன்னால் வண்டியைப் பூட்டும் செயலாக இருக்கிறது
என்று நிச்சயமாக வருத்தத்தோடு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.
பி.யு.சி. வகுப்பு பல்கலைக்கழக முறைப்படி கல்லூரியில் இருக்க
லாம் என்று கல்வித்திட்ட ஆலோசனை குழு ஏற்றுக்கொண்டு
இருக்கிறது. பி.யு.சி. வகுப்புப் பாடங்களை ஆங்கிலத்தில்தான்
நடத்தவேண்டுமென்ற கருத்து இருக்குமானால், பல்வேறு வகை
யான கல்வியையும் தமிழிலே கொண்டு வருவோம் என்ற கருத்து
கைவிடப்பட்டதே ஆகும். அப்படி பி.யு.சி. வகுப்பில் பயிலும்
மாணவர்களில் மேற்கொண்டு பொறியியல் துறையிலோ, அன்றி
மருத்துவத் துறையிலோ, கணிதத்துறையிலோ ஈடுபட விரும்பு
கின்றவர்கள், அவற்றிற்கான பாடங்களை மட்டும் ஆங்கிலத்தில்
படித்துக்கொள்வதில்கூட குற்றமில்லை.

அடுத்து மாநில ஆட்சிமொழி தமிழ் ஆன பின்னர் உண்மை
யாகவே கல்லூரிக் கல்வி தமிழிலேதான் இருக்கவேண்டும். புதிய
தமிழகத்துடைய தேவை அது ஆகும். புதிய தமிழகத்தின்
தேவை நாட்டு மக்களிடம் அறிவு பரவ வேண்டும் என்பது. இன்று

பதற்காக 100-க்கு 80, 70, என எண்கள் மதிப்பீடு வழங்கும் முறை ஏற்படும். அப்படி அவர்கள் எண்கள் (Marks) பெறக் கூடிய நிலையில் படிக்க வேண்டிய அவசியமான பாடத்திலும் தவறு இழைத்து படிக்கத் தேவையில்லாத பாடத்தில் அதிக எண்கள் பெற்று படிக்க வேண்டிய பாடத்தில் குறைகிற எண்களுக்கு அதனை ஈடு செய்வது, முறையற்றதாகும். படிக்க வேண்டிய பாட அறிவைப் பெறுவது குறையவும், தேர்வு முறையில் தவறான மனப் பான்மையை உண்டாக்கி இந்திக்கு செல்வாக்கு ஏற்படவும் இது காரணமாகும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: Moderation - முறை பழைய முறை.

திரு. க. அன்பழகன்: அமைச்சர் அவர்கள் Moderation - முறை பழைய முறை என்று சொல்லுகிறார்கள். படிக்க வேண்டிய நான்கு பாடங்களான, தமிழ், ஆங்கிலம், கணக்கு, விஞ்ஞானம் முதலானவற்றுள் ஒன்றில் ஏற்படும் குறையை—மற்றொன்றில் பெறும் எண்ணைக்கொண்டு தேர்வில் Moderation செய்வதே பழைய முறை. அதை நான் புரிந்து கொள்ள முடியும். கட்டாயம் இல்லாத பாடத்தில் பெறுகிற எண்களைக் கொண்டு கட்டாயப்படுத்தப்பட்டுள்ள பாடத்தில் உள்ள குறைவுக்கு ஈடு செய்வது, அதை வைத்துக்கொண்டு தேர்வு முடிவு செய்வது குறையையே உண்டாக்கும். இந்த முறையை நிச்சயமாக மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்தப் புதிய திட்டத்தில் மூன்று மொழிக் கொள்கையையும்—அதன் பயனையும் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். மற்ற மாநிலங்களில் மூன்று மொழி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அந்த மூன்று மொழிகளுள் ஆங்கிலத்தைத் தவிர, மற்ற இருமொழிகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையவை. ஒரியாவும், ஹிந்தியும்; குஜராத்தியும், ஹிந்தியும்; பஞ்சாபியும் ஹிந்தியும் போன்றவை. ஆனால் இந்தியுடன் தொடர்பில்லாத மொழி தமிழ். எனவே ஹிந்தியும் தமிழும் படிப்பது என்பது மிகவும் கடினம். மேலும் அந்த மொழிகள் தமிழைப்போல இலக்கியவளம் பெற்ற (Classical Language) மொழிகள் அல்ல. தமிழ் மொழி உண்மையாகவே மக்களுடைய இன்றைய பேச்சு மொழி மட்டுமல்ல, பண்டைய இலக்கிய மொழி இலக்கிய வளம் பெற்ற கலைத் திறன்மிக்க, காலத்திற்கும் வளரக்கூடிய தமிழ் மொழியை, பிற மொழியிலிருந்து மாறுபட்டு, தனித்து நிற்கும் மொழியைப் படிக்க வேண்டிய மாணவன்—மூன்றாவது மொழியும் படிக்கத்தான் வேண்டும் என்பது முறையல்ல. மொழிகளைக் கற்கும் முயற்சியையும் ஒப்பு நோக்குகிறபோது, வடமாநிலத்தவர் மூன்று மொழிகள் படிப்பதும் நமது தமிழ்க் குழந்தைகள் இரண்டு மொழி படிப்பதும் சமமாகும். இந்நிலையில் மூன்று மொழித் திட்டத்தின் பெயராலே மூன்றாவது மொழியும் படித்தாக வேண்டும் என்று கட்டாயப் படுத்த அவசியமில்லை. விரும்புகிறவர்களுக்கு மட்டுமே இந்திப் படிப்பு என்று அமைக்க வேண்டும்.

அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு சொன்ன கருத்துப்படியே மொழி அறிவு புலமை பெறுவது ஒன்று. சிந்திக்கும் திறனுள்ள அறிவு, நுண்ணறிவு, விஞ்ஞான அறிவு பெறுவது மற்றொன்று. அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது ஹிந்தி மொழி அறிவை பெயர் அளவுக்குப் பெறுவதால் பயனில்லை. யாவருக்கும் அறிவு இயல்பாக வளர வேண்டுமானால் அவருடைய தாய் மொழி தான் பயன் படுகிறது. அடுத்து விஞ்ஞானத் துறையில் அறிவு பெறுவதற்குத் துணை நிற்கும் மொழியாக உள்ளது ஆங்கிலம் தான். அந்த இரண்டு மொழிதவிர வேறு எந்த மொழியாக இருந்தாலும், பெயர் அளவுக்குப் படிக்கிற மொழியாக உள்ள நிலையில் கட்டாயப்படுத்துவதைக் கைவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது வருகிற இந்தத் திருத்தத்தில் புதிய 8-வது வகுப்பு வருகிறது. இது இப்பொழுது வரவிருக்கிற ஓராண்டுப் பெருக்க திட்டத்தாலே. இப்பொழுது 10 ஆண்டுக்கல்வியாக இருப்பது பதினோராண்டுக் கல்வியாகிறது. ஒரு வகுப்பை உயர் நிலைப்பள்ளியின் உச்சத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்து, (Higher Secondary Course) ஹையர் செகண்டரி வகுப்பு ஏற்படுத்தும் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தனர். முன்பு பத்து ஆண்டுகல்வி முறைப்படி குழந்தைகள் 6 வயதுக்கு மேல் கட்டாயமாகப் படிக்க வேண்டும் என்று முன்னர் கொண்ட முடிவை இப்பொழுது 5 வயதுக்கு மேல் என்று ஏற்க வேண்டும். அப்பொழுது பள்ளிப்படிப்பு ஆறு வயதில் தொடங்கினால், இப்பொழுது 5 வயதில் தொடங்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் பயிற்சியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள ஓராண்டுக்கு வயதை ஈடுசெய்ய முடியும். இப்பொழுது புதிதாக வரும் 8-வது வகுப்புக்கு ஏற்கனவே 7-வது வகுப்பில் தேறியவர்கள் வர இருக்கிறார்கள். மூன்றாவது பாரத்தில் படித்தவர்கள் 9-வது ஸ்டாண்டர்டு வகுப்புக்கு வருகிறார்கள். 7-வது ஸ்டாண்டர்டு பாடம் மூன்றாவது பாரத்தின் பாடத்தைவிட கடுமையானதாக இருக்கிறது என்று நான் அறிகிறேன். எனவே 3-வது பாரத்தையும் 7-வது வகுப்பையும் ஒருநிலைப் படுத்துமளவுக்கு பாடத்திட்டத்திலே இடமிருக்கிறதா என்று ஒப்பு நோக்க வேண்டும், பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இவை எல்லாவற்றையும் விட 7-வது ஸ்டாண்டர்டு வகுப்பிலே சென்ற ஆண்டிலே 3-வது பாரத்தில் இடம் இல்லாதவர்கள் பலர் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். மூன்றாவது பாரத்தில் இடம் இல்லாத காரணத்தினாலே இப்பொழுது 7-வது வகுப்பில் சேர்ந்து கொள்பவர்கள் அதில் வெற்றி பெற்றபின் நேற்றைய எட்டாவது வகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளப் படுவர் என்ற நம்பிக்கையுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். 3-வது பாரத்தில் படிக்க வேண்டியவர்களையே உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் இடவசதி இல்லாதவிடத்து, 7-வது ஸ்டாண்டர்டில் சேர்த்துக் கொண்டுள்ளனர். .அப்படி சென்னையில் உள்ள பல உயர்நிலைப்
பள்ளிகளில் 2-வது ஃபாரம் தேர்ச்சி பெற்ற பிறகு 7-வது படி நிலை 4–50 p.m.
வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்கள் இருக்கின்றனர். பல உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் இரண்டாவது ஃபாரம் தேர்ச்சி பெற்ற பிறகு ஏழாவது வகுப்பில் படிக்கிற மாணவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்து புதிய எட்டாவது வகுப்புக்கு மேற்பட்ட வகுப்பில்

டுத்தாக இருக்கிறது என்று கல்வி அமைச்சர் தேர்வு நடத்துவதை நிறுத்தினர்கள். மத்திய அரசினர் இச் செயலைக் கண்டிக்கவே துணிந்துவிட்டனர். இந்தித் தேர்வு எழுதாவிட்டால் ஆசிரியருக்கு மரியாதை கிடைக்குமா என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். இந்தித் தேர்வு நடத்தியே ஆகவேண்டும் என்ற மத்திய அரசின் ஆணைக்கு அடங்கி, அமைச்சர் தேர்வு வைக்க முற்பட்டு விட்டார்கள். ஆனாலும், இந்தியைக் கட்டாயப்படுத்துவதை தமிழ் மக்கள் ஏற்க மாட்டார்கள் என்று மத்திய அரசினருக்குச் சொல்கிற அமைச்சர் அதையே செயல்படுத்தும் முறையில், விரும்புகிறவர்கள் இந்தி படிக்கிறார்கள், விரும்பாதவர்களுக்கு தாய்மொழியையே படிக்க வாய்ப்பு அளித்திருக்கிறோம் என்று தெரிவிப்பார்களேயானால் அது தமிழ்நாட்டு மக்களை அவர்களுடைய மனக் குறையிலிருந்து, நிச்சயமாக நிம்மதி அடையச் செய்யும். இரண்டு மொழி படித்தால் போதும் என்ற கொள்கை கூட ஏற்கெனவே இந்த அரசினரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ள ஒன்றுதான். மற்ற மொழிகளான சமஸ்கிருதம் முதலியவற்றை விரும்புவோர் படிக்கலாம். சமஸ்கிருதத்தில் ஏரோப்ளேன் விமானம் செய்வதற்கான திறன் இருக்கிறதா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் சமஸ்கிருதத்தை விரும்பினால் எவரும் படிக்கலாம். கட்டாயமாக அந்த மொழியைப் படிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் ஹிந்தி மொழிப்பாடம் கட்டாயம் ஆகிறது.

4-40 p.m. அமைச்சர் அவர்கள், முதலில் பேசுகையில் மத்திய சர்க்காரிலே உள்ள அலுவல்களில் இடம் பெறுவதற்கு விரும்புகிறவர்கள் பின்னாலே இந்தியிலே தகுதி பெறுவதற்கு முன்னாலே விரும்பிப் படிப்பது உதவியாக இருக்கும் என்றும் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் அப்படி ஆசைகாட்டி இந்தியைப் புகுத்துவதிலே இருக்கிற சில ஆபத்தையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றையச் செய்தித்தாளில் வந்த கருத்து, மத்திய சர்க்கார் உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்கார் அலுவலாளர் தேர்வுக்கு இதுகாறும் ஆங்கிலத்தில் போட்டித்தேர்வு எழுதுபவர்கள் இனி இந்தியிலும் எழுதலாம் என்ற ஆணை பிறப்பிப்பதற்கான முயற்சியில் அரசாங்கம் ஈடுபட்டிருக்கிறது. எனவும், முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் ஆணையின்படியும், கருத்தின்படியும், இந்தியில் எழுதுதற்கு அனுமதிக்கும் ஆணையைத் தக்க சமயத்தில் வெளியிடுவது பற்றி யோசித்துக் கொண்டுள்ளோம் எனவும், விரைவில் வெளியிடுவோம் என்றும் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இந்தியை—மத்திய அலுவல் போட்டித்தேர்வு எழுத அனுமதிப்பது. அதன் ஆதிக்கத்தையே காட்டும், இந்நிலையில், 'இந்தியை விரும்புகிறவர்கள் படிக்கிறார்கள், மற்றவர்களுக்கு நாங்கள் கட்டாயப் படுத்தவில்லை, கட்டாயப்படுத்துகிற முறையில் எதையும் செய்ய மாட்டோம் என்று சொல்லிக்கொண்டே போட்டித் தேர்வுக்கு இந்தியைக்கொண்டு வருகின்றனர். அனைவரும் ஆங்கிலத்தில் தேர்வு எழுதுவதனால் பதினான்கு தேசிய மொழி பேசும் மக்களிடையே போட்டியின் விளைவில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்பட இடமிருக்காது. இந்தியிலே எழுதலாம் என்று

அனுமதித்து விடுவார்களானால் இந்தியில் எழுதுகிறவர்களுக்குக் கிட்டுகிற சலுகைகள் மற்றவர்களுக்குக் கிடைக்காது. அதிலும் குறிப்பாக தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், முதலான மொழி மக்கள் தமது தாய்மொழியில் அந்தத் தேர்வு எழுத முடியாது என்பது அதை விடக் கொடுமை. இதைவிட தென்னகத்து மக்களுக்கு இழைக்கப்படுகிற அநீதி வேறு எதுவும் இருக்கமுடியாது. இந்த நிலையில் நமது மக்களும் இந்தி படித்துள்ளார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள இந்தியைப் பள்ளிகளில் புகுத்துவது இந்தி ஆதிக்கம் வளரவே துணைசெய்யும்.

நமது குழந்தைகளுக்கு தமிழ்தான் தாய் மொழி, முதல் மொழி, அவர்கள் இரண்டாவது பாட மொழி நேரத்தில் நமது தாய் மொழியையே சிறப்பு மொழியாகப் படிப்பதற்கு அரசாங்கம் வாய்ப்பு ஏற்படுத்தி ஆகவேண்டும்.

மற்றொன்றும் கூற விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவித்த ஒரு பதிலில் கூட, "முதலமைச்சர்களின் கொள்கைப்படி இங்கு ஹிந்தி மொழி கட்டாயம் ஆகாது. எங்கள் கொள்கைப்படி அது விருப்பப் பாடமாக இருக்கிறது. எந்த நிலையிலும் இந்தியைக் கட்டாய மொழியாக ஆக்க முடியாது என்றும், பள்ளிகளில் அது விருப்பப் பாடமாகவே இருக்கும்" என்றும் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். எந்த நிலையிலும் கட்டாயம் ஆக்க மாட்டோம் என்று சொல்லி இருக்கிறது அங்கே. அந்தக் கருத்தை மனச்சான்றோடு நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சொன்ன கருத்தை நிறைவேற்றும்போது ஹிந்தி படிக்க விரும்பாத குழந்தைகளுக்கு வேறுமொழிப் பாடம் படிப்பதற்கு வாய்ப்புத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் அந்த பதிலில் அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு ஆசை காட்டி, 54 ஆயிரம் பேர் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு எழுதினார்கள் அதிலே 80 சத விகிதம் ஹிந்தியை விருப்பப்பாடமாக எடுத்தார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த நிலையிலே எடுத்தார்கள்? வேறு வாய்ப்பு அளித்ததற்குப் பின்னாலே எடுத்தார்களா? Craft பயிற்சி முறைக்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்குப் பின்னால் இந்தி எடுத்தார்களா? அல்லது இவர்கள் அத்தனை பேரும் அந்த மொழியில் தேர்ச்சி பெறுகிற அளவுக்கு அறிவு பெற்றார்களா, அல்லது வாழ்வுக்குப் பயன்படுகிற அளவுக்காவது கற்க முடிந்ததா? அமைச்சருக்கு இந்த நிலை தெரியாதா? இந்நிலையில் மறுபடியும் 'இந்தி'யில் தேர்வு எழுதவேண்டும் என்று திட்டம் கொண்டு வருவதும் அதை Moderation-க்குப் பயன் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுவதும் தமிழ் நாட்டுப்பிள்ளைகளுக்குச் செய்திருக்கிற மாபெரும் தீங்கு ஆகும். அதைக் கல்வி நிபுணர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தாலும் நான் ஏற்பதற்கில்லை. இந்த Moderation-முறை இந்தியைக் கட்டாயப்படுத்தித் திணிக்கத் தூண்டிலாக உதவும். ஹிந்தி என்கள் மாடரேஷனுக்கு ஏற்கப் படும் என்று சொன்னால் இந்தி தேர்வு எழுதுகிற மாணவர்களுக்கு 100-க்கு 70 பேர்கள் சாதாரண மதிப்பீடு பெறுகிற தகுதி உடையவர்களுக்கு ஹிந்தியை எடுத்துக்கொள்ளுவதை ஊக்குவிப்

[திரு. க. அன்பழகன்] [28th March 1963

கின்ற அரசாங்கத்தின் அச்சகத்தில் பிழைபார்க்கின்ற கடமையைச் செய்பவர்கள் புலவர் தகுதி பெற்றவர்கள் ஒருவர் இருவர் கூட இல்லை. எஸ்.எஸ்.எல்.சி., படித்தவர்கள், தமிழ் ஏடுகளிலுள்ள எழுத்துப் பிழைகளைக் காணமுடியாத அளவில் உள்ளவர்கள் பெரும்பாலானவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதை நீக்க தமிழுக்கு ஆக்கம் தருவதாகக் கூறுகிற அரசாங்கம் பிழை நீக்குகின்ற வேலையைப் புலவர்களுக்கு அளிக்க முன்வரவேண்டும். அதற்கு அவர்களில் சிலர் நியமிக்கப்படவேண்டும். அந்த வேலையில் அப்படிப்பட்ட தகுதி உள்ளவர்கள் இருந்தால் இந்தப் பிழைகள் தமிழ்ப் புத்தகங்களில் வராது என்பது என் கருத்து. தமிழ் ஏடுகள் ஏராளமாக வெளிவரவும் அரசாங்கம் வழிகாணவேண்டும். கல்லூரிக்குரிய 62-புத்தகங்கள்தான் வந்திருக்கின்றன என்பது பெருங்குறை. உயர்தரக் கல்வி எப்படியும் தமிழில் வந்து தான் ஆக வேண்டும் என்ற காரணத்தால் அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு ஆதரவு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, தமிழ் வளரவும் கல்விமொழியாகவும், ஆட்சி மொழியாகவும் அமைச்சர் அவர்கள் முன்வந்து காரியங்கள் செய்வார்கள் என்று எதிர் நோக்கி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Chairman in the chair.)

• SRI M. RAJAH IYER: Mr. Deputy Chairman, Sir, this is a momentous occasion when we have to express our views on the pattern of education placed before us by the Hon. the Minister for Finance. To the extent that he has consulted the teaching opinion regarding the duration of the course, our thanks are whole-heartedly due to him. I wish I could say the same thing of every detail in the pattern.

Regarding the curricular content, there are many aspects that have taken many by surprise. I would refer to them later. Regarding the duration, Sir, it is well that the eight year primary course is thought of as a terminal stage. At the end of the VIII Standard pupils could opt to the lower technical course, vocational course and take up their place in life. It is a happy feature indeed that the teacher training is not thought of as a technical course available at that stage. It is a sentiment that has often been expressed on the floor of this House that the VIII Standard qualification is too poor a general qualification for one who would be a teacher of the young. It has been conceded by the Hon. Minister in particular and I hope it will be implemented early. The three year secondary course which comes after the primary course makes the children fit for life. It is from that angle that the Government have to view the Secondary course, as a preparation for life and not as a preparation for the University stage. That should be the aim of secondary education.

Sir, this year we are told that about 90 thousand candidates are sitting for and writing their S.S.L.C. examination. Many of them would get through the examination quite successfully too. There is no scope for all of them to enter the colleges. Most of them enter life and take their place straightway. Our national character

28th March 1963] [Sri M. Rajah Iyer]

is judged by the basic equipment of these people and it is well that we are giving them a eleven year course so that they may take their place in life and do their work quite properly and efficiently. That is why teachers' organizations in one voice have been pleading for a eleven year course. It was suggested that a ten year secondary course and then a two year university course and then a three year degree course might better serve the interest of university education. It might be better from the point of view of University education but it would be a poor arrangement from the point of view of the school leavers. We have to view the whole thing from the point of view of the school leavers. The objection 5-10
that is raised to the eleven year course is that while pupils are p.m.
doing eleven years here, their brothers elsewhere in the north are enabled to leave the school at the end of the tenth year. This one year's disparity has been there all along. While in 14 years one can take a degree in the north, in Madras we have always been devoting 15 years, eleven in school and four years in the college before one can take a degree. To that extent, it gave our graduates a much better foundation and a much better grasp of things, and maturity and ability to do quite well in the competitive examinations than those in the north. But what will happen now? What was an advantage to our boys all these years must not become a disadvantage by this arrangement. That is my anxiety. I fear in competitive examinations where there is a very rigid age-limit saying that you shall not enter the Central Services if your age is so and so, might weigh quite heavily with our boys. Of course, one way out was suggested by the hon. Member Sri Anbazhagan just now saying that we would take our children into the schools a year earlier. But I fear it is not a sound educational principle. Already we feel that children are being put to school too early because they are not obliged to adduce any specific proof of age. Five plus must be the age, or six should be the age of admission. An earlier age cannot be thought of in the interest of sound education. So we must do everything in our power to prevent little children, the tiny tots coming into school before that age. If the parents want to put them in school, they have the pre-school training for which ample scope is provided with Thayis and women teachers. That is more an experience that the children get there than any formal education that they get in schools. Formal education as such cannot begin before one is six years old. If one enters the school at age of six, he will take his degree at the age of 21 after 15 years of school and college education or a post-graduate degree at the age of 23, and without that he cannot make a mark in the All-India Competitive examinations. So, this Government should do everything in their power to influence the Centre to relax the rules regarding the age-limit in the case of Madras Graduates because he will be 23 when a student in this State can take his post-graduate degree. Even as they have relaxed the age rule for the socially and educationally backward people, they can relax the age rule in respect of graduates from our State. If this is done, I do hope that our graduates, young men and women that come out of our colleges will not suffer, because they

[Sri M. Rajab Iyer] [28th March 1963

have to put this extra year. It is also said, Sir, that education becomes costly because we have one more year. Now we are committed to a policy of free universal and compulsory education. So, cost does not come in there. From every point of view this eleven year school course must be considered to be a sound course which should be welcomed by every one having the interest of the children at heart. This should be implemented straightway.

Sir, the hon. Member Sri Anbazhagan referred to the fact that there were certain hard cases where second form boys after passing the Second Form were admitted into the VII Standard by mistake last year. It was quite an irregularity. There was no justification or authority for any one to do so. But in the state of affairs then prevailing we took very many things for granted. It only shows how dangerous it is to anticipate things in matters pertaining to education pattern. If they had stuck to the rules, they had no authority to put a Second Form passed boy again into the VII Standard. But if he is now pushed up to the IX Standard, it would lead to a number of attendant problems. There is the VII Standard boy who has passed the Second Form and admitted into the VII Standard due to no fault of his, but due to organizational difficulties. He is there anyhow and he has been there for the full year, completed the course and by virtue of having passed the second form in the previous year if he is now pushed into the IX Standard, consider the case of a brilliant student who has scored very well in the very examination that those children sat and wrote. It would be unjust to say: "You shall remain here however more brilliant you may be than the boy who goes to the IX Standard", simply because he had passed the examination in the second form in the previous year. I would like to go with the hon. Member Sri Anbazhagan at least half the way. The VII Standard syllabus, as he rightly pointed out, is in no way inferior to the third form syllabus. We want the VII Standard students to do one more year before they go to the first year of the secondary course. We may send round a circular that no student shall be detained in the VII Standard this year however poor his record in the school examination might be. He should be automatically sent to the eighth year of the study which he has earned by virtue knowledge subjects more easily, more naturally and more quickly To that extent it may be a welcome relief to the children.

Sir, the question of medium of instruction has been a vexed problem. The Hon. Minister has rightly referred to the fact that the regional language should ultimately be the most natural and easy medium of instruction. But it is very unfortunate that there should still be a controversy theoretically regarding the medium of instruction at any stage, be it the secondary stage or the University stage. I cannot think of any expert committee report that makes a plea for a foreign language as medium of instruction even at the University stage and under any circumstances. Theoretically that proposition has got to be accepted. Dr. Radhakrishnan Commission report referred to the fact that a foreign medium is quite unsound as a medium of instruction even at the University

28th March 1963] [Sri M. Rajab Iyer]

stage. Then, Sir, our Vice-Chancellors met in Bombay in February last. They have passed a *unanimous resolution* that the replacement of English *by the regional languages* as medium of instruction at the University stage is inevitable. It is a resolution every word of which has got to be underlined. But it was added that there were so many preconditions that have got to be ensured before any such switch over could be thought of. That caution 5-10 p.m. administered by them has got to be borne in mind. They almost endorse the very sound and very cautious policy that has been announced by the Hon. Minister in the note that has just been circulated to us. The ultimate idea is to make the regional language the medium of instruction. But for that we require books, we require teachers and lecturers who will handle the subject with some confidence in themselves in the language in which they come forward to teach. We also require parents who would put their children into such schools and students also must be prepared to come forward without the extra incentive such as scholarships, fee concessions, stipends. Above all we should dispel the prejudice that education through the English medium is something superior to education through the Tamil medium. As one who has been a working teacher all these years, I cannot think of a greater myth than that. If the mastery of general knowledge alone is to be taken into consideration, a pupil who receives his education through his mother-tongue will be able to master the general knowledge subjects more easily, more naturally and more quickly than any other brother of his, who is straining under the thraldom of a foreign language.

(Mr. Chairman in the chair.)

But at the same time, a boy who studies his general knowledge subjects in the mother-tongue gets his mental faculties released to study English as a subject—as a language—much better. So, I would urge that in the interest of the spread of English, in the interest of mastery of English as a language, we must insist upon the general knowledge subjects being taught in the regional language at the secondary stage as has been rightly emphasised by the Hon. Minister. To say this is not to say that we are against English. Everybody realises the importance of English. The confusion, as was rightly pointed out, is due to the fact that we oftentimes mistake the medium of instruction with the language that has got to be studied. I cannot think of a more telling incident than the one that appeared recently in the press. The other day the Hon. American Ambassador, when he arrived in Madras, was asked a question by one of our press reporters as to what he thought about English being the medium of instruction. His reply was that he had never found his knowledge of English a misfortune. It is a sentiment in which he has the wholehearted agreement of every protaganist of Tamil as a medium of instruction. Even in schools and colleges we never found a knowledge of English to be a misfortune. To put it positively, it is great good fortune that we could inherit this precious heritage. In order to make the study of this English language worthwhile, we must see

[Sri M. Rajah Iyer] [28th March 1963

that the mental faculties of the children are released to master English as a language and that has been rightly done by starting the study of English from the III Standard itself and making Tamil the medium of instruction except where there is a felt need for students whose mother-tongue is not Tamil and who still feel more at home in English than in the regional language.

Coming to the curriculum, Sir, there is a feeling that, as it is printed in the paper, it is very impressive. It is something that promises to be a blue print for a new era of education. But it is calculated to be very heavy. There are a number of attendant problems that have to be carefully worked out. The Hon. Minister pointed out that all this period of uncertainty must end, and that there had been too much of experimentation in the field of education. It is an unfortunate state of affairs. We share his feeling of disappointment. But, at the same time, we are anxious that the new experiment must also be done after a lot of planning. We cannot dispense with experimentation altogether in education. Unless we experiment, we cannot progress. We will be static. We have to experiment. Under controlled conditions, the experiments have to be conducted. There is satisfaction in the hearts of very many that the two optionals are coming back. But, if we go deeper into the question, we will see that they are coming back today in quite a different set of conditions altogether. Prior to 1929 when the scheme of education was in force under which we, belonging to the older generation, received our education, we had two optionals no doubt. In those days among the subjects English was the most important subject and it had the pride of place as the first language and the other language subject was contemptuously called the vernacular. Apart from these two languages where too English dominated (a little Tamil was also taught) there was general mathematics. With these three subjects, two electives could very well go. That generation of students was drawn from the intellectual aristocracy of the day. They had very good environmental facilities at home. They were drawn from the middle class society. If they could have such a light curriculum, no wonder they had all the advantages at their disposal. They were the leaders of the society. They mastered their subjects and they have taken their place in society, a place they rightly deserved. But after 1929, we did away with one of the optionals. In the place of two optionals, we introduced one optional and tried to make our curriculam more and more broad-based. There were languages and three core subjects—Mathematics, Science and Social Studies. Social Studies may be called history and geography. Up to 1948 they had the languages, three core subjects and one optional After 1948, even this one optional was done away with not because the optional subject or elective subject, as it is called, was unnecessary, but because they thought they could give depth to the curriculum by bringing all these under general knowledge subjects, that experiment had worked all these years. To-day, if we evolve a pattern —the pattern that is before us—we must assess the results that have accrued from this particular pattern and we must take into account the criticisms that have been levelled against the old pattern of

28th March 1963] [Sri M. Rajah Iyer]

education. It used to be said of the old system of education that we received, that there was absolutely no general knowledge for the boys, that they did not know any history or geography and so on. It used to be a standing, stock argument and it was an argument to which people belonging to our generation had no reply. Our general knowledge was woefully poor in history or geography or science. They were taught as 'B Group' subjects, which is an euphemism for not teaching them at all. That was the difficulty that was sought to be removed in the system that obtained after 1948 and to-day we are thinking of two core subjects and two electives. I must place before the House my very grave misapprehensions, in the light of the huge influx into these schools, and the backwardness and environmental hardship of most of our children about their capacity to study so many subjects and benefit by the crores of rupees that we are spending on education. It is a matter that calls for very careful planning. Therefore, I would like to urge that while we welcome the pattern in general and thank the Government for having made sure of the 11 year course before anybody leaves the school, the content of the curriculum should be a matter for discussion by experts at the academic level. I would not say that it is a matter for political decision—not even for decision at the legislature level. It is a matter for decision purely at the academic level. It should be referred to the Consulative Committee again with all the consequences that it may imply.

Thank you, Sir.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, I rise with a great deal of hesitation to participate in this debate for more than one reason. I was never connected with any high school and cannot, therefore, speak with that amount of knowledge with which naturally those who have connections with the high school can afford to speak. But there is one thing that I must claim. That is perhaps I am one of the oldest members here, who was very conversant with the very introduction of the S.S.L.C. course in 1911—a course that was then introduced by a great Director of Public Instruction. When this course was introduced, there was no limitation in regard to any subject. Also there was no such thing as an examination requirement to say that a person has passed or not passed. The S.S.L.C. books were there on which the record of the students was entered from the I Form to the VI Form, and then his record at the Public Examination. There was no question of compulsion. As soon as he finished his VI Form study, he was supposed to have completed his study in the school and he was given a certificate that he finished his school course. There was no question of eligibility for college course or eligibility for appointment in the State Public Services as there is at present in some States. That was the pattern till 1925. Well, then, many complaints were received that persons who had got two and three marks were admitted to colleges, that the principals were not in a position to withstand a certain amount of pressure and that therefore there was too much of dilution as to the class of students who ought to be admitted to the University class. I am saying all these because I was a member of the Syndcate of the

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [28th March 1963

University and I know the discussion that took place at the time. They said that there must be some system by which the University could assess the progress of the candidate taking all these into consideration and then declare him eligible or otherwise. I do not want to go into all these details. But it is a fact that on some occasions, 25 per cent marks was considered sufficient. In some subjects 35 per cent marks was considered sufficient. In the languages 35 per cent marks was considered sufficient. There was moderation which enabled students to go as low as 30 per cent in languages and as low as 20 per cent or even less in some of the subjects concerned. I would like that to be clearly realised that examinations as such have very little importance in shaping the life of the boy, that the boy was not supposed to attend his classes only because he had the threat of an examination and that the teacher had a great deal to do in the shaping of the boy's life. 5-20 p.m. Perhaps to-day as circumstances are and as teachers are, it may not be possible for them to control the bulk of the students who are admitted under all sorts of conditions. I entirely realise the difficulties of the teachers. But, at the same time, when they do emphasize examination as the most vital part of the student's preparation, whether it be in life or otherwise, I venture to submit that they may have to take a more realistic view because if a student gets 75 per cent in a subject, it cannot be said that he has mastered the subject and is in a position to enter life. In fact, the former Chairman of the University Grants Commission said that it was somewhat anomalous that anybody should get a III class which meant that he was not fit in 66 per cent but only in 33 per cent. We have tried to see whether the passes cannot be limited to those who get a higher percentage.

Coming to a few points, I am sorry I am one of those involved in many of these things, having been on the various Commissions. I was a member of the University Commission under Dr. Radhakrishnan. I was a member of the Secondary Education Commission. I was a member also of the committee that was appointed by this House, and I was a member of the Legislature when the former Ministry discussed that question. The main reason why I feel that the schools will not be in a position to take up the higher secondary level is that to-day there are 1,800 schools. When I say 1,800 schools, it is a very imperfect idea of the number of schools. There are divisions. In some schools there are eleven to twelve divisions. In other words, it is a multi-lateral school of twelve schools amalgamated into one school. There are other schools which have got six, seven or four divisions. Taking the average, therefore, I would not be incorrect when I say that if there are 1,800 schools, there are really 6,000 to 7,000 schools. Now, when we consider this particular point which was non-existent in 1953, when we thought of the higher secondary course, there were only 840 schools, and even if there were two or three divisions there could not be more than 800 or 900 schools. Yet, if the scheme of the higher secondary education had been taken note of and implemented immediately, there would have been no difficulty and we would have been gradually brought up to that stage now. To-day, however, it is impossible to get these schools in any degree converted into higher secondary schools, because I wish to state that one of the conditions that was emphasised was that for the higher secondary class there must be at least three teachers who had taken either the M.A. or M.Sc. degree. Now, if you take that into consideration, there are very few schools which can afford to have these M.A.'s and M.Sc.'s. I do not say that there are not some such schools. In fact, it was with that view that the University gave certain specific concessions to teachers for qualifying themselves. They could appear in humanities without undergoing any course. But if they want to qualify in science, only if they spend a year in the University or get a certificate, they can appear for the M.Sc. examination. That disposes of the problem of how to convert all these schools into higher secondary schools. I am not anxious that the University should control the standards which ought to be the concern of the high schools. But as a practical proposition, facing facts as they are, with the enormous increase in the number of schools—I think the Director said that the increase would be 100 or 200 every year—we have to realise that the more you get schools in the rural areas, the more you have to cater to them in the high school stage and the pressure will be so great that no democratic element can afford to resist it. If that is the case, what is the remedy? I am not suggesting that the pre-University is the remedy. The University is already feeling the pinch of it. But for the fact that philanthropic citizens have come forward to comply with the conditions that have been laid down, it would not have been possible for us to contemplate with any degree of ease the number of students that would have to be enrolled in the pre-University class. Not only that. The University has taken the view, and in my opinion rightly, to dilute that standard to the high school level. Unless therefore the college becomes one equipped with senior Professors who can take part in the pre-University teaching, the instruction imparted in the pre-University class will not suffice. Although it is not possible, the rule is that within a period of three to five years the pre-University should be upgraded to the degree standard. I do not know how long this strain will continue. However, various courses have been given to those who pass the high school level in regard to technological subjects. Various subjects connected with the Secretarial course are taught. With regard to certain of these technical courses, we hope by and large that the students will be given the practical training that they should have for the particular branches in which they seek knowledge or employment.

Then, much has been said about the 11-year course. For the last 150 years, as far as human visions can go backward, this State had a 11-year course. For what reason it was reduced to a 10-year course I cannot say. I certainly was not one of those who felt happier than to hear the views of those connected with education which do not genearlly find favour on a political platform. The reason why it was a 11-year course is this. Our students get into school at the age of 5 and 5 *plus*. It is good that they get in at that stage. The kindergarten school has hardly taken

28th March 1963] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [28th March 1963

shape in this State and it is not likely to do so. Therefore it is we had to send our pupils to school at the age of 5 and 5 *plus*. It is pedagogically unsound at that early stage to compress a large number of subjects and force them to gain knowledge in those subjects. Even a few subjects well taught and well learnt are much better than a large number of subjects. Therefore it is that I was always of the opinion that it was not correct to change the 11-year course in our State because Bengal had a 10-year course. I may also add that not all Northern Indian States have got a 10-year course. There are States which have got a 11-year course. Therefore, it is not correct to say that every State has got a 10-year course. I may give a little insight into the controversy about the 10 or 11- year course. The Secretary of the Education Department at that time was a Bengalee and therefore he did not want the Bengalee students to put in 12 years of study. So, he pleaded very strongly that we should leave it as it was. We did not want to change the pattern as it was there. So it is in the Secondary Education Commission Report you find that we may have a 11 or 10-year course.

Coming to the subjects themselves, there has been some criticism as to what is to be learnt and what is
5-30 p.m. not to be learnt. I have heard with great respect the representative of the teachers speaking about the sad plight of those students who do not learn history and geography. I do not think any of us suggested that there should not be history and geography. History and Geography can be learnt very well so long as the teacher is in a position to give them the necessary impetus for their learning. In fact, it is not the pleasure of the teachers in the schools that made the University realise that social studies is a misnomer so far as we are concerned. Long before the separation of history and geography was contemplated the University insisted that in the B.T. course they are to be treated as separate subjects. History is a separate subject. Georgraphy is a separate subject. Although a great deal of pressure was brought on the University to allow anybody to teach geography whatever knowledge he might possess, we insisted that anybody who has not taken geography either for the old Intermediate standard or as an ancillary for the degree course or has not obtained a diploma in geography given by the University should not be in a position to teach the subject. I cannot understand a teacher teaching a subject without knowing the subject. But that is a different matter for higher authorities in the pedagogic line to consider. For the same reason we said that in respect of chemistry, physics and biology, teachers cannot teach without their knowing the subjects themselves.

I know history is a very interesting subject. But how do we teach it? We teach it from the I standard repeating the old story year after year. In our days in the preliminary stages we were taught geography of the district. In the middle stages we were taught a littile more. In the high school stage, we were taught the geography of the State. But geography as a special subject is entirely different. So is history. But now the same things in

28th March 1963] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

repeated at all stages and the poor student begins with the history of the Vedic period and ends with the latest Presidential election in our country. That is not teaching history. It is cramming a subject to the unfortunate students. In the scheme that has been placed before us it has not been stated that history and geography should not be studied. As a matter of fact, they are put down as elective subjects which could be taught. We must make the students realise what it is and make them take an interest. After all many headmasters used to say : 'Boys, you can learn history yourselves. It is only a story. Why do you want me to teach?' And they never taught history. And I do not think we were much worse for that. These are to be taught in the IX and X standards and there is to be no examination in them. But I must tell you there is a difference between those subjects which are to be continued and those subjects which may just do as informative subjects on which you can build your knowledge later on.

Sir, mention was made about the compulsory subjects. To-day without science in every aspect, neither the rural population nor the urban population can get on. A boy goes and presses the electric button and gets a shock. He ought to know something of science and something of the reason for that. As a matter of fact, in the earlier classes itself there is a certain amount of rudimentary science that is being taught. I am not speaking of those subjects which have been given up like hygiene and things like that. The reason why some of us felt that besides mathematics, physical sciences should be included was because of the enormous importance of physical sciences to-day. Nobody whether he is a rural or an urban dweller can afford not to know something of science. Rural electrification has been done all over the State. And electricity is one thing that makes the boy inquisitive of science. That is why we felt that both mathematics and science should be compulsory subjects. These two becoming compulsory subjects, what are the subjects that should be optional? A list of optional subjects is given. Anybody can take anything.

So far as the University studies are concerned, humanities may be taken. There is no objection to any student who has finished his school course to take up two humanities subjects because we feel that the general knowledge that he has gained is quite sufficient for him to pursue those studies. But that is not so when you come to mathematics or physical sciences. He cannot possibly do it unless he has had some basic knowledge of those subjects. If he wants to improve on that, it is open to him to take mathematics and if he has a flair for the physical sciences or any other subject in the long list, he can choose them. So far as these subjects are concerned they are only subjects for choice. And when I say subjects of choice, it will be for the parent and the headmaster to choose and not for the students to choose.

Sir, there is an excellent chapter in this book (the Secondary Education Commission report) which has been buried in the archives of the Secretariat where we have specifically given guidance as to what to do because not all the parents are able to give the

necessary guidance at that stage. That apart, I do not think anybody will suffer in general knowledge or in his ability to pursue knowledge if the agreed principles on which the system is based are adopted. After all is said and done, how many of us because of our knowledge go in for these? Books come later on. We are all the time learning. I do not think any one of us can say that we stop with our school education. We follow up our education right through our lives. Likewise our boys should be given an impetus.

There is another point that I should like to make and that has been referred to in the scheme, namely, that in the case of all students the University should not be the only criterion. I fully appreciate that. In fact, we do not want that the University should be the only opening. We want a generalised education. At every stage there must be an opportunity for the boys to pursue their talents, to take to such courses as are suitable for their talents. That is why at the end of the VIII standard the student has got an opportunity to take to technical education, take to various and diverse occupations combined with some special subject which will improve his general knowledge. Then at the S.S.L.C. stage there are a number of alternatives open to him. One of these is the academic course. Now it is not that everybody that gets the B.A. or B.Sc. is going to compete for the I.A.S. or I.P.S. or any of those competitive examinations. And, therefore, with reference to the remarks made by the hon. Member Sri Rajah Iyer, I should say that the total number of students that appear for these competitive examinations is infinitely small. But I do want them to have this ideal before them that they can compete for these examinations also. Although under this scheme, their age will be more still, there are two chances for them to appear for the competitive examination. They will not by any means suffer on account of the age-limit.

Now, Sir, the introduction of English at the III standard, in my opinion, is a welcome feature. There is no use indulging in slogans. I can also write a book and repeat every sentence that mother-tongue should be the language from the primary school to the highest level, the Ph. D. level. It is good that we keep that in mind but as practical men who have got to see that our children and grandchildren have education and have opportunities of education, what is the position to-day? Let me tell you that so far as this State is concerned, there are very few opportunities such as are available to people in other parts of India to pursue vocations which will give them if not prestige at least monetary values. There are very few opportunities and that is why even now most of our people go out. I have seen many of them in Bombay, in Delhi, in Calcutta, in Nagpur, in Allahabad, in Lahore and so on. What are they to do? They are there by virtue of a little knowledge of English as typists, as shorthand writers. If the Lok Sabha wants shorthand writers, it has to indent on Madras. If there is a big conference, it has to indent on Madras shorthand writers. By that I do not mean that we should not have better opportunities. All that I wish to say is that English has been a

very valuable asset to the people of this State. It should continue to be so for some time longer. Therefore, I welcome the introduction of English in the III standard. It ought not to be left to individuals to decide as they think simply because they have political power. Sir, in Bombay one *Chief Minister* said he should not have English except from the VIII standard. Only four years are enough to give them the English language. At the same time, some of these people see to it that their children are better educated in English (Laughter). I am one of those who feel that the education that my grandchildren should get should be the same as any other child would get. Otherwise, I am not true to myself. Therefore it is I welcome the introduction of English at the III standard not because we have a great deal of fetish for English. To-day and for the next so many years, we cannot help studying in English many subjects. Sir, I had been to International Conferences where 80 per cent of the people spoke only in English. The Germans, the Belgians, the people from the Netherlands, Norway and the Scandinavian countries and also people from the Middle East and some of the South African States make an impression, because they speak in English. We, from India, make a better impression because we speak in correct English (Laughter). Let me also say that. A great deal has been said about introducing regional language or the mother-tongue in the Universities. So far as the 5-40 p.m. Madras University is concerned, there has been never any difficulty for the humanities. But, let me tell you my idea of an author. An author is one who does not indulge in plagiarism. I agree that all translations are plagiarisms. I want a man to be an author to write a book in Tamil from his own knowledge of economics, history, politics, logic or any other subject. When, therefore, we are asked in the University to select persons, we circularise to our professors. Our professors, naturally, as respectors of certain conventions, say that they will write. That is why the Hon. Minister has had opportunities to find fault with them. That is why the Hon. the Leader of the Party has had opportunities to say that the two must go hand in hand. One cannot write a book by copying from other books. I can say that from my personal experience. Although the book which was discussed might have been written in English, I could not possibly take up this and that and make an example about it. Translations are hopeless because they get out of date very soon. The thing is to encourage those people to write in their own mother-tongue the subjects as authors and not as translators. Even then it was not insisted upon, because we felt that we would be misunderstood. People like me will be called merely—what shall I say—I shall leave it by an expression that has to be given to such old fashioned fogies. Whatever it may be, Sir, these have been our difficulties.

There is one thing I want to say. In the degree classes there is no such thing as a text-book. If you will kindly look into the University class, you will find books of reference—four or five. A few of these books of reference have to guide the students with the help of the teacher. We are hoping that more books will be produced. We are hoping that possibly more authors will come for-

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [28th March 1963

ward to write these books. If we go to any college library and take up any subject of study for the degree standard and see the number of books available there and also the number of books that are yet to be produced in the regional language or mother-tongue that will prove a great eye-opener for millions. But I am not stressing this only. The subject to be taught and learnt properly is now coming more and more to be taught through journals and not through any books of reference. Journals are producing the latest information in every subject—politics, humanities and economics in particular. When I was told that economics would be taught in the mother-tongue, frankly I must confess, Sir, that I felt a little distressed. Economics is not merely adding two and two and saying that the total is four. In fact, the whole subject of economics is now under scrutiny, in the University and we are hoping to revise it. All that I say is that there should be no misunderstanding on the part of the teachers of the regional language or the mother-tongue, if one were to say that conditions must be satisfactory for the teaching of the subject in the mother-tongue. That is why at a Conference which was held three years ago, the Vice-Chancellors of the seven Universities in the Southern Region met and decided on certain broad principles. They did not wish it to be understood that they were anti-regional language, much less anti-mother-tongue. Some of them were excellent people in their own mother-tongue. They said that books in the regional language or the mother-tongue must be made available. There must be a sufficient number of reference books. The teacher himself must be in a position to teach in that particular subject and it has to be taught at the degree class. The staff appointed for the purpose must be separate, because they will have the same hours for teaching. If a college wants to have only one medium in a particular subject, it is welcome to do so. But, if it wants to have that medium and the English medium, that is also allowed. So, there has been no sort of impediment to the teaching of these subjects.

One thing more I would like to say. It is because of the predominant importance that was given to the mother-tongue, which I know was neglected before, that a radical change was made in regard to the degree courses. To-day both in the B.A. and B.Sc. classes, Part I is the mother-tongue or the regional language. The extent to which this language is being studied and taught would be an eye-opener to those who were reading Part II. In the old days, there was no Part II for the B.Sc. But now the University insisted on it. Why? If the students in the B.Sc. also knew that they should have a good knowledge of the regional language, they may in course of time be tempted to write books in the regional language in all subjects including science. In any case, they would be able to write a large number of popular books in the science subjects. Now we have no hesitation in saying that these reforms must be evolutionary and not revolutionary. That is the chief point I would like to state. The revolution in education always means a whole generation of boys left in the background. Think of them not in the sense of any political ideologies, good as they may be. Think of these poor boys. What do we find and hear? I would

28th March 1963] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

like to request the hon. Members to study the question posed to-day. In Standards II, III and IV are given text books in Tamil, for studying which a private tutor has to come and coach the students for two hours a day for one lesson. Personally, I would request all those who have got a Ph.D. in Tamil, not to indulge in difficult Tamil for Tamil books. The simple Tamil which will help for an appreciation of the language is not there. I know in those days—I will not mention names for obvious reasons—there were great scholars. I do not think that their names will go unheeded. Even to-day they write such simple books gradually from standard to standard and that brings me to the position that it is not easy to write a book or to write a book for a particular standard, whether it is VIII Standard or IX or X. We have to make up a good lot of leeway in getting these things.

Sir, I will only conclude by saying that the object of all educational reforms should be to get students to take an interest in the subjects and to get a certain amount of efficiency. Efficiency is impossible unless we have got three conditions. First of all, the teacher must be efficient and devoted to his task. Secondly, the number of students that is allotted to him must be reasonable. To get 60 students or 55 students and to have a dozen sections in a school may probably give excellent statistical results as to the number of persons in that class. In practice, it does nothing. All the more wastage is there in one form or another. Accustomed to a class of 12 in the IV Form, that wastage in V Form and then in the VI Form is more. I know every teacher in the old days knew what his student was capable of and could give him directions. It has been stated that as a result of introducing science subjects, the rural population will not have opportunities. So far as the compulsory subjects are concerned, it is not contemplated that the boys themselves will do any experiment. The teacher will have to demonstrate those experiments. There is no difficulty in every school being provided with this demonstration apparatus to make the students know what is frictional electricity, what is a cell, what are the physical laws of nature, etc. It is only for the optional subjects that we require equipment and the position can be gradually improved. I do not think these two arguments will be repeated too often that we have no equipment or that we have no qualified teachers. I am glad that steps are being taken to see that the so-called primary school teachers with their wonderful training after passing III Form are replaced by Secondary grade teachers. Although at present we do feel that the S.S.L.C. passed candidate may do some teaching, I hope in course of time—as some Friend said that in course of time everything should be in the regional language or the mother-tongue—we will think of education as one which we should encourage only if graduates are available for all the six classes in the school course, from the Sixth Standard right up to the Eleventh Standard.

I do not know why the old system may not be better where a single teacher was able to teach all the subjects except the language. Even there the language should not be allowed to be taught by others; although we may have B.A.'s and B.Sc.'s, I do

(Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [28th March 1963

not want them to teach the second language. Educational problems are always mixed up with two things. One of them is the question of the future of teachers which is a very important thing. That is not the only thing which the State should consider. Alternative methods of utilising their services must be found. If you want real improvement in the standards of teaching and the efficiency of the schools, we should go ahead and do it from now on by getting the equipment for the schools and gradually raising the standard. If in a limited sphere in the University we are able to get conditions which are not dissimilar between an urban college and a rural college, I do not see why within a peroid of time, at any rate, these schools should not be upgraded. I know it is a very difficult thing. As a matter of fact, we are now spending about Rs. 28 crores on education. It is a good slice. But I do feel that education is the best investment. We do not need a gold standard if you get good education. That is gold worth many times more than the smuggled gold that you get. I would say that the more you lay stress on quality in education the better.

Thank you, Mr. Chairman.

MR. CHAIRMAN : We will continue the discussion to-morrow. The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 176. *Notification issued with G.O. Press No. 439, Revenue, dated 30th January 1963, regarding exemption from the tax payable under the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959) of the sale of goods by any dealer to bona fide foreign tourists.*

* 177. *Notification issued with G.O. Press No. 494, Revenue, dated 4th February 1963, exempting the Khadi Department of the Madras State Khadi and Village Industries Board from the tax payable under the Madras General Sales Tax Act in respect of the purchases of coton made for distribution to the spinners atached to the Khadi Department and for supply to the Education Department.*

* 178. *Notification issued with G.O. Ms. No. 141, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 8th January 1963, regarding amendment to the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Rules, 1959.*

† 179. *Short review of the activities of Departments under the administrative control of Home Department for the half-year ending 30th June 1962.*

* 180. *Pamphlet on 'Housing' in Madras State, 1962–63.*

† 181. *Report on the activities of the Medical and Public Health Departments for the half year ended 30th June 1962.*

* Laid on the table of the House on 28th March 1963.
† Kept in the library for perusal by Members.

APPENDIX I.

[*Vide* answer to starred question No. 92 on page 68.]

Statement showing the quantities of allotment of artsilk yarn received from the Centre for distribution to the State from 1st January 1961 to 30th June 1962.

Serial number.	Quarter.	Indigenous artsilk yarn. Sound.	Reject.	Total.	Imported artsilk yarn. From established Importers' quota.	Through actual users licences issued by Joint Chief Controller of Imports, Bombay.	Through the State Trading Corporation.	Total.	Total allocation of indigenous and imported artsilk yarn. [columns (5) to (9).]	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
		KGS.	KGS.	KGS.	KGS.	KGS.	KGS.	KGS.	KGS.	
1	January to March 1961 ..	..	..	..	221,000	Nil.	Nil.	221,000	221,000	All licences are granted in terms of value for each half-year. The quantity has been arrived at assuming the C.I.F. value of art-silk yarn at Rs. 6 per kg.
2	April to June 1961 ..	..	..	..	230,576	102,500	49,000	382,076	382,076	
3	July to September 1961.	444,000	179,075 *	623,075	212,102	102,500	49,000	363,602	986,677	
4	October to December 1961.	356,000	123,446 *	479,446	41,49[illegible]	77,583	79,832	198,905	678,351	
5	January to March 1962 ..	315,000	140,367	455,367	125,282	77,583	79,832	282,697	738,064	
6	April to June 1962	216,000	143,200	359,200	161,760	Nil.	Nil.	161,760	520,960	
	Total ..	1,331,000	586,088	1,917,088	992,210	360,166	257,664	1,610,040	3,527,128	

* Approximate.

APPENDIX II.

[*Vide* answer to starred question No. 96 on page 70.]

Question—(*a*) The number of roads belonging to Panchayat Unions recommended to the Government for being taken over during 1961–62 ;

(*b*) The number of such roads district-war that have been taken over by the Government ; and

(*c*) the reasons for not taking the remaining roads,

(*a*) to (*c*).—In consultation with District Collectors and the District Development Councils, the Divisional Engineers recommended to the Chief Engineer that 343 roads for a total length of 1,715 miles belonging to Panchayat Unions might be taken over by Government during 1961–62.

Of this, the Chief Engineer recommended that 173 roads for a total length of 985 miles might be taken over during 1961-62. The Chief Engineer's recommendation was accepted by the Government as they have decided to take over bus route roads on a phased programme. On an average about 1,000 miles of roads are being taken over each year. The remaining mileage of roads will be taken over later. The details of roads taken over in 1961-62 are given below :—

DISTRICTWISE DETAILS.

Serial number and name of district.	Number of roads.	Mileage. M.	F.
1 Chingleput	8	63	6
2 North Arcot	7	78	2
3 South Arcot	17	57	1
4 Thanjavur	14	47	6
5 Tiruchirappalli	11	139	7
6 Madurai	25	122	6
7 Ramanathapuram ..	25	109	0
8 Tirunelveli	24	87	5
9 Salem	18	111	3
10 Coimbatore	17	128	5
11 The Nilgiris	7	39	1
Total.	173	985	2
		or 985 miles.	

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 29th March 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, the Deputy Chairman (SRI V. K. PALANI-SWAMY GOUNDER) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Fundamental Research Station

* 105 *Q.*—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to establish a fundamental research station for Post-graduates in engineering in the State; and

(*b*) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) & (*b*) A fundamental research station has already been started in the College of Engineering, Guindy, with a view to provide facilities for Post-graduate students to do research work.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know, Sir, under what heads of engineering research has been provided?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A Special Officer has been appointed for collecting data on the items on which research should be done. He is contacting Universities both here and abroad to select the subjects in which research should be done.

South Arcot Electric Distribution Company

* 106 *Q.*—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether the compensation amount has been paid to the South Arcot Electric Distribution Company ; and

(*b*) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) Yes. Some of the claims have been paid.

(*b*) Some of the disputed claims are pending before the Arbitrator and some before the Court.

S.S.L.C. Examination

* 107 *Q.*—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the rules for eligibility in the S.S.L.C. Examination for Secretarial Course were revised recently;

[29th March 1963

(b) whether any representations have been received from secondary schools in regard to large scale failure in S.S.L.C Examination in March 1962; and

(c) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) Yes.

(c) As the representations related to the new eligibility rules framed by the University of Madras, they were forwarded to the University for necessary action.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it a fact that a minimum has been insisted on in respect of each of the subjects and that is why many students have failed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I cannot state the causes for the failure of the students. But the University has framed certain rules under which a certain minimum must be obtained.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Have the Government pointed out to the University the reason for the failure and have they made any recommendation to the University?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Government have forwarded the representations to the University for necessary action.

Re-orientation training

*108 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the duration of re-orientation training given to elementary school teachers in the State; and

(b) the remuneration given to teachers during the period of training?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Six days in a spell or three days each in two spells.

(b) A daily allowance of Rs. 2 is paid to the teachers for the duration of the Seminar. Teachers attending the Seminar from places outside a radius of five miles from the centre are paid the actual conveyance charge admissible for the lowest class in a public conveyance. Teachers deputed from schools in the locality where the training is given are paid an allowance of Re. 1 per day.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are such days declared as holidays or are substitutes appointed for these posts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not think substitutes are appointed for this short period.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: May I know if there is any phased programme for this purpose and how it is taken, whether taluk-wise, district-wise or simultaneously throughout the State?

29th March 1963]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to have notice.

Leave rules for teachers

*109 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to introduce uniform leave rules for teachers working in aided elementary schools under various agencies: and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) The rules relating to Elementary Schools contain uniform provision for grant of leave to the teachers working in aided elementary schools. The managements can claim grants on the basis of the provision therein. A copy of the rules has been placed in the Legislature Library for reference.

Pension

*110 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the rate of pension allowed to teachers of B.T. Grade retired on and after 1st July 1960;

(b) the rate of pension allowed to such teachers retired prior to that date; and

(c) whether there is any proposal to make the rate of pension uniform?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) B.T. Assistants and Headmasters who retired before 1st July 1960 were eligible for pension calculated at the rate of one rupee for each year of service subject to a maximum of Rs. 30. In the case of Headmasters, a special additional pension calculated at the rate of one rupee per year of service as headmaster, subject to a maximum of Rs. 5 was admissible. The scheme of pension has been revised with effect from 1st July 1960, under which B.T. Assistants and Headmasters retiring on or after that date will be eligible for pension like other teachers on the basis of the total years of service and the average emoluments drawn during the last three years, subject to a maximum of Rs. 60 and Rs. 75 per mensem respectively.

(c) No.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: What is the difficulty in making this pension uniform inasmuch as teachers who retired even one day earlier are drawing only half of the pension of the person who retires the next day?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Government have considered all aspects of this question and taken decisions.

[29th March 1963

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Before taking decisions, do Government in such cases estimate the approximate expenditure and if it is negligible, is it not to be welcomed on the part of the Government to consider these proposals?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Government do take into account the approximate cost for the commitment. But, at the same time, I would like to tell the hon. Member that it is not a question of the cost for the commitment alone, but that there are certain principles also.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: May I just give information that once the Government have conceded the principle, there is no harm in applying the principle with retrospective effect?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member may say that there will be no harm in it. But Government, as I have stated, have taken into account all aspects of this question and taken this decision.

* 111 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any Government order was passed in September 1961, sanctioning pension to teachers in Non-Government schools during re-employment after retirement; and

(b) if so, the date from which such sanction to draw pension has been given?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) 16th September 1961.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: As it is a question of principle, as suggested by the Government, cannot that principle be extended to those who retired before 16th September 1961 that no teacher should draw less than what he drew before retirement?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Government have considered that aspect and taken the decision.

Rural Medical Practitioners

* 112 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of L.M.Ps. working as Rural Medical Practitioners in the State as on 1st July 1962:

(b) their scale of pay; and

(c) under whom they are working?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) 42.

(b) They are paid a fixed subsidy of Rs. 65 per mensem.

(c) Panchayat Union Councils.

29th March 1963]

* 113 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of Rural Medical Practitioners in the State as on 1st August 1962; and

(b) the terms under which they are employed?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) 285.

(b) They are employed on a contract basis generally for a period of three years renewable for further periods.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Do the Government think that the subsidy of Rs. 65, which is one of the terms under which he is working, is enough for purchasing drugs in these days of costly drugs?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: That question is already over.

Fisheries training centres

* 114 Q.—SRI J. PONNUSWAMY VILLAVARAYAR: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) the number of fisheries training centres in the State;

(b) the expenditure incurred for the year 1961-62;

(c) the number of fishermen candidates trained in these centres so far; and

(d) the number of trained candidates provided with employment?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR: (a) Three.

(b) Rs. 1,04,549.

(c) 404 candidates (including 18 candidates from Pondicherry).

(d) 136.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, எத்தகைய பயிற்சிகள் அளிக்கப்படுகின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: படகு ஓட்டுகிற பயிற்சி, அதில் ஏதாவது கோளாறுகள் ஏற்பட்டுவிட்டால் அதை ரிப்பேர் செய்யும் பயிற்சி, அதைப்போல் சமுத்திரத்தில் உள்ளே சென்று வரும் பயிற்சியும் கொடுக்கப்படுகிறது.

Raja Sir Ramaswamy Mudaliar's Choultry, Madras

* 115 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state— 9-10 a.m.

(a) the terms and conditions of the assignment of land for the Raja Sir Ramaswamy Mudaliar's Choultry opposite to Moore Market, Madras;

[29th March 1963

(b) whether any of the terms and conditions of assignment of the lands have been violated recently; and

(c) if so, the action taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) The conditions of grant are—

(1) That the Choultry constructed on the land should be available for free use of Railway travellers and that it should be kept in repairs; and

(2) That the land shall be liable to be resumed without any compensation if it ceases to be employed for the purpose for which it was granted or if it is used for any other purpose without the permission of the Government.

(b) Yes, Sir.

(c) A scheme suit has been filed in the High Court for removing the hereditary Trustee and for framing a scheme for the administration of the Trust.

Marmalong bridge

116 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the scheme for the widening of Marmalong bridge across the river Adyar near Saidapet, has been sanctioned and

(b) if so, when it will be taken up for execution?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (அ) ஆம்.

(இ) 1963-ம் ஆண்டு மே மாதம் இந்த வேலை எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : எவ்வளவு ரூபாய்க்கு அது மதிப்பீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா?

கனம் திரு. வி. ராமையா : இப்போதிருக்கிற நிலைமையில் 35 கோடி ரூபாய்.

Agri-Horticultural Society, Madras

* 117 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether permission has been granted to any person to run a canteen in the portion of the land alienated to the Agri-Horticultural Society, Teynampet, Madras; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) No.

(b) Does not arise.

29th March 1963]

* 118 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 121 on 6th March 1961—

(a) whether the Government have since taken decision in regard to the taking over of the Agri-Horticultural Society, Madras; and

(b) if not, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) No.

(b) Does not arise.

Steamer Services

* 119 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have made any recommendations to the Government of India for the transfer of steamer services from Dhanushkodi to Talaimannar from the Marine Department, Southern Railway to private sector; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) No.

(b) Does not arise.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Was any representation received from the public to pass it on to the private operators from the Navigation Department?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I would request the hon. Member to repeat the question.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Have the Government received any representation from the public to the effect that it may be transferred to private operators?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : No, Sir.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : The Government have incurred a loss of nearly Rs. 5 crores in operating the service. Some private operators have offered to the Government to run it if it is transferred to them. Will the Government recommend the transfer of the right to private parties?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not know from where the hon. Member got the information that the Government had incurred a loss of Rs. 5 crores. I do not think that such a huge loss is involved. There are difficulties in operating the particular service and in fact, the Railway Board had a mind to dispense with it. But it is this Government which has insisted that they must continue the service and so they are carrying on.

[29th March 1963

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்: தலைவர் அவர்களே, இந்த ஸ்டீமர் போக்குவரத்தை தூத்துக்குடிக்கு மாற்றுவதற்கு உத்தேசமுண்டா? இப்படி மாற்ற மத்திய அரசாங்கம் ரெக்கமெண்டேஷன் பண்ணியிருக்கிறதா?

கனம் திரு. வி. ராமையா: அரசாங்கம் இதுபோன்ற ஒரு சிபாரிசும் செய்யவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) MESSAGES FROM THE GOVERNOR.

DEPUTY CHAIRMAN: I have received messages from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1963 and the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1963, as passed by the Legislative Assembly.

(2) MESSAGES FROM THE ASSEMBLY.

DEPUTY CHAIRMAN: I have also received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 8 of 1963) and the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 9 of 1963) as passed by the Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bills are Money Bills within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

III.—CALLING ATTENTION TO THE FAILURE OF THE AUTHORITIES IN SOUTH ARCOT DISTRICT TO FILL VACANT POSTS OF FIRST GRADE TAMIL PANDITS.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Mr. Deputy Chairman, Sir, with your permission, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Finance to a matter of urgent public importance, namely, the failure of the concerned authorities to appoint First Grade Tamil pandits in vacancies that exist in a number of District Board High Schools in South Arcot district, though First Grade Tamil pandits are posted as Second Grade Tamil pandits in the same schools.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Deputy Chairman, Sir, I wish to make the following statement on the matter:—

As already stated on the floor of this House on the 7th March 1963, the Government have permitted in 1962 the appointment of one Grade I Tamil Pandit for teaching in the higher standards in all high schools, irrespective of the minimum hours of work. So, creation of new posts of Grade I Pandits has become necessary in

29th March 1963] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Board High Schools in the South Arcot District also. As in the case of the other districts, it is likely that the selection of qualified Grade II Pandits from among several such pandits working in various schools with reference to their seniority takes some time. The Government would take necessary action to see that the Government orders are implemented in South Arcot district also.

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 8 OF 1963).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Deputy Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Appropriation (No. 2) Bill[a], 1963 (L.A. Bill No. 8 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 8 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 and the Schedule were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Deputy Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 8 of 1963), as passed by the Assembly, be passed'.

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 8 of 1963), as passed by the Assembly, be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 3) BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 9 OF 1963).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Deputy Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Appropriation (No. 3) Bill[b], 1963 (L.A. Bill No. 9 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

---

[a] Printed as Appendix I on pages 161-162

[b] Printed as Appendix II on pages 163-165

[திரு. க. அன்பழகன்] [28th March 1963

சேரும் வழிவகை செய்தால்தான் அவர்கள் மட்டும் 12 ஆண்டுகள் படிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தெரிவிக்க விரும்புவது, ஆதாரக் கல்வி பற்றியது. இந்தக் கருத்து அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட கருத்தாகும். ஆதாரக்கல்வி பயன்படாத நிலையில் தொழிற்கல்வியை எந்த நிலையில் மாணவர்கள் படிப்போடு புகுத்துவது என்று சிந்திக்கவேண்டும். ஐந்தாவது வகுப்பில் படிக்கிற பிள்ளைகள் உழவுத்தொழில், பயிர் இவைபற்றிய கருத்துக்களை அந்த வகுப்புகளில் பெற்றாகவேண்டும். 8-வது வகுப்புவரையில் படிக்கிற பிள்ளைகள் அந்தக் காலத்திற்குள் ஏதாவது ஒரு கைத்தொழிலை, பின்னர் தொழில் கல்விக்குச் சென்றாலும் பயன்படும் கல்வியைப் பெற்றாகவேண்டும். 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழ் நாட்டுக் கல்விக்கூடங்களில் நெசவுத் தொழில் வகுப்பும், மர தச்சு வேலை வகுப்பும் நடத்தப்பட்டன. அந்த முறையில் 8-வது வகுப்பு, தேர்ச்சி பெற்ற பின்னர் தொழில் கல்வியில் ஈடுபட விரும்பினால் தொழிற்கல்விப் பள்ளியாக உள்ள ஜூனியர் டெக்னிகல் பள்ளிகள், முதலானவற்றில் சேருவதற்கு வாய்ப்பு பெறுகின்ற வகையில் தொழிற் கல்வியில் ஆர்வம் உண்டாகுமாறு பயிற்சி ஏற்படுத்தப் படவேண்டும்.

அடுத்து மேல் நிலை வகுப்புக்களைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது வரலாறும், நிலவியலும் கற்றற்குரியபாடமாக குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். தேர்வுக்கு வைக்க வேண்டுமானால் அதை விருப்பப்பாடமாகக் கொண்டு தேர்வு எழுதலாம் என்று கூறி விருப்பத்தேர்வுக்கு உரியதாக்கினால் பாடம் வைக்கும் நோக்கம் செம்மை பெறாது என்று கருதுகிறேன். இயல்பாகப் படித்து எழுத வேண்டிய பாடமாக வரலாறும் நிலவியலும் இருக்க வேண்டும். மேலும் பாடத்திட்டங்களை மாற்றியமைக்கும் முறை சீர்தூக்கிப் பரிசீலிக்கப்படவேண்டும். அத்துடன் ஆப்ஷனல் ஆகிய சிறப்புப்பாடங்களில், ஃபிசிக்ஸ், கெமிஸ்ட்ரி, பையாலஜி போன்ற விஞ்ஞானப்பாடங்கள் அமைத்திருப்பது பொருத்தமற்றதாகத் தோன்றுகிறது. போதுமான விஞ்ஞானக் கூடங்கள் பள்ளிகளில் இல்லாத காரணத்தால், முன்னதாக ஏற்படுத்த திட்டமிட்ட ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகள் ஏற்படுத்தமுடியவில்லை என்ற காரணத்தை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 100-க்கு 75 பள்ளிக்கூடங்களில் விஞ்ஞானப்பயிற்சிக் கூடங்கள் இல்லை. அப்படிப்பட்ட பள்ளிகள் பெரும்பாலானவையாக இருக்கும்போது ஃபிசிக்ஸ், கெமிஸ்ட்ரி, பையாலஜி போன்ற பாடங்களைப் படிக்கவேண்டுமென்றால் சில நகரங்களில் உள்ள உயர்தரமான பள்ளிகளில் இடம் கிடைப்பவர்கள் மட்டுமே படிக்க முடியும். மாவட்ட ஆட்சி மன்றத்தால் நடத்தப் படுகின்ற கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள உயர் நிலைப்பள்ளிகளுக்கு ஆராய்ச்சிக்கூடங்கள் மட்டுமல்ல. கட்டிடங்களே கிடையாது. பல மாணவர்கள் இதனால் வேறு பாடங்களைத் தான் ஏற்க நேரிடும். லாபரட்டரி இல்லாமல் விஞ்ஞானப்பாடம் எப்படி கற்றுத்தரமுடியும்? என்று சிந்திக்கவேண்டும். சிறப்புப் பாடங்களில் ஒரு பாடத்தை மட்டும் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்

YRII.32 r16.5

28th March 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

கொண்டு, இரண்டு பாடமாக வைப்பதை நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரே ஒரு சிறப்புப் பாடம் தொடங்குவது நலம். அதுவும் பரவலாக இருக்கவேண்டும். அதற்கேற்ற முறையில் பள்ளிக்கூடங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விஞ்ஞானக்கூடங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கித்தந்து கட்டச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏறத்தாழ ஒன்பதாவது வகுப்பு அளவில் ஓரளவு பொதுஅறிவு பெறுவதற்கான வாய்ப்பிருக்கிறது. எனவே 10, 11 வகுப்புக்களில் பயிலும்போது வேலைக்கான துறைப் பயிற்சி அளிப்பது நல்லது. பைபர்கேட்டட் கோர்ஸ் என்ற முறையில் இன்ஜினியரிங், விவசாயம், செக்ரடேரியல் பயிற்சி முதலானவற்றில் இப்பொழுது 30 வகுப்புகள் மட்டுமே தொடங்கப்பெற்றிருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அது குறைவு பைஃபர் கேட்டட் கோர்ஸ் என்று சொல்கிறபோது இரண்டாண்டில் பெறும் அந்தப் பயிற்சி வேலைக்கேற்ற முழுப் பயிற்சியாக இருக்க வேண்டும். நெசவு வேலையாக இருக்கலாம், மர வேலையாக இருக்கலாம். ஆசிரியர் பயிற்சியாகக் கூட இருக்கலாம். கிளார்க் வேலைக்குச் செல்வதற்கான புக்-கீப்பிங், போன்ற செகரடேரியட் கோர்சாக இருக்கலாம். அந்த அறிவு முழு அளவாக வேலைக்குச் செல்லக்கூடிய வகையில் அளிக்கப்படவேண்டும். 30 வகுப்புக்களே அமைக்கப்பட்டிருப்பது மிகப்பெரிய அளவில் விரிவாக்கப் படவேண்டும். 1,700, 1,300 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன என்றால் 700 அல்லது 800 பள்ளிகளில் மாணவர்களை கல்லூரிக்குச் செல்லவேண்டிய அவசியமான நிலையினின்றும் விலகுதற்கு ஏதுவாக இன்னொரு பகுதியில் பயிற்சி பெற்று அந்தப் படிப்பு முடிந்தவுடன் வேலைக்குச் செல்லும் முறையில் அமைக்கவேண்டும், என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜூனியர் டெக்னிகல் ஸ்கூல், 10, 12 என்ற அளவில் திறக்கப்படுமானால் கல்வித்துறையில் ஏற்படுகிற நெருக்கடியை நீக்கிவிடாது. நூற்றுக் கணக்கில் திறக்கப்படவேண்டும். உயர்நிலைப்பள்ளி நான்குக்கு ஒன்று என்ற விதத்தில் அமைந்தால் தான் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஏற்றமுறையில் பெருகமுடியும். மாணவர்களுக்கும் ஆர்வம் ஏற்படமுடியும். கல்வி முடிந்த பிறகு வேலையைத் தேடிக்கொண்டு அலைகின்ற பரிதாப நிலைமையும் சிறிது நீங்கும்.

62879

அடுத்து, அரசாங்கத்தின் கல்விமானிய கோரிக்கை மொழிப் பெயர்ப்பில் எவ்வளவோ தடுமாற்றங்கள் இருக்கின்றன. நான் மொழி பெயர்ப்பு வேலையைக் குறை சொல்வதற்காக இதைக் குறிக்கவில்லை. 'தெளிவு' குறையக்கூடாது என்பதற்காக இந்தக் கல்விக் கோரிக்கையைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். டிடெய்ல்டு ஸ்டடி, நான்டிடெய்ல்டு ஸ்டடி என்று ஆங்கிலத்தில் இருப்பதற்கு விரிவான ஆங்கிலப் புத்தகம், விரிவில்லாத ஆங்கிலப் புத்தகம் என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழுக்கு ஆக்கம் தேடுகின்ற அரசாங்கம் இதுபோன்று நிகழ்கின்ற குறைகளைக் களையவேண்டும். அரசாங்கம் வெளியிடுகின்ற பாடபுத்தகங்களில் ஒரு பக்கத்தில் ஏறக்குறைய 50, 60 பிழைகளுக்குமேல் ஒரு தமிழ் புத்தகங்களில் இருக்கின்றன. காரணம் என்னவென்று பார்த்தால் இன்றையதினம் அச்சிட்டு வெளியிடு

[29th March 1963

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 9 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 and the Schedule were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Deputy Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 9 of 1963), as passed by the Assembly, be passed'.

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 9 of 1963), as passed by the Assembly, be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

V.—GOVERNMENT MOTION.

DISCUSSION ON THE EDUCATIONAL PATTERN.

DEPUTY CHAIRMAN : We will now continue the discussion on the Educational pattern. Hon. Members Sri K. Anbazhagan and Sri R. Venkatachalam have given notice of an amendment. The amendment might be moved and got seconded.

SRI R. VENKATACHALAM : Mr. Deputy Chairman, Sir, I move :

Add the following at the end :

'and on such consideration, this House do not approve :

(i) the introduction of Public examination in Part II for S.S.L.C. and the proposal that the marks obtained will be counted for moderation ;

(ii) the non-replacement in all colleges in the degree course by 1963-64 of English medium by Tamil medium in Humanities as orginally envisaged;

(iii) the non-introduction of Tamil medium in Humanities in P.U.C. ;

(iv) the proposal to introduce two electives in new X and XI standards such science subjects as Physics, Chemistry and Biology while no minimum equipment is provided in 75 per cent of the schools in rural areas, even for the teaching of General Science;

(v) the present policy adopted in fixing the number of teachers in elementary schools in the ratio of 1 :35 and the granting of additional teacher only if the number of pupils rises to 70 and more'.

29th March 1963]

SRI K. ANBAZHAGAN : I second the amendment, Sir.

DEPUTY CHAIRMAN : The hon. Member Dr. Chidambaranathan may also move his amendment and get it seconded.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Mr. Deputy Chairman, Sir, I move—

'Add the following at the end of the amendment given notice of by Vidwan T. Muthukannappan :

'Subject to the following modification, namely, that in page 9 of the draft note of the Educational Pattern Paragraph 14 beginning with the words '. there will be Public Examination, etc., ' after the words ' for S.S.L.C. ' and before the words ' but the marks ', insert the following :

' for those candidates who intimate sufficiently early their desire to take the examination '.

SRI S. K. SAMBANDHAN : I second the amendment, Sir. 3-20 p.m.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : கனம் சட்ட மன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இப்போது இந்த சபையின் முன்பாக புதிய கல்வி முறை குறிப்பு ஒன்றைக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்ததை முன்னிட்டு எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன். நேற்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு தெரிவித்தபொழுது, கல்வி விஷயத்திலே இந்த மாநிலத்திலே இந்தப் பத்தாண்டுகளில் மாற்றங்கள் செய்திருக்கிறோம் என்று அவர்களே ஒப்புக்கொண்டார்கள். அப்படிச் செய்யப்பட்ட மாற்றங்கள் நாட்டிலே கல்வி விஷயத்திலே சர்க்கார் கொண்ட போக்கைக் குறித்து பெருத்த குழப்பத்தை மக்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு உதாரணமாக கல்லூரிகளிலே தமிழைப் போதனா மொழியாக ஏற்றுக் கொள்வது என்ற சர்க்கார் முடிவு ஏற்கெனவே ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். அந்த முடிவை இப்பொழுது புதிய கல்வி முறையின் பிரகாரம் மாற்றுவது என்பது அரசாங்கம் நிச்சயம் செய்திருக்கிறது. அடுத்து ஹிந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக வைப்பதா அல்லது இஷ்ட பாடமாக்குவதா என்ற விஷயத்தில் இன்னும் குழப்பம் இருந்து வருகிறது. அது போலவே பள்ளி ஆண்டு 10 ஆண்டு, 11 ஆண்டாக இருந்த போதிலும் பல தகராறுகள் இருந்து வருகின்றன. இப்பொழுது உள்ள S.S.L.C. செலக்ஷன் முறையை வைத்துக் கொள்வதா அல்லது வேண்டாமா என்பது ஒன்று. அதேபோல அரசாங்கம் மூன்று மொழிக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கிறதா, இரண்டு மொழிக்கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கிறதா என்ற விதத்தில் இப்படியாக கடந்த 10 ஆண்டு காலத்தில் பல முறை, பல தடவை கல்விக் கொள்கையை இந்த அரசாங்கம் மாற்றிக்கொண்டே வந்திருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றுகூட பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். இந்த ஆண்டுக்கு மட்டும்தான் ஹிந்தியிலே பரீட்சை தேவையில்லை என்று தற்காலிக

மாக முடிவுசெய்யப்பட்டது என்று சொன்னர்கள். ஆனால் அந்த முடிவை அவர் அறிவித்த பொழுது எல்லோரும், தமிழ் நாட்டிலே யுள்ள அத்தனை பேரும் அவரைப் பாராட்டினர்கள். காரணம் ஹிந்தி மொழி விருப்பப்பாடமாக பல மாணவர்களுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறதே தவிர அதிலே கட்டாயமாகப் பரீட்சைத் திட்டத்தைப் புகுத்தினல், அந்தப் பரீட்சையிலே பல மாணவர்கள் தேற முடியாது போகும் என்ற காரணத்திற்காக, நமது மாநில கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பரீட்சைத் திட்டத்தை கைவிடுவது பற்றி சட்ட சபையிலும் பாராட்டு பெற்ருர். மேலும் வெளியிலும் கட்சி சார்பற்ற தோழர்களிடமிருந்தும், பல கட்சித் தலைவர்களிடமிருந்தும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பாராட்டு பெற்ருர்கள். இருப்பினும் நமது நாட்டின் கல்வி அமைச்சர்கூட தெரிவிக்கவில்லை. ஹிந்தியை எப்படியும் கட்டாயமாகத் திணிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தில் உள்ள பலரில் ஒருவரான நமது உள்நாட்டு அமைச்சர் திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் ஹிந்தி விஷயமாக தமிழ் நாடு அரசாங்கத்தினுடைய முடிவை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கக் கூடிய வகையில் வெளியே பல இடங்களில் பேசியிருக்கிறர்கள். இதைக் கண்டவுடனே நமது அமைச்சர் மறுபடியும் ஹிந்தியில் இந்தப் பரீட்சைத் திட்டம் கொண்டு வருவது என்று முடிவுசெய்து இருக்கிருர்கள் என்று நான் கருதவேண்டியிருக்கிறது. நமது மாநில அரசாங்கம் ஏற்கனவே கொண்டுள்ள திட்டப்படி ஹிந்தி பரீட்சைத் திட்டத்தை அறவே கைவிட்டு விடவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படியே அமைச்சர் வைப்பதாக இருந்தாலும், பரீட்சையிலே தேர்வதற்கு கணக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படாவிட்டாலும், அதை Moderation-க்கு, அந்த மார்க்குகள் வேறு பாடத்திலே பெறுவதற்கு வாங்கக்கூடிய மார்க்குகள் அதைக் கணக்கிலே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற திட்டத்தை அறவே நமது அரசாங்கம் கைவிட்டு விடவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தத் திட்டத்தை நாம் கைவிடுவதாக இருந்தால், ஹிந்தியை விரும்பிப் படிக்கின்ற ஒரு சாரார் மட்டும் ஹிந்தியிலே அதிக மார்க்குகள் வாங்குகின்ற காரணத்தால், அவர்கள் மட்டுமே மேலும் பல சலுகைகள் பெற்று, அதுவும் பரீட்சையிலே தேறி அவர்கள் மட்டும் உயர்நிலைக்கு வரக்கூடிய பெரிய அபாயம் வர இருக்கிறது. ஹிந்தி மார்க்குகளை Moderation-க்குக் கணக்கிட்டு கொள்ளக் கூடாது என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கூறுகிறது. நானும் எனது கட்சியை ஒட்டி இந்த நேரத்திலே அபிப்பிராயம் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தவிர இந்தத் திட்டத்தை ஒப்பயே விடுவதாக இருந்தால் இது பெரும் கொந்தளிப்பைத்தான் தமிழ் நாட்டில் ஏற்படுத்தும் என்று கனம் அமைச்சருக்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். ஹிந்தியை விருப்பப்பாடமாக படிக்கக் கூடியவர்கள் மட்டும் படிக்கலாம் என்ற திட்டத்திலே, மூன்று மொழிக் கொள்கையை அவர் ஏற்றுக் கொள்வதாக இருந்தால், ஹிந்தி மொழியை இஷ்ட பாடமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அறிவிக்க வேண்டும். அடுத்து, அந்த ஹிந்தி தவிர மற்ற

இந்திய மொழிகளிலே பள்ளிக் கூடங்களிலே கற்றுக் கொடுப்பதற்கு, கனம் அன்பழகன் கூறியதுபோல, வசதி செய்து தர வேண்டும். அடுத்து, கல்லூரி போதன மொழி விஷயத்தில் அன்று இந்த சபையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கக்கூடிய திரு. ஏ. எல். முதலியார் அவர்களுக்கும் முன்னள் கல்வி அமைச்சராக இருந்த சி. சுப்ரமணியம் அவர்களுக்கும் பெருத்த மனவேறுபாடு ஏற்பட்டு, அப்பொழுது இருந்த கல்வி அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கல்லூரிகளில் போதன மொழியாக தமிழையே ஏற்படுத்துவதாகத் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்திருக்கிருர்கள். அந்தக் கொள்கையின்படி இப்பொழுது நாம் இந்த 1963-64-க்குள்ளாக கல்லூரிகளில் போதன மொழி தமிழை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஏற்கனவே திட்டமிட்டதை அரசாங்கம் இப்பொழுது கைவிட்டுவிடுவது சரியல்ல என்பதை நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்களும் நேற்று பேசும் போது பல காரணங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். தமிழிலே போதிக்கக்கூடிய பாடப்புத்தகங்கள் வெளியிட முடியவில்லை. சுமார் 62 புத்தகங்கள் இப்பொழுது வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிவித்தார்கள். சர்க்கார் நினைத்தால் 62 புத்தகங்கள் என்ன, ஆயிரம் புத்தகங்கள்கூட எழுதி விற்பதற்கு வசதிகளைச் செய்ய முடியும். ஆனல் சர்க்காரே இதைத் தட்டிக் கழிக்க வேண்டும் என்ற உள் நோக்கத்துடன், அவர்கள் தமிழை ஆதரிப்பது என்று வெளியில் மக்களிடம் கூறிக்கொண்டு, ஆனல் சட்ட மன்றத்திலே கூடி இதற்கு இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன, மாணவர்கள் தமிழில் பாடம் கற்றுக்கொள்ள விரும்பி வரவில்லை என்ற காரணங்களைக் காட்டி, அவர்களது முன்னள் தீர்மானக் கொள்கையிலிருந்து நழுவிச் செல்லுகிறர்கள். இது தமிழ்நாட்டு மக்களிடத்தில் பெரும்பாலான பகுதிகளிலே ஒரு பெரிய ஏமாற்றத்தை அளித்திருக்கிறது. இதை மீண்டும் நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் புனராலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த நேரத்திலே இந்த இரண்டு விஷயங்களில் மட்டும் நான் எனது கருத்தை வலியுறுத்திக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். ஹிந்தியில் பரீட்சை இருக்கக்கூடாது. அப்படியே பரீட்சையை வைப்பதாக இருந்தாலும், அந்தப் பரீட்சையிலே பெறக்கூடிய மார்க்குகளை Moderation-க்கு எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. அடுத்து, கல்லூரிகளில் தமிழை போதன மொழியாக்க ஆவனவற்றை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். தற்போதைய கொள்கையை அவர்கள் மாற்றி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கோரிக்கையுடன் இப்பொழுது நான் படித்த Amendment-ஐ வற்புறுத்தி எனது உரையை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த வாய்ப்பு அளித்த துணைத் தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. சி. முத்தையா: கனம் உபதலைவர் அவர்களே, மேல் சபை தலைவர்களும், மேல் சபையிலே எதிர்க்கட்சி தலைவர்களும் ஒருங்கே அமைந்த ஆற்றலும், அனுபவமும் அதிகம் பெற்ற ஒரு கமிட்டியை அமைத்து ஒரு முடிவை 1957-ம் ஆண்டு சட்ட சபை

[திரு. சி. முத்தையா] [29th March 1963

யிலே White Paper மூலமாகத் தெரிவித்த கருத்துக்களை வைத்து இன்று ஓராண்டு காலத்திற்குள் ஒரு முடிவை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி முடிவு கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்றால் குழப்பம் நீங்கி நல்ல சூழ்நிலை நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த இரண்டு சிறந்த தலைவர்களைவிட கல்வி முறையில் நம் நாட்டிலே சிறந்தவர்கள், ஆராய்ந்து தெரிந்து சொல்லுபவர்கள் யார் இருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இவ்வளவு சிறந்த தலைவர்கள் ஒருங்கே எதிர்காலத்தில் ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையில், University-யிடமிருந்தும் சம்மதம் பெறக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் இந்த சந்தர்ப்பம் எதிர்கால சந்ததிகளுக்கு நல்ல காலம்தான், என்று மட்டற்ற மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். முதலிலே இப்பொழுது இருக்கின்ற தரம் எப்படி இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் தெரிந்துகொண்டிருக்கின்றோம்.

3-30 p.m. இப்போது சாதாரணமாக நகர்ப்புறங்களிலே இருக்கின்ற ஒரு படிப்பு நிலையும் அங்கு ஜில்லாக்களிலே கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற படிப்பு நிலையும் நகர்ப்புறங்களிலே காலேஜிலே சேரும்போது எங்களை தொந்திரவு பண்ணுவதைப் பார்த்தாலும் ஏதோ இடம் கிடைக்காவிட்டால் ஒன்று, மூன்று கல்லூரிகளைக் கேட்கிறார்கள். அங்கு கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற நிலையிலேயும் படிப்புத்தரம் எப்படி இருக்கிறது என்பதை எல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து என்னுடைய கிராமங்களிலேகூட நான்கு, ஐந்து பி. ஏ. படித்த மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள், பெரும்பாலும் படித்தவர்கள் இன்றைய தினம் ஆங்கிலப்படிப்பிலும் சிறந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று நான் கேட்கும்போது அவர்கள் சூழ்நிலையும் நன்கு தெரிந்தது.

கல்விமுறை மாறவேண்டும் என்ற நிலை நன்றாகத் தெரிந்த ஒரு நிலையிலேதான் நாம் இருக்கிறோம். அவ்வாறு இருக்கும்போது ஒவ்வொரு ஆண்டு காலத்திலும் நல்ல முடிவு வரவேண்டும். நான்கு ஐந்து ஆண்டு நிரந்தரமான முடிவு ஏற்படாமல் நல்ல ஒரு முடிவு எதிர்பார்த்து இந்த முடிவு பெற்றதை, அடுத்த ஆண்டு அமுலுக்கு வரும்படியான நல்ல முறையில் மகிழ்ச்சியோடு நாம் சேர்ந்து செய்ய வேண்டிய காரியம். அதை நடத்த வேண்டிய முறையில் எவ்வளவு கஷ்டம் இருந்தாலும் திறமைபட்ட அமைச்சர் முன்னிலையிலே நடைபெறுவதால் நல்ல முறையிலும் நடக்கும் என்பதை மக்கள் நம்பிக்கையோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். பத்து ஆண்டு படிப்பு முறை 31-வது ஆண்டிலே மாறி, 48-லே மாறி இன்றைய தினம் ஒரு மாறுதலுக்கு பத்து ஆண்டு படிப்பு முறை வந்திருக்கின்றது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் பழைய படிப்பிலே இருக்கின்ற பெருமை இன்றையதினம் வந்து இருக்கின்றதா என்று சொன்னால் அவர்கள் அறிவைப் பார்த்து அவர்கள் படிப்புதான் ஏற்றது என்று ஒன்றும் தெரியாத நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும்படியான சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம்.

29th March 1963] [திரு. சி. முத்தையா]

இன்று இருக்கின்ற இரண்டாவது மொழி என்பது பெரும்பாலோர் பேசுவது, விருப்பப் பாடம் என்பது தேவைதானா என்ற பேச்சும், ஆங்கிலம் வேண்டுமா, எந்த அளவுக்கு சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும், இந்தி பரீட்சை வேண்டுமா என்ற பேச்சும் தான் குற்றம் சாட்டப்படுகிறது. தனிப்பட்ட முறையில் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் கல்வி அறிவு பெற வேண்டுமென்ற ஆசை இருக்கிற காரணத்தால் நல்ல முறையில் அந்தப் படிப்பு வளர வேண்டுமென்ற நல்லதொரு சூழ்நிலை ஏற்படுத்த விருப்பப் பாடம் இரண்டு தேவை என்று வைத்திருக்கிறார்கள். பத்து ஆண்டு காலமாக புதிதாக ஆரம்பித்த உயர்நிலைப் பள்ளியிலே தக்க வசதி இல்லை என்று எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். 1956-வது ஆண்டுக்குப் பிறகு சென்ற ஆண்டு நீங்கள் கல்வி அமைச்சராக வந்த உடனே 200 உயர்நிலைப் பள்ளிகளை ஆரம்பித்திருக்கிறீர்கள். இந்த 200 உயர் நிலைப் பள்ளியிலும் எல்லாவிதமான வசதி இருக்கிறதா என்று கேட்டால் பெற்றோர்கள் அவசியம் தேவை என்றதால் அங்கு அங்கு இருக்கின்ற வசதிகளை வைத்து ஆரம்பித்து விட்டோம். வெகு வேகமாக, அடுத்த ஆண்டு எல்லா பள்ளிகளிலும் Science-க்குத் தேவையான சாமான்கள் வாங்கிவைக்கிற சூழ்நிலை வேண்டும். நீங்கள் படிக்கும் போது இருந்த Science Laboratory நிலையையும் இப்போது பள்ளியிலே இருக்கின்ற ஒரு தோற்றத்தையும் பார்ப்பீர்களேயானால் பழம் பெரும் பள்ளிகூடத்துக்கும் புதிதாக ஏற்பட்டு இருக்கும் பள்ளிக்கூடத்துக்கும் நல்லதொரு வித்தியாசம் காணமுடியும். அம்மாதிரியான புது முயற்சி ஏற்படும் போது அரசாங்கம் அதற்குள்ள செலவைச் செய்யவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்க வேண்டுமென்று மக்கள் நம்பியிருக்கிறார்கள். மேலும் இந்த இரண்டு விருப்பப்பாடம் என்பது இரண்டு பிரிவாக இருக்கவேண்டும் என்று ஒரு சிலர் கருத்து தெரிவித்திருக்கின்றனர். ஒன்று Science ஆக இருக்க Humanities மற்றொன்று வேண்டும், இரண்டும் பொதுவாக இருப்பது சரியாக இல்லை என்ற கருத்து வெளியிலே பேசப்படுவதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதிலே எது சிறந்த முறை என்பது தாங்கள் மேலும் சிந்திக்க வேண்டிய விஷயமாக இருந்தால் அதைச் சிந்தித்து நல்லதொரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இந்தி சம்பந்தப்பட்ட வரையில், நாங்கள்கூட எல்லா பாஷையையும் அரசியலில் இருக்கின்றவர்கள்கூட அறிய வேண்டும் என்று ஆவல் இருக்கிறது. சந்தர்ப்பமும் சூழ்நிலையும் இடம் தராத நிலை: அதை இருக்கின்றவர்கள் படிக்கவேண்டும் என்று மீண்டும் வாய்ப்பு கிடைத்ததற்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முதலிலே நீங்கள் இந்தியைப் படித்தால் போதும், பரீட்சை தேவையில்லை என்ற முடிவை எடுத்த போது எல்லோருக்கும் நீங்கள் எடுத்த முடிவு சிறந்த முடிவு என்று நினைத்தோம். ஆனால் அதற்கு விளக்கம் கொடுத்த பிறகு அந்த சமாதானத்தை ஏற்று அது சரி என்ற முடிவுக்கு வரும்படியான நிலையில் இருக்கிறது. மேலும் நாங்கள் கேட்டுக்

[திரு. சி. முத்தையா] [29th March 1963

கொள்வது எல்லாம் Basic Education முறையை நீங்கள் உங்கள் காலத்திலேயே சீக்கிரம் மாறுதல் செய்யப்போகிறேன் என்று கூறுவது அதில் இருக்கின்ற சக்தியையும் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்பது கருத்து. Basic Education என்று சொல்கிறோமே தவிர நமது பஞ்சாயத்து யூனியனில் நடக்கின்ற ஆரம்பப்பள்ளியிலே அதற்கு வேண்டிய கருவிகளை வாங்கி வைக்க விரும்புகின்றோமே தவிர ஆதாரக் கல்வி எந்த முறையிலே மாணவர்களுக்கு சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று பூர்வாங்கமாகப் பார்த்தோமானால் ஆதாரக் கல்வியை மனதில் ஒப்புக்கொண்டு இருக்கின்றோமே தவிர, நடப்பு முறையில் இல்லை. அதைக்கமிட்டி பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நல்ல முடிவுக்கு சீக்கிரம் வருவதற்கு காத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இப்போது நடப்பது சந்தோஷகரமான நிலையில் இல்லை என்கிற விஷயத்தை நான் சொல்லும்படியான நிலையில் இருக்கிறேன். அதற்குத் தக்க ஒரு முடிவு ஏற்படுத்தினால் அந்தக் கல்வியிலே எவ்விதக் குறைபாடும் இல்லாமல் சொல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று நிச்சயமாக தைரியமாக இன்னும் எதிர்த்துப் பேசக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதை சந்தோஷத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும், Management School-க்கும் இருக்கின்ற ஒரு சில வித்யாசங்களை, மொத்தத்திலே இல்லாவிட்டாலும்கூட ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைபட்டு இருக்கிறேன். அங்கு பிள்ளைகளைச் சேர்க்கின்ற காலத்திலே Management பள்ளிக்கூடத்திலே, Pupil—teacher ratio Proportion 40 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்று இருக்கிறது. இனி எல்லா பிள்ளைகளையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து விகிதாசாரப்படி ஆசிரியர்களைப் போட வேண்டும் என்ற சூழ்நிலையை மாற்றி Management School -ல் எந்த நிலை இருக்கிறதோ Panchayat Union பள்ளிக்கூடத்துக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அடுத்த ஆண்டு ஆரம்பிப்பதற்குள் எல்லா கிராமங்களிலே இருக்கின்ற உயர்நிலைப்பள்ளிகள் எல்லாவற்றுக்கும் புது முயற்சி ஏற்படுத்துவதற்கு கிராமங்களுக்கு முதல் இடம் அமைத்து, நகரப் புறங்களுக்கு பின்பு இடம் கொடுத்து ஆதரிக்க வேண்டுமென்று, நன்றி செலுத்தி, எனது வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: துணைத்தலைவர் அவர்களே, இப்போது நம் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற கல்வி பற்றிய குறிப்பினை வரவேற்கும் முகத்தான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகின்றேன். நம்முடைய மாநிலத்திலே கல்வித்திட்டமானது அடிக்கடி வரையறை செய்யப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டு உண்மையிலேயே வரையறை செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அதற்கு மாறாக இப்போது உள்ள கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பல நிலையிலே உள்ளவர்களோடு உசாவிப் பலதரப்பட்டவர்களை அணுகிக் கண்டு கேட்டு நல்லதொரு திட்டத்தை உருவாக்கி

29th March 1963] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்].

இருக்கின்றார்கள். குறைகள் எந்தத் திட்டத்திலேயும் இல்லாமல் இருக்க முடியாது. குறையில்லாத திட்டத்தை எவருமே உண்டாக்கமுடியாது. மனிதர் நிலையில் எந்தப் பெரிய திட்டம் வகுத்தாலும், குறைகூற வாய்ப்பு இருக்கும். இல்லாதுபோனால் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்காது. குறைகளை நீக்கும் வழிகள் எல்லாம் வரவேற்கப்படும் என்று நேற்று அமைச்சர் அவர்களாலும் எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்களாலும் விளக்கி எடுத்து உரைக்கப்பட்டது. நாம் சில சூழ்நிலைகளை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். நாம் இந்தியா தேசத்திலே ஒரு கூறு என்று ஒரு மாநிலம் என்று நினைவில் வைக்கவேண்டும். தமிழ் நாடு என்பது ஒரு தனி நாடு அன்று. இந்தியா தேசத்துக்குக் கட்டுப்பட்ட ஒரு பகுதி என்று நினைவில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவ்வாறு செய்கிறபோது 47, 46-லே ஆங்கிலேயர்கள் வெளியேறியபோது அப்போது இருந்த அவசரத்திலே, வேகத்திலே, 'வெள்ளையனே வெளியேறு' என்று சொல்லி விரட்டிவிட்ட அந்தச் சூழ்நிலையில் ஆங்கிலேயன் மொழியாகிய ஆங்கில மொழியானது வெறுக்கத்தக்கது என்ற எண்ணத்திலே இந்திய அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கியபோதே தக்க வகையிலே உருவாக்காமல் போய் விட்டோம் என்பது இன்று நினைவுகூராமல் இருக்க முடியாது.

3-40 p.m.

அப்போது, இப்போதுள்ள சூழ்நிலையில் நம் இந்திய சீரமைப்புச் சட்டத்தை அமைத்திருப்போமானால் 1965-ல் கட்டாயமாக இந்திய அலுவல் மொழியாக இந்தி இருக்கவேண்டுமென்று சட்டமியற்றி இருக்கமாட்டோம். அவ்வாறு செய்துவிட்டதன் விளைவினால் நாம் நம் பண்டைய தொடர்பையெல்லாம்கூட மறந்துவிட்டுச் சில சூழ்நிலைகளுக்கு உள்ளாகிவிட்டோம் என்பது மறக்கவோ மறுக்கவோ முடியாததொன்றாகும். அதனால்தான், இந்தி வழியாகச் சில அனைத்திந்திய தேர்வுகள் வைக்கவேண்டுமென்ற எண்ணமும் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் (மீயுயர் மன்றத்தில்) இந்தி வழியாக வழக்காடலாம் என்ற ஒரு சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் நாம் மறந்துவிட முடியாது. சில இந்திய சீரமைப்புச் சட்டத்தின் விதிகள் காரணமாக பிரசிடெண்ட் டைரக்டிவ்ஸ் (directives) என்று அமைத்து ஆணையாகத் தரப்பட்டிருக்கின்றன. குடியரசுத் தலைவர் சட்டத்திற்கு உட்பட்டுச் சட்டத்தின் வரம்புக்குக் கட்டுப்பட்டுச் சில ஆணைகளைப் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 1960-ல் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1955-ல் அஃபிஷியல் லாங்குவேஜ் கமிஷன் என்பது ஊர் ஊராக வந்து மக்களுடைய எண்ணங்களையெல்லாம் திரட்டிப் பிறகு பார்லிமெண்டுக்குச் சிபார்சு செய்தது. அந்தப் பார்லிமெண்ட் குழு 1957-ல் தன் முடிவுகளைச் சிபார்சு செய்தது. அவற்றை அடியொட்டிக் குடியரசுத் தலைவர் தம்முடைய ஆணையைப் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அவ்வாணையொன்றில் உயர்நீதிமன்றம்—ஹைகோர்ட் வரையில் அந்தந்த வட்டார மொழி பயன்பட முடியும் என்பதை அவர் தெளிவுபடுத்தி இருக்கிறார் என்பதை நினைவுகூறவேண்டும். தமிழ் மொழி தமிழ் மாநிலத்தில் உறுதியான ஆட்சிமொழியாகிவிட்டது, நன்றாக நிறைவேற்றிக்கொண்டும் வருகிறது என்ற சூழ்நிலையையும் மறந்துவிடமுடியாது. ஐந்து வயது முதல் 14 வயது வரை

[டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்] [29th March 1963

"The medium of instruction of the reorganised B.A. degree courses in the State will accordingly be changed to Tamil. It is obvious that the best time schedule for this change will be one which will link it with the reorganization of Scondary Education. This is due to commence in the academic year 1959-60 and the first batch of pupils admitted to the new VIII Standard during that year will complete the new XI Standard in the Higher secondary school (as the equivalent of the Pre-University course in colleges) in 1962-63. Those students of this batch who are declared eligible for admission to the B.A. degree courses will therefore constitute the first batch of pupils for whom instruction will be available in the Tamil medium in the colleges of the State."

3-50 p.m. 1962-63-ல் மேல் உயர்நிலைப்பள்ளித் தேர்வு எழுதிய மாணவர்கள் புகுமுகத் தேர்வு பல்கலைக்கழகத்தில் எழுதாமல் நேராக டிக்ரி கோர்சுக்குப் போவார்கள் என்பது எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

அதனாலே எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் பி.ஏ. வகுப்பில் தமிழ் மொழியைப் பாடமொழி ஆக்கலாம் என்றுநிலை எதிர்பார்க்கப் பட்டது. இதுபற்றிச் சாவதானமாக நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். புதிய 11-வது வகுப்பு வரவில்லை. வராததினாலே பரீட்சை இல்லை. அந்தத் தேர்வு இல்லாததினால் தேறியவர்கள் இல்லை. அந்த அடிப் படை இல்லை. அதைத் திருப்பியும் நாம் அமைக்க முடியாத நிலையிலே இருக்கிறோம்.

அதனாலே சில கல்லூரிகளில் இரண்டு மொழி வழியாகவும் படிப்பதற்கு வாய்ப்பும் வசதிகளும் பண்ணிக் கொடுத்து விரும்பியவர்கள் விருப்பமொழி வழியாகக் கற்றுக் கொள்ளுவது தான் நல்ல அரசியல் நட்பாரும் கல்வி நுட்ப மதியும் படைத்தவர் களுடைய எண்ணமாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் கருது கிறேன். There must be parallel courses giving opportunities for proceeding towards the same degree but through two media. ஆங்கில மொழி வழிப் படிக்க விரும்புகிறவர்கள் ஆங் கிலம் வாயிலாகப் படிக்கவும், தமிழ் மொழி வழிப் படிக்க விரும்பு கிறவர்கள் தமிழ் மொழி வாயிலாகப் படிக்கவும் வேண்டும்.

தமிழ்மொழி வழியே படிக்கிறவர்கள் அனைவருக்கும் வேண்டிய வசதிகள் எவ்வளவோ அவ்வளவும் குறைவு இல்லாமல், நிறை வோடு அரசாங்கம் கூசாமல் செய்து கொடுப்பதற்கு முன்வர வேண்டும். கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறோம் என்று அவர் கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இங்கே தமிழ் மொழியிற் கற்பிக்கிறோம் என்று எந்தக் கல்லூரியிலாவது சொன்னால், அந்தக் கல்லூரிக்குத் தனி மான்யம் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருக்க வேண்டும். நான் அந்த (consultative committee) நாடிவில் இருந்ததினால் அந்தச் செய்திகள் எனக்குத் தெரியும். அதனாலே நான் என்ன தெரிவிக்கிறேன் என்றால் எந்தக் கல்லூரியிலாவது நாங்கள் தமிழ் மொழியில் பி.ஏ. கற்றுக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக

29th March 1963] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

இருக்கிறோம். நீங்கள் ஏதாவது உதவி செய்யுங்கள் என்று கேட்டால் அரசாங்கம் முழுமனதுடன் உதவி செய்யத் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

நாம் சில சலுகைகள் இதுகாரணமாகப் பெற வேண்டும். பல்கலைக் கழகம் சுவர் மாதிரி இருக்கிறது, அதில் முட்டிக் கொள்ளுவது போல் இருக்கிறது எனத் தவறாகக் கருதுகிறார்கள். அவ்வாறு உள்ள தவறான கருத்துக்களை நாம் நீங்குமாறு செய்ய வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்று கேட்டால், சென்ற ஆண்டு வரையிலே இந்த B.A. வகுப்பு தமிழில் படிப்பதற்கு 15 மாணவர்களுக்குக் குறையாமல் இருந்தால்தான் தமிழ் மொழி யில் அவர்களுக்குக் கற்பிக்க முடியும் என்று சொல்லப்பட்டு வந்தது. என்னைப் போன்றவர்கள் சிலர், கல்வி அமைச்சர் முதலானவர்கள் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தரவர்களிடம் தெரிவித்து அந்த 15-ஐக் குறைக்க முடியுமா என்று கேட்டோம். துணைவேந்தர் அவர்களும் Syndicate--ஐக் கலந்து 15 என்ற குறைவெல்லையை 10 ஆக்கி விட்டோம் என்று சில நாள் முன்னால் தெரிவித்தார்கள். ஒரு பாடம் படிப்பதற்கு 10 மாணவர் கள்கூட தமிழ் மொழி வழியாகப் படிக்க முன்வரவில்லை என்றால், அதற்காக நீங்கள் அந்தப் பாடத்திற்கு ஒரு நான்கு ஆசி ரியர்களை நியமித்து, பொதுப் பணம் விரயம் ஆக்குகிறீர்களே என்று பக்கம் பக்கமாக எழுதப்படுகின்ற கட்டுரைகளை நாம் பார்த் திருக்கிறோம் அல்லவா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அதனாலே இரு மொழியையும் நாம் பாட மொழியாக ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். ஆங்கிலமும் பாடமொழி, தமிழும் பாடமொழி. தமிழ்மொழி வாயிலாகத் தேர்வு எழுதுவதற்கு எந்த மாணவனும் பல்கலைக் கழகத்தில் முன்னாலேயே உரிமை பெற்று இருக்கிறான். பட்டத் தேர்வு எழுதுவதாக இருந்தால் அவன் செய்ய வேண்டிய தெல்லாம் முன் அறிவிப்பாக நான் இந்த ஆண்டிலே தமிழ் மொழி வாயிலாகத் தேர்வு எழுதப் போகிறேன் என்று பல்கலைக் கழகத்து க்கு முன்கூட்டியே தெரிவிக்க வேண்டும். அதற்குரிய வினாத்தாள் அவனுக்கு அளிக்கப்படும். தமிழ் தெரிந்த தேர்வாளர்கள், மதிப் பிடுவோர், இவர்கட்கெல்லாம் பல்கலைக்கழகம் வேண்டிய வசதி கள் செய்திருக்கிறது. ஏதோ இங்கிலீஷில்தான் எழுத வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதாகச் சிலர் நினைப்பு இருக்கிறதே அது தவறு. விரும்பினால் ஆங்கிலத்தில் கல்வி கற்பதற்கும், மாணவர்கள் தமிழில் எழுதுவதற்கும் உரிமை பெற்றிருக்கிறார்கள். எழுதுபவர்கள் தான் குறைவு. இந்தச் சூழ்நிலையை நாம் நினைப் பில் வைத்திருந்தால் இந்த இருமொழியில் எந்த மொழி வாயிலாக வும் மாணவர்கள் முன்வந்து படிப்பதற்குத் தயாராக இருந்து அவர்களுக்கு வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று ஏற்பட்டிருக் கின்ற கொள்கை சில ஆண்டுகளுக்காகவாவது, வருகின்ற சில ஆண்டுகளுக்காகவாவது கட்டாயம் தேவை என்பது புலப்படும். உள்ளதைத் தூக்கி எறிந்து விட்டு திடீரென இதை வைத்து பெரிய இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படுவது தெரியாமல் இல்லை. ஆகவே இவைகளைத் திட்டமாக அமைத்து phased programme முறையாக ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வைத்துச் செய்வதுதான் பொருத்தமாக

இருக்கும் என்ற காரணத்தினாலே, இந்த இரண்டு மொழி வாயிலாகக் கற்பதற்கு மாணவர்களுக்கு உரிமை கொடுப்பது வரவேற்கத்தக்கது என்று மதிக்கிறேன்.

அரசாங்கம் இது பற்றித் தூங்கி விட்டது என்று சொல்ல முடியாது. அரசாங்கம் அடுத்து வருகின்ற இந்த ஜூன், ஜூலை மாதத்திலிருந்தே 3 அரசாங்கக் கல்லூரிகளிலே தமிழ் மொழி வழியே கற்பதற்கு வழிவகை செய்திருக்கிறது. Queen Mary's College; Government Arts College; Kumbakonam College ஆக மூன்று கல்லூரிகளிலே இந்தப் பத்து பேருக்குக் குறையாமல் சேர்ந்து தமிழில் தேர்வு எழுத அவர்கள் தயாராக இருந்தால் வழி வகைகள் செய்வதற்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆசிரியர்களைப் பதவிக்கு நியமிக்கத் தயாராக இருக்கிறது. அவ்வாறு இருப்பதும் அரசாங்கம் இதுபற்றி உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய குற்றச்சாட்டு பொருந்தாது என்று நம்புகிறவர்களில் நான் ஒருவன்.

அது நிற்க. இந்த ஹிந்தி மொழித் தேர்வுபற்றி நான் உங்களிடம் சற்று முன் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்தேன். ஹிந்தியைக் குறித்து நம்முடைய மாநிலக் கொள்கை, அரசாங்கக் கொள்கை எது என்பதைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்காமல் இருக்க முடியாது. Official Language Commission- வந்த பொழுது நம்முடைய அரசாங்கம் அந்த Official Language Commission-முன்னாலே ஒரு நினைவுக் குறிப்பைத் தந்திருக்கிறது. அந்த நினைவுக் குறிப்பில் என்ன சொல்லி இருக்கிறது என்றால், (Official Memorandum placed before the official language commission by the Madras State Government 23-வது paragraph-ஐ) படிக்கிறேன்.—

"If this is to be the policy regarding the future role of English in the schools and colleges of the State, what can be the role of Hindi? It cannot be very different from what it is to-day an optional subject for study as a Third language, the first language being the mother tongue and English".

படிப்பதற்கு உரிய மொழிகளில் ஒன்றாக நாங்கள் இதனைச் சேர்க்க செய்கிறோம் என்று தான் அந்த நினைவுக் குறிப்பிலே நம்முடைய அப்பொழுது இருந்த மந்திரி சபையார்—அவரில் பெரும்பாலோர் இப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள்—தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே இன்னொன்று சொல்லியிருக்கிறது.

"Hindi cannot be made the subject of compulsory study in Secondary Schools in this state for the following reasons".

இன்னின்ன காரணங்களுக்காகச் சென்னையைப் பொறுத்த வரையில் ஹிந்தி கட்டாய பாட மொழியாக ஆக்க முடியாது என்று தெளிவுபடக் கூறியுள்ளது. இன்னின்ன காரணங்களுக்காக என்று கூறிய வரிசையில் குறிப்பிட்ட ஒரு காரணத்தை மட்டும் நான் படிக்கிறேன்.

"It would be an unreasonable strain on the nervous energy of [illegible] students to subject them to the anxieties of such a penalty in [illegible] languages".

இந்தக் குழந்தைகளுடைய பெரிய குழப்ப உணர்ச்சியைத் தூண்டி விடக் கூடிய நிலையிலே நேர்மையில்லாத பெரிய சுமையாக இருக்கக்கூடிய வகையிலே அந்த மொழி இருக்கிறதினாலே அவ்வளவு பெருஞ் சுமையை தண்டனையை—சுமத்த வேண்டுமென்று நாங்கள் கருதவில்லை என்று சொல்லி இருக்கிறது. இதிலிருந்து என்ன நினைக்க வேண்டுமென்றால், வடநாட்டிலே உள்ள சிலர் ஹிந்தி படிப்பதற்கும், நாம் படிப்பதற்கும் அடிப்படையிலே வேறுபாடு உண்டு. என்ன வேறுபாடு? வடநாட்டிலே தாய் மொழியோடு படிக்கிறார்கள் ஹிந்தியை என்றால் அவருக்கு அந்த Script நாகரி Script-லே இருக்கிறது. நாகரி தொடர்புடைய வடிவெழுத்திலே படிக்கிறார்கள். நமக்கு ஆங்கிலம் ஒரு வடிவெழுத்துதான். தமிழ் ஒரு வடிவெழுத்துதான். ஹிந்தி (நாகரி) இன்னொரு வடிவெழுத்து. இந்த மூன்று வடிவெழுத்தினாலும் பெரிய இடர்ப்பாடு இருக்கிறது. இதை மறந்து விடுகிறார்கள் பலர். இன்னொன்று நாம் நினைப்பில் வைக்க வேண்டும், கல்வி அமைச்சர் குறிப்பிட்டார்கள். இன்னும் சில நாளில் Education Ministers' Conference க்குச் செல்லப் போவதாக, தாக, கல்வி அமைச்சர்கள் நம்முடைய தேசத்தில் இருக்கிறவர்கள் அனைவரும் கூடி ஒரு துணைக் குழு அமைத்து இவர்கள் இந்த மூன்று மொழியைப் பற்றிய கொள்கையை ஆராய்ந்து சொல்லுவார்கள் என்பது நேற்றுத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதற்காக 4.00 p.m.
டெல்லிக்குப் போவதாகத் தெரிவித்தார்கள். அப்போது ஒன்றை வற்புறுத்த வேண்டும் என்பதை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது என்ன என்றால் இந்தச் சென்னை மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், இந்தியிடம் வெறுப்பு இல்லை. ஆனால் இயல்பிலேயே முடியாமைகள் சில இருக்கின்றன. (There are certain inherent difficulties) அவற்றை அவர்கள் உணரச் செய்ய வேண்டும். எவ்வாறு உணரச் செய்யலாம்? நம்முடைய மக்கள் இந்த மாதிரிச் செயலினால் இடர்ப்படுகிறார்கள்; இந்த மாதிரி 3 வடிவு எழுத்துகள் உள்ள வகையில் வடநாட்டிலே இருக்கின்ற பள்ளிக்கூடங்களில் ஏற்படுத்த முடியுமானால் இரண்டு பேருக்கும் ஒத்த அளவாகச் சுமை இருக்கும் என்று நாங்கள் வற்புறுத்துகிறோம். ஆங்கிலத்திலே Compensatory Compulsion என்று கூறுவது வழக்கம். அவர்கள் தொடர்பில்லாத—மூன்று மொழி படிக்க ஏற்பட்டு, அதற்கு ஈடாக நம்முடைய குழந்தைகள் மூன்று படித்தால் அதிகமாகப் பொருந்தாமை இருக்காது. (It is an academic proposition, not a political proposition) இங்கே தொடர்பில்லா மூன்று மொழி படித்தால் அங்கேயும் தொடர்பில்லாத மூன்று மொழி படிக்கிறார்கள் எனச் சொன்னால் Balance in Education இருக்கும் சமநிலைச் சுமை கொண்டு வாருங்கள். அதற்காகத் தென் இந்திய மொழியில் ஏதாவது ஒன்றை வடநாட்டிலே உள்ள மாணவர்கள் படிக்க வேண்டும் என்று பண்ணி விட்டால் சரியாகி விடும். இதை நினைவில் வைத்துக் கொண்டு தெரிவிப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, இந்தச் செய்திகளைச் சொல்ல வாய்ப்பு தந்ததற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

. [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்] [29th March 1963

யில் கட்டாயமாக நமது மாநிலத்திலே குழந்தைகள் படிப்பு பெறுவதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் நமது அரசாங்கம் மகிழ்ச்சியோடு செய்து தந்திருக்கிறது என்பதையும் மறந்துவிட முடியாது. ஐந்து வயது முதல் 14 வயது வரையில் கற்பிக்கப்பட்ட குழந்தைகள் உயர்நிலைப்பள்ளிக்கும் பிறகு கல்லூரிக்கும் வரக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள், முன்பெல்லாம் படித்தவர்கள் 100-க்கு பத்து எட்டு என்ற அளவில் இருப்பார்கள். இப்போது அது நீங்கி 100-க்கு 90 என்றும், இன்னும் 100-க்கு 100 பேர் படித்தாகவேண்டுமென்ற சூழ்நிலை வரவேண்டுமென்றும் திட்டங்களை வகுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம் என்பதைக் கூறவேண்டியதில்லை. அதை நினைவில் வைத்தால் இன்று இல்லாவிட்டாலும் 10 ஆண்டுகளில் தமிழ்மொழி வாயிலாகவே அடிப்படைக் கல்வி முதல் பல்கலைக்கழகக் கல்வி வரையில் கற்பிக்க செய்யமுடியும் செய்யவேண்டுமென்று எவரும் எண்ணாமல் இருக்கமுடியாது. கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் நேற்று கூறியபோது எனக்கு அந்த நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொன்னார்கள். தமிழில் முடியும் தமிழால் முடியும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆயினும் ஆங்கிலத்தை அறவே ஒதுக்க முடியாது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். இப்போது பெரிய உலகச் சூழ்நிலையில் வாழ்கிற நாம், தமிழ்மொழி ஒன்றின் வாயிலாகவே உலக சாதனைகளைச் சாதித்துவிடமுடியும் என்பது தவறான எண்ணமாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது. உண்மையில் ஒரு மொழியைக் கொண்டு இன்றைய சூழ்நிலையில் இருபதாம் நூற்றாண்டில் நாம் வாழமுடியாது. இன்னொரு மொழி நமக்குக்கட்டாயம் தேவை. அந்த மொழி நமக்கு எது என்று வரலாற்றுக் கண்ணோடு உற்று நோக்கினால் 150 ஆண்டுகளுக்குமேல் பழகிவிட்ட ஆங்கிலம் என்பது புலப்படும். அந்த மொழி மூலம் கலைச் செல்வங்கள் இங்கே குவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டோம். அதனால் ஆங்கிலத்தைப் புறக்கணிக்கமுடியாது என்பது உறுதி. எனவே இரண்டாவது மொழி கட்டாயம் தேவை. தமிழ்மொழி தாய்மொழியாகவும் ஆங்கிலம் உலகத் தொடர்பு மொழியாகவும் இருக்கிறது. மற்ற மாநிலத் தொடர்பு மொழி Inter link language உலகத் தொடர்பு மொழி World link language என்ற இரண்டையும் அடிப்படையில் மறந்துவிடமுடியாது. காந்தியடிகள்கூட ஆங்கிலேயர்களை, அவர்களுடைய ஆட்சியை, அவர்களுடைய ஆணவத்தை வெறுத்தார். ஆனால் நான் ஆங்கில மொழியை வெறுக்கவில்லை என்று பன்முறை அவர்கள் கூறியதை நினைவில் கொண்டுவரவேண்டும். உங்களுக்குத் தெரியாததன்று, எனினும் அதை நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பல திசைகளிலிருந்து ஜன்னல் வழியாக நல்ல காற்று எனக்கு வரவேண்டும். பல திசைகளிலிருந்து என்று கூறுகிறபோது ஆங்கில நாட்டிலிருந்தும் நல்ல காற்று எனக்கு வர வேண்டும். கலைச் செல்வங்கள், விஞ்ஞானச் செல்வங்கள் வியக்கத்தக்கன நமக்கு வந்து சேரவேண்டும். அவற்றை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், அந்த காற்று புயல் காற்றாக இருந்து காலைத் தூக்கி வாரிவிடக்கூடியதாக இருக்கக்கூடாது என்று கூறியதை நினைவுபடுத்தினால்

29th March 1963]. [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்] .

ஆங்கில மொழித் தொடர்பு இன்றியமையாதது என்பதும் தாய்மொழியால் மட்டும் வாழ்ந்துவிடமுடியாது என்பதும் தெரியவரும். வெளிக்காற்று வேண்டுமென்றால் வேண்டுமென்கிறபோது ஜன்னலைத் திறந்துகொள்ளலாம். வேண்டாமென்று எண்ணுகிறபோது கதவை அடைத்துக்கொள்ள உரிமை வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதைப்போன்று இன்று ஆங்கில மொழியைத் தேர்ந்துகொள்கிறோம் என்றால் நாமாக மனம் விரும்பி தேர்ந்து கொள்கிறோம். ஆங்கிலேயர்கள் மொழி இந்தியர்கள்மீது ஆக்கிரமிப்பு மொழியாக இருந்த காலம் மலையேறிவிட்டது. அவர்கள் நம்மை இப்போது ஆங்கில மொழியைக் கற்றுக்கொள்ளக் கட்டாயப்படுத்தவில்லை. அந்த மொழியை பயனுடைமை காரணமாக (Utility purpose) ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆங்கில மொழி வாயிலாக கல்லூரிப் படிப்பு கூடவே கூடாது என்ற கருத்து வலிவிழந்து போவது திண்ணம். தமிழ்மொழி வாயிலாக எல்லா பாடங்களையும் எல்லா நிலைகளிலும் கற்றுக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டு அவற்றிற்கு வேண்டிய தீவிர நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிவேன்; மேலும் எடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துவேன்—பப்ளிகேஷன் பிரோ அமைத்து வெளியீட்டுக் குழுக்கள் அமைத்துப் புத்தகங்கள் நல்ல வகையில் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. வேண்டியாங்கு வேண்டியாங்கு இன்னும் ஆக்கம் தர அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்தே நான் பேசுகிறேன். தமிழ்மொழியை எல்லாக் கட்டங்களிலும் எல்லா வகைகளிலும் திறம்பட வகுத்து வளர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது என்பதை நான் கல்வி ஆலோசனைக் குழு உறுப்பினனாக உணர்ந்துள்ளதை இம் மன்றத்தின் முன்னால் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படியிருக்கிற சூழ்நிலையில் இன்று, நாளை எடுத்தவுடனே எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் தமிழே பாடமொழியாக ஆகிவிடுதல் வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பது அவ்வளவு பொருத்தமுடைத்தா என்பது கேள்வி.

இதையொட்டி நான் ஒன்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய அரசாங்கம் 1959 ஏப்ரல் 14-ம் தேதி அரசாங்க ஆணை 718 பிறப்பித்தது. அந்த ஆணையில் தான் 1963-64 முதல் கல்லூரி எல்லாவற்றிலும் தமிழ் பாடமொழியாக இருக்கும் பி.ஏ-ஐப் பொறுத்தவரையில் என்று கூறப்பட்டது. பி. எஸ்ஸி., பி. காம், இவைபற்றிச் சொல்லவில்லை. பி.ஏ.-ஐப் பொறுத்தவரையில்தான் சொல்லியிருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலையில் அப்படிச் சொல்லப்பட்டது என்பது அந்த ஆணையை உற்றுநோக்கினால் தெரியவரும். நம்முடைய மாநிலத்தில் 11 ஆண்டு படிப்பு ஏற்பட்டு மேல் உயர் நிலைப் பள்ளிகள் வகுக்கப்பட்டு அவற்றில் பழைய புதிய 11-வது வகுப்பு படித்துவருபவர்கள் (இப்போது வந்துகொண்டிருக்கும் 11-வது வகுப்பு அன்றுடு இந்த 1962-63-ல் தேர்ச்சி பெறுவார்கள். அவர்கள் இந்த ஆணைப்படி கல்லூரிக்கு வந்து நேரே பட்டப் படிப்பினைத் தமிழ்மொழி வாயிலாகப் பெற வாய்ப்பு வசதி பெறுவார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதைப் படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்னால் பேசிய மதிப்புக்குரிய அங்கத்தினர் டாக்டர் சிதம்பரநாதன் செட்டியார் அவர்கள் உண்மையிலேயே உள்ளத்தைத் திறந்து தெளிவுபடப் பேசினார்கள். நான் நினைக்கிறேன் இன்றைக்கு அவர் பேசியது டாக்டர் சிதம்பரநாதன் செட்டியார் பேசிய பேச்சு அல்ல. அறிவும் அனுபவமும் உள்ள தமிழர் பேசிய பேச்சு. தமிழ் அறிஞர் உலகம் பேசிய பேச்சு. விளக்கம் ஒன்றே போதும். அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் ஆங்கிலமும், அருந்தமிழும், வல்ல புலவர்கள் பேசிய பேச்சு அவர் கொண்டு மேலே பேச முனைகிறேன்.

இந்தத் திருத்தத் தீர்மானம் கொண்டுவந்தவன் என்ற முறையில் ஒரு சில கருத்துக்கள் சொல்லுகிறேன். உண்மையிலேயே இந்தக்கல்வி அறிக்கை பொது மக்களாலே பெரிதும் பாராட்டப்பட்டு வரவேற்கப்படுகிறது. பல முக்கியமான பத்திரிகைகள் எல்லாம்கூட வெகுவாகப் பாராட்டி வருகின்றன என்று நினைக்கும் போது பெரு மகிழ்ச்சி அடையத் தோன்றுகிறது. ஒன்று நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு சிலர் சொல்கிறார்கள், இந்தக்கல்வியே மாறிக்கொண்டு வருகிறது என்று. 11 ஆண்டு என்று இருந்தது. S.S.L.C. வரை படிக்கின்ற கல்வியானது இன்றைக்கு 10 ஆண்டாக மாறிற்று என்கிறார்கள். இது முழுவதும் சரியல்ல. 1957-ஆம் ஆண்டு வகுத்த திட்டத்தின் படி கல்வி முறையிலே முன்னேறிக்கொண்டு போகலாம் என்று நினைத்தார்கள். ஒரு இலக்கை வைத்துக்கொண்டு மேலே சென்றுகொண்டு இருக்கிறோம். எதிர்பார்த்த லாபத்தை, நன்மையை அடைவதற்கு விலகி, மாறிச் செல்ல வேண்டும் என்று தெரிந்தால், உண்மையிலேயே மாறிச் சென்று வெற்றி அடையப் பார்க்கிறோம். அந்த முறையிலே அவர்கள் முதலிலே 10 ஆண்டுகளில் இடைநிலைக் கல்வியை முடிக்கலாம் என்று திட்டம் போட்டார்கள். பல சிக்கல்கள், இடையூறுகள், இன்னல்கள் வந்தன. எதிர்பார்த்த பலன் கிடைக்காது என்று உணர்ந்து கொண்டு 11 ஆண்டு இருப்பது நல்லது என்று மாற்றினார்கள். இது வரையில் 10 ஆண்டு படித்து எந்த மாணவர்களும் தேர்வு எழுதவில்லை. இனிமேலும் தொடர்ந்து 11 ஆண்டு எழுதப்போகிறார்கள். நேற்று ஒரு நண்பர் பேசிய போது சொன்னார், இந்தத் திட்டத்தை மூன்று ஆண்டு காலத்துக்குப் பரீட்சார்த்தமாகப் பார்க்கலாம். பலனளிக்கவில்லையானால் விட்டுவிடலாம் என்கிறார். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஆழம் தெரியாமல் காலை விட்டுக் கஷ்டப்படுகின்ற நிலைதான். ஏற்கனவே 11 ஆண்டு இருந்த கல்வியை 10 ஆண்டுகளிலே மாணவர்கள் மனதில் திணிக்க நினைத்தார்கள். மாணவர்கள் வேதனை அடைந்தார்கள். அரசாங்கம் இது சரியல்ல, 11 ஆண்டாக இருக்க வேண்டும் என்று மாற்றி வைத்திருக்கிறார்கள். இதே நிலைதான், தாய்மொழி மூலமாக கல்லூரிகளிலே கல்வி கற்பிப்பது கூட. 1963-64 ஆண்டு சென்னை ராஜ்யத்திலே கல்லூரிகளிலே தாய்மொழியில் கல்வி கற்க வேண்டுமென்று திட்டம் இட்டார்கள். மாறிக்கொண்டு வருகின்ற போது சிக்கல்கள் தோன்றின. தொந்தரவுகள் தோன்றின. அந்த நிலை மாறவில்லை. இன்னும் சில

ஆண்டுகள் பொறுப்போம். அதற்குள்ளே இந்தச் சூழ்நிலை ஒத்துவரட்டும் என்று இன்னும் கொஞ்சம் அதிகம் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இதை உணரவேண்டும். அரசாங்கத்தின் இடைத் திட்டத்திலே கொஞ்சம்கூட மாற்றம் இல்லை. பின்னுக்குப் போகவில்லை. நான் ஒரு கூட்டத்திலே சொன்னேன். இருக்கின்ற கல்லூரியிலே தாய்மொழி மூலம் போதனை அப்படியே வைத்துக்கொள்ளுங்கள். புதிதாக வேண்டுமானால் ஆரம்பிக்காமல் இருங்கள் என்று சொன்னேன். அவர்கள் சம்மதிக்க வில்லை. புதிதாக ஆரம்பிக்க இருக்கிறார்கள். Queen Mary's கல்லூரியிலும், Arts கல்லூரியிலும் தாய்மொழியில் கல்வி கற்பிக்கப் போகிறார்கள். கும்பகோணத்திலும் தாய்மொழியில் கல்வி கற்பிக்கப் போகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. தாய்மொழியின் மூலம் கல்வி கற்பிப்பதிலே எந்த இடையூறு வந்தாலும் முன்னேறிச் செல்ல வேண்டும் என்று உறுதி கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றுகூடச் சொன்னார்கள். அரசியல் கண்கொண்டு அரசியல் நோக்கத்தோடு, குறை கூறிக்கொண்டு இருக்காதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கத்திடம் கூறும் நண்பர்கள் எல்லாம் பெற்றோர்களிடம் சென்று தாய் மொழி மூலம் கல்வி பெறட்டும் என்று சொல்லட்டும். தியாகமே தொண்டாகச் செயல்படுகின்ற அரசாங்கத்திடம் வந்து குறை கூறுவது சரியல்ல, நேர்மை அல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. எனக்குத் தெரியும். நேற்றுப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அன்பழகன் சொன்னார்கள். மொழி பெயர்ப்பு பற்றி, மொழி பெயர்ப்பு சரியில்லை என்று சொன்னார்கள். மொழி பெயர்ப்பிலே ஈடுபட்டு இருக்கின்ற டாக்டர் செட்டியார் போன்றவர்களுக்குத் தெரியும். 4, 5 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு இருக்கின்ற எனக்குத் தெரியும். எவ்வளவு சங்கடம் இருக்கிறது என்று. ஒரு உதாரணம் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆங்கிலத்திலே நிறைய அறிவு பெற்ற ஒருவர் பிறகு தமிழிலேயும் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றவர் கடிதம் எழுதியிருந்தார் சில மாதங்களுக்கு முன்னே. தமிழிலே அவர் ஒரு பதத்தை மொழி பெயர்த்து இருந்தார். Board of Examiners meeting is to be held tomorrow என்ற பதத்துக்கு 'நாளைக்கு தேர்வாளர் பலகை கூட இருக்கிறது' என்று. பி.ஏ. வகுப்பிலே எனக்குத் தெரியும். தமிழ் அறிவு எவ்வளவு இருக்கிறது என்று. நான் திருத்தியுள்ள ஒரு கட்டுரை Notes புத்தகத்திலே ஒரு பி.ஏ. மாணவன் தமிழ்படுத்தி இருக்கின்றான். Citizen-ship training is compulsory என்பதற்கு 'பட்டணத் தான் கப்பல் பயிற்சி இன்றியமையாதது' என்று. இப்படியெல்லாம் இருக்கிறது. இந்த அவல நிலையில் உடனடியாக தீவிரமாக கல்லூரிகளிலே தமிழ்மொழி பாடமொழியாக வேண்டுமென்று
கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவசரப்படுவதிலே 4-10
கெடுதி வரும் என்று உறுதியாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு p.m.
கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வி நிலையில் அடுத்த ஜூன் மாதத்திலிருந்து இப்போது 8-9-10 ஆக இருக்கிற வகுப்புக்கள் 9-10-11 ஆக மாற்றப் பட்டிருக்கின்றன. இடையிலே புதிய 9-வது வகுப்பு தொடங்கப்

படுகிறது. சிலருக்கு ஒரு சிறு சந்தேகம். மாணவர்கள் சிலர் மூன்றும் படிவம் தேறுகிறார்கள் ஒரு சில மாணவர்கள் 7-ம் வகுப்புத் தேறுகிறார்கள். இவர்கள் எங்கே போவது என்பது சந்தேகம். மூன்றாவது ஃபாரம் படிக்கிற மாணவர் 9-ம் வகுப்புக்குப் போவார்கள். 7-ம் வகுப்புப் படிக்கிற மாணவர்கள் 8-ம் வகுப்புக்குப் போவார்கள். அதில் சிலர் குறைபடுகிறார்கள். 7-ம் வகுப்பு மாணவர்கள் 8 ஆண்டு படிக்கவேண்டிய படிப்பை வருந்தி கஷ்டப்பட்டுப் படித்திருக்கிறார்கள். அவர்களை எட்டாவது வகுப்புக்குப் போகவைக்கவேண்டுமென்கிறார்கள். மூன்றும் ஃபாரம் படித்த மாணவன் 8 ஆண்டும் 7-வது ஸ்டாண்டர்டு படித்த மாணவன் ஏழு ஆண்டும் படித்திருக்கிறார்கள். எட்டு ஆண்டில் படிக்கவேண்டியவற்றை ஏழு ஆண்டில் படித்தான் என்றால் அப்படிப்பு எப்படி இருக்கும் என்பது என்னைப்போன்றவர்களுக்குத் தெரியும். அதையெல்லாம் பெரும் குறையென்று கூறுவதே ஒரு குறை என்றுதான் கூறமுடியும்.

புது முறைப்படி 1965 மார்ச் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு நடக்குமென்று நினைக்கிறேன். கிட்டத்தட்ட 7 பாடங்கள் இருக்கும். வரலாறும் பூகோளமும் கட்டாயப் பாடமாக இருக்காது. அதைத் தவிர 7 பாடங்கள் இருக்கும். தமிழ் பிராந்திய மொழியாகவும் பிராந்திய மொழி அல்லாத வேறு இந்திய மொழி இந்தி, கன்னடம், தெலுங்கு போன்றவையும் மூன்றாவது மொழி ஆங்கிலமாகவும் இருக்கிறது. பிறகு மொழியையோ வேறு மொழியையோ யாரும் படிக்கப்போவதில்லை. கட்டாயமாக பொது விஞ்ஞானமும் கணிதமும் இருக்கிறது. வரலாறு, பூகோளம் இவை கற்பிக்கப்படும், ஆனால் தேர்வுக்குப் பாடமாக இருக்காது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. டி. பி. சீனிவாசவரதன் : பரீட்சை உண்டு என்று சொல்லிவிட்டாரே.

வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன் : அப்படியென்றால் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். வரலாறும் பூகோளமும் தேர்வுப் பாடமாக இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்த மாதிரி ஆகிவிடும். ஜனநாயக நாட்டில் மாணவர்கள் சரித்திரம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். உலக முழுவதும் சுற்றும் நிலையில் பூகோளமும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். இந்த இரண்டையும் தேர்வுப் பாடமாக வைத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தியைப் பற்றிப் பல நண்பர்கள் பலவாறாகப் பேசினார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய டாக்டர் சிதம்பரநாதன் அவர்கள் சொன்னார்கள். விளக்க வைத்திருப்பது மிகமிகப் பாராட்டவேண்டிய ஒன்று. நல்ல அறிவாளித்தனமாக அதை வைத்திருக்கிறார்கள் என்றுநான் சொல்ல வேண்டும். அதைப் படிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தவில்லை. யார் வற்புறுத்துகிறார்கள்? இஷ்டமானால் இந்திபடி, பரீட்சைக்குப் போ, வெற்றி பெறவிட்டாலும் பரவாயில்லை. வெற்றிபெற்றால் லாபமுண்டு. இதைச் சொல்லும்போது எனக்கு ஒரு பழமொழி நினைவுக்கு வருகிறது. 'கம்புக்கும் களையெடுத்துத் தம்பிக்கும் பெண் பார்ப்பது' என்ற பழமொழி அது. இந்தி பரீட்சை வைத்

தால் படித்தால் மார்க்கு வாங்கலாம். இந்தியையும் கற்றுக் கொள்ளலாம். 'மாடரேஷன்' மதிப்பு எண் குறைவாக இருந்தால் உன்னைக் கைதூக்கிவிட இந்தி உதவும் என்று நல்ல எண்ணத்தோடு இந்தியை வைத்திருப்பதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இந்தி அதிகாரியாக இருக்காது. ஆனால் துணையாளாக இருக்கப்போகிறது. அதுகூட வேண்டாமென்று சொல்வது தமிழகத்திற்கும் தமிழனுக்கும் கேட்டைத்தான் செய்யும். நம்மைச் சுற்றியுள்ள மக்களோடு பேசுவதற்கு பல மொழிகளை நாம் பயிலவேண்டும். குமரகுருபர சுவாமிகளை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. நல்ல தமிழ் பக்தர். தமிழர். அவர் காசிக்குச் சென்று முகம்மதிய மன்னரிடத்தில் மடம் கட்ட இடம் கேட்க நினைத்தார். நவாப்பிடத்தில் அவர்களுடைய பாஷையில் இந்துஸ்தானியில் பேசினால்தான் இடம் கொடுப்பார் என்று அந்த மொழியிலேயே பேசினார் அந்த மொழியை அவர் கற்றுக்கொண்டு பேசினார். அவர் உடனே வேண்டியவற்றைப் பெற்றுவிட்டார் என்று கதை சொல்வார்கள். சரளமாக இந்துஸ்தானி பேசினார். மனமகிழ்ச்சியுடன் இடம் கொடுத்தார் நவாப். அந்த இடத்தில் மடத்தைக் கட்டி விட்டு வந்தார். அதனால் இந்தி அவசியமாகக் கற்றுக்கொள்ளத் தான் வேண்டும். இங்கே இரண்டாவது பாடமாக வைத்திருப்பது போற்றத்தக்கது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒரு சில முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால் 'டைவர்சிபிகேஷன் கோர்ஸ்' பற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடவில்லை. அதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். முன்பு 'இன்ஜினியரிங்', 'செகரட்டேரியல்', 'அக்ரிகல்சுரல்', பெண்களுக்கு இசை, முதலியன போன்றவை இருந்தன. இப்போது அவற்றின் நிலை என்ன என்று விளக்கப்படவில்லை.

ஆதாரக்கல்வி பற்றி ஒருசில வார்த்தை அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆதாரக்கல்வியில் நான் மிகுந்த பற்று கொண்டவன். ஆதாரக்கல்வியின் அடிப்படைக் கொள்கை கண்டிப்பாக அனுசரிக்கப்படவேண்டும் என்று அறிக்கையில் இருக்கிறது. மனமார வரவேற்கிறேன். ஒத்துக் கொள்கிறேன். இன்றைய நிலையில் ஆதாரக்கல்வி எப்படி இயங்குகிறது? வாழ்க்கையின் அடிப்படைக் கல்வியாக இயங்குகிறதா என்பதைச் சிறந்த முறையில் பொருள் செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிற அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காந்திஜீ அதற்கு விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள். பெரும்பாலான மக்களின் கைத்தொழிலாக எது இருக்கிறதோ அதைக் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டுமென்று. ஆனால் அது இப்போது தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது அண்ணல் காந்தியடிகள் வரவேண்டு காற்றிலே பறக்கவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆதாரக்கல்வி என்பது பஞ்சடிப்பது, பட்டை போடுவது, நூல் நூற்பது என்பவைதான் அடிப்படைக் கல்வி என்ற முறையில் இருப்பதை வருத்தத்துடன் மென்று எண்ணியது. இந்தக் கமிட்டி சிபாரிசு செய்கின்றபடி ஆதாரக்கல்வி அனுசரிக்கும் நிலைமை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்வித் திட்டத்தைப் பற்றிய வெள்ளை அறிக்கையை நாடு முழுவதும் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறார்கள். இருந்தாலும் முன்னே பேசியவர்கள் கூறியதுபோல ஒரு சில திருத்தங்கள், ஒரு சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அது இந்த சபையாருடைய ஆலோசனையின் பேரில் திருத்தக்கோடி நிறைவேற்றப்படுமானால், மக்கள் இதை மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. குறிப்பாக ஆரம்பக் கல்வி 7-வது நிலையை ஒட்டி அமைத்ததை இப்போது 8-வது வகுப்பு வரை உயர்த்தி இருப்பது குறித்து என்னைப்பொறுத்த வரையில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன், பெருமைப்படுகிறேன். பெரும்பாலான கிராமத்துக் குடியானவர்களுடைய பிள்ளைகள் ஆரம்பப்பள்ளிப் படிப்போடு நின்றுவிடுவார்கள். ஆரம்பப்பள்ளியில் ஒரு வகுப்பு குறைக்கப்பட்டபோது நான் எவ்வளவோ போராடிப்பார்த்தேன், கீழ் சபையில் நான் இருந்தபோது. அப்போது அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஏழு ஆண்டுகளாகக் குறைத்து முடிவு செய்யப்பட்டது. இப்போது அது மீண்டும் எட்டு ஆண்டாக ஆகியிருக்கிறது. சாதாரணமாக குடியானவனுடைய பிள்ளைக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரியும் பொது அறிவு உலக விஷயங்களில் இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை உண்டாகும் அளவுக்கு இப்போது திட்டத்தை உயர்த்தியிருப்பதை அறிந்து இந்தத் திட்டம் தயாரித்தவர்களையும் அமைச்சர் அவர்களையும் நான் முழு மனதுடன் பாராட்டுகிறேன். நேற்றுப் பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார்கள். பள்ளிகளில் நல்ல ஆசிரியர்கள் கிடைப்பது மிகவும் அரிதாகி விட்டது. முன்பு ஓராசிரியர் பள்ளி நமது மாநிலத்தில் ஆரம்பித்த
4-30 p.m. காலத்தில் வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுத்தோம். ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி இல்லை, தகுதியிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. அதன் காரணமாக பள்ளியின் தரம் மிகவும் குறைந்து விட்டது என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே ஆசிரியர்கள் தேர்விலே நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அதற்கு இன்னும் அதிகப்படியான ஊக்கம் அல்லது முயற்சியோ எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கு என்ன வகை செய்யப் போகிறார்கள் என்று மேற்கொண்டுதான் தெரியவேண்டும். எனக்குள்ள ஒரு பெரிய மனக்குறை இப்பொழுதுள்ள ஆசிரிய பயிற்சிப் பள்ளிகள் தனியார் இடத்திலே விட்டிருக்கிறார்கள். முன்னாலே சில தனியார் பள்ளிகளிலே மாணவர் தேர்ச்சிக்கு ஏதோ பள்ளிக்கூடச் செலவுக்கு என்று 100, 50, 200 வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள்; இந்த அளவுக்கு அதிகமாக 400, 500, 700 என்று மாணவர்களிடமிருந்து வாங்குகிற அளவுக்கு மிகுந்துவிட்டது. தனியார் பள்ளி சேர்க்கையாக இருந்தாலும் கூட ஆசிரியர் மாணவர்களைப் பொறுக்குவதற்கு என்று குழு அமைத்துவிடவேண்டும். இப்பொழுது ஏதோ அதிகாரிகளை மாத்திரம் வைத்து பொறுக்குதல் நடத்துகிறார்கள், மாணவர்கள் தேர்வு நடத்துகிறார்கள். அதிலேகூட சில குறைபாடுகள் தனியார் மாணவர் சேர்க்கையாக இருந்தால் சிபார்சுக்குக் கட்டுப்பட்டோ வேறு ஏதாவது செய்வதற்கு வழி இருக்கிறது என்று மக்களிடத்தில் பரவலான அபிப்பிராயம் நிலவுகிறது. ஆசிரியர் தொழி-

லுக்குப் படிக்கப்போகிற ஒருவர் பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடத்தில் நுழைகிறபொழுது தவறான வழியில் நுழைகிறார்கள் என்றால் அது தேசத்தினுடைய பாவமாகத்தான் முடியும். ஆகவே அந்த வழியில் வேலையில்லாதவர்கள் ஆசிரியர் தொழிலுக்கு வருகிறார்கள் என்று இல்லாதபடி அவர்கள்தான் இந்த நாட்டின் வருங்காலத்தை அமைக்கிறவர்களாக இருந்தால், தகுதி உடையவர்களை, நல்ல பண்பு உடையவர்களைப் பொறுக்குவதற்கு நல்ல குழுவை அமைத்து ஏற்பாடு செய்வதற்கு நமது அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்துவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்து எடுப்பதில் மேலான கவனம் செலுத்தவேண்டும். அடுத்த ஆண்டிலேயாவது அதற்கு வேண்டிய நல்ல வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த அறிக்கையில் பாராட்ட வேண்டிய செய்தி Higher Grade ஆசிரியர்கள் இந்த 8-வது 9-வது படித்த ஆசிரியர்களை எடுத்துவிடுவது, இனி பொருந்துவதில்லை என்ற முடிவு. 8-வது மாத்திரம் படித்த ஒருவர் ஆசிரியராக வருகிறார் என்று சொன்னால், அந்த வகுப்பிலே மாணவர்களுடைய பாவம்தான். ஆகவே அந்த நிலைமை இந்த அறிக்கையின்மூலம் மாற்றப்படுகிறது. அது வரவேற்கத்தக்க செய்தி.

அதற்கு அடுத்தபடியாக இப்பொழுது பேசிய நண்பர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார்கள். ஆதாரக் கல்வி என்று சொல்லுகிற பொழுது பள்ளிக்கூடத்தில் நாம் பஞ்சு வாங்கி, பருத்தி வாங்கி, ராட்டை வாங்கிக் கொடுக்கிறோம், நூல் நூற்கச் செய்கிறோம். அதற்கு வரவு-செலவுக் கணக்கு வைக்கவேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே ஆசிரியர்கள் அதை ஒழுங்காகச் செய்ய முடியாதபடி மாணவர்களை ஏதாவது படிக்கச் சொல்லி ஒரு கணக்கைத் தயாரிக்கிறார்கள். எப்படி விற்பனை வரி வியாபாரிகள் கணக்கு தயாரிக்கிறார்களோ அதுபோல ஆசிரியர்கள் இந்தப் பருத்தி வாங்குவதற்கும், பட்டை போடுவதற்கும் ஒரு தவறான கணக்கைத் தயாரிக்கிறார்கள். ஒரு தடவை ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் நேரில் பார்த்தபொழுது காந்தி அடிகள் எந்த நோக்கத்தில் தொடங்கினாரோ, அதற்கு நேர்மாறாக மாணவர்களுடைய உடல் வளத்தோடு மனவளமும் பேணவும், மனவளத்தோடு உடல் வளம் பேணுவது என்று அமைத்த ஒரு கல்வி, அவர்களுடைய மனவளத்தைப் பாழ்படுத்தக்கூடிய நிலையில் அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறபொழுது மிகவும் வருத்தப்பட்டேன். உரியவர்களிடத்தில் கவனமாக அதைக்கொண்டு சென்றேன். ஆகவே அந்த ஆதாரக்கல்வி முறையை அமைப்பதிலே மிகவும் கவனம் செலுத்தவேண்டும். என்னுடைய ஒரு வேண்டுகோள். இன்றைக்கு நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆதாரக் கல்வியிலே உழவுத் தொழிலுக்கு முக்கியமான இடம் கொடுக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திற்கும் குறைந்தது ஒரு 3 ஏகரா; 5 ஏகரா வரையில் நிலம் கொடுத்து, பெரும்பாலான பிள்ளைகள் கிராமப்பிள்ளைகள், உழவர்கள் பிள்ளைகளாக இருப்பதால், உழவுத்தொழில், அவர்களுக்கு உழவுத் தொழில் மூலமாக கல்விப் பயிற்சி செய்தால் அது மிகவும் நல்லதாக இருக்கும். அதற்குத் தகுதியுடைய ஆசிரியர்கள் தேவை, உடனடியாகக்

வர்கள், ஆங்கிலம் படிக்காத மாணவர்கள் தரம் குறைந்த மாணவர்கள் என்று பின்னாலே உயர்வு மனப்பான்மை, தாழ்வு மனப்பான்மை வரக்கூடும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இதே மாதிரி முதல் வகுப்பில் தேறுகிறவர்கள், இரண்டாவது வகுப்பில் தேறுகிறவர்கள். அப்படி ஒரு சில பேர் அதிகம் மார்க் வாங்கி, முதல் வகுப்பில் தேர்ந்து, முதல் தகுதி பெற்றால், இரண்டாவது குறைந்த மார்க் வாங்கியவர்கள். தரத்தைவிட உயர்வாக இருக்கும். அப்பொழுது முதல் வகுப்பு, இரண்டாவது வகுப்பு என்ற வித்தியாசம் குறையாகச் சொல்லுவதாகத்தான் ஏற்படும். அதை கனம் அங்கத்தினர் எப்படிப் பார்க்கிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ செட்டியார்: முதல் வகுப்பு, இரண்டாவது வகுப்பு என்பது அல்ல. அவரவர்களுடைய தகுதியைக் குறிப்பது. இப்பொழுது ஒரு கிராமத்தில் 20 மாணவர்கள், 40 மாணவர்கள் படிக்கின்ற ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில், ஹைஸ்கூலில், நாம் ஆங்கிலம் கற்பிக்கமுடியும். ஜில்லா தலைநகரத்திலும், தாலுக்கா தலைநகரத்திலும் அந்த வாய்ப்பு கிடைக்கும். கிராமங்களில் அந்த வாய்ப்பு இல்லாமல் போவதைத் தவிர்த்து, அந்த வாய்ப்பு கிடைப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு . . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: மற்றொரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு மாணவன் சரித்திரம் படிக்கிறான். மற்றொரு மாணவன் விஞ்ஞானம் படிக்கிறான். இன்று விஞ்ஞானத்துக்கு அதிக மதிப்பு இருக்கலாம். ஆனதினாலே விஞ்ஞானம் கூடாது. சரித்திரம் படிப்பது கெட்டுப் போய்விடும். சரித்திரம் மட்டும் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். விஞ்ஞானம் வைத்தால் விஞ்ஞானம் படிப்பவர்கள் உயர்வு ஏற்படும் என்று சொல்லுவதாக ஏற்படும். இதில் தான் கெட்டுப்போய்விடும் என்று சொல்லுவாரா?

திரு. ஏ. சாம்பசிவ செட்டியார்: வாதத்துக்குச் சொல்வது எது வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. நான் இந்த அறிக்கையை வரவேற்று அதைத் தயாரித்தவர்கள் மிக சிரமப் பட்டு, மிக தேசப்பற்றோடு, சமூகப்பற்றோடு செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, இதைப் போன்ற நிலைமை அமையாதபடி, எல்லா வசதிகளும் ஏற்படும்படியான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். குறிப்பாக ஆரம்பப்பள்ளி மாணவர்களுக்கு உழவு சம்பந்தமான கல்வியும் அதன் மூலமாக ஆதாரக் கல்வியும் கற்றுத்தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். விஞ்ஞானத்தைக் கற்பதற்கு ஒய்வு கொடுங்கள். இறுதியாக இந்த நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த இரண்டு திருத்தத்தோடு போதனா முறைப் பற்றிப்பற்றி நான் சொல்வது போலத்தான் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த முறையில் விவாதத்துக்குச் சொல்லவில்லை. போதனா முறை தாய் மொழியில் இருப்பது நல்லது என்று ஆசிரியர் தொழில் அனுபவத்தில் இருந்த எதிர்ப்புறத்தில் ராஜா அய்யர் குறிப்பிட்டார்கள். வெளி

நாட்டவர்கள் சொன்னதை, போதனா மொழி தாய் • மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தப் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Mr. Chairman, Sir,* now our approach to Educational Pattern must be based upon certain factors. The first thing is, whether the proposed pattern is a better one or not. The second thing is whether the defects found in the present system have been removed. Does not the proposed pattern remove the majority of defects, if not all? The next thing is, does the proposed pattern meet the requirements, aptitudes and needs of the pupil? It must be recognised that in no country, the educational pattern has been devised to suit for all time to come. But, there will be a skeleton, and that skeleton will admit of all suitable changes—not major, but minor now and then. In this rapidly changing world, there will be changes now and then. So, any educational pattern must be based upon certain sound educational principles. The first is the duration of the course. That is very important. We never quarrel about 14 or 15 or 16 years. That is always based upon psychological grounds and also on physiological grounds too. And as I said, it must meet the requirements and aptitudes of pupils with varied interests. Then there are certain stages. Each stage must be a terminal stage and it should lead on to higher courses. Now, applying these tests, we must see whether the educational pattern—the proposed educational pattern satisfies all these needs.

One thing I have noted in the discussion is this. There were certain points of agreement. I shall place those points before the House. First is the duration of the course, namely, 11 years So far, the speakers have not attacked it. They all approved of the 11 years duration, and then there was no controversy about the study of regional language or the recognition of the place of English. Then again all have recognised that there is need for core subjects. That also they have not so far attacked. On electives also, they have all agreed. (Sri K. Anbazhagan: Not on all.) The hon. Member is agreed on electives. I shall deal with electives later on. There are a number of subjects to choose. Therefore, one should realise that there is need for satisfying the aptitudes of the pupils. Now in the present system, it is all very rigid. Except Ordinary Mathematics or Special Mathematics, there is no provision for the study of Science, History and Geography as special subjects. That is the disadvantage. So, when we are agreed on the major points, like the duration of the course, core subjects, electives, etc., the points of difference are only a few and not many. I can understand people saying that it must be a 10-year course or a course of more than 10 years. When there is a major difference, it will be difficult for us to reconcile. On major points, there has been agreement. That is the first thing to be noted. The second thing is about electives. My friend is a young man when compared to me. I was a student in the high school between 1911 and 1915. Before 1911 we had the Matriculation course. The Matriculation course was a rigid course.

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [29th March 1963

Only pupils with great ability could pass. I studied in a high school which is reputed to be one of the best schools. If one looks into the Matriculation results, he will see that it was only between 25 and 30 per cent. Even the Presidency average was about 35 or 40 per cent. No more than that. So it was a rigid course and people thought that every one should study Algebra, Geometry, Physics, Chemistry, History and Geography. People who came from good educational environments took advantage of them and passed. What about the students who came from homes, where the people were illiterate? They suffered. Therefore, they thought that there ought to be optional subjects.

Coming to Optional subjects, they think that this Educational Pattern cannot, of course, be implemented immediately in many schools. I do agree with Mr. Sambasiva Reddiar here. There were two optionals then to be chosen by the students. The optionals were Mathematics, Physics, Chemistry, Tamil and Sanskrit. Any two could be taken. As a matter of fact, however, they introduced immediately the science subjects. The Government came to the help of the schools. I would request the Hon. Minister to verify what I say. I think the schools were given 2/3rd of the expense as laboratory grant until 1930. I think the Deputy Chairman might be aware of this, because, he was the President of the District Board for a long time. By 1921-25 almost all the schools had the laboratory equipment in full. In those days, students had to study electricity and magnetism. Subsequently, they dropped this. There was provision for one more optional to be taken. The reason is this. It was pointed out that a student who took Mathematics and Physics as electives would not have 'a complete' study unless he took the additional optional, Chemistry. In the case of many students, there was the third optional. The study of three optionals enabled them to get admission in the first group in the colleges. Eligibility was, of course, restricted only to two optionals. The students could appear for the examination in the third optional also. I am just pointing this out. It is pointed out that by the introduction of Science electives rural schools will suffer. There will be no equipment and so on. On the other hand, the argument must be that the rural schools should be upgraded. So far as Science is concerned, more money must be given to rural areas in two years for laboratory equipment, and for demonstration purposes. And then for practical purposes, within five years money must be given. Instead of saying that, to say that rural schools cannot introduce sciences and, therefore, 'Do not introduce science in urban schools' is wrong. What sin have the pupils in the urban areas committed to undergo this suffering? It is just like saying that because we cannot absorb two or three thousand students in the Engineering colleges, we should not give more seats or open more engineering colleges. I think this is not a sound argument. If we think that science should be introduced, very well, we have to do it. These are days of Science and Technology and there is no fun in saying, "you postpone it". How long to postpone it? Now, when there were two optionals in the 1911 scheme, those who took Science as optional

29th March 1963] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

studied also History and Geography. History and Geography were in the Time-table, no doubt. But nobody studied them seriously. Those periods were utilised for other purposes. There was a clamour from the History teachers that History should be made an examination subject. Therefore, in 1929, both the General Science and History were made examination subjects. Then came the one optional system. When there was only one optional, the grant was reduced to 50 per cent. The argument was that by that time all the schools had provided themselves with laboratory. In 1948 what happened was that even this one optional was unfortunately abolished. I was on that Committee when this was abolished. What happened immediately next year was that in the Navy and other centres they wanted students who studied Algebra and Geometry. The Andhra University also wanted that students who sought admission in Group I should have studied Algebra and Geometry. Therefore, in the next year we had to introduce these subjects. So, we find that no system is perfect. I do not think that many of us can sing well, though we may say that we have got an ear for music. But only a few can sing. Similarly, boys who have an aptitude for Mathematics and science may study those subjects.

Schools should be upgraded and more money should be given within two or three years. It is asked why there should be two electives and it is stated that there may be one elective. It should be understood that Mathematics and Physics go together. Science cannot be studied without being quantitatively. Without mathematics, Science cannot be studied. For Astro-Physics and Geo-Physics. Mathematics is the most important thing. Without Mathematics, nothing can be done. These two go together. Even in Chemistry you have Mathematics. It is not a mere preparation of oxygen or hydrogen. When a person wants to study Science, he must naturally study Mathematics. That is the reason why the change has been made in the revised pattern. 4-30 p.m.

Then, as regards overloading of the syllabus, I quite agree that if you look at it from your point of view, it is overloaded. If you look at it from my point of view, it is not overloaded. I do not know who introduced it.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Did you, Sir, ever say anything about it?

SRI R. VENKATACHALAM: He is answering the point of Sri Anbazhagan.

MR. CHAIRMAN: Then he must say "Mr. Anbazhagan said it".

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: My hon. Friend Sri Raja Iyer knows that in the Teachers' College there was one theory. It is known as the concentric system. That is, if you start with Physiology, the same thing is said about it in the II III and IV Forms too. The same thing—heart or or lungs—is repeated from the II to the VI Form. The same is the case with

கிடைக்கமாட்டார்கள். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தோடு இந்த ஆரம்பக்கல்வி 8-வது அமைந்தால் உண்மையிலேயே அது மிகவும் பெருமைப்படத்தக்க செய்தி. நாட்டிலே உள்ள மக்கள் அத்தனை பேரும் ஒருமுகமாக வரவேற்பார்கள். இந்த மாறுபாடும் செய்தியை அமைச்சரையும், கல்விக் குழுவையும் மிகவும் பாராட்டுகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக இரண்டாவது உயர்தரக் கல்வி (High School படிப்பு). அதிலே ஒரு பெரிய மாற்றம். இந்த ஆண்டு வாழ்க்கைக்காக வேண்டி பிரத்தியேகமாக விஞ்ஞானப் பாடத்துக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இடைக்காலத்தில் அதைப் புறக்கணித்து விட்டோம். பழைய கால உயர்தரப் பள்ளிகளில் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக்கூடம் என்றால், புதிய கிராம மாணவர்களிடையே ஏதோ ஆராய்ச்சிக்கூடத்தில் நுழைவது போல பிரமிப்பு உண்டாகும். இப்பொழுது பள்ளிக்கூடங்களில் விஞ்ஞான ஆய்வுக் கூடமில்லை. விஞ்ஞானம் படிப்பதற்கு நம் இளைஞர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. அதுவும் குறிப்பாக நேற்று நம் நண்பர்கள் பேசியதுபோல, அளவுக்கு அதிகமான உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்கள் கிராமாந்தரங்களில் திறந்துவிட்டதால் இப்பொழுது அங்கே விஞ்ஞான கூடத்தை அமைத்து அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் விஞ்ஞான மொழியைச் சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு கலைகளைச் சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அப்படி விஞ்ஞானக் கல்வியைக் கற்பதற்கு இப்பொழுது ஆசிரியர்கள் கிடைப்பதில்லை. அதாவது பள்ளியில் B.Sc. படித்தவுடன், பட்டம் பெறாத மாணவர்கள், இளைஞர்களுக்கு விஞ்ஞானம் கற்பிக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தக் காலத்தில், அணு யுகத்தில் வாழ்கிற நாம், அணுகுண்டுகளை வைத்துக்கொண்டு பயமுறுத்திக்கொண்டிருக்கிற காலத்தில் வாழ்கிற நாம், நம் குழந்தைகள் மனதைப் புதிய முறையில் நவீன வாழ்க்கைக்கு ஏற்றவாறு விஞ்ஞானத் துறையில் புகுத்துவதற்கு இந்த அரிய வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி எவ்வளவு அதிகமாக செலவு ஆனாலும், அதிக முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது, இந்த வாய்ப்பை அவசியமானதாகச் செய்யவேண்டும், அதற்கு என்ன செய்வது என்று தனிப்பட்ட விசேஷ நிபுணர்களை வைத்து அமைச்சர் அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

இப்பொழுது ஒரு நாமக்கல் தாலுகாவை மாத்திரம் எடுத்துக் கொண்டால், 26 உயர்நிலைப்பள்ளிகள் இருக்கிறது. 26 High School களில் விஞ்ஞானம் கற்பிப்பது எவ்வளவு தூரம் சாத்தியம் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே எல்லா மாணவர்களுக்கும் அந்த வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும். கல்வி என்று வருகிறபொழுது தாலுகா தலைநகரத்தில் மாத்திரம் வசதி இருக்கிறது. ஜில்லா தலைநகரத்தில் மாத்திரம் வசதி இருக்கிறது. கிராமங்களில் இருக்கிற ஹைஸ்கூல் மாணவர்களுக்கு இதுபோன்ற விஞ்ஞானக் கல்வி பயில, படிக்க வசதி கிடைக்க ஒரு இடர்ப்பாடும் ஏற்படாதவாறு அதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்று வருகின்ற இந்த ஆண்டிலே, அல்லது இன்னும் கொஞ்சம் காலம் ஆனாலும் சரி, தக்க நிபுணர்களைக்கொண்டு ஆராய்ந்து எல்லோருக்கும் ஒரு வாய்ப்பு கிட்டும்படியாக இந்தக் கல்வியை செய்யவேண்டும். அந்த

முறையில் இந்த விஞ்ஞானத்துக்குத் தனி இடம் அளித்து இந்த உயர்தரக் கல்வியை அமைச்சர் கொடுப்பதற்கும் நான் அவர்களை மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

அதே சமயத்தில் இப்பொழுது பலர் சொல்லியது போல், இந்த ஹிந்தி மொழியைத் தேர்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டிருப்பது. அதைத் தேர்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டால், என் அபிப்பிராயம் அதைக் கட்டாயமாக வைப்பதையே நான் வரவேற்கிறேன். ஏனென்றால் நேற்று அவர்கள் பேசியபொழுது குறிப்பிட்டார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து படிப்புக்குக் கிடைக்கப்படுகிற உபகாரச் சம்பளம் ஹிந்தியைப் படிப்பவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஹிந்திப் படிப்புக்கு அதிகச் சலுகை காட்டுகிறார்கள். ஆகவே நம்முடைய அரசாங்கம் ஓரளவு நிதி ஒதுக்கித் தருகிறது. மத்திய அரசாங்கம் ஓரளவு நிதி ஒதுக்கித் தருகிறது. மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கும் நிதியில் ஹிந்தி படித்தவர்களுக்கு ஹிந்தியில் அதிகமாக மார்க்குகள் பெறுகிறவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், நாம் ஹிந்தியைக் கட்டாயமாக வற்புறுத்தாத காரணத்தினால், மற்றவர்கள் இயற்கையாக அந்த வசதியை இழந்து விடுவதற்கு நாம் ஒரு வழிகாட்டியாகிவிடுகிறோம். ஆகவே அந்த மத்திய சர்க்கார் உபகாரச் சம்பளம் நம் மூலமாகத்தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய விருப்பப்படி கொடுப்பதற்கு அதிலே வழிகாண வேண்டும். அல்லது ஹிந்தியினுடைய மார்க்கை எந்த வகையிலே கணக்கு வைப்பது என்று ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் எல்லோருக்கும் அதனால் வருகிற நன்மை ஏற்படும். இல்லையானால் ஹிந்தி படித்த மாணவர்கள் மாத்திரம் அதிகமான எண்களைப் பெற்று கல்லூரி சேர்க்கைக்கு அவர்களுக்கு இருக்கிற வாய்ப்பு மற்றவர்களுக்கு இல்லாமல் போய்விடும். ஒன்று கட்டாயம் ஆக்கவேண்டும். அப்படி கட்டாயமாக்குவது சரியல்ல என்று நமக்கு முன்னாலே டாக்டர் சிதம்பரனார் பேசினார். மூன்று மொழி என்று சொல்லப்படுவது மேலும் அவர்களுக்கு சுமத்தப்படுகிற ஒரு பெரிய சுமைதான் என்று பழைய வெள்ளை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில் நானும் அப்படித்தான் நினைக்கிறேன். தாய் மொழி பேசுவது மட்டும் இருந்தால் 3 மொழி குறையாக இருக்காது. மேலும் 2 மொழி கற்க முடியும். அதை எப்படி கற்பிக்க வேண்டுமென்று போகப் போகத்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும். 3 மொழிக் கொள்கையில் நாம் அவசரப்படாது, எப்படி நம் குழந்தைகளுடைய வளர்ச்சி, சூழ்நிலையை ஆராய்ந்து தக்க முறையில் அமைக்க வேண்டும். இதற்கு உடனடியாக என்னுடைய வேண்டுகோள் என்னவென்றால் அதை விரும்பி எழுதவேண்டும், அதை Moderation-க்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றால் அப்பொழுது ஒரு சிலருக்கு மாத்திரம் சலுகை அமைவது எல்லோருக்கும் கிடைக்கிற வசதியாகப் போய்விடும். அது போலவே ஆங்கிலத்தில் சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு போதனா மொழியை ஆங்கிலத்தில் சொல்லிக்கொடுப்பதற்குத் தேவையான இடங்களில் நாம் Director அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறோம். அப்படி வந்தால் சிலருக்குச் செய்யமுடியும். பின்னால் என்ன ஆகும்? ஆங்கிலத்தில் உயர்ந்த தகுதி உடைய

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [29th March 1963

Physical Science. Density is taught in the VI Form. It is repeated in the Intermediate and I studied it in B.A. also. This is concentric system, to some extent. But, unfortunately it is missed. That is the reason why we are not able to cover so much portion. When I was in England, I found the 'History of England' contained only 150 pages and not more than that. Boys appeared for the examination studying that. Here, the Hon. the Minister for Education knows, when he was a student, he studied Tout's book, I, II and III. It was such a voluminous book. Perhaps it was for Indian students and not for English students. All these must be given up. Even in Science many things are repeated again and again. You study the same thing in Optional Physics and in General Science also. General Science is less quantitative, less mathematical. Optional Physics is more mathematical. If you can lighten the syllabus, all right. You say the XI Standard portion alone should be there for the examination. Science covers every-day occurrence. Science is applied to everyday life. With a view to giving all-round education and with a view to providing for boys who have got special aptitudes, this pattern was evolved. As a matter of fact, this was discussed in detail at the meeting of the Consultative Committee. As I said in the beginning, it is not possible at all to satisfy all the needs. I find even among my own colleagues, brother teachers, each one looks at it from his own angle. You may say that I am also looking at it from my own point of view.

The hon. Member talked about rural schools. When a higher elementary school is upgraded, you start with the IX Standard You appoint one L.T.—Mathematics L.T. this year. Next year you appoint a History L.T. If you do not make Science compulsory, the boys will have no chance of reading Science at all. When there were two optionals, as Sri Raja Iyer knows it, there was this formula. For every ten teachers you can have one extra teacher. Suppose there are 40 boys. Twenty go to Physics and twenty to Mathematics. If all the 40 take Mathematics, there is only one teacher. If there are two groups in a section, you require one more teacher. So, the original formula was that for every ten teachers, grant for an extra teacher was given. Therefore, if there is no adequate staff, you must ask for more staff, more grant and more equipment. It is in that way that this problem should be approached. We want all schools to provide first-class education. That is our aim. Even in the Consultative Committee it was said that rural schools would suffer. I said that rural schools must be given more grants for some time to come. There are already many well-established schools in urban areas. They have got equipment already. To them lesser grant may be given. There is no invidious distinction in this. Newly started schools require more money. By doing so I am quite sure Optional Science can be introduced. In the rural schools there will be only one section. Out of 40 boys, ten will take Science. The remaining boys will take Mathematics or Chemistry or History or Tamil or some other subject. There would not be any difficulty at all.

29th March 1963] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

Only a few points more, Sir. I am not going to touch the Hindi problem. I think the present solution is the best one. As a teacher, I am saying it. Hindi teachers say that unless there is an examination, several boys would not read. After all, eligibility is considered by the University and not by the Government. The University is going to determine it. Therefore, the proposed solution is the best and happy solution, in my opinion.

As regards the medium of instruction, Dr. Chidambaranathan has answered the point very well. I simply support what he has said. He himself finds it is not an easy thing to introduce Tamil medium immediately. What the Consultative Committee has decided is the right thing. For the present, English should continue. I have been saying all along when you have got to solve other problems why waste time on this language problem. For at least 25 years let us have English and let us think of the problem afterwards.

I was of course, for upgrading secondary schools into higher secondary schools. But now I find it is not possible. I am taking the next best. I am not for ten years of secondary education. It is quite useless. Our boys will be spoiled. The reason why I say this is that intelligent boys will suffer. Dull boys would not suffer. Five *plus* and 15 *plus* are all right. (Sri K. Rajaram: Do you support 4 *plus?*) It is educationally unsound. There is such a thing as maturity of age. After ten years, 70 per cent are leavers. Even in training institutions where third rate and fourth rate boys join now they won't be admitted unless they are 17 *plus*. For two years they will roam about the streets. They will join this or that political party. Political parties will have a number of volunteers to work for them. We should not look at the problem from the political point of view. Education must stand alone. *4-50 p.m.* It should be considered from this point of view, namely, whether it will be useful or not, whether it will give sound education or not, whether the children will be benefited by such education or not. I concede our children are at a disadvantage when we compare them with children in Northern India where they have the Higher Secondary Education. These disadvantages do not matter. The advantages in this pattern are greater than the disadvantages. In any system of education there are bound to be certain disadvantages. But here the advantages outweigh the disadvantages. We have to take it in that light.

Sir, I wholeheartedly support this pattern. The best solution to reduce load is to reduce the content to the minimum that is necessary in the cone subjects. Then the scheme can be very well adopted and worked.

Thank you, Sir.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்வித் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசிய நம் மதிப்புக்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இந்தத் திட்டத்துக்குப் பரவலான ஆதரவு தெரிவித்துப் பேசினார்கள். அவர்கள் பேசிய முறை

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்] [29th March 1963

சாதாரண ஆதரவு காட்டாதது மட்டுமல்ல. எனது அருமை நண்பர் ராஜா அய்யர் அவர்கள் கிளப்பிய சில குறைபாடுகளுக்கு பதில் அளித்த வகையிலும், எனது அன்புக்குரிய அங்கத்தினர் திரு. அன்பழகன் கூறிய சில குறைபாடுகளுக்கு பதில் அளித்த வகையையும் பார்த்தபோது இந்தத் திட்டத்துக்கே அவர்தான் அடிப்படைக் காரண கர்த்தாவாக இருப்பாரோ என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. நமது மதிப்புக்குரிய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்துப் பேசிய பாணியிலே 'I am a lay Man in the portfolio of Education' என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதையும் நினைவுப்படுத்தும்போது The man behind the screen may be our Dr. Mudaliar, Lakshmanaswami என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

இந்தத் திட்டத்தை யார் சமர்ப்பித்தார்கள் என்பது முக்கியம் அல்ல, திட்டம் எத்தகையது என்பதுதான் பிரச்னை. திட்டத்தை ஆராயும்போது இது ஒரு புதிய திட்டம் என்று எல்லோரும் அதைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். நான் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. புதிய வார்னிஷ் பூசப்பட்ட பழைய மேஜை போன்றதுதான் இந்தத் திட்டம். இந்த மன்றத்தில் வீற்று இருப்பவர்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்த காலத்திலே எந்த Syllabus பேரில் படித்தார்களோ அந்த Syllabus-ஐ அடிப்படையாக வைத்து இந்தத் திட்டம் ஒரு சில திருத்தங்களுடன் புதுப்பிக்கப்பட்டு சமர்ப்பிக்கப் பட்டு இருக்கக் கூடிய திட்டம். இந்தத் திட்டத்திலே பல நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. ஆங்கிலத்திலே சொல்வார்கள் "The peacock has got fine feathers but foul legs" அதைப் போல சில குறைபாடுகளும் இந்தத் திட்டத்திலே காணக்கிடக்கின்றன. ஆக இதை ஆராயும்போது இந்தத் திட்டத்திலே முன்பு இருந்ததற்கும் இன்றைக்கும் உள்ள திட்டத்துக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்றால் முன்பு இந்தி படிக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனைகள் இருக்கவில்லை. மத போதனை படிக்க வேண்டும் என்று இருந்தது. இது போன்ற சில மாறுபாடுகள் மட்டும் போக, பாக்கி உள்ள அம்சங்கள் பெருவாரியாக பழைய திட்டத்தை அனுசரித்து அமைந்து உள்ளன. இந்தத் திட்டம் சமர்ப்பித்த வகைகளிலே பள்ளிகளிலே கல்வி சம்பந்தமான திட்டங்கள் நடை முறையில் நடத்தப்படும்போது அடிக்கடி மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தக்கூடாது என்று நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தக் கருத்தை நான் பூர்ணமாக ஆதரிக்கின்றேன். நடைமுறையில் இது மாறுபட்டுத்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. முன்பு நான் குறிப்பிட்ட காலத்திலே நீண்டகாலம் அந்தத் திட்டம் அமுலில் இருந்தது. கனம் அவிநாசிலிங்கம் செட்டியார் அவர்கள் கல்வி மந்திரியாக ஏற்ற உடனே ஒரு புதுத் திட்டத்தை ஏற்பாடு செய்தார்கள். அதற்குப் பிறகு கனம் சுப்ரமணியம் அவர்கள் கல்வி இலாகாவை ஏற்ற உடனே வேறு ஒரு புதுத் திட்டத்தை உருவாக்கினார்கள். தற்போது நிதியமைச்சராக இருக்கும் நமது மதிப்புக்குரிய கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இலாகாவை ஏற்ற உடனே மறுபடியும் ஒரு திட்டம் உருவாக்கப்படுகிறது. இந்த முறை

29th March 1963] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்]

மாற வேண்டும். இதற்குப் பிறகு வரக்கூடிய கல்வி அமைச்சர்கள் இங்கு வீற்று இருப்பவர்களில் சிலர் வரக்கூடும்— அவர்கள் வந்தால் வேறு ஒரு புதுத் திட்டம் வரவேண்டும் என்ற நியதியை அவர்கள் கைக்கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கல்வி முறையிலே திட்டங்கள் உறுதியான முறையிலே கைக்கொள்ளாத காரணத்தால், பல பெரிய பெரிய அரசாங்கங்கள் வீழ்ந்திருப்பதை கண் கூடாகக் கண்டு இருக்கிறோம். இந்தத் துறையில் அடிக்கடி மாற்றம் ஏற்படுவது மிகவும் வருந்தத் தக்கது ஆகும். இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை நமது கல்வி அமைச்சர் சமர்ப்பித்துப் பேசுகையிலே குறிப்பிட்டார்கள் 'இந்தத் திட்டம் மாறுவது கூடாது. இந்தத் திட்டமாவது நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய அவா' என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது வரவேற்கத்தக்க ஒரு அம்சம். அவர்கள் பேச்சிலே குறிப்பிட்ட சில உண்மைகளைக் கொண்டு பார்க்கும்போது, அவர்கள் பேச்சைக் கொண்டே அவருடைய அவா பூர்த்தியாகுமா என்று சந்தேகப் படக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. அவர்கள் சொன்னார்கள் Primary Education Committee என்ற ஒரு Committee புதுக் கல்வித் திட்டத்தை உருவாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். மத்திய அரசாங்கம் கல்விக் கமிட்டி ஒன்று ஒரு புது திட்டத்தை, கல்வித் திட்டத்தை உருவாக்கிக் கொண்டு இருக்கின்றது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் வந்தால், இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் வரக்கூடிய சிபாரிசுகளிலே சில நல்ல அம்சங்கள் வரக்கூடும். அவர்கள் திட்டம் போடும் வரைக்கும் நாம் காத்து இருக்கவேண்டியது இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள் அப்படிச் செய்தால் நல்ல சிபாரிசுகள் வந்தால், அதைப் புறக்கணித்து விடுவது என்று பொருளா? நல்ல சிபாரிசுகள் வந்தால், அதை ஏற்கத்தானே வேண்டியிருக்கும். இந்த சிபாரிசுகளைப் பார்க்கும் வரையில், மறுபடியும் ஒரு மாற்றம் வராத நிலையில் இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக அமுல் படுத்துவதில் என்ன அவசியம் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆக இந்தச் சிபாரிசுகள் வரும் வரையில் இன்னும் ஒரு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு இந்தத் திட்டத்தை அமுல் படுத்தாமல் ஒத்தி வைப்பது நல்லது என்பது என்னுடைய கருத்து.

இந்தியைப் பொறுத்து நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொன்னார்கள். "ஒரு ஆண்டு மட்டும் பரீட்சை வேண்டாம் என்று நான் குறிப்பிட்டிருந்தேன். நான் குறிப்பிட்டது போல ஒரு ஆண்டு தீர்ந்துவிட்டது. ஆகவே இந்த ஆண்டு இந்தி வருகிறது என்று சொன்னார்கள்." இது திருப்தி அளிக்கக்கூடிய விளக்கமாக என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஒரு ஆண்டு மட்டும் போதும் என்று சொன்னார்கள். ஒரு ஆண்டு கால அனுபவத்திலே அவர்கள் கண்ட குறைபாடுகள் என்ன என்பதை இவர்கள் சொல்லவில்லை. அதனால் மாணவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய தீங்குகள் என்ன என்று விளக்கவில்லை. அதைப் பார்க்கும்போது சில பத்திரிகைகளிலே சில காலத்துக்கு முன்பு நான் பார்த்தேன். மத்திய அரசாங்கம் இந்தி பரீட்சை நடத்தா

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th March 1963

களுக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறார்கள். இந்தியில் மார்க் வாங்குவதற்கு தனி ஸ்காலர்ஷிப். அது இந்திக்காகக் கொடுப்பது. மாணவர்கள் படித்தால் அதையும் பயன் படுத்திக்கொள்ளலாம்.

திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்: நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் இரண்டு கோடிக்கு மேல் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். உபகாரச் சம்பளம் வழங்குவதில் சென்னையில் உள்ள பச்சையப்ப நாயகர் உணவுவிடுதி பாடசாலையில் 48 மாணவர்கள் உணவு விடுதியில் இருந்து படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் 22 மாணவர்கள் மட்டும் உபகாரச் சம்பளம் பெற்றுக்கொள்ளும் வகையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீதமுள்ள 26 மாணவர்களுக்குச் சலுகை கிடைக்கவில்லை. இவைகளுக்கு உடனே கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பொருளாதாரம் இல்லை கொடுக்க, பணம் இல்லாத காரணத்தால் இத்தனை பேருக்குக் கொடுக்கமுடியாத நிலையில் இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். அதுபற்றி ஹரிஜன இலாக்கா டைரக்டரிடம் சொன்னேன். பணத்தை ஒதுக்கினால் கொடுக்க வஞ்சனையில்லை என்றார்கள். இங்கு வந்து சொன்னால் பணம் இல்லை என்கிறார்கள். பணம் திரட்டவேண்டுமென்று புதிய வரிபோட்டால் எதிர்ப்பு வந்துவிடுகிறது. இந்த நிலையில் பொருளாதார அடிப்படையில் உதவிச் சம்பளம் கொடுக்க திட்டமிட்டால் தற்போது கொஞ்சம் நஞ்சம் பிற்பட்டவர்களுக்கு கிடைத்து வருவதுகூட கிடைக்காது. கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று நல்ல முறையில் பதில் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி உடனடியாக முடிவு செய்வதற்கு இல்லை என்று சொல்லியது மகிழ்ச்சிக்குரியது. பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு ஜாதியடிப்படையில் இன்னும் பத்து வருஷ காலத்திற்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுப்பதை தற்போதுள்ள நிலைமை அனுசரித்து அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

*182. *Review of the progress made in Co-operative Development Schemes 1962–63.*

*183. *Statement XXXIII showing action taken on Assurances, promises and undertakings given during Thirteenth to Twentieth Sessions, 1958–62, of the Madras Legislative Council.*

* Laid on the table of the House on 24th March 1963.

29th March 1963]

APPENDIX I.

L.A. Bill No. 8 of 1963.

[*Vide* item IV (1) on page 127]

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1962.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Appropriation (No. 2) Act, 1963.

2. *Supplementary appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year which commenced on the 1st April 1962.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State, for the financial year which commenced on the 1st April 1962, a further sum not exceeding twenty-one crores, sixty-two lakhs, forty-one thousand and five hundred rupees being moneys required to meet—

(a) the supplementary grants made by the Madras Legislative Assembly for that period, as set forth in column (3) of the schedule ; and

(b) the supplementary expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that period, as set forth in column (4) of the schedule.

SCHEDULE.

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding: Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
II	Motor Vehicles Acts—Administration.	7,200	..	7,200
III	General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.	5,83,800	900	5,89,700
IV	Stamps Administration ..	9,03,900	..	9,03,900
	Debt Charges ..	..	*23,98,000*	23,98,000
VI	State Legislature ..	28,400	*2,500*	30,900
VII	Elections ..	11,53,100	..	11,53,100
VIII	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	33,01,100	*79,900*	33,81,000
IX	District Administration and Miscellaneous.	53,48,000	..	53,48,000
X	Administration of Justice..	10,46,800	*99,300*	11,46,100
XI	Jails ..	12,63,100	..	12,63,100
XII	Police ..	14,19,900	*1,900*	14,21,800

[29th March 1963

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding — Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
XIII	Education	1,17,05,600	..	1,17,05,600
XIV	Medical	89,71,000	..	89,71,000
XV	Public Health	4,30,700	..	4,30,700
XVI	Agriculture	600	..	600
XVII	Fisheries	100	..	100
XIX	Co-operation	6,78,200	..	6,78,200
XX	Industries	1,30,41,700	..	1,30,41,700
XXI	Cinchona	1,38,700	..	1,38,700
XXII	Khadi	2,33,800	..	2,33,800
XXIII	Community Development Project, etc.	10,00,000	..	10,00,000
XXIV	Labour including Factories.	100	..	100
XXV	Welfare of the Scheduled Castes, Tribes and other Backward Classes.	41,63,800	..	41,63,800
XXVI	Irrigation	1,46,92,600	..	1,46,92,600
XXVII	Public Works—Works ..	47,02,600	67,600	47,70,200
XXVIII	Public Works—Establishment and Tools and Plant.	25,16,000	..	25,16,000
XXX	Road Transport Schemes ..	21,04,300	..	21,04,300
XXXI	Famine Relief	96,200	..	96,200
XXXII	Pensions	22,06,400	3,24,600	25,31,000
XXXIII	Miscellaneous	75,400	..	75,400
XXXV	Forest Department.. ..	5,18,300	..	5,18,300
XXXVI	Other Miscellaneous Contributions and Assignments.	28,64,300	76,200	29,40,500
XXXVIII	Capital outlay on Public Health.	30,00,700	..	30,00,700
XXXIX	Capital outlay on Agriculture.	100	..	100
XL	Capital outlay on Industrial Development.	28,50,700	1,00,500	29,51,200
XLI	Capital outlay on Irrigation.	39,97,100	..	39,97,100
XLII	Capital outlay on Public Works.	6,01,200	54,500	6,55,700
XLIII	Capital outlay on Road and Water Transport Scheme.	..	8,700	8,700
XLIV	Capital outlay on Forests.	8,85,800	..	8,85,800
XLV	Commuted value on Pensions.	..	28,100	28,100
XLVI	Capital outlay on Schemes of Government Trading.	4,67,03,500	..	4,67,03,500
	Public Debt—Repayment.	..	6,97,84,000	6,97,84,000
	Total ..	14,32,34,800	7,30,06,700	21,62,41,500

I certify that this is a Money Bill.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS,
29th March 1963.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

APPENDIX II.

L.A. Bill No. 9 of 1963.

[*Vide* item IV (2) on page 127.]

(As passed by the Assembly).

A Bill to provide for the appropriation of moneys out of the Consolidated Fund of the State for the services of the financial year commencing on the 1st April 1963.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Appropriation (No. 3) Act, 1963.

2. *Appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year commencing on the 1st April 1963.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State for the financial year commencing on the 1st April 1963, a sum not exceeding two hundred and twenty-two crores, thirty-eight lakhs, twenty thousand and two hundred rupees being moneys required to meet—

(*a*) the grants made by the Madras Legislative Assembly for that year as set forth in column (3) of the schedule; and

(*b*) the expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that year as set forth in column (4) of the schedule.

SCHEDULE.

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding — Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
I	Land Revenue Department.	88,18,100	500	88,18,600
II	Motor Vehicles Acts—Administration.	13,35,600	..	13,35,600
III	General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.	75,04,700	8,100	75,12,800
IV	Stamps Administration.	34,21,700	..	34,21,700
V	Registration Department.	53,20,200	100	53,20,300
	Debt charges	..	11,95,95,500	11,95,95,500
VI	State Legislature ..	13,04,600	63,500	13,68,100
VII	Elections	13,72,900	..	13,72,900
VIII	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	1,82,32,200	13,90,200	1,96,22,400

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding. Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
IX	District Administration and Miscellaneous.	5,31,43,500	8,000	5,31,50,500
X	Administration of Justice.	1,41,82,800	18,15,400	1,59,98,200
XI	Jails	1,51,42,000	..	1,51,42,000
XII	Police	8,10,79,400	100	8,10,79,500
XIII	Education	29,25,02,400	100	29,25,02,500
XIV	Medical	7,14,18,100	100	7,14,18,200
XV	Public Health	2,90,75,000	500	2,90,75,500
XVI	Agriculture	6,27,39,000	1,000	6,27,40,000
XVII	Fisheries	71,68,100	..	71,68,100
XVIII	Animal Husbandry ..	1,78,54,400	100	1,78,54,500
XIX	Co-operation	2,63,56,100	..	2,63,56,100
XX	Industries	5,23,20,700	..	5,23,20,700
XXI	Cinchona	29,48,800	..	29,48,800
XXII	Khadi	15,00,000	..	15,00,000
XXIII	Community Development Projects, etc.	6,75,43,500	..	6,75,43,500
XXIV	Labour including Factories.	25,25,300	500	25,25,800
XXV	Welfare of the Scheduled Tribes, Castes and other Backward Classes.	3,39,71,800	500	3,39,72,300
XXVI	Irrigation	5,24,89,300	..	5,24,89,300
XXVII	Public Works—Works.	5,73,86,600	2,46,400	5,76,33,000
XXVIII	Public Works—Establishment and Tools and Plant.	1,98,74,100	..	1,98,74,100
XXIX	Public Works—Grants-in-aid.	2,28,06,300	..	2,28,06,300
XXX	Road Transport Schemes.	4,61,90,700	..	4,61,90,700
XXXI	Famine Relief ..	7,20,500	50,00,000	57,20,500
XXXII	Pensions	3,34,65,100	4,96,400	3,39,61,500
XXXIII	Miscellaneous	2,40,51,500	13,50,000	2,53,01,500
XXXIV	Stationery and Printing.	1,53,45,200	1,800	1,53,47,000
XXXV	Forest Department ..	91,37,900	100	91,38,000
XXXVI	Other Miscellaneous Contributions and Assignments.	1,84,66,600	22,13,000	2,06,79,600
XXXVII	Compensation to Zamindars.	30,00,000	..	30,00,000
XXXVIII	Capital outlay on Public Health.	31,61,200	..	31,61,200
XXXIX	Capital outlay on Agriculture.	3,75,000	..	3,75,000
XL	Capital outlay on Industrial Development.	5,88,15,300	..	5,88,15,300
XLI	Capital outlay on Irrigation.	7,39,35,300	..	7,39,35,300
XLII	Capital outlay on Public Works.	4,68,70,600	..	4,68,70,600
XLIII	Capital outlay on Road Transport Schemes.	1,33,82,000	100	1,33,82,100
XLIV	Capital outlay on Forests.	62,05,000	..	62,05,000
XLV	Commuted value of Pensions.	5,02,500	1,00,000	6,02,500
XLVI	Capital outlay on Schemes of Government Trading.	6,78,82,100	..	6,78,82,100
XLVII	Loans and Advances by the State Government.	21,80,71,800	..	21,80,71,800
	Public Debt—Repayment.	..	41,23,33,600	41,23,33,600
	Grand total ..	1,67,91,84,600	54,46,35,600	2,22,38,20,200

I certify that this is a Money Bill.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS,
29th March 1963.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Saturday, the 30th March 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Zari (gold lace) making factory

*1. S.N. Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to start zari (gold lace) making factory in the State; if so, whether it is in the public sector or in the private sector; and

(b) the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) The possibility of starting a zari making unit in this State is under examination.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Is the Hon. Minister aware of the difficulties faced by the handloom weavers especially in getting the lace for use in the handloom industry in view of the Gold Control Order?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes, Sir, we are aware of the difficulties of the gold thread weavers, particularly silk weavers in Madras State who use zari for borders and other embellishments. Government are trying to procure in bulk zari from other parts of India and distribute it amongst the weavers as soon as possible.

SRI S. K. SAMBANDHAN: In view of such difficulties, will the Government decide to start a factory at the earliest possible moment?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Government do not propose to start a factory. Already there is a proposal to start one in the co-operative sector. The difficulty is with regard to import of machinery. It requires fairly sizeable foreign exchange. Therefore, Government are now considering whether it would be possible to buy second hand machinery and try to start one in the co-operative sector. It is only in a very preliminary stage of investigation.

SRI S. K. SAMBANDHAN: If any private party comes forward, are the Government prepared to give all the financial and technical assistance?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the Government would welcome any enterprise which wants to start a zari making unit in Madras State and every facility would be afforded to the unit

[30th March 1963

Police firing at Urappanoor

* 2. S. N. Q.—Sri S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether the circumstances that led to the police firing at Urappanoor village in Madurai district have been investigated; and

(*b*) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (*a*) & (*b*) On the orders of the Collector of Madurai, the Revenue Divisional Officer, Usilampatti, conducted an enquiry into the police firing at Urappanoor village in Madurai district and finished it on 26th March 1963. His report together with the remarks of the Collector is expected in the first week of April 1963.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us what the contents of the Report are?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We do not know it. We have not yet received the Report.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister at least assure us that the Report will be placed on the table of the House at any time?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, well, I do not know whether it is the practice to place the Report of the Revenue Divisional Officer on the table of the House. If that is the practice, then the usual practice in respect of that would be followed.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us what are the main reasons that instigated the police authorities to resort to firing?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, an order under section 144 was promulgated on the 16th March 1963. A large number of villagers in defiance of the orders under section 144 came to the spot armed with brickbats, stones, etc., and in spite of the warnings that were administered by the police, they would not disperse. The police resorted to a light lathi charge in the first instance and when the crowd became unruly and life and property came in danger, they had to resort to firing.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, before resorting to firing, did the police follow all the procedure that has to be followed before resorting to shooting, namely, shooting in the air, or shooting below the knee? That is the procedure adopted before firing is considered necessary or essential.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : On the exigencies of the situation as it existed at that moment, the Taluk Magistrate had the authority to order firing. The Taluk Magistrate did exercise that authority after taking all the precautions necessary.

30th March 1963]

SRI S. K. SAMBANDHAN : After taking such precautions, how many rounds did the police fire against the crowd? Only 12 rounds would not have killed 3 and wounded 7. May I also know, Sir, whether the Government have taken any steps to prevent such things happening in the future?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The report is that 12 rounds were fired and about three persons actually died and seven were injured. I cannot vouchsafe how far the hon. Member's opinion is correct that three persons would not be killed in twelve rounds of firing.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, போலீஸ் இலாகாவினர் [illegible] நிகழ்ச்சிக்கு முன்பே அந்த வட்டாரத்தில் அவர்கள் நடந்து கொண்ட முறை பொது மக்களுக்கு ஆத்திரம் ஊட்டுவதாக இருந்ததாக அங்குள்ள மக்கள் சொல்லுகிறார்கள். போலீஸ் பல தவறுகள் இழைத்த பிறகு பொதுமக்கள் ஆத்திரப்பட்டதன் விளைவாக சுட நேரிட்டதாகக் கூறப்படுவதால் அந்த நிகழ்ச்சியை நீதிபதியைக் கொண்டு விசாரிக்க அரசாங்கம் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அங்கத்தினரே பிரமிசெஸ் கன்க்ளுஷன் இரண்டையும் சொல்லிவிட்டார். முதலில் போலீசார் ஆத்திரம் வரும்படி நடந்து கொள்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது சரியல்ல. ஆத்திரப்படும்படி போலீசார் நடந்துகொள்ளவில்லை. முதல் நாள் சாயங்காலமே ஒரு தரப்பாருக்குக் கோர்ட்டிலே தீர்ப்பாகியிருக்கிறது. அதை அமுல் நடத்தவேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. இந்த 144 பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் முதல் நாள் சாயங்காலமே விவரமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகும் ஊரில் இருக்கிறவர்கள் கத்தி, கம்பு, கோல் எல்லாவற்றையும் பொறுக்கிக் கொண்டு மறுநாள் காலையில் அந்த இடத்திற்கு வந்து கல்லை வீசியெறிய ஆரம்பித்தார்கள் என்று சொன்னால் போலீசார் அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அவ்வாறு பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்யாதவர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாவார்கள். ஆகையால் தவறுகள் செய்தார்கள் என்று நாமாகவே நினைத்துக்கொண்டு தவறுகள் செய்திருந்தால் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பது hypothetical ஆக அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Apart from promulgating the order under Section 144, did the authorities concerned take any action to bring about a compromise between the parties concerned and if so, what happened to such action?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, the report says, that on an earlier day, even before the promulgation of the order under section 144, that is, on the 15th March 1963, the Police officers went and explained the legal position to the villagers that the Court had held that Veluchami Thevar and his party had got the right to wave the white flag and nobody could interfere with it. All these things were explained to them and I do not think they promulgated the order without explaining these things.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, போலீசார் அக்ரமமாக நடந்துகொண்டதாக ஒரு அபிப்பிராயம் பொது மக்களிடத்தில் இருப்பதால் நீதிமன்ற விசாரணை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏன் தயங்குகிறது ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சர்க்கார் ஒன்றுக்கும் தயங்கவில்லை. யார் தவறு செய்தாலும் அவர்களைக் கண்டிக்க சர்க்கார் இருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் தயங்குகிறது என்று சொல்வது [illegible] [illegible]

தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எந்த இடத்தில் எப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடந்தால், அதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்று விதிகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிகளின்படி கலெக்டர் யாராவது ஒருவரை ஆபீசராக நியமித்து விசாரணை நடத்தவேண்டும். அந்த விதிகளின்படி ஆர். டி. ஓ. விசாரித்திருக்கிறார். அதற்குமேல் அதைக் கலெக்டர் பார்த்துத்தான் அவர் அபிப்ராயத்தை எழுதவேண்டும். அது வந்த பிறகுதான் சர்க்கார் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, இரண்டு கிராமத்தார்களையும் போலீசார் கூப்பிட்டு சமாதானம் செய்வித்து "நாங்கள் கலகம் செய்துகொள்ளவில்லை", என்று மேல உரப்பனூர்காரர்கள் 46 பேர்களும் கீழ் உரப்பனூர்காரர்கள் 20 பேர்களும் கையெழுத்துப்போட்டு ஒற்றுமையாக இருப்பதாகச் சொல்லி பிறகு அவர்கள் அதை மீறியதால்தான் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடந்தன என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் : மார்ச் 14-ம் தேதி போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் கூட்டம் கூட்டி இரண்டு தரப்பாருக்கும் உள்ள நிலைமையை விளக்கினார்கள். அவர்கள் அதை ஒத்துக்கொண்டதாகத்தான் தகவல் இருக்கிறது.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : நீதி மன்ற விசாரணைக்குப் பல நடைமுறைகளைக் கையாளவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதையெல்லாம் பார்த்தபிறகு நீதிமன்ற விசாரணைக்கு உத்தரவு போடக் கூடிய உத்தேசம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறதா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் : இப்போது என்ன சொல்லமுடியும் என்று தெரியவில்லை. இப்போது இருக்கிற விதிகளின் பிரகாரம் விசாரணை நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விசாரணை ரிபோர்ட் சர்க்காருக்கு வரும். சர்க்கார் அதைப் பரிசீலனை செய்யும்.

Civil Defence Force

* 120 *Q.*—SRI L. S. KARAYALAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to organise Civil Defence Force in the Madras City and other major towns in the State;

(*b*) if so, the details thereof; and

(*c*) the steps, if any, taken in the matter of air-raid precaution?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (*a*) Civil Defence Plans for Madras City and certain other towns have been prepared and kept ready for implementation at short notice; a Civil Defence Force will be organised in this State at the appropriate time.

(*b*) It is not in the public interest to disclose the details of the Schemes.

(*c*) Air-Raid Precautions are covered by the Civil Defence Schemes.

SRI L. S. KARAYALAR : Sir, when Commandants and Assistant Commandants are appointed for this Civil Defence Force, what are the qualifications required of them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member may put a separate question.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Home Guard system be converted into the Civil Defence Personnel?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : These are two independent systems.

State Transport express buses

* 121 *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether suggestion or complaints books are provided in the State Transport express buses;

(*b*) if so, whether suggestions or complaints written in those books are looked into and by whom; and

(*c*) the number of suggestions or complaints made by passengers of the Thanjavur express buses from 1st January 1962 to 30th June 1962 and the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) Yes.

(*b*) The complaints or suggestions are looked into by the Traffic Superintendents in respect of traffic matters and by the Assistant Engineers if they relate to technical matters.

(*c*) Ten suggestions/complaints were made relating to the following :—

(i) Good quality paper to be used for complaint books kept in the buses;

(ii) Fitting of luggage rack;

(iii) Exhibition of timings list;

(iv) Provision of electric horn, and clock;

(v) Request for allowing smoking;

(vi) Giving buses special maintenance attention after completion of each trip;

(vii) Printing of bigger size tickets in good quality paper;

(viii) Printing of time tables on the reverse of tickets;

(ix) Provision of toilets; and

(x) Continuous use of fans.

It is not convenient to lower the luggage rack in the buses. It is not possible to print time tables on the reverse of tickets and to provide toilet room in all express buses. Smoking is not permissible under the rules in force. Continuous use of fans will entail damage to them and there is no need for a fan when the bus is in motion. All the other suggestions have been implemented.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister be pleased to tell us when the suggestions were made and when they were implemented?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Several suggestions were made. One was made on 14th January 1962, the second on 13th March 1962 and the third on 11th June 1962 and so on.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether there was any suggestion that spare parts should be provided in the express buses, so that if there be any repairs on the way, it can be attended to then and there and passengers need not be stranded on the road for hours together?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Normally, every bus carries a certain set of tools. It is not usual to carry spare parts in buses.

திரு. வித்வான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : சாதாரண பஸ்களில் இந்தப் புகார் புத்தகங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா ? இல்லை என்றால் வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்களைப் பற்றித்தான் சொன்னேன். சாதாரண பஸ்களைப்பற்றிக் கேள்வி போட்டால் பார்த்துச் சொல்கிறேன்.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Are there any proposals to ply new express buses within two or three months? If so, may I know the routes therefor?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்போது மேஜைமேல் ஒரு அறிக்கை வைத்தோம், ராஜ்யத்தில் நேஷனலைஸ்டு டிரான்ஸ்போர்ட் எங்கெங்கு புது நெடுந்தூரம் பஸ்கள் விடுவது என்று. அதை யொட்டி விடப்படும். இப்போது எந்தெந்த இடமென்று எனக்கு ஞாபகமில்லை.

Co-operative Societies for Goldsmiths

*122 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to start co-operative societies for goldsmiths for the manufacture of 14 carat gold jewellery?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes. A scheme for the organisation of four industrial co-operative societies for goldsmiths at Madras, Tiruchirappalli, Madurai and Coimbatore has been sanctioned on 5th March 1963.

SRI S. K. SAMBANDHAN : What is the purpose of these co-operative societies? Are they to make only 14 carat jewellery or will any other work be undertaken in these co-operative societies?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They will be organised as multi-metal societies. I am not very keen that people should stick to making gold jewels only. We want to give them work in various other metals, including silver, copper, brass, aluminium and so on. We will try to give them work which will be of industrial use in preference to work which will be ordinarily making of jewellery.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு நிலையங்கள் எப்போதிலிருந்து வேலை தொடங்கும் ? அதில் பங்குதாரர் களாவதற்கு எப்படிப்பட்டவர்களுக்கு எந்த அடிப்படையில் உரிமை அளிக் கப்பட்டிருக்கிறது ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பங்குதாரர்களாவதற்கு பொது [illegible], அவர்கள் கோல்டு [illegible], பொற்கொல்லர்களாக [illegible] [illegible] பொற்கொல்லர் [illegible] [illegible] —

[illegible] சேர்ந்துவிடக் கூடாது என்று கண்காணிப்போடு பார்த்துக்கொண் டிருக்கிறோம். பொற்கொல்லர்களாக வேலை செய்பவர்களுக்குத்தான் யோக்யதாம்சம் இருக்கிறது. இதை ஆரம்பிப்பதற்கு மத்திய சர்க்காரி லிருந்து 14 காரட் தங்கம் கிடைக்கும்படியாக அவர்கள் செய்யவேண்டும். கிடைக்கும்படியாக செய்தவுடனே இந்தத் தொழில் ஆரம்பமாகிவிட முடி யும். அதற்கு சற்று தாமதம் ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரம் அதில் வேண்டிய உதவி செய்வதாக மத்திய நிதி அமைச்சர் எழுதி யிருக்கிறார்.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, the Hon. Minister told us that he was not keen that these gold-smiths should be employed to make only jewels, but that they should know to work with other metals. Why not these co-operative societies immediately undertake other works than jewellery making?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The other works require a certain amount of training. But jewellery work has been done by goldsmiths for years together. Therefore we must start with something which they can do, though I want them slowly to shift from making jewels to the making of precision instruments. The process cannot be introduced in the reverse direction. They have to start with the work they know and learn the work which they do not.

திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி: திருச்சி, மதுரை, கோயம்புத்தூர், சென்னை ஆகிய இடங்களில் ஆரம்பிப்பதாக சொல்லியிருக்கிறது. இதர ஜில்லாக்களிலுள்ள பொற்கொல்லர்களும் அதில் பங்குதாரர்களாகச் சேர லாமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்போது ஏதாவது ஒரு இடத்தில் ஆரம்பித்துத்தான் தீரவேண்டும். அதற்காக இப்போது நான்கு இடங்களில் ஆரம்பிக்கத் தீர்மானம் செய்திருக்கிறோம். வேறு இடங்களில் அவசியப் பட்டால் ஆரம்பிக்க வழிவகை செய்யப்படும். இந்த சொஸைடிகளில் மற்ற பகுதியில் உள்ளவர்கள் சேர தடையிருக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : இந்தக் கூட்டுறவு நிலையங்களில் அவர்கள் உற்பத்தி தொடங்கிய பின்னர் எவ்வளவு பேருக்கு வேலை கிடைக்கும் வாய்ப்பு இருக்குமென்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அப்போதும் இந்த சட்ட மன்றம் இருக்கும். அப்போது அந்தக் கேள்வியைப் போட்டால் நிச்சயமாக பதில் கொடுக்கமுடியும்.

Kisan Charkhas

*123 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government started a factory for the manufacture of 'Kisan Charkhas' at Pollachi in 1958;

(b) the amount spent on the factory up to date; and

(c) the profit earned or loss incurred in running the factory during 1961-62?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) Rs. 5,87,610.94 nP.

[30th March 1963

(c) The unit was wound up on 31st December 1960. The final accounts have not yet been prepared, as the machinery, raw material, etc., have not been fully disposed of.

SRI S. K. SAMBANDHAN : What are the reasons that led to the closing down of this unit?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It was felt that there was no more need for it.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Were the kisan charkhas taken out by the people for whom they were intended?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That was exactly what I meant when I said that it was seen that there was no more need for it and therefore it was closed.

Invigilation work

* 124 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any disparity in the remuneration paid for invigilation work between the Government School teachers and other aided school teachers ; and

(b) if so, whether there is any proposal to remove the disparity?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) The matter is under the consideration of the Commissioner for Government Examinations.

Death of a Councillor

* 125 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a Dravida Munnetra Kazhagam Councillor of the Corporation of Madras undergoing imprisonment in the Madras Penitentiary died recently in the General Hospital, Madras, and if so, the circumstances under which he died ; and

(b) the nature of treatment given to him both in the jail and the hospital?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes. G. Subramaniam, a Dravida Munnetra Kazhagam Councillor of the Corporation of Madras, who was undergoing a sentence of three months' simple imprisonment died in the General Hospital at 11-40 p.m. on 12th October 1962. He died of natural causes.

(b) All possible treatment was given to the patient both in the jail and in the General Hospital, Madras.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அவர் கைதாக இருந்த போது அவர் உடல் நலம் குறைந்த நிலையில் சிறைச்சாலையிலுள்ள மருத்துவர்கள் போதுமான அளவில் கவனம் செலுத்தவில்லை, அதனால் நோய் மிகுந்தது என்ற புகார் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ? அதைப் பற்றி விசாரணை நடத்தினார்களா ?

30th March 1963]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அத்தகைய தகவல் என்னிடமில்லை. சிறை ஆஸ்பத்திரியிலும் வெளியிலுள்ள ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியிலும் போதிய கவனம் செலுத்தப்பட்டது என்று தான் எனக்குத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. நீண்டகாலம் நோய்வாய்ப்பட்டு ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெறவேண்டிய நிலையில் அவர் இருந்திருக்கலாம். அவர் வியாதியுற்ற நிலையில் சடுகுடு விளையாடிக்கொண்டிருந்தார். அதற்கு முன்பே உடம்பு சரியாகவில்லை. அப்படி விளையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது விழுந்தார். எங்கோ அடிபட்டது. பிறகு உடல் நிலை கெட்டுவிட்டது. சிறை ஆஸ் பத்திரியில் பார்த்தார்கள்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அவரை விடுதலை செய்து மருத்துவ மனைக்கு வருவதற்கு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு மத்திய சிறைச்சாலையிலிருந்த மருத்துவர்களிடம் அவர் உடல் நிலையைத் தெரிவித்த போது இது சாதாரணமானது என்று அலட்சியமாகத் திருப்பி யனுப்பியதை அரசாங்கம் விசாரணை செய்ததா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதற்குப் பிறகுதான் சடுகுடு விளையாடினார். அதற்கு முன்பு அவருக்கு வியாதி இருந்தது. சிகிச்சை கோரினாரா இல்லையா என்பதுபற்றிய தகவல் என்னிடமில்லை.

SRI L. S. KARAYALAR : Was there any allegation about the cause of the disease?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There was no allegation and there was no suspicion.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்ட பொழுது நோய் முற்றிய நிலை எந்த அளவுக்கு இருந்தது என்று மருத்துவ நிபுணர்கள் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்தார்களா ? அரசாங்கமாவது அதைத் தெரிந்துகொண்டதா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அந்த வியாதியின் சின்னங்கள் எல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அவை தெரிவிக்கப்பட்டன. ரத்த வாந்தி யெடுத்தார். மற்ற கோளாறுகள் எல்லாம் இருந்தன.

திரு. கே. ராமதாஸ் : சடுகுடு விளையாடியபோது மாரில் அடிபட்ட காரணத்தால் ரத்த வாந்தி யெடுத்தார் என்பது உண்மையா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சடுகுடு விளையாடியதாக தகவல் வந்திருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு உடல்நிலை சரியில்லை.

Village Courts

* 126 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have evaluated the working of the Village Courts after the Madras Panchayats Act, 1958, has come into force; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No.

(b) Does not arise.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Government at least now come forward to evaluate the working of the panchayat courts where they were working?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no need to evaluate the working of the panchayat courts. Formerly the panchayats had the jurisdiction. But under the Panchayats Act

[30th March 1963

enacted by this Legislature, that power has been removed. The Legislature intended and that was the Government's intention that the elected body should not have these judicial functions, civil or criminal functions. Therefore, Government do not think it necessary to evaluate what was done by panchayat courts previously.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us how many panchayat courts are now being conducted by the village munsiffs in the State of Madras?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to have notice.

Mechanised boats

* 127 Q.—SRI J. PONNUSAMY VILLAVARAYAR: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) the number of mechanised boats given to fishermen on hire purchase system by the Fisheries Department as on 1st August 1962;

(b) the total cost of these mechanised boats; and

(c) the number of mechanised boats given to (i) individuals and (ii) co-operative societies and the amount collected from them and the amount that remains to be collected as on 1st August 1962?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: (அ) 116 விசைப்படகுகள்;

(ஆ) அந்தப் படகுகளின் மொத்த விலை ரூ. 20,20,94,3·74 ந.பை.

(இ) மீனவர் தொகுதிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டவை 76 படகுகள். (1—8—1962 நிலைமை.)

மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கொடுத்தவை 40 படகுகள். (1—8—1962 நிலைமை.)

வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 2,80,477·85.

வசூலிக்கப்படவேண்டியது ரூ. 10,03,495·92.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்: தலைவர் அவர்களே, இந்த விசைப் படகு சகல இடங்களிலும் செய்யப்படுகிறது. அப்படி ஒரு இடத்தில் செய்யப்பட்ட விசைப் படகு மற்ற இடங்களுக்கு உதவக் கூடியதாக இருக்கிறதா? மேலும் விசைப் படகுக்காக எத்தனை இஞ்சின்கள் வாங்கப் பட்டன? எத்தனை மிஷின்கள் பூட்டப்படாமல் தேங்கி இருக்கின்றன என்று தெரிவிக்கப்படுமா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: சகல இடங்களிலும் செய்யப்பட முடியாது. மூன்று இடங்கள் குளச்சல், மற்றும் சென்னை, தூத்துக்குடி ஆகிய இடங்களில் செய்யப்பட்டு வருகிறது. மற்ற கேள்விகள் தனியாகப் போட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்: தூத்துக்குடியில் செய்யப் பட்ட விசைப் படகு இப்போது குறைந்த விலையில் செய்யப்பட்டும், அது மேலும் செய்யப்படாமல் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறதா? அதை ராயபுரத்தில் மாற்றி அங்குதான் செய்யப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறதா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: ராயபுரத்தில் பெரிய படகு கட்டும் நிலையம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அங்கு இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறோம். அங்கு வேண்டாமென்று உத்திரவு போடவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

30th March 1963]

Roads to fishermen areas

* 128 Q.—SRI J. PONNUSAMY VILLAVARAYAR: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state the amount allotted for the formation of roads to the fishermen areas and for the reconstruction of schools in those areas in Tirunelveli, Ramanathapuram and Kanyakumari districts during 1961–62?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: மீனவர் வாழும் பகுதிகளில் சாலைகள் போடுவதற்காகவும் பள்ளிகள் கட்டுவதற்காகவும் மாவட்ட வாரியாக நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை. இம்மாநிலத்தில் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழும் ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளின்கீழும் மீனவர்களின் நலனுக்காக நிறைவேற்றப்படும் பணிகளுக்கு மீன்வளத்துறை நிதி உதவி அளிப்பதற்கென, 1961–62 பட்ஜெட் மதிப்பீட்டில் ரூ. 1,72,500 ஒதுக்கப் பட்டது.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்: தலைவர் அவர்களே, மீனவர் கிராமத்திற்கு பி. டபிள்யூ. டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து 1,75,000 ஒதுக்கியும் மேலும் புன்னக்காயல் ஆத்தூர் ரோடுக்கு மீனவ இலாகாவில் மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: மீனவர் இலாகாவில் மானியம் கோரப்பட்டால் முக்கியமான ரோடுகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று பிஷரிஸ் டைரக்டர் கருதினார் என்று சொன்னால் 40 சத விகிதம் கொடுப்பதாக நாங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

Fishermen community

* 129 Q.—SRI J. PONNUSAMY VILLAVARAYAR: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to extend the reservation of vacancies for the fishermen community in the Ministerial Service of the Fisheries Department; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR: (a) No.

(b) Does not arise.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்: சார், இது சுவாலஜி படித்த மீனவ மாணவர்களுக்கு மட்டும் இந்த மினிஸ்டீரியல் உத்தியோகம் கொடுக்கப்படுமென்று சொல்லப்படுகிறதா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: அந்த மீனவர்களுக்கு என்று தனியாக உத்தியோகம் கொடுப்பதாக ஒன்றும் இல்லை.

House Surgeons

* 130 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any representation has been received recently by the Government from the House Surgeons of the Government Hospitals with regard to their remuneration; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Health): (a) Yes.

(b) It has been decided to convert all the unpaid posts of House Surgeons into paid ones.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us whether the period when they are considered to be internees will also be taken into account for the purpose of the remuneration?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I do not know how internship can be converted into House Surgeoncy. Therefore, I do not see how the question of internship and House Surgeoncy can arise.

SRI S. K. SAMBANDHAN: For the period already undergone as internees.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member may write to the Minister concerned. She will examine the position.

Drugs.

* 131 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the measures taken by the Government to improve the administrative control in the manufacture of drugs?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Health): A separate Assistant State Drugs Controller has been appointed to attend to drug control work in the State. The Drugs Inspectors have been instructed to be more alert and inspect the sales and manufacturing concerns in their areas more frequently. Random examples of drugs are taken and sent for analysis to check up their quality. Manufacturers are allowed to release the drugs only after the records of manufacture and testing are scrutinised by the Inspector. All the records about the manufacture, sale, etc., are scrutinised by the Drugs Inspectors during their inspection of the concerns. The Government Analyst in charge of drugs has been instructed to deal with analysis of drugs samples sent to him without avoidable delay. The Senior Drugs inspectors have been sent to Bombay and Baroda to study the working of drug control administration in those States so as to reorganise the set-up in this State on those lines. An Anti-Spurious Drugs Committee has been constituted and is functioning in this State for the past few years to advise Government on matters connected with the prevention of the manufacture and sale of spurious and sub-standard drugs and wherever possible, their recommendations are accepted and implemented. To give an incentive to the Drugs Inspectors to discharge their duties efficiently, their scale of pay has been increased; special posts have been created and conveyance advances for the purchase of motor cycles, scooters, etc., have been allowed.

* 132 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the number of licences issued for the manufacture of drugs during 1961-62?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Health): Eighty-six manufacturing licences were issued and 65 manufacturing licences were renewed during the year 1961-62.

Government Hospital, Mannargudi

* 133 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) why and when the post-mortem examinations have been shifted to the Government Hospital premises in Mannargudi in Thanjavur district;

(b) whether any representation has been received from the public expressing their dissatisfaction regarding the shifting to the new place; and

(c) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Health: (a) The post-mortem examinations were shifted from the shed located at a distance of about five furlongs from the Government Hospital, Mannargudi, to the hospital premises on 2nd December 1961. This was done wtih a view to save the time of the Medical Officer and other staff, who have to attend to the post-mortem work, and enable them to serve the patients at the hospital in a better way.

(b) Yes.

(c) The matter is under examination by the Director of Medical Services.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Is not the Government Hospital at Mannargudi in the centre of the town? Very near the hospital there are temples.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is in the centre of the town.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: While it is in the centre of the town why is it that the *post-mortem* examination has been shifted to this hospital which is surrounded practically on all sides by the temples?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There was a previous recommendation by the Advisory Committee of the Government Hospital, Mannargudi which said that this *post-mortem* shed should be situated some five furlongs away from the present hospital. In pursuance of that recommendation, it was shifted. Now representations are being made that this *post-mortem* shed should be brought back to the hospital in the city. That is being examined.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: May I know what is the general procedure that is followed in these matters?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: That is really beyond my depth. The hon. Member should wait for the Minister concerned to answer.

District Headquarters Hospital, Cuddalore

*134 Q.—Sri S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

9-30 p.m. (a) whether the construction of the 100 bed ward in the District Headquarters Hospital at Cuddalore has been completed; and

(b) if not, the stage at which the matter now stands?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Health): (a) Yes.

(b) Does not arise.

Sri S. K. SAMBANDHAN: While thanking the Hon. Minister for answering the question six months after the opening of the Hospital, may I ask the Hon. Minister to tell us whether any deviation has taken place in the actual construction from the original plan and if so, what was the necessity for such deviation?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN: I shall dutifully convey the thanks of the hon. Member to the Hon. Minister concerned. So far as the construction is concerned, it is stated that the original contractor could not fulfil it within the stipulated period of time and that is why there was some delay. I do not find any records here to show that there was any deviation.

Mr. CHAIRMAN: Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the member.]

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) NOMINATION OF MEMBERS TO BUSINESS ADVISORY COMMITTEE AND COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

Mr. CHAIRMAN: I have to announce to the House that under Rule 166 (1) and Rule 175 (1) respectively of the Madras Legislative Council Rules, I have nominated the following members to be the members of the Business Advisory Committee and the Committee on Government Assurances of the Council for one year with effect from 21st April 1963:—

Business Advisory Committee—

(1) Hon. Chairman (Chairman).

(2) Hon. Sri R. Venkataraman.

(3) Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.

(4) Sri V. K. Palaniswami Gounder.

(5) Sri K. Anbazhagan.

(6) Sri K. Raja Ram.

(7) Sri S. K. Sambandham.

(8) Sri K. Balasubramania Ayyar.

(9) Srimathi S. Manjubhashini.

COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

(1) Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.

(2) Sri K. Balasubramania Ayyar.

(3) Dr. P. V. Rajamannar.

(4) Sri K. Raja Ram.

(5) Sri J. Ponnusamy Villavarayar.

(6) Sri K. Ramadass.

(7) Sri K. R. Ramasamy.

Under Rule 176 (1), I have nominated Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar to be the Chairman of the Committee on Government Assurances.

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

Mr. CHAIRMAN: I have received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Industrial Disputes (Madras Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 7 of 1963) as passed by the Assembly for the concurrence of the Council.

I have also received a message from the Hon. Speaker Legislative Assembly, transmitting a copy of the Resolution passed by the Assembly:

'That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate three members from the Council to associate with the Committee on Subordinate Legislation of this House for the financial year 1963-64 and communicate to this House the name of the Members so nominated.'

III.—CALLING ATTENTION TO ENFORCEMENT OF GOLD CONTROL RULES IN THE CASE OF GOLD LACE USED IN SILK SAREES.

Sri S. K. SAMBANDHAN: Mr. Chairman, Sir, with your permission I wish to call the attention of the Hon. Chief Minister under Rule 42 of the Council Rules to a matter of urgent public importance, namely, the enforcement of Gold Control Rules in the case of gold lace used in silk sarees for which the manufacturers of Kancheepuram silk sarees are compelled to take out licences and maintain and produce accounts, as a consequence of which thousands of weavers of silk sarees at Kancheepuram are threatened with unemployment, and the production of Kancheepuram silk sarees is affected, as these manufacturers of silk sarees are not able to get and distribute lace.

Even though this matter is within the purview of the Government of India, this Government being responsible to the people of this State for anything that affects the people of this State, this Government should take action and make strong representations to the Centre to remove these difficulties.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, the points raised by the hon. Member are mainly under the Government of India's purview. According to the rules framed by the Government of India, sari with gold content exceeding 9 carat purity will come within the scope of the Gold Control Rules. The question of filling declarations under the Gold Control Rules has been left to the discretion of the merchants depending upon the purity of gold and variety of zari used by them. At a meeting held at Kancheepuram on 2nd February 1963 before the Assistant Collector of Central Excise, some of the silk zari merchants using zari expected to contain gold of 9 carat and more themselves unanimously decided it expedient to file their declarations and apply for licences. So far 167 declarations have been filed by merchants out of which 101 persons have applied for licences. Some of the Silk Zari Merchants have neither filed declarations nor applied for licences. The Central Excise Department has raised no objection for using the stocks of zari by the merchants. The information with the Government is that the silk zari merchants have not been compelled at any stage for filing declarations or applying for licences. There need be no apprehension of any unemployment or of production being affected on this count.

IV.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) MOTION UNDER RULE 23 (1) OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL RULES.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move :

'That Rule 23 (1) of the Madras Legislative Council Rules be suspended and this House do resolve to transact Government Business on Saturday, the 30th March 1963.'

MR. CHAIRMAN : The question is :

'That Rule 23 (1) of the Madras Legislative Council Rules be suspended and this House do resolve to transact Government Business on Saturday, the 30th March 1963.'

The motion was put and carried.

(2) ASSOCIATION OF THREE MEMBERS WITH THE COMMITTEE ON SUBORDINATE LEGISLATION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY.

THE HON. SRI R. VENKATRAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move :

'That this House nominates the following three members to associate with the Committee on Subordinate Legislation of the Legislative Assembly for the financial year 1963–64 :—

Dr. P. V. RAJAMANNAR.
Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR.
Sri M. SESHACHARIAR.

MR. CHAIRMAN : The question is :

'That this House nominates the following three members to associate with the Committee on Subordinate Legislation of the Legislative Assembly for the financial year 1963–64'.

Dr. P. V. RAJAMANNAR.
Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR.
Sri M. SESHACHARIAR.

The motion was put and carried.

V.—DISCUSSION ON THE EDUCATIONAL PATTERN—cont.

MR. CHAIRMAN : There is an amendment given notice of by the hon. Member Sri K. Rajaram. He may move the amendment and get it seconded.

SRI K. RAJARAM : Mr. Chairman, Sir, I move :

Add the following at the end :

"And on such consideration the House while approving the educational pattern enunciated in the note, is also of the opinion that History and Geography should also be subjects for examination."

SRI M. SESHACHARIAR : I second the amendment, Sir.

*கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தலைவர் அவர்களே, கல்வித் திட்ட விஷயத்தைப் பற்றி முதலில் நான் விளக்கிக் கூறினேன். அதற்கு அப்புறம் விவாதம் நடைபெற்றதிலே சில திருத்தங்களும் பிரேரேபிக்கப் பட்டு இருக்கின்றன. கனம் அங்கத்தினர் திரு. முத்துக்கண்ணப்பர் நான் சமர்ப்பித்த திட்டத்தை இந்த மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கு ஒரு பிரேரணையை, திருத்தத்தை தெரிவித்தார். இப்பொழுது கடைசியாக கனம் அங்கத்தினர் திரு ராஜாராம் அவர்கள் வேறு ஒரு திருத்தத்தைப் பிரேரேபித்தார். அந்தத் திருத்தத்தை அவர் பிரேரேபித்து, நான் விளக்கியபொழுது, வேறு ஒரு கருத்தை நான் தெரிவித்தேன். அது இந்தத் திட்டத்திலே இல்லாத ஒரு கருத்து. **History, Geography** இரண்டுக்கும் பரீட்சையே இல்லாத ஒரு நிலை இருந்தது. அது கூடாது, சரியல்ல என்று பல கல்வி நிபுணர்கள், ஆசிரியர்கள் தெரிவித்தார்கள். பரீட்சை இல்லை என்றால் **History, Geography** அவைகளின் முக்கியத்துவம் உணரப் படாமல் இருக்கலாம். பரீட்சை வைக்கவேண்டும் என்று எனக்குத் தோன்றியது என்றுதான் சொன்னேன். ஆனால் குறைந்தபட்ச மார்க் வைத்து, பரீட்சை வைப்பது என்றால் இப்போது **electives** ருக்கிறது. அதிகப் பாடம் பரீட்சைக்காக படிக்க வேண்டியதாய் இருக்கிறது. **History, Geography**-யில் குறைந்தபட்ச மார்க் வைத்தால் அது மாணவர்களுக்குக் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கும் என்ற காரணத்தாலே, பரீட்சை வைப்பது, ஆனால் இந்திக்கு வைப்பதுபோல அந்தப் பரீட்சையில் கிடைக்கின்ற மார்க்குகள் **moderation**-க்குப் பயன்படாமல் இருந்தால், ஒரு குறை இருக்கும். பரீட்சைக்கும் **purpose** ஏற்படும். அம்மாதிரி நான் நினைத்துக்கொண்டு இருக்கிறேன் என்று சொன்னேன். அந்தக் கருத்தைத் தெரிவிக்கிற வகையிலேதான் திரு. ராஜாராம் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தைப் பிரேரேபித்தார். அந்தத் திருத்தத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது என்று நான் முதலிலே கூறுகின்றேன்.

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்] [29th March 1963

5-00 p.m. தற்காக நமது மாகாண அரசாங்கத்தைக் கண்டிக்கிறது என்று இருந்தது. அது உண்மை காரணமாக இருக்குமோ என்று நினைக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படி அது உண்மை காரணமாக இருக்கும் பட்சத்தில் நான் சொல்வேன். It is weakness to yield on vital principles. அவர்கள் சொல்வதையெல்லாம் கேட்டுக்கொள்வது என்பதல்ல. சில நிபந்தனைகள் அவர்கள் சொன்னாலும் திணித்தாலும் நாம் அவர்களுக்கு மறுப்பு எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய நிலைமையில்தான் இருக்கிறோம். இன்றைக்கு இந்தி பரீட்சை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுவரும் முறை இந்தியை பலாத்காரமாக, கட்டாயமாக பேக்டோர் மூலமாக திணிப்பதுபோல் அமைந்துள்ளது. இந்தி நாட்டின் கட்டாயப் பாடமாக ஆகாது என்று அரசாங்கம் ஒரு காலத்தில் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறது. இந்த புனிதமான வாக்குறுதியை மீறுவதாக அமைந்துள்ளது இத்திட்டம். இந்தத் திட்டத்தைப் பார்க்கும்போது இரண்டு நோக்கங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு இந்த அரசாங்கம் கல்வித்திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததாக நான் கருதுகிறேன். முதலாவதாக கல்வித்தரம் மாணவர்களுக்கு உயர்த்தப்படவேண்டும் என்பது ஒன்று. இரண்டாவது, இந்தி தமிழ்நாட்டில் திணிக்கப்படவேண்டுமென்பது. இந்த இரண்டு நோக்கங்களும் ஒரே சமயத்தில் நடேற்ற முற்படுவது விரும்பத்தக்கதல்ல. "If you run behind two heads, you will catch none" அப்படி இரண்டு திட்டங்களையும் ஒரே காலத்தில் அமுல் படுத்துவதற்கு முற்பட்டால் ஒன்றுமே வெற்றி பெறாமல் போகக்கூடும். ஆகவே இந்தியின்பால் செலுத்தக்கூடிய கவனத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு பிற கவனத்தை கல்வித்தரத்தை உயர்த்த செலுத்தவேண்டும். ஆகையால் இந்தி மாடரேஷனில் அதன் மார்க்குகள் கூட்டி எண்ணப்படுமென்ற திட்டத்தைக் கைவிட்டு பரிட்சையையும் கைவிடவேண்டும். பரிட்சையைக் கைவிடவேண்டும், இல்லாவிட்டால் மாடரேஷனைக் கைவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்: கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இன்று கொண்டுவந்திருக்கும் கல்வி சம்பந்தமான வெள்ளை அறிக்கையை வரவேற்றுச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது சபையிலே பல அங்கத்தினர்கள் அவரவர்கள் தங்களுக்குரிய கருத்துக்களை தெள்ளத் தெளிய விபரமாக எடுத்துக் கூறினார்கள். சில கருத்துக்கள் ரொம்பவும் முரணாக இருக்கிற நிலைமை அமைந்திருந்தது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது இந்தியைப் பற்றிப்பேசப்பட்டது. இந்தியைத் தேர்வுப் பாடமாக வைக்கவில்லை என்பதாக திதர்சனமாக நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறிவிட்டார்கள். அப்படியிருக்கிற பொழுது இது மறைமுகமாக, பின்புறமாக கொண்டுவரப்படுகிறது என்பதாகச் சிலர் கூறுகிறார்கள். இந்த இந்தி பாஷையானது எங்கிருந்து வருகிறது? யாருக்குச் சொந்தம்? இந்த தேசத்தினுடைய பொது பாஷைதான் என்ன? இந்த தேசத்திற்காக ஒரு பொது

29th March 1963] [திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்]

பாஷை அமையவேண்டுமென்றால், அந்த பாஷை கண்டிப்பாக பெருவாரியான மக்களால் பேசப்படுகிற இந்தியாகத்தான் அது இருக்க முடியும். அப்படியிருக்கிற போது அந்த இந்தியை நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் பகிரங்கமாக பலாத்காரமாக புகுத்தாதோடு தேர்வு மார்க்குகள் அவசியமில்லை, படிக்க விரும்புகிறவர்கள் படிக்கலாம் என்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத் தகுந்தது. பிற் காலத்தில் நம்முடைய பிள்ளைகள் பள்ளிக்குப் போகும்போது அந்த எண்ணம் அவர்களுக்கு உதயமாகும், இந்தியைத் தீவிரமாகப் படிக்க சந்தர்ப்பம் ஆகும். அதை விட்டுவிட்டு அங்கிருந்து வருகிறது, இங்கிருந்து வருகிறது, நமது பிள்ளைகளுக்கு அது வேண்டுமா என்றெல்லாம் பலர் மனதில் எதையோ வைத்துக்கொண்டு கூறுகிறார்கள். அது தவறு. சும்மா இருக்கிறபோது இந்தியைப் படித்துக்கொள்ளலாம். பிள்ளைகளுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால் அவர்கள் கற்றுக்கொள்வார்கள். எப்பொழுதாவது இந்தி வரத்தானே செய்யும். இப்போது இல்லாவிட்டாலும் பத்துப் பதினைந்து வருஷம் கழித்து பொது பாஷையாக அதுதானே வரும். ரஷ்யாவைப் பாருங்கள், ஜெர்மனியைப் பாருங்கள், இங்கிலாந்தைப் பாருங்கள். அவர்களுக்குரிய ஒரு பாஷையை முதல்தரமாக வைத்துக்கொள்ளவில்லையா. மந்திரிகளின் புத்திசாலித்தனத்தால் மக்கள் விருப்பத்திற்கு உகந்ததாக இந்தி தமிழகத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத் தகுந்தது. இந்தியைப் பிள்ளைகள் எதிர்க்கிறார்கள் என்றால் பிள்ளைகள் எதைத்தான் எதிர்க்கவில்லை? இரண்டு பாடங்கள் முக்கியமாக வரவேற்கத் தகுந்தது. என்னுடைய நண்பர் திரு. சாம்பசிவ ரெட்டியார் அவர்கள் ஒன்று கூறினார்கள். இந்திய அரசாங்கத்திலிருந்து உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கும்போது இந்திக்கு மார்க்கு இருந்தால்தான் சேர்க்கப்படுமென்று இருக்கிறது. அந்தக் குறையை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் போக்க முன்வரவேண்டும். இவ்வாறு இருக்கக்கூடியவர்கள் மோஸ்ட் பாக்வேர்டு மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினர். 45 இனவகுப்புக்களைக் கொண்டது. 150 இனங்களுக்கு மேற்பட்ட இதர பிற்பட்ட வகுப்புகள் கொண்டது. மலை ஜாதியினர், ஹரிஜனங்கள் என்று எத்தனையோ இருந்துவருகிறது. அவர்களுக்கு இந்திய சர்க்காரிலிருந்து கொடுக்கப்படும் உபகாரச் சம்பளம் வாங்குவதற்கு அருகதையற்றவர்களாக மேற்சொன்ன திட்டத்தால் ஆகிவிடுகிறார்கள். தயவு செய்து நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து அதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய மாகாணத்தில் பிற்பட்ட இனத்தவர்களைப் பற்றிப் பலர் பேசினார்கள். நண்பர் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் அதுபற்றி விவரமாகப் பேசினார்கள். பொதுப்படையாக பொருளாதாரத்தில் எல்லோருக்கும் நிர்ணயம் செய்யப்படவேண்டுமென்று இதை நான் ஒப்புக்கொள்வதற்கில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இந்தியில் மார்க் வாங்கினால் தான் ஸ்காலர்ஷிப் என்று சொல்வது தவறு. அப்படி ஒன்றும் இல்லை. மெரிட் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறார்கள். பிற்பட்டவர்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th March 1963

மற்ற திருத்தங்களைப் பற்றியும் நான் குறிப்பிடுகிறேன். இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட அங்கத்தினர்கள் பலர் இந்தத் திட்டத்தை, இந்தத் திட்டத்திலே காணப்படுகிற கருத்துக்களை ஆதரித்தே பேசினார்கள். நமது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதிலே குறை காணவில்லை. ஆதரித்தே பேசினார்கள். இதிலே குறை கண்டவர்களுக்கும் ஒருவாறு விளக்கம் அளித்தார்கள். ஆனால் அதைப் பற்றிப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் வஹாப் அவர்கள் வருத்தப்பட்டார்கள். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் இப்படி அரசாங்கத்திலே கொண்டுவந்ததை அப்படியே அவரைக் கேட்டு இவர் செய்தார். இவரைக் கேட்டு அவர் செய்தார் என்ற தோரணையோடு, ரொம்ப அழகாக எடுத்து விமர்சனம் செய்தார்கள். இப்பொழுது கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் மட்டும் பேசி பரிபூரணமாக ஆதரிக்கவில்லை. அவர் இதை ஆதரிக்கும் வகையில் பேசினார்கள். அதைவிட இன்னும் விளக்கமாக கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் சிதம்பரநாதன் அவர்கள் சிறிய முறையில் இதை எடுத்து விளக்கிக் கூறினார்கள். அவர்களுக்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. சீனிவாசவரதன் அவர்களும் விளக்கிப் பேசினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. ராஜா ஐயா அவர்கள் பேசி, விளக்கி, இரண்டு மூன்று குறைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். கண்மூடித்தனமாக ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அவர் கண்ட குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி பொதுவாக இதில் அடங்கிய கருத்துக்களை ஆதரித்தார்கள். எதிர்க்கட்சி சொல்லுவதை ஆளுகின்ற கட்சி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், அல்லது ஆளுகின்ற கட்சி சொல்லுவதை எதிர்க்கட்சி ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்ற ஒரு சம்பிரதாயமும் இல்லை. எதாவது இதில் நல்ல அம்சமாக இருந்தால் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால், நான் முன்பே சொன்னேன். எல்லோரையும் கலந்துதான்—அதுவும் கல்வித் துறையில் அனுபவம் உள்ளவர்களைக் கலந்துதான்—இந்தத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னேன். அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்று எதிர்க் கட்சியில் உள்ள கனம் உறுப்பினர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள் என்றால் கனம் அங்கத்தினர் வஹாப்—அவருக்கு ஏற்பட்ட ஆதங்கத்திற்கு விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன். அவர் இதை அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கிறார். அரசியல் கண்ணோட்டத்
3-40 p.m. தோடு பார்க்காமல் இது நம்முடைய குழந்தைகளுக்கு நல்லதா, நல்ல முறையா என்று பரிசோதனை செய்தால், அது திருப்தி அளிக்கிறது. நம்முடைய குழந்தைகளுக்கு உகந்த கல்வித் திட்டமா என்பதை அவர்கள் ஆராய்ந்து அவர் மனதுக்கு திருப்தி ஏற்பட்ட பிறகு அதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வதாகக் கூறினார்கள், ஆதரிப்பதாகக் கூறினார்கள். மற்றவர்களுக்கு இது நல்ல திட்டமாகத் தோன்றவில்லையென்றால், எல்லோருக்கும் அந்த அரசியல் கண்ணோட்டம் இல்லை. கல்வித் துறையில் அனுபவம் உள்ளவர்களுக்கு வேறு குறைகள் இருக்கலாம். எப்பொழுதும் நிபுணர்கள் ஏகமனதாக அபிப்பிராயம் கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கு இல்லை. ஆனால் அரசியல் கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கிறவர்களுக்குத் அது விபரீதமாகவும் தோன்றலாம். ஆனால் நான் முன்பே விளக்கியபொழுது, "கல்வித் துறையிலே அரசியலைப் புகுத்த வேண்டாம்; நம்முடைய மாணவ மாணவிகளுக்கு எது நல்லது என்று ஆராய்ந்து, இதை நாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொண்டேன். இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் அன்பழகன் அவர்களும் கனம் அங்கத்தினர் வெங்கடாசலம் அவர்களும் இந்தத் திருத்தங்களைக் கொடுத்து இருக்கின்றார்கள். இந்தத் திருத்தத்தைப் பிரேரேபித்து கனம் அங்கத்தினர் திரு. வெங்கடாசலம் அவர்கள் கொந்தளிப்பு ஏற்படுகிறது, ஏதோ அரசாங்கம் தட்டிக் கழிக்கிறது என்று எல்லாம் கூறினார்கள். கொந்தளிப்பு ஏற்படுகிறது என்றால் அதைத் தவிர்ப்பதற்கு முற்படவேண்டும். இதில் கொந்தளிப்புக்கு இடமில்லை. மாணவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கும் அறிவு வளர்ச்சிக்கும் யாரும் குறுக்கே நிற்கக்கூடாது. கொந்தளிப்பு என்ற வார்த்தை சரியல்ல, அதை மக்கள் பார்த்துக்கொண்டு இருக்க மாட்டார்கள். அதை மக்கள் அனுமதிக்கமாட்டார்கள். தமிழ்நாட்டிலுள்ள மாணவ மாணவிகளுக்கு தாங்கள் நல்ல அறிவு பெறவேண்டும், போதிய அறிவு பெறவேண்டும் என்ற விழிப்பு இருக்கிறது. அறிவும் அவர்களிடம் இருக்கிறது. அதற்கு குறுக்கே யாரும் நிற்கக்கூடாது. ஒரு அளவில்

30th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

திட்டத்தை உருவாக்கி, நிறைவேற்ற, அவர்களுக்கு வழி காட்ட முடியுமோ, அந்த அளவில் வழி காட்ட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு தான் அரசாங்கம் இந்த வேலையில் ஈடுபட்டு இருக்கிறது. அதற்குரிய திட்டங்களைத்தான், கல்வித் துறையில் அனுபவம் உள்ளவர்கள், மற்றவர்கள் எல்லோரையும், கலந்து ஆலோசித்து, முக்கியமாக ஆசிரியர்களைக் கலந்து ஆலோசித்து, உருவாக்கி இங்கே கொண்டு வந்து இருக்கிறோம் என்று நான் முதலிலே கூற விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது இந்தத் திருத்தங்களை ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக்கொள்ளலாம் :—

முதல் திருத்தம் :

'Introduction of Public examination in Part II for S. S. L. C. and the proposal that the marks obtained will be counted for moderation.'

நான் முன்பே விளக்கினேன். ஹிந்தியிலே முன்பு இருந்த நிலை 3-வது, 2-வது Part மொழியிலே, 3 மொழிக்கொள்கை. ஆனால் இங்கே சில அங்கத்தினர்கள் மூன்று மொழி வேண்டாம். இரண்டு மொழி போதும் என்று சொன்னார்கள். மூன்று மொழி அவசியம் என்பது முன்பே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விஷயம். இன்றைக்கு ஒரு விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். நாம் தான் மூன்று மொழி படிக்கிறோம். ஹிந்தி பேசப்படுகிற, ஹிந்தியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட பிராந்தியத்தில் மூன்று மொழி படிக்கிறார்களா என்றால், மூன்று மொழிக் கொள்கை எல்லா மாநிலங்களுக்கும் இல்லையா ? அங்கே ஹிந்தியை தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள் Part II-ல் எதாவது ஒரு மொழி கற்க வேண்டும், இங்கே தென்னாட்டில் உள்ள மொழியை அவர்கள் கற்க வேண்டும், அது முக்கியமானது என்பது பிரதம மந்திரி அவர்கள் உள்பட எல்லோராலும் வற்புறுத்தப்படுகிற விஷயம். அதை எல்லா மாநிலங்களும் ஏற்றுகொண்டிருக்கின்றன. எந்த அளவுக்கு அவர்கள் நிறைவேற்றிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை. ஆனால் கொள்கை அளவில் வட நாட்டிலே இருக்கிற மாநிலங்கள் ஹிந்தியை தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள், மூன்று மொழியை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மூன்று மொழிக்கொள்கையைப் பற்றி கல்வி அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே, டெல்லியிலே நடந்த மாநாட்டில், யாரும் மூன்று மொழி வேண்டாம், இரண்டு மொழி போதும் என்று சொல்லவில்லை. இந்தியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் வேறு மொழி கற்க வேண்டும், ஆங்கிலம் கற்கவேண்டும். இதை எப்படி நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று பரிசீலனை செய்ய ஒரு குழு அமைக்கப்படுகிறது. நம்முடைய மாநிலத்திலே Official Language Commission என்ன தெரிவித்தது ? இது கட்டாய பாடமா, இஷ்ட பாடமா என்று கேட்கிறார்கள். வார்த்தையை வைத்துக் கொண்டு விமர்சனம் செய்யலாம். ஓரளவு கட்டாயம் இருக்க வேண்டும். ஆனால் கட்டாயத்திலே ஓரளவு கூடிய வரையில் பயத்தைத் தடுக்கவேண்டும். இது ஒரு Reactionary sign-ஐ உண்டாக்குகிறது என்பது என் எண்ணம்.

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சர் அவர்கள் வட நாட்டிலே உள்ள மாநிலங்களிலே மூன்று மொழி பயல வேண்டும், அது தென் இந்திய மொழியிலும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் என்று ஓரளவு ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டு வருகிறது, மத்திய சர்க்காரும் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்று அறிவித்தார்கள். கல்வி முறை பற்றிய குறிப்பில் 21-ம் பக்கத்தில் கடைசி பாராவில் " கமிஷன் தனது முடிவுகளின் விளைவாக இந்தி பேசும் மாநிலங்களிலுள்ள மாணவர்கள் இரண்டு மொழிகளும், இந்தி பேசாத மாநிலங்களிலுள்ள மாணவர்கள் மூன்று மொழிகளும் கற்க வேண்டி வரும் என்பதை உணர்ந்து இந்தி பேசும் மாநிலங்களிலுள்ள மாணவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மற்றொரு இந்திய மொழியை (ஒரு தென்னிந்திய மொழி) கட்டாயமாக கற்க வேண்டுமென்று ஆலோசனை

வழங்கப்பட்டது. இதைக் கமிஷன் பரிசீலனை செய்து தள்ளி விட்டது என்று குறிப்பு தரப்படுகிறது. இதற்குப் பிறகு தென்னிந்திய மொழிக்கு இடம் கிடைக்கும் என்று அமைச்சர் நம்புகிறார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்தக் கமிஷன் தள்ளிவிட்ட பிறகு பின்னால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இடம் கொடுத்து இருக்கிறது. இப்போது எல்லா மாநிலங்களிலும் ஆட்சியாளர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. நடத்துவது வேறு விஷயம். ஆனால் இது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. இப்போது கட்டாய பாடமாக ஓரளவு வந்ததே தவிர, இதனால் முதலில் இருந்து, கட்டாய பாடமாக இருந்து குறைந்தபட்ச மார்க் வைத்தால் இந்த மாநிலத்திலே உள்ள மாணவர்கள் இந்தியைக் கற்று போதிய மார்க் வாங்க முற்படுவார்கள். மார்க் வைக்காமல் பரீட்சை என்று வைத்தாலும் வகுப்பு இருக்கிறது. இந்த நிலையிலே எல்லா மாவட்டங்களிலே சென்று ஆசிரியர்களுடன் கலந்து பேசியபோது அவர்கள் சொன்னார்கள், இதில் ஒரு purpose இல்லாமல் ஒரு பரீட்சை வைத்தால் மாணவர்களுக்கு அலட்சியம் ஏற்படுகிறது. மற்ற பரீட்சைகள demoralise ஆகி இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை ஒட்டித்தான் நாங்கள் அப்படி purpose இல்லாமல் ஒரு பரீட்சை என்றால் மாணவர்களுக்கு ஒரு அலட்சிய புத்தி ஏற்படக் கூடாது, வேறு முறையில் கவனிப்பதற்கு அவகாசம் இல்லை. ஆனால் இப்போது பரீட்சை உடனே வருகிறது. purpose இல்லாமல் ஒரு பரீட்சை எதற்கு? இந்த வருஷம் பரீட்சை வேண்டாம், பரீட்சை எந்த அளவுக்கு வேண்டும், எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று பின்னாலே யோசித்துக் கொள்ளலாம் என்று இந்த ஆண்டுக்கு பரீட்சை வேண்டாம் என்று சொன்னேன். ஏதோ நான் பரீட்சை வேண்டாம் என்று சொன்னேன் என்று வரவேற்றார்கள் சிலர். ஆனால், இப்போது மத்திய அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டுவிட்டது. அந்த உத்தரவுக்கு இணங்கி மறுபடியும் பரீட்சை வைத்துவிட்டேன் என்று சொன்னார்கள். தாங்கள் தவறான எண்ணம் வைத்துக்கொண்டு இருக்கின்ற காரணத்தால், அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் உத்தரவு போடவில்லை. உத்தரவு போட மாட்டார்கள். Parliament-ல் கேட்கப்பட்டபோது, உள்நாட்டு அமைச்சர் அவர்கள் சென்னை அரசாங்கம் இம்மாதிரி பரீட்சையை எடுத்து இருக்கின்றது என்றால் சில காரணங்கள் இருக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் விளக்கி இருக்கிறார்கள். நாம் எந்த நிலையிலே அதை ஏற்பாடு செய்தோம் என்பதை ஒருவாறு உணர்ந்துதான் இக்கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு உடனே explanation கொடுக்கவில்லை. எங்களைக் கேட்கத் தேவையில்லை. நடுங்கி நான் மறுபடியும் பரீட்சை வைத்தேன் என்பது இல்லை. Purpose இல்லாமல் பரீட்சை வேண்டாம் என்றேன்.

3-50 p.m. மத்திய ஆட்சியில் scholarship கொடுக்கிறார்கள். இந்தியிலே mark வாங்கியிருந்தால் அதற்கு சில scholarship இருக்கிறது. இந்தி பரீட்சை எழுதி மார்க் வாங்கியிருந்தால் அந்த scholarship கிடைக்கும். பரீட்சை இல்லாமல் இருந்தால், போதிய அளவுக்கு அந்த வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடும். அப்போது பரீட்சை இல்லை என்றால் ஒரு சிலர் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆலோசனைக் கமிட்டிக் குழுவிலே கலந்து ஆலோசிக்கும்போது eligibility-க்குப் பரீட்சை வேண்டாம் என்றார்கள். இந்தியிலே mark வாங்க வேண்டும். வாங்கிவிட்டால் பயன்படும். வாங்கவில்லையென்றால் அது பற்றிக் கவலை இல்லை. அது அவர்கள் fault. eligibility-க்கு பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். ஆனால் பரீட்சை வைத்தால் ஒரு purpose இருக்கும். Purpose இருந்தால் பரீட்சை வைக்கலாம் என்ற வகையிலேதான் பரீட்சை. பரீட்சை எழுதுவதிலே அது இஷ்ட பாடமாக இருந்து இப்போது கட்டாய பாடமாகப் போய்விட்டது என்று சொல்லுவது பெருமை. வகுப்பிலே எப்படியும் இருக்க வேண்டும். என்னதான் இருந்தாலும் யாரும் காதிலே பஞ்சு அடைத்துக்கொள்வதில்லை. அப்படி. யாரும் மாணவர்கள் இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. இப்படித் தீவிரமாகப் பேசுகிறவர்கள் அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு இந்தி கற்றுக்கொடுக்கிறார்கள். அதை நான் பார்த்துவருகிறேன். வகுப்பிலே உட்காருவது இப்போது கட்டாயமாக இருக்கிறது. பரீட்சைக்கு உட்காருவது கட்டாயம் இல்லை. இப்

போது Public Examination இல்லை என்று வைத்தோம். மற்ற விதத்தில் இப்போது பரீட்சையிலே எழுதுகின்றவர்கள் நன்றாக எழுதினால் பயன்படும். வேறு எதிலே mark குறைந்தாலும் பயன்படும். இது பற்றி கவலை இல்லை என்றால் இந்த mark வாங்க வேண்டாம். eligibility-க்கு இவர்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். படிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்க வேண்டும். மாணவர்களுக்கு அது நல்லது என்று அரசாங்கம் நம்புகிறது. அப்படி மாணவர்களும், பெற்றோர்களும் நம்புகிறார்கள். கட்டாயப்படுத்தினால் அவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்களா? Eligibility mark வேண்டாம் என்று முன்பு பரீட்சை இல்லை என்று சொன்னதற்கு இப்போது பரீட்சை இருக்கிறது. என்றால் eligibility mark இருக்கிறது. Moderation-க்கு mark என்று சொன்னால், முன்பு இஷ்ட பாடமாக இருந்தது இப்போது கட்டாய பாடமாக இருக்கிறது, என்று சொல்லுவது எனக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் இன்னொன்று சொல்வது விசித்திரமாக இருக்கிறது. 'நான் படிக்காமல் போகிறேன்' என்று சொல்கிறார்கள். படிக்கிறவன் படிக்கட்டுமே. இன்னொருவன். mark வாங்குவதை சிலர் ஒப்புக்கொள்வதில்லை. இதற்கு ஒரு உதாரணம் கூறுகிறேன். பழைய காலத்தில் பெரிய மனிதன் வீட்டில் ஒரு குழந்தை இருக்கும். அது dull ஆக இருக்கும். தூர பந்துவினுடைய பிள்ளை ஏழைக் குழந்தையாயிருக்கும், ஆனால் புத்திசாலியாக இருக்கும். அந்த dull குழந்தை வீட்டிலே இருக்கின்ற தாய் புத்திசாலிக் குழந்தையைப் பார்த்து, என்ன சொல்வாள் என்றால், " நீகூட III Form-ல் இரு. IV Form-க்கு போகக் கூடாது " என்று சொல்வாள்.

திரு. க. அன்பழகன் : Moderation என்றால் என்ன என்று விளக்க வேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஒவ்வொரு subject-லும் குறைந்த பட்சமாக எவ்வளவு வாங்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. University யிலே கூட இந்த நிபந்தனை இருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு subject-லே மார்க் குறைந்தால் மாணவன் fail ஆவான். ஒரு subject-லே minimum வாங்காமல் போய்விட்டால் மொத்த mark அதிகமாக இருந்தால் அப்போது moderation mark கொடுத்து அவர்களை பாஸ் செய்ய வைக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு அளவு வைத்து இருக்கிறார்கள். 5, 10 என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த moderation இல்லை என்றால் failure ரொம்ப அதிகமாக இருக்கும். Pass ரொம்ப குறைவாக இருக்கும். இது ரொம்ப நாளாக நடக்கிறது. அதற்குப் பயன்படுவதாக இருந்தால் பயன்படட்டும். அவனை யாரும் கட்டாயப்படுத்தவில்லை. குறைந்த பட்ச Mark வாங்க வேண்டும் அந்த அளவுக்கு " படி " என்று கட்டாயப்படுத்த வேண்டும். படிக்கவில்லை என்றால் அவன் பாடு. இது ஏதோ பிரமாதமாக எடுத்து இந்தியில் பரிட்சை வைத்து விட்டார்கள் என்றால் அது பேச்சு வார்த்தையாக இருக்கும். ஜனங்கள் நம்பமாட்டார்கள். ஜனங்கள் விழித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். பேச்சு வார்த்தையாக வைத்து பேசுவதிலே பிரயோசனம் இல்லை. இந்தியும் படிக்க வேண்டும். படிப்பது நல்லது. பாரமாக இருக்காது. இந்த முறையில் இந்த Formula அமைந்து இருக்கிறது. History, Geography-க்கு கூட கனம் அங்கத்தினர்கள் பொதுவாக பரீட்சை இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அரசாங்க சார்பில் இந்த விளக்கத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். Minimum Mark வைத்தால் பொருத்தமாக இருக்கும். இந்திக்கு வைத்த மாதிரி இந்த பரீட்சை moderation-க்கு உபயோகப் படக்கூடிய அளவில் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற அந்தத் திருத்தத்தை இந்த விளக்கத்தோடு ஏற்றுக்கொள்கிறேன். சர்க்கார் உத்திரவைக் காட்டி கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் சிதம்பரநாதன் அவர்கள் விளக்கினார்கள். எந்தச் சூழ்நிலையில் அது போடப்பட்டது? எந்த முடிவாக இருந்தாலும் எப்படியும் ஹையர் செகண்டரி பள்ளிகளில் வரப்போகிறது. எல்லாம் தமிழ் மொழியில் வருகிறது. ஆகையால் ஒன்றை மாத்திரம் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. ஒரு பாரா, ஒரு செண்டன்ஸ், மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கக் கூடாது. இந்த வெள்ளை அறிக்கையில் ஹையர் செகண்டரியில் வருமென்று இருக்கிறது. டாக்டர் சிதம்பரநாதன் அவர்கள் அதைத்தான் விளக்கினார்கள். அந்த உத்தரவில் இந்த வாக்கியம் இருக்கிறது.

It will be open to private colleges to continue to provide English medium instruction in the B. A. degree courses even after the change-over is effected; but no grant will be payable by the State Government in respect of such courses.

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிற இந்த விளக்கத்தில் அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் எல்லாம் பயிற்சிமொழியாகத் தொடங்கவிருக்கிற காரணத்தால் தனியார் கல்லூரிகளில் ஆங்கிலம் அனுமதிக்கப்படும் என்று அன்று இட்ட ஆணையையே கூறினார். அதனால் கல்லூரிகளில் தமிழே பாடமொழியாகும் என்பது உறுதி கூறப்பட்டது. அது ஒரு புறம் இருக்க ஹையர் செகண்டரி வகுப்பு நடத்தமுடியாத நிலையிலிருந்து ஆறு ஆண்டு காலம் இருந்தும் பி. யூ. சி. வகுப்பில் தமிழில் கலையியல் பாடங்களை நடத்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டது ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நேற்று பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் ஹையர் செகண்டரி கோர்ஸ் ஏன் வைக்கவில்லை என்று குறைப்பட்டார்கள். அதை வைத்திருந்தால் நன்றாக இருக்குமென்று குறிப்பிட்டார்கள். தமிழை கல்லூரிகளில் போதனைமொழியாக வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதாக இருந்தால் பி. யூ. சி. யில் வைக்கலாம். எம். எஸ். சி.க்கும் உத்தரவு போடலாம். எல்லாவற்றிற்கும் உத்தரவு போட்டுவிடலாம். நடக்கவேண்டாமா ? பி. யூ. சி. க்கும் அதிகமான புத்தகங்கள் வேண்டும். டெக்ஸ்ட் புக் போதாது. இப்போது இல்லை. புதிதாகப் புத்தகம் எழுதலாமென்றாலும் அது போதாது. கல்லூரிப் படிப்பு என்றால் அதிகமாகப் புத்தகங்கள் வாசிக்க வேண்டும். சர்க்கார் கல்லூரி வழி கொடுப்போர் எல்லோருக்கும் பயன்படக்கூடியது. நமக்கு ஒரு அபிப்ராயம் இருக்கிறது என்று உத்திரவு போட்டுவிட்டு மற்றவர்களை வெளியே போங்கள் என்று சொல்வது நியாயமாகாது. தமிழ் போதனா மொழி பற்றி கூறுகிறவர்களிடம் ஆத்திரப்படுகிறேன் என்று அன்பழகன் சொன்னார். நான் ஏன் ஆத்திரப்படுகிறேன் ? இருக்கிறதைத்தானே சொல்லுகிறேன். இதில் மறைப்பதில் என்ன பயன் ? அனுபவமுள்ள ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். மாணவர்களுக்கு அடிக்கடி சொல்வார்கள். சக ஆசிரியர்களுக்குச் சொல்வார்கள். இதை மறைப்பதில் என்ன பிரயோஜனம் ? மாணவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டியதுதான். கோயம்புத்தூரில் எஞ்ஜினியரிங்கில் மாணவர்கள் குறைவாக இருக்கிறார்கள். கவர்ன்மெண்ட் காலேஜில் இல்லை. மாணவர்களை நாங்கள் ஏன் ஊக்குவிக்கவில்லை என்கிறார்கள். தமிழில் படித்தவர்களுக்கு ரூ. 30 ஸ்டைபண்ட் கொடுத்தால் போதாது என்று தமிழில் படிப்பது யாருக்காகவோ செய்கிற மாதிரி பெரிய காரியமாகப் பேசுகிறார்கள். தமிழில் படித்தால் உத்தியோகத்திற்குக் கியாரண்டி கொடுக்கவேண்டுமாம். எப்படிக் கொடுப்பது ? எத்தனை பேருக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பது ? ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் தமிழில் படித்தால் அத்தனை பேருக்கும் உத்தியோகம் கொடுத்துவிட முடியுமா ? உத்தியோகத்துக்கா படிப்பது ? மேலும் மேலும் அறிவை வளர்ப்பதற்குத்தானே படிப்பது ? இப்படிப் பேசுவது மாணவர்களைக் கெடுப்பதாகத்தான் வரும். உத்தியோகத்திற்குத்தான் படிப்பு, பரிட்சையில் பாஸ் செய், கியாரண்டி கேளு, இல்லையென்றால் ஸ்ட்ரைக் செய் என்றால். . . . . .

* **திரு. க. அன்பழகன் :** அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவதுபோல உத்தியோகத்துக்குத்தான் படிப்பு என்ற கருத்தில் இங்கு யாரும் பேசவில்லை. அலுவல்களுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது தமிழில் படித்தால் கைவிட்டுவிடுவார்களா என்ற அச்சம் அவர்களுக்கும் இருக்கும் என்று கூறப்பட்டது. தமிழில் படித்தாலும் அலுவலர் தேர்வுக்குச் சமநிலையில் வைத்து கருதப்படும் என்று உறுதி தருவதற்குத் தமிழை ஆட்சிமொழியாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்றுதான் சொல்லப்படுகிறது.

4-00 p.m. **கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** இன்றைக்கு மட்டும் தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. என்றைக்கும் அந்த உறுதியைத் தருகிறேன். அந்தத் திருத்தத்தை அங்கத்தினர் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ள

லாம் (சிரிப்பு). *தமிழ் மொழி மூலம் போதனாமொழியாகப் படித்தால் வேலை கொடுப்பது என்பது எம்.பி.எஸ்.சி.யிடம் இருக்கிறது. அதில் தலையிட முடியாது. தமிழை வைத்து டிகிரி வாங்கியவர்களுக்கு சலுகை கொடுப்பேன், உத்தியோகம் கொடுப்பேன் என்று சொல்ல மாட்டேன். சரி சமமாகக் கருதப்படுவார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். நேற்று அங்கத்தினர் கூறியது கியாரண்டி கொடுக்கவேண்டுமென்று தமிழ் மூலம் படித்தால் உத்தியோகத்திற்கும் கியாரண்டி கொடுக்கவேண்டுமென்றார். ஏராளமான பேர் தமிழில் படிக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறபோது கியாரண்டி கொடுத்தால் அதிகமாக வருவார்கள் என்று மாணவர்களிடையே தவறான கருத்து ஏற்படுத்தக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகையால் 1963–64-ல் என்றால் எப்படிச் சேர்ப்பது ? இந்த ஜி.ஓ.வில் இருக்கிறது அடுத்த ஜூன் கல்வி ஆண்டில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று. அது முடியுமா என்று பார்க்கவேண்டும். திருத்தத்தைக் கொடுப்பவர்கள் இது சாத்தியப்படுமா என்று யோசிக்கவேண்டும். எத்தனை கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இயன்ற அளவுக்கு புத்தகங்கள் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். 1,000 புத்தகங்கள் போடலாம் என்று சொல்லிவிடலாம். கெமிஸ்ட்ரி, சோஷியாலஜி, ஸுவாலஜி இவற்றிற்கெல்லாம் ஆயிரம் புத்தகங்கள் வேண்டுமென்று டெண்டர் கேட்கமுடியுமா ? அதற்கெல்லாம் எழுதவேண்டும். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லிய மாதிரி டிரான்ஸ்லேஷன் பிரயோஜனமில்லை. கிளாசிக் வொர்க்ஸ் வேண்டும். ஆசிரியர்களாக எழுதவேண்டும். தமிழ் பப்ளிகேஷனுக்கு என்று ஒரு பீரோ அமைத்திருக்கிறோம். பல்கலைக்கழகம் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் ஒத்துழைத்திருக்கிறது. பல ஆசிரியர்களுக்கு அவர்கள் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். 50 ஆசிரியர்கள் வேண்டும், பல விஷயங்களைப் பற்றி எழுதுவதற்கு என்று சொல்லி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு ஏப்ரல் 10-ம் தேதி துவக்கப்பட இருக்கிறது. 58 பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அது எனக்கு ரொம்ப மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. 58 பேர்கள் 1963-64-ல் என்று சொல்லிவிட்டேன் என்று அதையே ஒரு சாஸ்திரமாக வைத்துக்கொண்டு பேசக்கூடாது. மற்ற கல்லூரிகளுக்கு வைத்துக்கொள்ள நான் அங்கீகாரம் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்வதாகச் சொன்னார்கள். சாத்தியப்படுமென்று சொன்னால் அப்பொழுதே அல்லவா எழுதியிருப்பேன்.

* **திரு. க. அன்பழகன் :** அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிற அந்த ஆணைப்படி தனியார்கள் தொடங்கும் கல்லூரிகளில் தமிழில் பயிற்றுவிக்காவிட்டால் கிராண்ட் தரமாட்டோம் என்று ஏற்றுக் கொண்டிருந்த உறுதியை அமைச்சர் அவர்கள் தங்களால் தமிழில் கொண்டுவர முடியவில்லை என்ற காரணத்தால் கைவிட்டுவிட்டார்கள் என்று பொருளா ? அல்லது இன்னும் சில காலத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டிற்குள் பயிற்சிமொழி தமிழாக்கும் மாற்றத்தை நிறைவேற்றுவோம் என்ற உறுதியையாவது இந்த அமைச்சர் அவர்கள் தருவார்களா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் அந்த உறுதி இருக்கிறது. நாமே ஒரு காலவரம்பு போட்டு 1963–64-க்குள் என்றது இப்போது என்ன ஆயிற்று ? நாம் எல்லா முயற்சியும் செய்கிறோம். எல்லா முயற்சியும் செய்து இது கடைசியில் ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் சொல்லிக்கொடுக்கும் நிலை வரும். இருந்தாலும் நீ. அகில இந்தியா விஷயம் ஒன்று. மற்ற மாநிலங்களோடு தொடர்பு வேண்டும். அம்மாதிரி பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் படிக்க வேண்டும். இந்த மாநிலத்தைப் பொருத்த மட்டும் ஆங்கிலம் இல்லை என்றால் எப்படி அகில இந்தியாவோடு தொடர்பு கொள்ளுவது ? எப்படிப் பரிட்சைகளில் முதன்மையாக வருவது ? இது வேண்டாமென்றால் பெருத்த பாதகம் ஏற்படும். நான் கூட சொன்னேன். தமிழ் எம்.ஏ.,எம்.எஸ்.ஸி. அதிகமாகப் படிக்க வேண்டும் என்று வேறு ஒரு கூட்டத்தில் சொன்னேன். தமிழ் கல்லூரி இருக்கிறது. அந்த தமிழ் கல்லூரியில் விழா நடந்தது. நீண்ட காலமாக நடக்கிற திருவள்ளூர் கல்லூரி. அதிலே நான் சொன்னேன். இது மாதிரி வேறு ஏதாவது கல்லூரி வைப்பதாக இருந்தால் அரசாங்கம் வேண்டிய ஆதரவு கொடுக்

[30th March 1963

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Mr. Chairman, in view of the amendment moved by Mr. Rajaram by which it is sought to have an examination for History and Geography. I withdraw my amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : I withdraw my amendment, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. CHAIRMAN : The third amendment is from Sri K. Anbazhagan and Sri R. Venkatachalam.

SRI R. VENKATACHALAM : I press my amendment, Sir.

MR. CHAIRMAN : The question is—

" Add the following at the end :

' and on such consideration, this House do not approve:

(i) the introduction of public examination in part II for S.S.L.C. and the proposal that the marks obtained will be counted for moderation ;

(ii) the non-replacement in all colleges in the degree course by 1963-64 of English medium by Tamil medium in Humanities as originally envisaged;

(iii) the non-introduction of Tamil medium in Humanities in P.U.C.;

(iv) the proposal to introduce two electives in new X and XI Standards such science subjects as Physics, Chemistry and Biology while no minimum equipment is provided in 75 per cent of the schools in rural areas, even for the teaching of General Science;

(v) the present policy adopted in fixing the number of teachers in elementary schools in the ratio of 1 : 35 and the granting of additional teacher only if the number of pupils rises to 70 and more."

The amendment was put and lost.

MR. CHAIRMAN : I now put the amendment of Sri K. Rajaram to vote—

" Add the following at the end :

' and on such consideration the House while approving the Educational Pattern enunciated in the note is also of the opinion that History and Geography should also be subjects for examination."

The amendment was put and carried.

30th March 1963]

MR. CHAIRMAN : I shall now put the original Motion as amended to the vote of the House. The question is—

" That the Educational Pattern as enunciated in the note placed on the Table of the House on the 25th March be taken into consideration and on such consideration the House while approving the Educational Pattern enunciated in the note is also of the opinion that History and Geography should also be subjects for examination ".

The motion was put and carried.

VI.—GOVERNMENT BILL.

THE INDUSTRIAL DISPUTES (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 7 OF 1963).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Industrial Disputes (Madras Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 7 of 1963), as passed by the Asstmbly, be taken into cnsideration".

Under Section 2 (n) (vi) of the Industrial Disputes Act, 1947, the appropriate Government can declare only those industries specified in the First Schedule to the Act as public utility services. The leather and oxygen and acetylene industries have not been included in that Schedule. The Government have received representations requesting that the leather industry may be declared as a public utility service under the said Act. The process of leather tanning consists of various stages stretched over a period of thirty days and if the profess at one stage were to be interrupted even for a few hours the skins and hides would get damaged, and consequently the threat of strikes with little or no notice to the managements should be elimnated. It has also been represented that the oxygen and acetylene industry is vital for the defence and economy of the country and that any sudden interruption in the production and distribution of their products will seriously dislocate important industries and institutions. It is, therefore, considered that the First Schedule to the Industrial Disputes Act, 1947, should be amended to include the leather and the oxygen and acetylene industries so as to enable the Government to declare the said industries as public utility services. The legislation is therefore necessary to give effect to the decision. The concurrence of the Government of India to the said Bill has also been obtained.

I move that the Bill be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That the Industrial Disputes (Madras Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 7 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration ".

* Printed as Appendix on page. 196

[Mr. Chairman] [30th March 1963

The motion was put and carried, and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, I move—

"That the Industrial Disputes (Madras Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 7 of 1963), as passed by the Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Industrial Disputes (Madras Amendment) Bill 1963 (L.A. Bill No. 7 of 1963), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn *sine die*.

The House then adjourned *sine die*.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 184. *Madras Government's Review on the working of the Madras Industrial Investment Corporation, Limited, Madras, for the year ended 30th June 1962.*

† 185. *Notification issued with G.O. Ms. No. 170, Home, dated 11th January 1963 cancelling the exemption granted from the payment of motor vehicles tax in respect of Willys Jeep Station Wagon 9118 belonging to Co-operative for American Relief Everywhere, Inc., Madras and exempting from the payment of motor vehicles tax in respect of the Willys Station Wagon MSW 7857 belonging to the said Inc., Madras.*

† 186. *Review on the Nationalised Transport in the Madras State, 1962–63.*

† 187. *Notification issued with G.O. Ms. No. 706, Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated 4th February 1963 issuing rules relating to the inclusion of certain commodities under the Madras Warehouses Act, 1951 (Madras Act XV of 1951).*

† 188. *Notification issued with G.O. Ms. No. 11, Food and Agriculture, dated 2nd January 1963 regarding establishment of regulated markets at Pattukottai, Adirampattinam, Muthupet and Thanjavur in Thanjavur district.*

‡ 189. *Short review of activities of the Madras Port Department and Tuticorin Port Trust for the first half-year ending 30th September 1962.*

30th March 1963]

† 190. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 214, Public (General-M), dated 11th February 1963 issuing Rules relating to conditions of detention applicable to persons ordered under Rule 30 of the Defence of India Rules, 1962 to be detained in jails within the State of Madras under sub-rule (4) of Rule 30 of the Defence of India Rules, 1962.*

§ 191. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3827, Home, dated 13th November 1962 regarding amendments to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960.*

‖ 192. *Notification issued with G.O. Ms. No. 317, Home, dated 28th January 1963 regarding further extension of grace time for payment of tax for fourth quarter of 1962–63 in respect of Ramanathapuram bus operators.*

‖ 193. *Third Report of the Committee on Estimates (1962–63) of the Madras Legislative Assembly—Motor Vehicles Tax Administration.*

* Laid on the table of the House on 25th March 1963.

† Laid on the table of the House on 27th March 1963.

‡ Kept in the library for perusal by Members.

§ Laid on the table of the House on 28th March 1963.

‖ Laid on the table of the House on 29th March 1963.

APPENDIX

[Vide item VI onpage 193]

L.A. Bill No. 7 of 1963.

A Bill further to amend the Industrial Disputes Act, 1947, in its application to the State of Madras.

Be it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and extent.*—(1) This Act may be called the Industrial Disputes (Madras Amendment) Act, 1963.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

2. *Amendement of th First Schedule to the Central Act XIV of 1947.*—In the First Schedule to the Industrial Disputes Act, 1947 (Central Act XIV of 1947), after item 10, the following items shall be added, namely :—

" 11. Leather.

12. Oxygen and acetylene. "

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

TWENTY-FIRST SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

25th and 27th to 30th March 1963.

Volume LI (Nos. 1 to 5).

A

PAGES

ABDUL WAHAB, Sri K. S.—
Educational Pattern, discussion on 155–158

AGRICULTURAL PUMPSETS—
Question *re* special minimum guarantee for consumption of electricity in respect of—in Darapuram and Palladam Taluks of Coimbatore district, reduction of 7–8

AGRI-HORTICULTURAL SOCIETY, MADRAS—
Question *re*—
Running of a canteen in the land allenated to 124–125
Taking over of—by Government 125

ALL-INDIA HANDLOOM BOARD—
Question *re* constitution and re-constitution of—, consultation with State Government 1–2

ANBAZHAGAN, Sri K.—
Educational Pattern, discussion on 90–102, 185–186, 188–189, 191
Final Supplementary Statement of Expenditure for 1962-63, discussion on 52–55

ANIMAL HUSBANDRY DEPARTMENT—
Note on policy underlying the activities of—, laid on the table .. 23

APPROPRIATION (No. 2) BILL, 1963—
See Bills.

APPROPRIATION (No. 3) Bill, 1963—
See Bills.

ASSURANCES—
Statement XXXIII showing action taken on—given from XIII to XX sessions of the Council, laid on the table 180

ASSURANCES COMMITTEE—
See Committees.

PAGES

B

BACKWARD CLASSES—

Question *re* reservation of promotion posts in favour of 89

BALASUBRAMANYA AYYAR, SRI K.—

Educational Pattern, discussion on 85

Final Supplementary Statement of Expenditure for 1962-63, discussion on 48-50

BHAKTAVATSALAM, SRI M.—

Bills—

Appropriation (No. 2) Bill, 1963 127

Appropriation (No. 3) Bill, 1963 127-128

Industrial Disputes (Madras Amendment) Bill, 1963 193-194

Educational Pattern, discussion on 74-85, 150, 159-160, 183-191

Final Supplementary Statement Expenditure for 1962-63—

Discussion on 55-59

Presentation of 15-16

First Grade Tamil Pandits of High Schools, statement *re* failure of Managements to give weightage in fixing the pay of 11-12

First Grade Tamil Pandits, statement *re* filling up of vacant posts of—in South Arcot District Board High Schools 126-127

BILLS—

Appropriation (No. 2) Bill, 1963—

Considered and passed 127

Message from the Assembly *re* 126

Message from the Governor *re* 126

Appropriation (No. 3) Bill, 1963—

Considered and passed 127-128

Message from the Assembly *re* 126

Message from the Governor *re* 126

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1963—

Considered and passed 17-23

Message from the Assembly *re* 10

Message from the Governor *re* 10

Industrial Disputes (Madras Amendment) Bill, 1963—

Considered and passed 193-194

Message from the Assembly *re* 141

BODINAYAKANUR MUNICIPALITY—

Inclusion of certain areas within the limits of—, notification laid on the table 23

BRIDGES—

Question *re*:

Bridge across Kudamurutti between Andankoil and Hanuman Temple in Kumbakonam taluk, Public contribution for construction of 67

Marmalong bridge, widening of—across the Adyar near Saidapet 126

PAGES

B—*cont.*

BUS FARES—

Question *re* enhancement of—by private owners 6

BUSINESS ADVISORY COMMITTEE—

See Committees.

BUSINESS OF THE HOUSE—

Transaction of Government business on a non-official day (30th March 1963) 182

C

CHAIRMAN, MR.—

Announcement *re*—

Assurances Committee, election of members to 181

Business Advisory Committee's decision 11

Message from the Assembly *re* Committee on Subordinate Legislation, association of Council members with 181

General Sales Tax Bill, 1963 10

Industrial Disputes (Madras Amendment) Bill, 1963 181

Message from the Governor *re*—General Sales Tax (Amendment) Bill, 1963 10

Business Advisory Committee, election of members to 180

Expression of sorrow *re* demise of Patanjali Sastri, Sri M. .. 1

See Ruling of the Chair.

CHIDAMBARANATHAN, DR. A.—

Educational pattern, discussion on 129, 134-141

Final Supplementary Statement of Expenditure for 1962-63, discussion on 50-52

Grade I Tamil Pandits, calling Minister's attention to failure of Managements of High Schools to give weightage in fixing the pay of 11

CINEMAS (REGULATION) RULES, 1957—

Amendments to—, notification laid on the table 24

CIVIL DEFENCE FORCE—

Question *re* organisation of 170-171

COLLEGES—

Question *re* Veterinary College Students, misbehaviour of some at Tirukalikundram on 26th August 1962 84

COMMERCIAL CROPS MARKETS ACT, 1933—

Direction to South Arcot Market Committee to establish a market for purchase and sale of paddy at Chidambaram under—, notification laid on the table 23

COMMITTEE ON SUBORDINATE LEGISLATION—

See Committees.

COMMITTEES—

Assurances Committee, election of members to 181

PAGES

C—*cont.*

COMMITTEES—*cont.*

Business Advisory Committee—

Decision of 11

Election of members to 168

Committee on Subordinate Legislation, association of Council members with 181–183

Estimates Committee, Third Report on Motor Vehicles Tax Administration, laid on the table 195

COMPENSATORY ALLOWANCE—

Question *re* Consideration of Rameswaram town as 'an expensive locality' for the purpose of—to Government servant 24–25

CO-OPERATIVE DEVELOPMENT SCHEMES—

Review of progress made in 1962-63, laid on the table 160

CO-OPERATIVE SOCIETIES—

Amendment to notification relating to sales of consumer goods in addition to oil produced by—, notification laid on the table .. 22

Question *re.*—

Industrial—for goldsmiths, organisation of 172–173

CO-OPERATIVE STORES—

Question *re* Consumers'—for Government servants, starting of .. 9

COURTS—

Question *re* Village—, evaluation of working of—, after enforcement of Panchayats Act, 1958 175–176

D

DEFENCE OF INDIA RULES, 1962—

Issue of rules relating to conditions of detention applicable to detenus under rule 30, notification laid on the table 196

DEPUTY CHAIRMAN—

Announcement *re*—

Message from the Assembly *re*—

Appropriation (No. 2) Bill, 1963 126

Appropriation (No. 3) Bill, 1963 126

Message from the Governor *re*—

Appropriation (No. 2) Bill, 1963 126

Appropriation (No. 3) Bill, 1963 126

Educational pattern, discussion on 128–129

DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS—

Policy Note in Demand IX—, laid on the table 60

DISTRICT DEVELOPMENT COUNCILS—

Amendment to—Rules of Procedure in regard to business and conduct of meetings of—, notification laid on the table .. 23

DISTRICT MUNICIPALITIES ACT—

Removal of Gopal, Sri M., from the Office of the Chairman of Salem Municipal Council—, notification laid on the table 26

DOGS—

Question *re* number of—destroyed during March 1962 in Madras City in the lethal chamber 71–72

D—*cont.*

PAGES

DRAVIDA MUNNETRA KAZHAGAM—

Question *re* proposed ban on 29

DRUGS—

Question *re*—

Measures to improve administrative control in manufacture of. 178

Number of licences issued for manufacture of—during 1961-62 .. 178

E

EDUCATION—

Note on Demand XIII (English and Tamil)—, laid on the table. 23

Question *re* Basic—, report of the committee appointed to enquire into the system of 34

EDUCATION CESS—

Question *re* communication from Union Government suggesting levy of 33

EDUCATIONAL PATTERN—

Discussion on. 74–116, 128–160, 183–193

Note on—, laid on the table 60

ELECTRICITY—

Question *re* special minimum guarantee for consumption of electricity in respect of agricultural pumpsets in Dharapuram and Palladam taluks, reduction of 7–8

See Panchayats.

ELECTRICITY BOARD (MADRAS STATE)—

Annual Financial Statement for 1963-64 and Supplementary Financial Statement for 1962-63 of—, laid on the table .. 24

ENTERTAINMENTS TAX—

Exemption of film shows run for the benefit of service personnel and their families living within the prohibited areas of Air Force Stations at Tambaram and Avadi from—, notification laid on the table 24

ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1948—

Ryotwari settlement of Kesavara Rao Mohite Thottam inam estate in Thanjavur district under—, notification laid on the table .. 24

EXAMINATIONS—

Question *re* S.S.L.C. Examination, revision of rules of eligibility for Secretarial Course 119–120

EXPRESSION OF SORROW *re*—

Demise of Patanjali Sastri, Sri M. 1

F

FACTORIES—

Question *re* zari-making factory, starting of 167

FISHERIES—

Note on the development of—in Madras State, laid on the table .. 23

PAGES

F—*cont.*

FISHERIES DEPARTMENT—

Question *re reservation* of vacancies for fishermen *community* in Ministerial Service of 177

FISHERIES TRAINING CENTRES—

Question *re* number of 122

FISHERMEN—

Question *re*—

Amount allotted for formation of roads and reconstruction of schools in—areas in Tirunelveli, Ramanathapuram and Kanyakumari districts in 1961-62 177

Reservation of vacancies in Ministerial Service of Fisheries Department for — community 177

G

GENERAL SALES TAX ACT, 1959—

Revenue Notification II-1 No. 5660 of 1962—Amendment to—Notification laid on the table 60

GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1963—

See Bills.

GOLD CONTROL RULES—

Enforcement of—in the case of gold lace used in silk sarees, Minister's attention called to 181–183

GOVERNMENT SERVANTS—

Question *re* raising age of retirement of—from 55 to 58 3–4

GUEST HOUSE AT NEW DELHI—

Question *re* cost of 73–74

H

HANDLOOM INDUSTRY—

Review of progress in development of—laid on the table 59

HARIJANS—

Question *re* criteria and kinds of loans granted to—for agricultural purposes 36–37

HIGHWAYS RESEARCH STATION, MADRAS—

Question *re*—

Mode of recruitment to 73

Number of men and women employees in—as on 1st January 1963. 73

HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS ACT, 1959—

Amendments to rules published with *Revenue Department* Notification S.R.O. No. 450 of 1961 at pages 517-518 of Part V of the *Fort St. George Gazette*, dated 3rd May 1961, relating to the grant of pension and gratuity to executive officers under—notification laid on the table 24

HOME DEPARTMENT—

Review of activities of departments under the administrative control of—for half-year ending 30th June 1962, laid on the table .. 116

PAGES

HOSPITALS AND DISPENSARIES—

Question *re*—

District Headquarters Hospital, Cuddalore, construction of 100-bed ward in 180

Government Hospital, Mannargudi, shifting of postmortem examinations to — premises 179

HOUSE SURGEONS—

Question *re* representation *re* remuneration for — of Government hospitals 177–178

'HOUSING' IN MADRAS STATE, 1962-63—

Pamphlet on—, laid on the table 116

I

INDUSTRIAL DEVELOPMENT IN MADRAS STATE, 1962-63—

Review on—, laid on the table 24

INDUSTRIAL DISPUTES (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1963—

See Bills.

INDUSTRIAL ESTABLISHMENTS (NATIONAL AND FESTIVAL HOLIDAYS) RULES, 1959—

Amendment to—, notification laid on the table 116

INDUSTRIAL INVESTMENT CORPORATION, LIMITED, MADRAS—

Government's review on working of — for the year ended 30th June 1962 194

INDUSTRIES SUBORDINATE SERVICE—

Inclusion of certain temporary *posts of*—, within the purview of the Madras Public Service Commission—, notification laid on the table 25

J

JAYARAMA REDDIAR, SRI S.—

Bill—*General Sales* Tax (Amendment) Bill, 1963 19–20

JEEPS AND LORRIES—

Question *re* number of — allotted to Fisheries department 10

K

KISAN CHARKHAS—

Question *re* Government factory for manufacture of — at *Pollachi.* 173–174

KRISHNAMOORTHY, SRI G.—

Educational pattern, discussion on 86–90

Final Supplementary Statement of Expenditure for 1962-63, discussion on 42–45

L

LABOUR IN MADRAS STATE, 1962-63—

Laid on the table 23

LAKSHMANASWAMI MUDALIAR, DR. A.—

Educational pattern, discussion on 107–116

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th March 1963

கும் என்று சொன்னேன். இலக்கியம் பரவ வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். வேண்டிய ஆதரவு கொடுக்க விரும்புகிறேன். விஞ்ஞானம் வேண்டும், ஹிஸ்டரி வேண்டும் என்று அவர்களுக்குச் சொன்னேன். Humanities பற்றி உற்சாகமாகப்பேசினேன். Humanities வேண்டும் விஞ்ஞானமும் வேண்டும் என்று. வேறு வகையில் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இரண்டும் ஒன்றாக வைத்தால் பயன்படும். இரண்டு electives இருக்க வேண்டும். இந்த Pupil Teacher ratio குறித்து விளக்கி Press note ஒன்றுகூட வெளியிட்டிருக்கிறோம். இது overall நிலைமை பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு overall. இன்னும் கேட்டால் மாவட்டத்துக்கு overall என்று வைத்துக்கொள்ளுவதற்கு தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் இருக்கிற ஆசிரியர்களை யாரையும் வேண்டியதில்லை என்று அனுப்ப போவதில்லை. இப்பொழுது மீண்டும் சொல்லுகிறேன். மாணவர்கள் தமிழ் போதனாமொழியாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். நான் அதை நிர்ப்பந்தப்படுத்துகிறேன் என்று சொல்வது தேவையில்லை. நான் போகிற கூட்டங்களில்கூட தமிழில்தான் பேசுகிறேன். மாணவர்களே நீங்கள் வாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பெண்கள் கல்லூரி என்றால் "ஆண் மாணவர்கள்தான் வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். நீங்களாவது வரக்கூடாதா? தமிழ் போதனா மொழியாக எடுத்துக்கொண்டு படிக்கக்கூடாதா?" என்று கேட்டிருக்கிறேன். இதில் அவசரப்பட்டு மாணவர்களுடைய நன்மை, நாட்டின் நன்மை, தமிழ் நாட்டு நடைமுறை ஆகியவைகளுக்கு விரோதமாக எதுவும் செய்யக் கூடாது என்பது அரசாங்கத்தின் கருத்து.

ஏதோ அரசாங்கத்தில் குழப்பம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். குழப்பம் ஒன்றும் இல்லை. எங்களுக்கு clear idea இருக்கிறது. குழப்பம் என்று நினைத்தால்தான் குழப்பம். ஹிந்தி திணிக்கப்படுவது என்பது Catchword. திணிக்கப்படவில்லை. ஹிந்தி படிப்பது மாணவர்களுக்கு நல்லது. இது அக்கிரமம், அநியாயம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதற்கெல்லாம் ஒன்றும் இடமில்லை.

சர்க்காரின் ஒரு வெளியீட்டைப்பற்றி தவறுதலாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்த வெளியீட்டைப் பொறுத்தமட்டில் proof correct பண்ணி அனுப்பிய பிறகு அந்த proof ல் இருக்கிற திருத்தங்களை carry out செய்யாமல் ஏற்பட்டது. சர்க்கார் பாடபுஸ்தகங்களை எழுதுவதை ஒரு சிலர் விரும்பவில்லை. Vested interest விரும்பவில்லை. அதில் பலவித கோளாறுகள் இருக்கின்றன. தமிழ் பண்டிதர்களை வைத்து திருத்த வேண்டும் என்பதில்லை. அவர்கள் திருத்தினால் அந்த தமிழ் சரியாக இருக்கவேண்டும் என்பதல்ல. நான் இப்பொழுது பல திருத்தங்களைப் பார்த்தேன். யார் தகுதி உடையவர்களோ அவர்களை வைத்து தவறு இல்லாமல் வெளியிடவேண்டும் என்பதுதான் என் எண்ணம் என்று கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் சிதம்பரநாதன் அவர்கள் பரீட்சை வைப்பதைப் பற்றி ஒரு கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். நான் அவர்களுக்குக் கூறினேன். ஒரு சிலர் வேண்டுமென்றால் 6 மாதத்துக்கு வைத்துக் கொள்ளுவது என்றால் அது முன்னமே முடிவு செய்ய வேண்டும். 6 மாதத்துக்கு தோன்றி அப்புறம் மாறும். பொதுவாக பரீட்சை வைத்து விடுகிறோம். அவரவர்களுக்கு எந்த வகையில் பயன் படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமோ அந்த வகையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கம் தாராளமாக உதவி அளித்துக்கொண்டிருந்தது. இப்பொழுது குறைந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கிற நிலையில் நான் கூறுவேன். இந்த electives அமுலுக்கு வருகிற பொழுது electives courses—ஐ இணைக்கப்படும். இதெல்லாம் வைத்து தான் electives வைத்து இருக்கிறோம். இந்த elective-ல் இது போய் சேர்ந்துவிடும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

கடைசியாக கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசியது மிகுந்த மகிழ்ச்சி. மத்திய ஆட்சியில் committee போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நம் அரசாங்கம் கூட முதலிலே பேசும்போது விளக்கினேன். ஏதோ பள்ளி

30th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

செய்திருக்கோம். Committee இருக்கிறது. Secondary Education Committee 5 ந் தேதி வருகிறது. நான் அவர்களை சந்திக்கப் போகிறேன். அது இல்லாமல் வேறு ஒரு கமிட்டி இருக்கிறது. ஆரம்பக் கல்விக்கும் கல்லூரி படிப்பு Committee இருக்கிறது. அது நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதனால் இந்த முடிவற்ற நிலையை வைத்துக்கொண்டு போவது சரியல்ல. உண்மையிலே தவறுதலாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அவரே ஒன்று சொல்லுவார். "ஐயர் வருகின்ற வரையில் அமாவாசை காத்திருக்காது" என்று. ஆகையினாலே நம்மைப் பொருத்தமட்டில் இந்த குழப்ப நிலைமையை அகற்றி விடுவோம். முடிவற்ற நிலைமையை அகற்றி விடுவோம். நம் மாணவ மாணவிகளுக்கு எது உகந்ததோ அந்தப் படிப்பை நாம் ஏற்பாடு செய்வோம். அதற்குப் பிறகு மத்திய கமிட்டியில் புதிய யோசனை சொன்னால் அதை எப்படி இதில் இணைப்பது என்று பார்ப்போம்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப் : அடிக்கடி மாற்றங்கள் ஏற்படக் கூடாது இந்த திட்டம் நிறைவேற்றுவதில் என்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்த காரணத்தால் அதை பொறுத்து கேட்கிறேன்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதுதான் என்னுடைய கருத்து. அரசாங்கத்தின் கருத்து. இதை skeleton ஆக வைத்து இருக்கிறோம். flexible ஆக வைத்து இருக்கிறோம். இப்பொழுது திரு. ராஜா அய்யர் பேசினார்கள். மாற்றங்கள் எல்லாம் கல்வி நிபுணர்கள், ஆசிரியர்களைக் கலந்து ஆலோசித்து இதற்கு ஒரு தனிக் குழு அமைக்கலாம் என்று எண்ணுகிறேன். இதை ஒரு skeleton ஆக வைத்து இருக்கிறோம். இந்த நிலையில் மேலும் இந்த முடிவற்ற நிலைமை நீடிக்காமல் முக்கியமாக 10 ஸ்டாண்டர்டு, 11 ஸ்டாண்டர்டாக மாற்ற வேண்டியது. Higher Secondary Course இருக்கிறதா, இல்லையா என்று முடிவு செய்து பின்னாலே வேறு ஏதாவது நல்ல யோசனை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய யோசனை வந்தால் இதிலே கல்வித் திட்டத்திலே புகாருக்கு இடம் கொடுக்காமல் நாம் எதை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதோ அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஆகவே இந்தத் திருத்தங்களை வற்புறுத்தாமல், மற்ற திருத்தங்களை வற்புறுத்தாமல், கனம் அங்கத்தினர் திரு. ராஜாராம் அவர்கள் திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தை கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்வதோடு இது சரியான முறையில் நடத்துவதற்கும், மாணவ மாணவிகள் நல்ல படிப்பு படித்து அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கும் உகந்த வகையில் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சர் அவர்கள் ஹிந்திமொழி கட்டாயமில்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். மூன்று மொழி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். இந்த இரண்டு கருத்துக்களிடையில் மூன்று மொழி கட்டாயம் என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு எல்லோரும் படிக்க வேண்டும் என்ற நிலை இருக்குமானால் ஹிந்தி தவிர இந்த நாட்டிலே உள்ள பெரும்பாலான மாணவர்கள் படிக்கக் கூடியதாகப் பிறிதொரு மொழி இயல்பாக அளிக்கப்படாத நிலையில் ஹிந்தியைக் கட்டாயமாக்காமல் இருக்க அமைச்சர் என்ன வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள்? 4-10 p.m.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஹிந்தி படிக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால் ஹிந்தி வேண்டாம் என்று இருந்தால் தெலுங்கு படிக்கலாம். மலையாளம் படிக்கலாம். அதற்குப் போதிய மாணவர்கள் வந்தால் ஏற்பாடு செய்யப்படும். இப்பொழுது இரண்டு வேறு இந்திய மொழி என்று போட்டிருக்கிறோம். ஹிந்தி படித்தால் ஏதோ படிக்கட்டும். ஆனால் ஹிந்தி கூடாது என்று சொன்னால் தெலுங்கு படிக்கலாம். அதற்குப் போதிய மாணவர்கள் வந்தால் ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

MR. CHAIRMAN : I shall now put the amendments to the vote of the House. The first one is from Dr. A. Chidambaranathan.

PAGES

L—*cont.*

LAND REVENUE—
Policy notes on Demand I (Tamil), laid on the table 60

LEGISLATURE—
Question *re* Legislative Assembly and Council building, construction of — on the southern bank of Cooum river 68-69

LEGISLATURE TRAVELLING ALLOWANCE RULES, 1955—
Amendments to —, notification laid on the table 24

LIQUOR (LICENCE AND PERMIT) RULES, 1960—
Amendments to —, notification laid on the table 195

M

MANDRADIAR, THE HON. SRI N. S. S.—
Resolution *re* Muthuchippi Parkal Fishing Rules, 1963 12

MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—
First-grade Tamil Pandits, calling attention to failure of managements of high schools to give weightage in fixing the pay of .. 11-12
First-grade Tamil Pandits, calling attention to failure to fill vacant posts of — in South Arcot District Board High Schools 126-127
Gold Control Rules, calling attention to enforcement of — in the case of gold lace used in silk sarees 181-182

MECHANISED BOATS—
Question *re* number of — given to fishermen on hire-purchase system by Fisheries Department 176

MEDICAL AND PUBLIC HEALTH DEPARTMENTS—
Report on the activities of —, for half-year ended 30th June 1962—, laid on the table 116

MEDICAL PRACTITIONERS—
Question *re* —
Number of 123
Number of L.M.Ps. working as Rural Medical Practitioners as on 1st July 1962 122-123

MESSAGES FROM ASSEMBLY AND GOVERNOR—
See Bills.

MINISTERS—
Questtion *re* amenities and perrequisites allowed to 29

MONEY-LENDERS ACT, 1957—
Enforcement of — in Panchayat towns—, notification laid on the table 23

MOTOR VEHICLES RULES, 1940—
Amendment to —, notification laid on the table 60

MOTOR VEHICLES TAX—
Cancellation of exemption of Willys Jeep Station Wagons 9113 and MSW 7857 from —, notification laid on the table 194
Collection of quarterly tax at Rs. 10 per seat in respect of luxury coach bearing registration No. MDU 8676 when used for tourist purposes, notification laid on the table 23

PAGES

M—*con.*

MOTOR VEHICLES TAX—*cont.*
Further extension of grace time for payment of tax for further quarter of 1962-63 in respect of Ramanathapuram bus operators, notification laid on the table 195

MUTHIAH, SRI C.—
Educational pattern, discussion on 131-134

MUTHUCHIPPI PARKAL FISHING RULES, 1963—
Resolution *re* 12-14

MUTHUKANNAPPAN, VIDWAN T.—
Educational pattern, discussion on 85
142-145

O

OCCUPANTS OF KUDIYIRUPPU (PROTECTION FROM EVICTION) RULES, 1961—
Amendments to —, notification laid on the table 59

OFFICIAL LANGUAGE—
Use of Tamil in communications from certain Government offices with effect on and from 1st March 1963—, notification laid on the table 23
Use of Tamil in communications from certain Government offices with effect on and from 1st March 1963, notification laid on the table 24

P

PANCHAYATS—
Question *re* rates at which — are charged for electricity supplied. 81
Sholavandan Panchayat, Madurai district, dissolution of — for one year, notification laid on the table 24

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—
Animal Husbandry department, note on policy underlying the activities of 23
Assurances from XIII to XX Sessions of the Council, statement XXXIII showing action taken on 160
Bodinayakanur Municipality, inclusion of certain areas within the limits of—(G.O. Ms. No. 2670, Local Administration, dated 10th December 1962) 23
Cinemas (Regulation) Rules, 1957, amendments to — (G.O. Ms. No. 3999, Home, dated 23rd November 1962) 24
Commercial Crops Markets Act, 1933 — South Arcot Market Committee—Direction to establish market for purchase and sale of paddy at Chidambaram under — (G.O. Ms. No. 3577, Food and Agriculture, dated 23rd November 1962) 23
Co-operative Development Scheme, 1962-63, review of progress made 160
Co-operative societies — amendment of Revenue department notification S.R.O. No. A-1966 of 1959, dated 28th March 1959, relating to sales of consumer goods produced by — (G.O. No. 46, Revenue, dated 2nd January 1963) 23

PAGES

P—*cont.*

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—*cont.*

- Scheduled Castes, Tribes and Backward Classes speech of Minister for Agriculture moving the demands for grants relating to 23
- Small-scale and Cottage Industries (Loans and Subsidy) Rules, 1956, amendment to—[G.O. Ms. No. 719, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 5th February 1963] .. .. [illegible]
- Stationery and Printing department, review of activities for first half-year of the year 1962-63 23
- (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Act, 1959, amendments to rules published with Revenue Department Notification S.R.O. No. A-805, of 1961 at pages 840-846 of Part V of *Fort St. George Gazette*, dated 2nd August 1961 under — (G.O. P. No. 4563, Revenue, dated 13th December 1962). 24
- Warehouses Act, 1951, issue of rules relating to inclusion of certain commodities under—[G.O. Ms. No. 706, Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated 4th February 1963] 194

PATANJALI SASTRI, SRI M.—

- *Expression of sorrow re* demise of 1

PENITENTIARY—

- Question *re* death of a Dravida Munnetra Kazhagam Councillor undergoing imprisonment in Madras 174-175

PENSION—

- Question *re* —
  - Number of applications from retired teachers during 1961 for. 31-32
  - Rate of — to B.T. teachers 121-122
  - Sanctioning of — to teachers in non-Government schools during re-employment 122
  - Temporary increase in—to teachers, representation from Teacher-Pensioners' Association, Madras 6

PLANTATIONS LABOUR RULES, 1955—

- Amendment to —, notification laid on the table 60

POLICE FIRING—

- Question *re* enquiry into — at Urappanoor village (Madurai district) 168-170

POLYTECHNIC—

- Question *re* opening of a — in Shencottah 7

PONNUSWAMY VILLAVARAYAR, SRI J.—

- Resolution *re* Muthuchippi Parkal Fishing Rules, 1963 13-14

PORT DEPARTMENT, MADRAS—

- Review of activities for half-year ending 30th September 1962, laid on the table 194

PORT TRUST, TUTICORIN—

- Review of activities of — for half-year ending 30th September 1962, laid on the table 195

PAGES

P—*cont.*

PRIVATE FORESTS (ASSUMPTION OF MANAGEMENT) RULES, 1962—

- Amendment to Form I in the Appendix to—, notification laid *on the table* 25

PUBLIC SERVICE COMMISSION, MADRAS—

- Question *re* educationist in 3

Q

QUESTIONS AND ANSWERS—

ABDUL WAHAB, SRI K. S.—

- Question *re* —
  - Dravida Munnetra Kazhagam, proposed ban on 29
  - Transmission of telegrams in Tamil, recommendation to Government of India 69
  - Steamer services from Dhanushkodi to Talaimannar, transfer to private sector 125-126

KARAYALAR, SRI L. S.—

- Question *re* —
  - Civil Defence Force, organization of 170-171
  - Highways Research Station, Madras —, mode of recruitment to. 73
  - Highways Research Station, Madras, number of men and women employees in — as on 1st January 1963) 72
  - Polytechnic school in Shencottah, opening of a 7

KRISHNAMOORTHY, SRI G.—

- Question *re* —
  - Basic education, report of the committee appointed to enquire into the system of 34
  - Dogs, number of — destroyed during March 1963 in Madras City in the Lethal Chamber 71-72
  - Fundamental Research Station in College of Engineering, Guindy, starting of 119
  - Metal road to Varahoor village from main road connecting Kandiyur and Thirukattupalli in Thanjavur taluk, laying of. 67
  - Pension, number of applications from retired teachers during 1961 for 31-32
  - Pension to B.T. teachers, rate of 121-122
  - Pension to teachers in non-Government schools during re-employment, sanctioning of 122
  - Permanent teachers of elementary schools of Madurai District Board, unemployment of 4-5
  - Re-orientation Training given to elementary school teachers, duration of 120-121
  - Secondary Education Act, proposal *re* 9
  - Secondary School-Leaving Certificate Examination, revision of rules of eligibility for Secretarial Course 119-120
  - Single-teacher schools, details *re*—in State as on 1st August 1962 33-34
  - State Transport buses, provision of box for "used tickets" in 6-7
  - State Transport buses, time-limit for running of—from terminus to terminus 5-6

PAGES

P—*cont.*

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—*cont.*

Defence of India Rules, 1962, issue of rules relating to conditions of detention applicable to detenus under rule 30 [G.O. Ms. No. 214, Public (General-M), dated 11th February 1963] 195

District Administration and Miscellaneous, Policy Notes on Demand IX 60

District Development Councils, amendments to rules of procedure in regard to transaction of business and conduct of meetings of—(G.O. Ms. No. 175, Rural Development and Local Administration, dated 22nd January 1963) 23

District Municipalities Act, removal of Gopal, Sri M., from the office of Chairman of Salem Municipal Council—(G.O. Ms. No. 40, Rural Development and Local Administration, dated 4th January 1963) 23

Education—Note on Demand XIII (English and Tamil) .. 23

Educational pattern, note on— 60

Electricity Board (Madras State), Annual Financial Statement for 1963-64 and Supplementary Financial Statement for 1962-63 of. 24

Entertainments tax, exemption of film shows run for the benefit of Service personnel and their families living within the prohibited areas at Air Force Stations at Tambaram and Avadi from—Memorandum No. 114083-M-2/62-1, Revenue, dated 11th December 1962) 24

Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, ryotwari settlement of Kesavara Rao Mohite Thottam Inam Estate in Thanjavur district under—(G.O. Ms. No. 4598, Revenue, dated 15th December 1962) 24

Estimates Committee, Third Report on Motor Vehicles Tax Administration 195

Fisheries in Madras State, note on Development of 25

General Sales Tax Act, 1959, Revenue Department Notification II-1 No. 5660 of 1962—Amendment to—(G.O. No. 1794, Revenue, dated 31st December 1962) 60

Handloom industry, review of progress in development 59

Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959—Amendments to rules published with Revenue Department Notification S.R.O. No. 450 of 1961 at pages 517-518 of Part V of *Fort St. George Gazette*, dated 3rd May 1961, relating to the grant of pension and gratuity to Executive Officers under—(Memorandum No. 115469/62-11, Revenue, dated 21st December 1962) 24

Home department, review of activities of departments under the administrative control of—for half-year ended 30th June 1962. 116

Housing in Madras State, 1962-63, pamphlet on 116

Industrial development in Madras State, 1962-63, review on 24

Industrial establishments (National and Festival Holidays) Rules, 1959, amendment to—(G.O. Ms. No. 141, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 8th January 1963) 116

Industrial Investment Corporation, Limited, Madras Government's review on working of—for the year ended 30th June 1962 .. 194

Industries Subordinate Service, inclusion of certain temporary posts of—, within the purview of the Madras Public Service Commission [G.O. No. 1861, Public (Services-A), dated 7th September 1962]. 25

Labour in Madras State, 1962-63 23

Land revenue, policy notes on Demand I (Tamil) 60

Legislature Travelling Allowance Rules, 19 6, amendments to—(G.O. Ms. No. 2, Legislative Assembly, dated 5th January 1963). 24

PAGES

P—*cont.*

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—*cont.*

Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960, amendments to—(G.O. Ms. No. 3827, Home, dated 13th November 1962) 195

Madras Port Department and Tuticorin Port Trust, review of activities for half-year ending 30th September 1962 194

Medical and Public Health departments, Report on activities of—for half-year ended 30th June 1962 116

Money-Lenders Act, 1957 enforcement in Panchayat towns (G.O. Ms. No. 744, Industries, Labour and Co-operation, dated 6th February 1963) 23

Motor Vehicles Rules, 1940, amendment to—(G.O. Ms. No. 4441, Home, dated 29th December 1962) 60

Motor Vehicles Tax—

Cancellation of exemption of Willys Jeep Station Wagons 3113 and MSW 7857 from—(G.O. Ms. No. 170, Home, dated 11th January 1963) 194

Collection of quarterly tax in respect of luxury coach bearing registration No. MDU. 8676 at Rs. 10 per seat when used for tourist purposes—(G.O. Ms. No. 20, Home, dated 2nd January 1963). 195

Further extension of grace time for payment of—for further quarter of 1962-63 in respect of Ramanathapuram bus operators (G.O. Ms. No. 317, Home, dated 28th January 1963) 195

Nationalised Transport in Madras State, review for 1962-63 194

Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Rules, 1961, amendments to—(G.O. No. 4586, Revenue, dated 14th December 1962) 59

Official language—

Use of Tamil in all communications from certain Government officers with effect from 1st March 1963 [G.O. Ms. No. 225, Public (General-M), dated 13th February 1963] 23

Use of Tamil in official communications from certain Government offices of the Animal Husbandry department [G.O. Ms. No. 10, Public (General-M), dated 3rd January 1963] 24

Panchayat—Sholavandan Panchayat, Madurai district dissolution of—for one years—(G.O. Ms. No. 321, Local Administration, dated 12th February 1963] 24

Plantations Labour Rules, 1955, amendment to—[G.O. Ms. No. 543, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 28th January 1963] 60

Private Forests (Assumption of Management) Rules, 1962 amendment to Form I in the Appendix to 25

Regulated markets at Pattukottai, Adirampattinam, Muthupet and Thanjavur, establishment of—(G.O. Ms. No. 11, Food and Agriculture, dated 2nd January 1963) 194

Revenue department notification S.R.O. A. 1796 of 1959, dated 23rd March 1959, amendment to—(G.O. Ms. No. 40, Revenue, dated 2nd January 1963) 60

Sales Tax—

Exemption of Khadi department in respect of purchases of cotton spinners attached to Khadi department and for supply to Education department from—(G.O. Press, No. 194, Revenue, dated 4th February 1963) 116

Exemption of sale of goods to *bona fide* foreign tourist from—(G.O. Press No. 439, Revenue, dated 30th January 1959) .. 116

PAGES

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—*cont.*

KRISHNAMOORTHY, SRI G.—*cont.*

Question *re—cont.*

State Transport, number of stand conductors employed under. 21

State Transport, 'Time table and guide' in respect of city .. 20

Temporary increase in pension to teachers, representation from Teacher-Pensioners' Association, Madras 8

Uniform leave rules for teachers in aided elementary schools, introduction of 121

MUTHUKANNAPPAN, VIDWAN T.—

Question *re*—

Consumers' Co-operative Stores for Government Servants, starting of 9

Legislative Assembly and Council building, construction of—on the southern bank of Cooum river 68–69

PONNUSAMY VILLAVARAYAR, SRI G.—

Question *re*—

Fisheries training centres, number of 123

Formation of roads and reconstruction of schools in fishermen areas in Tirunelveli, Ramanathapuram and Kanyakumari districts in 1961-62, amount allotted for 177

Jeeps and lorries, allotted to the Fisheries Department, number of 10

Mechanised boats given to fishermen on hire-purchase system by Fisheries Department, number of 176

Punnakayal-Athoor road, completion of flood damage work in .. 69

Reservation of vacancies for fishermen Community in Ministerial Service of Fisheries Department, extension of 177

RAJAH IYER, SRI M.—

Compensatory Allowance to Government servants, consideration of Ramaswaram town as 'an expensive locality' for the purpose of .. 34–35

Government servants, raising age of retirement from 55 to 58 .. 3–4

SAMBANDHAN, SRI S. K.—

Question *re*—

All-India Handloom Board, consultation with State Government *re* constitution and re-constitution of 1–2

Art silk yarn, annual requirement of—for handloom industry and quantum received during six quarters ending 30th June 1962. 68

District Headquarters Hospital, Cuddalore, construction of 100 bed ward in 180

Guest House at New Delhi, cost of 73–74

House Surgeons of Government Hospitals, representation *re* remuneration 177–178

Industrial Co-operative Societies for goldsmiths, organisation of. 172–173

Investigation work, disparity in remuneration between teachers in Government and Aided Schools 176

Marmalong bridge, widening of—across the Adyar near Saidapet. 124

Panchayats, rates at which—are charged for electricity supplied. 21

PAGES

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—*cont.*

SAMBANDHAN, SRI S. K.—*cont.*

Question *re—cont.*

Police firing in Urappanoor village (Madurai district), enquiry into 168–170

Roads belonging to Panchayat Unions recommended for being taken over during 1961-62, number of 70

Soil conservation work carried on in South Arcot district .. 37–38

State Transport express buses, suggestion or complaints books in 171–172

Village courts, evaluation of working of—after enforcement of Panchayats Act, 1958 175–176

Zari making factory, starting of 167

SREENIVASAN, DR. A.—

Question *re*—

Agri-Horticultural Society, Madras, running of canteen in the land alienated to 124–125

Agri-Horicultural Society, Madras, taking over of—by Government 125

Backward Classes, reservation of promotion posts in favour of 29

Basic Schools in the State as on 1st August 1962, number of .. 5

Bridge across Kudamuritti river between Andan Koil and Hanuman Temple in Kumbakonam taluk, Public contribution for the construction of 67

Bus fares, enhancement by private owners 4

Dravida Munnetra Kazhagam Councillor of Madras Corporation undergoing imprisonment in Madras Penitentiary, death of .. 174–175

Drugs, measures to improve administrative control in manufacture of 178

Drugs, number of licences issued for manufacture of—during 1961-62 178

Guest-house at New Delhi, cost of 73–74

Jalakanteeswarar temple at Vellore, revival of worship in .. 8–9

'Kisan Charkhas', Government Factory for manufacture of—at Pollachi 173–174

Loans to Harijans, criteria and kind of loans granted to—for agricultural purposes 36–37

L.M.Ps. working as Rural Medical Practitioners as on 1st July 1962, number of 122–123

Ministers, amenities and perquisites allowed to 29

Public Service Commission, Madras, educationist in 3

Railway tickets, printing of—in Hindi and Regional languages 73

Raja Sir Ramaswamy Mudaliar's Choultry, Madras, assignment of land to 123–124

Rural Medical Practitioners, number of 123

South Arcot Electric Distribution Company, payment of compensation to 119

Vasectomy operations, instructions to doctors in Government hospitals as to the number of—to be performed in a month. 71

Vasectomy operations, legality of 70

Veterinary College Students, misbehaviour of—at Tiruksalikundram 84

PAGES

S—cont.

SOUTH ARCOT ELECTRIC DISTRIBUTION COMPANY—
Question re—
Payment of compensation to 119

SRINIVASAVARADAN, SRI T. P.—
Educational Pattern, discussion on 151
Final supplementary statement of expenditure for 1962,63, discussion on 38–42

STATIONERY AND PRINTING DEPARTMENT—
Review of activities of—for the first half of the year 1962-63, laid on the table 23

STEAMER SERVICES—
Question re—
Transfer of—from Dhanushkodi to Talaimannar to private sector. 125–126

SUBRAMANYAM, SRI A.—
Educational Pattern, discussion on 158–160

SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR FINAL— 1962-63,
Discussion on 38–59
Presentation of 15–16

T

TAMIL PANDITS—
See Teachers.

TEACHERS—
Failure of Managements of High Schools to give weightage in fixing the pay of Grade I Tamil Pandits, Ministers' attention called to 11–12
First grade Tamil Pandits, Minister's attention called to failure to fill vacant posts of—in South Arcot District Board High Schools 126–127
Invigilation work, disparity in remuneration between teachers in Government and aided schools 174
Reorientation training given to elementary schools, duration of .. 120–121
Uniform leave rules for—in aided elementary schools, introduction of 121

TELEGRAMS—
Question re—
Transmission of—in Tamil, recommendations to the Government of India 69

TEMPLES—
Question re—
Jalakanteeswarar temple, Vellore, revival of worship in .. 8–9

PAGES

T—cont.

(TRANSFERRED TERRITORY) INCORPORATED AND UNINCORPORATED DEVASWOMS ACT, 1959—
Amendments to rules published with Revenue Department Notification S.R.O. No. A-805 of 1961 at pages 840-846 of Part V of Fort St. George Gazette, dated 2nd August 1961 under—, notification laid on the table 24

TRANSPORT—
Question re—
State Transport Express buses, suggestion or complaints books in 171–172
State—, number of stand conductors employed under— .. 31
State—buses provision of box for "used tickets" in 6–7
State—buses, time-limit for running of—from terminus to terminus 5–6
State—Buses, 'Time table and guide' in respect of 30
Review on Nationalised—in Madras State, 1962–63, laid on the table 194

V

VASECTOMY OPERATIONS—
Question re—
Instructions to doctors in Government hospitals as to the number of—to be performed in a month 71
Legality of 70

VENKATACHALAM, SRI R.—
Bill—General Sales Tax (Amendment) Bill, 1963 20–21
Educational pattern, discussion on 128, 129–131

VENKATARAMAN, THE HON. SRI R.—
Bill—General Sales Tax (Amendment) Bill, 1963 .. .. 17–19, 21–23
Business of the House, transaction of Government business on a non-official day (30th March 1963) 182
Committee on Subordinate Legislation, association of Council Members with 182
Educational pattern, discussion on 85
Gold Control Rules, statement re—enforcement of—in the case of gold lace used in silk sarees 182
Resolution re Muthuchippi Parkal Fishing Rules, 1963 13–14

W

WAREHOUSES ACT, 1951—
Issue of rules relating to inclusion of certain commodities under—notification laid on the table 194

Y

YARN—
Question re—
Art silk yarn, annual requirement of—for handloom industry and quantum received during six quarters ending 1962 68

62879

PAGES

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Srinivasavaradan, Sri T. P.—

Question re—

Education cess, communication from Union Government suggesting levy of 33

Government Hospital, Mannargudi, shifting of post-mortem examinations to—premises 179

Sewage Farm, location of — in Thiruvanmiyur and its environs 70

State Seed Farms opened during the Second Five-Year Plan period, details re 35–36

SUBBIAH CHETTIAR, Sri M.—

Question re—

Special minimum guarantee charges for consumption of electricity in respect of (agricultural pump-sets), in Darapuram and Palladam taluks of Coimbatore district, reduction of .. 7–8

R.

RAILWAY TICKETS—

Question re printing of—in Hindi and Regional languages .. 73

RAJA SIR RAMASWAMY MUDALIAR'S CHOULTRY, MADRAS—

Question re assignment of land to 123–124

RAJAH IYER, Sri M.—

Educational Pattern, discussion on 106–107

Final supplementary statement of expenditure for 1962-63, discussion on .. .. [illegible]-48

RAJARAM, Sri K.—

Educational pattern, discussion on 183

REGULATED MARKETS—

Establishment of—at Pattukottai, Adirampattinam, Muthupet and Thanjavur, notification laid on the table 194

RESEARCH STATION—

Question re starting of a Fundamental — in College of Engineering, Guindy 119

RESOLUTION re—

Muthuchippi Parkal Fishing Rules, 1963 12–14

REVENUE DEPARTMENT NOTIFICATION S.R.O. No. 1796 of 1959—

Amendment to—notification laid on the table 60

ROADS—

Question re—

Metal road to Varahoor village from main road connecting Kandiyur with Thirukattupalli in Thanjavur taluk, laying of 67

Number of—belonging to Panchayat Unions recommended for being taken over by Government during 1961-62 70

Punnakayal-Athoor road, completion of the flood damage work in 69

PAGE

R—cont.

RULING OF THE CHAIR—

Procedure—an amendment, 'and on such consideration, this House approves the Educational pattern enunciated in the notes' to a motion that the Educational pattern be taken into consideration—Held in order 85

S

SALES TAX—

Exemption of Khadi department in respect of purchases of cotton for spinners attached to Khadi department and for supply to Education department from —, notification laid on the table. 116

Exemption of sale of goods to *bona fide* foreign tourists from —, notification laid on the table 116

SAMBANDHAN, Sri S. K.—

First Grade Tamil Pandits, calling Minister's attention to failure to fill vacant posts of — in South Arcot District Board High Schools 126

Gold Control Rules, calling Minister's attention to enforcement of —in the case of gold lace used in silk sarees 181

SAMBASIVA REDDIAR, Sri A.—

Educational Pattern, discussion on 146–151

SCHEDULED CASTES, TRIBES AND BACKWARD CLASSES—

Speech of Minister for Agriculture moving the demands for grants relating to — laid on the table 23

SCHOOLS—

Question re—

Basic Schools in the State as on 1st August 1962, number of 5

Permanent teachers of Elementary Schools of Madurai district Board, unemployment of 4–5

Single-teacher School—details re—in State as on 1st August 1962 33–34

SECONDARY EDUCATION ACT—

Question re proposal 9

SEED FARMS—

Question re State—opened during the Second Five-Year Plan period, details re 35–36

SEWAGE FARM—

Question re location of — in Thiruvanmiyur and its environs .. 70

SMALL-SCALE AND COTTAGE INDUSTRIES (LOANS AND SUBSIDY) RULES, 1956—

Amendment to —, notification laid on the table 59

SOIL CONSERVATION—

Question re—

Details of — work carried on in South Arcot district 37–38